NETFLIX
UN SERIAL ORIGINAL
GAMBITUL DAMEI
WALTER TEVIS
I BOOKZONE
Walter Tevis
GAMBITUL DAMEI
***ISBN* 978 – 606 – 9700 – 12 – 9**
Grafician copertă**: Maria Stoian** Traducător**: Maria**

Dosei Redactor**: Crina Brăiloiu** Corector**: Ioana Barbu** Tehnoredactor**: Anca Marisac**

The Queen’s Gambit
Copyright © 11983, 2014 by Walter Tevis
This edition published by arrangement with the Tevis Family Copyright
Trust e/o Susan Schulman Literary Agency All rights reserved.
© Bookzone 2020, pentru prezenta ediţie Toate drepturile rezervate pentru limba română. Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Bookzone
Şoseaua Berceni nr. 104, sector *4,* Bucureşti Comenzi şi informaţii:
Telefon: + 40 774 091.579; + 40 770 584.429 E-mail: officebookzone.ro www.bookzone.ro

Walter Tevis

GAMBITUL DAMEI

Bookzone BUCUREŞTI, 2020

Pentru Cleanora

Să ard-acele turnuri fără vârfuri Bărbaţii să nu uite acel chip. Iar tu cu grijă pune-ţi pasul De-ajungi în al singurătăţii loc. Căci ea, pe sfert femeie şi alte trei copil, în pas de dans de căldărar se mişcă lin, Când ochiului ascunsăse-nchipuie. Iar mintea-i pe tăcere alunecă uşor la umbletul de libelulă pe apa de pârâu…

W. B. YEATS, „Long-legged Fly»

PREFAŢĂ

Gambitul Damei este povestea unei şahiste excepţionale. Însă nu doar atât Este povestea unui pion promovat în regina.

În şah, *gambitul* presupune sacrificarea unei piese albe în deschidere (cel mai adesea un pion sau dama), în scopul obţinerii unui avantaj.

Italienii îl numesc *„zgâmbetto”,* iar prin *Jare lo zgâmbetto”* ei înţeleg fie *a pune piedică,* jucăuş, precum copiii, fie mortal, când *lo zgâmbetto* este strategia bine

ticluită care conduce la înfrângerea regelui

Femeie într-o lume interzisă, o lume a bărbaţilor, a regilor şahului, Beth Harmon este un pion „orfan" care se transformă în regină *(damă)* jucând *gambitul* Ea pune piedică pe rând adversarilor cucerind fără milă tabla de şah, de pe rândul al doilea – orfelinatul Methuen – până pe rândul opt, la Moscova.

Însuşi titlul cărţii este un secret ascuns şi totodată expus cititorului Este metafora care surprinde esenţa întregii poveşti.

Este Gambitul lui Beth.

Maria Dosei – Traducător

NOTA AUTORULUI

Jocul superb al Marilor Maeştri Robert Fischer, Boris Spassky şi Anatoly Karpov a fost, ani de zile, o sursă de încântare pentru jucătorii ca mine. Însă *Gambitul Damei* este o operă de ficţiune, astfel încât am considerat mai potrivit să nu-i adaug pe lista de personaje şi am ales să fac acest lucru mai ales pentru a nu arunca nici cea mai mică umbră asupra recordurilor atinse de aceştia.

Aş dori să-mi exprim mulţumirile faţă de Joe Ancrile, Fairfield Hoban şi Stuart Morden, toţi jucătorii excelenţi, care mi-au recomandat cărţi, reviste şi m-au învăţat regulile de turneu. În plus, am avut norocul de a obţine ajutorul delicat, dar diligent, al Maestrului Naţional Bruce Pandolfini, care mi-a corectat textul, ajutându-mă să-l curăţ de erori în ceea ce priveşte locul de şah pe care îl stăpâneşte atât de bine, încât nu pot decât să-l invidiez.

UNU

Beth a aflat că mama ei murise de la o doamnă care ţinea în mână un dosar. A doua zi, poza ei a apărut în *Herald-Leader*. În fotografia făcută pe veranda casei gri de pe Maplewood Drive, Beth purta o rochie simplă de bumbac. Încă de pe atunci avea o înfăţişare complet ştearsă. Descrierea de sub fotografie spunea: „Rămasă orfană după accidentul rutier de ieri, de pe New Circit Road, pe Elizabeth Harmon o aşteaptă un viitor incert. Elizabeth, în vârstă de opt ani, a rămas fără familie în

urma accidentului care a înregistrat doi morţi şi mai mulţi răniţi. Singură acasă la momentul respectiv, Elizabeth a aflat despre accident la foarte scurt timp după ce această fotografie a fost făcută. Autorităţile au declarat că va avea parte de cea mai bună îngrijire”.

* * *

La orfelinatul Methuen Home din Mount Sterling, Kentucky, Beth primea tranchilizante de două ori pe zi. Ca toţi ceilalţi copii, de altfel.» Pentru a le regla starea de spirit”. Nu că starea de spirit a lui Beth ar fi prezentat aspecte îngrijorătoare, însă ei îi făcea plăcere să ia micile pastile. O ajutau să scape de încordarea pe care o simţea adânc în stomac şi să treacă peste orele pline de tensiune de la orfelinat.

Domnul Fergussen le dădea pastilele într-un pahar mic de hârtie. împreună cu pastila verde, care le regla starea de spirit, primeau şi unele portocalii şi maro, care îi ajutau să crească voinici. Când li se administrau pastilele, trebuiau să se alinieze în şir indian.

Cea mai înaltă dintre ele era Jolene, o fată de culoare. Avea doisprezece ani. În a doua zi la orfelinat, Beth se afla chiar în spatele ei la Coada pentru Vitamine; Jolene se întoarse şi privi în jos la ea, încruntându-se.

— Eşti orfana-orfană sau bastardă?

Beth nu ştiu ce să răspundă. Era speriată. Erau tocmai la capătul cozii şi trebuia să stea acolo şi să aştepte până ajungeau la geamul dincolo de care se afla domnul Fergussen. Beth o auzise pe mama ei spunându-i tatălui că e un bastard, dar nu ştia ce înseamnă.

— Cum te cheamă, fato? o întrebă Jolene.

— Beth.

— Maică-ta e moartă? Şi taică-tu? Unde e?

Beth se uită lung la ea. Cuvintele „mamă” şi „moartă” erau greu de suportat. Ar fi vrut să o ia la fugă, dar nu avea încotro.

— Părinţii tăi, spuse Jolene pe un ton înţelegător, sunt morţi sau ce?

Beth nu ştiu nici ce să zică, nici ce să facă. Stătea

acolo, la coadă, îngrozită, aşteptând pastilele. * * *

— Sunteţi toţi nişte muişti!

Era vocea lui Ralph, el uriaşe aşa din dormitorul băieţilor.

Auzise pentru că era în bibliotecă, iar biblioteca avea o fereastră către „Băieţi”. Nu reuşi să asocieze cu nicio imagine cuvântul „muist”, care mai şi suna ciudat. Dar din ton îşi dădu seama că era ceva după care ar fi trebuit să-şi spele gura cu săpun. Ea o păţise când zisese „La dracu’!”, deşi mama spunea mereu „La dracu’!

* * *

Frizerul o obligă să stea complet nemişcată pe scaun.

— Vezi că-ţi tai o ureche dacă te mişti.

Nu era nimic glumeţ în tonul lui. Beth rămase pe cât de liniştită putea ea, dar îi era imposibil să stea complet nemişcată. Frizerului îi luă foarte mult să o tundă cu bretonul pe care îl purtau toate fetele. Beth încercă să-şi ţină mintea ocupată, gândindu-se la ce-ar putea însemna cuvântul acela, „muist”. Tot ce-şi imagina era o pasăre, ceva, un fel de ciocănitoare. Dar simţea că era greşit.

* * *

Bărbatul de la întreţinere era mai gras într-o parte şi mai slab în cealaltă. îl chema Shaibel. Domnul Shaibel. Într-o zi, au trimis-o la subsol, să cureţe bureţii de şters tabla, bătându-i unul de celălalt, şi l-a găsit stând pe un taburet cu cadru de metal, lângă cazan, încruntându-se la o tablă de şah alb cu verde din faţa lui. Însă piesele fuseseră înlocuite de mici obiecte de forme ciudate. Unele mai mari decât celelalte. Cele mici erau mai multe decât cele mari. Domnul Shaibel ridică privirea spre ea. Beth plecă în tăcere.

Vinerea, fie că erai catolic, fie că nu, mâneai peşte. Bucăţile erau pătrate, cu o crustă de pesmet maro-închis, peste care era turnat un sos gros de culoare portocalie, ca cel franţuzesc de la magazin. Sosul era dulce şi avea un gust oribil, iar peştele de sub el era şi mai rău. Beth gustă o bucăţică şi aproape că se înecă. Dar trebuia să mănânci până la ultima fărâmiţă, altfel te pârâu la doamna

Deardorff şi nu te mai adopta nimeni.

Unii copii erau adoptaţi imediat. O fetiţă în vârstă de şase ani, Alice, venită la o lună după Beth, fusese adoptată după trei săptămâni de nişte oameni drăguţi, care vorbeau cu accent. În ziua în care aşteptau să o ia pe Alice, se plimbau prin salon. Beth ar fi vrut să-i ia în braţe pentru că-i păruseră nişte oameni fericiţi, dar, când o priviră, se întoarse cu spatele. Unii copii erau acolo de multă vreme şi ştiau că nu vor pleca niciodată. Se porecliseră „lifers.”[1] Beth se întrebă dacă şi ea era una dintre ei.

Gambitul

făcea ora de gimnastică şi ura să joal HIH p nimerea niciodată mingea. Ar fi vrutntezt? *! outere sau să o poată arunca în aer aş?

v° – sca c. inceriitP OHata CD tare

O

dege –, frigau când jucau, dar Beth nu o face «râdeauf

10 era, de departe, cea mai bună jucătoare

Litru că era mai mare şi mai înaltă, Pf nu doar. ştia întotdeauna exact ce să facă: dacă deasupra; * arunlată sus şi trecea dincolo de filee> nMea ei totdeauna unde să se poziţioneze, fără să Jolene ştrige celorlalte să-i facă loc, apoi sărea fie nevo» înapoj peste fileu, în jos, cu o mişcare şi °. tnl1 a braţului-Echipa în care juca Jolene câştig.

totdeauna.

În săptămâna când Beth se lovise la degete, o opri, după ce ora de gimnastică se terminase şice Oalţi plecaseră în grabă înapoi la duşuri.

— Vâno-ncoa să-ţi arăt ceva, spuse Jolene. Îşi ridică mâinile, cu degetele lungi deschise şi uşor îndoite.

— Fă aşa.

Îşi îndoi braţele de la coate, apoi ridică mâinile într-o mişcare sinuoasă, prinzând o minge imaginară.

— Încearcă şi tu.

Beth încercă, neîndemânatică la început. Jolene îi

1 Neadoptabili, rezidenţi permanenţi ai orfelinatului (n. tr.) 16
Cu bucurie adunăm snopii. Cântec gospel intonat în mod deosdnt de americanii protestanţi (n. tr.)

arătă din nou, râzând. Beth repetă mişcarea de mai multe ori, reuşind să o execute mai bine. Apoi Jolene luă mingea şi o aruncă spre Beth, ca să o prindă cu vârful degetelor. După ce repetă de câteva ori, deveni mai uşor.

— Acuma te pui şi exersezi, ai înţeles? spuse Jolene după care fugi şi ea la duşuri.

Beth exersă toată săptămâna care urmă. De atunci, jocul de volei n-a mai fost o problemă. Nu s-a transformat într-o jucătoare bună, dar măcar nu se mai temea să joace.

* * *

În fiecare marţi, după ora de aritmetică, domnişoara Graham o trimitea pe Beth jos, la subsol, să scuture bureţii. Era considerat un privilegiu, iar Beth era cea mai bună elevă din clasă, deşi era cea mai mică de vârstă. Nu-i plăcea să meargă la subsol. Mirosea a mucegai şi-i era frică de domnul Shaibel. Dar era curioasă să afle mai multe despre jocul pe care îl juca singur, pe tablă.

Într-o zi se duse şi se aşeză lângă el, aşteptând să mute o piesă. Domnul Shaibel puse mâna pe una ce semăna cu un cap de cal pe un piedestal. După o clipă ridică privirea spre ea, încruntându-se iritat.

— Ce vrei, copilă? zise el.

În mod normal, Beth ar fi fugit, evitând orice interacţiune umană, mai ales cu adulţii, dar de data aceasta nu dădu înapoi.

— Cum se numeşte jocul? întrebă ea.

Domnul Shaibel îi aruncă o privire lungă.

— Ar trebui să fii sus, cu ceilalţi.

Beth îi susţinu privirea; era ceva la omul acela, statornicia cu care juca jocul acela misterios o ajuta să rămână pe poziţii, ca să afle ce dorea.

— Nu vreau să fiu cu ceilalţi, spuse ea. Vreau să ştiu ce joc joci.

Domnul Shaibel o privi mai atent. Apoi ridică din umeri.

— Se numeşte şah.

* * *

Între domnul Shaibel şi cazan stătea agăţat de tavan,

pe un fir, un bec. Beth avu grijă să nu-i întunece tabla cu umbra ei. Era duminică dimineaţa. La etaj, în bibliotecă, se ţinea ora de religie, iar ea ridicase mâna şi ceruse permisiunea să meargă la baie, dar coborâse aici. Timp de zece minute, rămăsese aşa, în picioare, urmărindu-l pe domnul Shaibel cum juca. Niciunul dintre ei nu zicea nimic, dar părea că bărbatul îi acceptase prezenţa.

Stătea şi se uita la piese, câte zece minute, nemişcat, le privea de parcă le ura, apoi se întindea peste burtă, ridica una cu vârful degetelor, ţinând-o aşa o vreme, de parcă ţinea de coadă un şoarece mort, apoi o aşeza pe o altă căsuţă. Nu se uita la Beth.

Beth stătea acolo, cu umbra capului pe podeaua de ciment, şi privea tabla fără să-şi ia ochii de la ea, urmărind fiecare mutare.

«**

Învăţase să-şi păstreze pastilele calmante pentru Coapte. O ajutau să doarmă. Îşi băga pilula ovală în după ce i-o dădea Domnul Fergussen, şi 0 pitea sub limbă, lua o gură din sucul de portocale pe cadădea împreună cu pastila, înghiţea, apoi, când unui Fergussen trecea la următorul copil, Beth tea pastila din gură şi şi-o strecura în buzunarul Muzei cu croială marinărească. Pastila era acoperită de un strat tare şi nu i se topea în gură, cât o ţinea sub limba.

În primele două luni, dormise foarte puţin. Încercase, stând întinsă cu ochii strâns închişi. Dar W auzea pe fetele din celelalte paturi tuşind, sau răsucindu-se. sau murmurând ori infirmiera de noapte păşea pe coridor, iar umbra trecea peste patul ei şi Beth o vedea chiar şi cu ochii închişi. Sunetul îndepărtat al telefonului sunând sau apa trasă la toaletă. Dar cel mai rău era când auzea voci în biroul de la capătul coridorului. Indiferent cât de încet vorbeau infirmierele cu îngrijitoarea de noapte, indiferent cât de plăcut, Beth se încorda imediat, complet trează. I se contracta stomacul, simţea în gură o acreală ca de oţet şi nu mai reuşea să închidă un ochi tot restul nopţii.

Dar acum se ghemuia în pat, dându-şi voie să simtă

tensiunea aceea din stomac aproape cu bucurie, pentru că ştia că va dispărea curând. Aştepta acolo în întuneric, singură, studiindu-se, până când starea de agitaţie atingea apogeul. Apoi înghiţea cele două pastile şi rămânea întinsă pe spate, până când relaxarea începea să i se răspândească prin tot corpul, ca valurile unei mări calde.

*

— Mă înveţi şi pe mine?

Domnul Shaibel nu răspunse, nici măcar nu dăduse din cap cum că auzise întrebarea. De sus se auzeau voci îndepărtate cântând „Bringing in the Sheaves”. 2

Aşteptă câteva minute. Vocea aproape i se frânse, dar spuse, făcând un efort:

— Vreau să învăţ să joc şah.

Domnul Shaibel întinse o mână grasă către una dintre piesele negre mai mari, o ridică de cap cu dexteritate şi o puse pe o căsuţă din cealaltă parte a tablei. Apoi îşi retrase mâna şi-şi încrucişă braţele pe piept. Tot nu se uita la Beth.

— Nu joc cu oameni pe care nu-i cunosc.

Tonul indiferent avu efectul unei palme peste faţă. Beth se întoarse şi plecă, urcând scările cu un gust neplăcut în gură.

— Nu sunt o necunoscută, spuse, două zile mai târziu. Trăiesc aici.

În spatele capului ei, o molie se învârtea în jurul becului; umbra mică trecea deasupra tablei la intervale regulate.

— Poţi să mă înveţi. Deja am învăţat câte ceva, uitându-mă.

— Fetele nu joacă şah.

Vocea domnului Shaibel era indiferentă.

Făcându-şi curaj, se apropie cu un pas, indicând fără să atingă, una dintre piesele cilindrice pe care o etichetase drept tun, în mintea ei.

— Asta se mişcă în sus şi în jos sau înainte şi înapoi. În orice direcţie, dacă drumul este liber.

Domnul Shaibel rămase în tăcere, pentru o vreme.

Apoi arătă cu degetul spre piesa care semăna cu o lămâie tăiată în partea de sus.

— Şi asta?

Inima lui Beth tresări.

— Pe diagonale.

* * *

Îţi puteai pune pastile deoparte, luând seara doar una şi păstrând-o pe cealaltă. Beth ţinea pastilele în plus în suportul periuţei de dinţi, unde nu s-ar fi uitat nimeni, niciodată. Tot ce trebuia să facă era să se asigure că usucă bine-bine periuţa cu hârtie după ce o folosea sau să nu o folosească deloc şi să-şi frece dinţii cu degetul.

În seara aceea luă trei pastile, una după cealaltă. Simţi furnicături pe ceafa; descoperise ceva important, îmbrăcată cu pijamaua ei albastră, decolorată, se lăsă cuprinsă de senzaţia aceea de căldură, stând întinsă în patul aflat în cea mai proastă poziţie din dormitorul fetelor, lângă uşa care ducea spre hol, peste drum de baie. Ceva se rezolvase în viaţa ei: învăţase despre piesele de şah, cum se mişcau şi cum puteau îi capturate, şi mai descoperise cum să scape de tensiunea din stomac şi din articulaţiile braţelor şi picioarelor, cu ajutorul pastilelor primite la orfelinat

* * *

— Bine, copilo, spuse domnul Shaibel. Putem să jucăm şah. Eu joc cu albele.

Beth ţinea în mână bureţii de şters tabla. Se terminase ora de aritmetică, iar cea de geografie începea în zece minute.

— Nu am mult timp, spuse.

Duminica trecută învăţase toate mutările în timpul orei de religie, când îşi permisese să fugă jos, la subsol. Datorită grupului de fete care venise de la Children’s, din partea cealaltă a oraşului, nu băgase nimeni de seamă că lipsea, fiindcă fusese prezentă la începutul lecţiei. Dar cu geografia era altceva. Era îngrozită de domnul Schell, deşi era cea mai bună din clasă.

Tonul domnul Shaibel era lipsit de inflexiuni.

— Acum ori niciodată, zise.

— Am geografie…

— Acum ori niciodată.

Nu-i luă mai mult de o secundă să decidă. În spatele cazanului văzuse o ladă veche pentru sticle de lapte. O trase de partea cealaltă a mesei, se aşeză şi spuse:

— Deschideţi.

O bătuse din patru mutări, aplicând ceva ce se numea Matul începătorului. Fusese rapid, dar nu suficient cât să nu întârzie cincisprezece minute la ora de geografie. Se scuzase spunând că a fost la baie.

Domnul Schell stătea la catedră cu mâinile în şold. Îşi plimba privirile prin clasă.

— A văzut-o vreuna dintre domnişoarele prezente pe această domnişoară, la toaletă fetelor?

În clasă se auziră chicoteli. Nimeni nu ridică mâna, nici măcar Jolene, pe care o acoperise, minţind, de două ori.

— Câte dintre voi, domnişoarelor, aţi fost la toaletă fetelor, înainte de oră?

Nimeni nu mai chicoti. Trei ridicară mâna.

— Şi aţi văzut-o vreuna dintre voi pe Beth acolo? Spălându-se, poate, pe mâinile ei mici şi drăguţe?

Nu răspunse nimeni. Domnul Schell se întoarse spre tablă, unde înşirase produsele exportate de Argentina, şi adăugă cuvântul „argint”. Preţ de o clipă, Beth crezu că a scăpat. Însă, cu spatele la clasă, domnul Schell spuse:

— Cinci puncte penalizare.

La zece puncte, primeai zece lovituri de curea la fund. Beth îşi imagină durerea loviturii, şi avea multă imaginaţie; vizualiză durerea ca pe un foc care-i ardea fesele moi. Îşi puse o mână în dreptul inimii pipăind buzunarul de la pieptul bluzei, în căutarea pastilei primite de dimineaţă. Sentimentul de frică se reduse perceptibil. Vizualiză suportul periuţei de dinţi, un recipient din plastic, lung, dreptunghiular; strânsese patru pastile acum, pitite în noptiera din metal de lângă patul ei mic.

În noaptea aceea, se întinse în pat, pe spate. Nu avea

încă pastila în mână. Asculta zgomotele nopţii şi observă cum se auzeau parcă din ce în ce mai tare.

cu cât ochii i se obişnuiau mai mult cu întunericul. Pe hol, domnul Byrne începu să vorbească cu doamna Holland, la birou. La auzul vocilor, tensiunea pe care Beth o simţea în tot corpul crescu din ce în ce mai mult. Clipi şi privi tavanul întunecat de deasupra sa, silindu-se să vizualizeze tabla de şah cu căsuţele sale verzi şi albe. Apoi aşează piesele, fiecare pe căsuţa ei: turn, cal, nebun, regina, regele şi rândul de pioni din faţa lor. Apoi mută pionul regelui de alb pe al patrulea rând şi avansă cu cel negru. Funcţiona! Era simplu. Continuă, repetând partida pe care o pierduse.

Mută calul domnului Shaibel pe al treilea rând. îl vedea acolo clar, cu ochii minţii, pe tabla cu căsuţe verzi şi albe de pe tavanul dormitorului.

Sunetele se estompară, transformându-se în zgomot alb, armonios. Beth rămase întinsă pe pat fericită, jucând şah.

* * *

În duminica următoare, blocă Matul începătorului cu calul de pe latura regelui. Repetase în minte partida de o sută de ori, până când furia şi umilinţa se dizolvaseră, lăsând piesele şi tabla să se limpezească în viziunea ei, noaptea. Când se duse duminică să joace cu domnul Shaibel rezolvase totul şi mută calul ca prin vis. Îi plăcea atingerea piesei, să simtă în mână capul de cal în miniatură. Când poziţionă calul pe căsuţă, domnul Shaibel se încruntla el. Prinse regina albă de cap, dându-i şah la rege. Dar Beth era pregătită şi pentru asta; văzuse mutarea pe când stătea în pat, cu o noapte înainte.

Domnul Shaibel avu nevoie de paisprezece mutări pentru a-i da şah la regină. Beth încercă şi joace mai departe, fără regină, în ciuda pierderii mortale, dar el întinse mâna, blocându-i-o înainte şi atingă pionul pe care intenţiona să-l mişte.

— Acum trebuie să cedezi, spuse el.

Avea vocea aspră.

— Să cedez?

— Exact, copilă. Când pierzi regina în felul acesta cedezi.

Beth **îl** privi lung, fără să înţeleagă. Domnul Shaibel îi dădu drumul mâinii, apoi luă regele negru, îl scoase de pe tablă şi-l puse alături. Regele se rostogoli **o clipă** înainte şi înapoi, apoi rămase nemişcat.

— Nu, spuse ea.

— Ba da. Ai cedat partida.

Beth simţea că vrea să arunce cu ceva în el.

— Nu mi-ai spus asta când mi-ai explicat regulile.

— Pentru că nu este o regulă. Este vorba de spiritul sportiv.

Beth înţelegea acum, dar tot nu-i plăcea.

— Vreau să termin, spuse. Luă regele şi-l puse la loc pe tablă.

— Nu.

— Trebuie să termin, insistă ea.

Domnul Shaibel arcui din sprâncene şi se ridică de pe scaun. Era prima dată când îl vedea stând în picioare acolo, la subsol; de obicei îl vedea pe coridoare, dând cu mopul, sau în sălile de clasă, când spăla tablele. Trebuia să se aplece puţin să nu se lovească cu capul de bârnele de pe tavanul scund.

— Nu, spuse el. Ai pierdut.

Nu era corect. N-o interesa spiritul sportiv. Voia să joace şi să câştige. Voia să câştige, mai mult decât orice pe lume. Atunci pronunţă un cuvânt pe care nu-l mai pronunţase de la moartea mamei ei:

— Te rog.

— Jocul s-a terminat, răspunse el.

Beth îl privi plină de furie.

— Eşti un ahtiat…

Domnul Shaibel îşi lăsă mâinile să cadă pe lângă corp şi spune lent:

— Gata cu şahul. Dispari.

Ce n-ar fi dat să fi fost şi ea mai mare! Dar nu era. Se ridică de la masă şi urcă scările, în timp ce domnul Shaibel

o urmărea în tăcere.

**

Marţi, când a mers pe hol cu bureţii în mână, îndreptându-se spre uşa de la subsol, a găsit-o încuiată. S-a împins cu şoldul în ea de două ori, dar uşa nu s-a clintit. A ciocănit, la început încet şi apoi tare, dar din cealaltă parte nu s-a auzit niciun sunet. Era îngrozitor. Beth ştia că era înăuntru, în faţa tablei de şah, şi că era supărat pe ea pentru cum se comportase ultima dată, dar ce putea să facă? Când se întoarse în clasă, domnişoara Graham nici măcar nu observă că bureţii nu fuseseră curăţaţi sau că Beth se întorsese mai devreme ca de obicei.

Era sigură că o să fie la fel şi joi, dar se înşela. Uşa era deschisă şi, când coborî scările, domnul Shaibel se comportă de parcă nimic nu se întâmplase. Piesele erau aranjate pe tablă. Beth curăţă repede bureţii şi. Se aşeză la locul ei, în faţa tablei de şah. Domnul Shaibel mutase deja pionul regelui de alb, înainte ca ea să se aşeze. Beth răspunse mutând propriul pion două căsuţe înainte. De data, asta nu va mai face aceeaşi greşeală.

Domnul Shaibel mută imediat şi el, urmat de Beth, care mută la fel de repede. Nu-şi spuneau nimic, continuau să mute piesele. Beth simţea tensiunea, şi-i plăcea.

La a douăzecea mutare, domnul Shaibel mută calul când nu ar fi trebuit, iar Beth reuşi să-şi poziţioneze un pion pe al şaselea rând. Domnul Shaibel mută calul înapoi. Îşi irosise o mutare, iar Beth simţi un fior de bucurie când îl văzu făcând asta. Îşi sacrifică nebunul în schimbul calului. Apoi, când îi veni iar rândul, mută din nou pionul înainte. La următoarea mutare, avea să-l promoveze în regină.

Domnul Shaibel stătea acolo şi se uita la tablă, apoi întinse furios mâna, răsturnându-şi regele. Niciunul nu spuse o vorbă. Era prima ei victorie. Toată tensiunea dispăruse. Beth simţea ceva minunat, ceva ce nu mai simţise niciodată în viaţa ei.

Descoperi că putea să lipsească de la prânzul de duminică fără să observe cineva. Ceea ce însemna trei ore

cu domnul Shaibel, până pleca el acasă, la două şi jumătate. Nu vorbeau niciodată, niciunul, nici celălalt. El juca întotdeauna cu albele, adică muta primul, iar ea cu negrele. Se gândise să-l întrebe de ce, dar decise să n-o facă.

Într-o duminică, după o partidă pe care o câştigase cu chiu cu vai, domnul Shaibel îi spuse:

— Ar trebui să înveţi Apărarea Siciliană.

— Ce-i aia? întrebă ea supărată.

Încă nu digerase înfrângerea. Săptămâna trecută câştigase două partide.

— Când albul mută pionul la e4, negrul face asta.

Se întinse şi mută pionul alb cu două căsuţe mai în faţă, ceea ce reprezenta mutarea cu care îşi deschidea el întotdeauna partidele. Apoi luă pionul negru din faţa nebunului de alb, şi-l poziţionă cu două căsuţe mai jos, spre mijlocul tablei. Era prima dată când îi arăta ceva.

— Şi apoi? întrebă ea.

El îi luă calul de alb de pe latura regelui şi-l mută la dreapta pionului.

— Cf3.

— Ce estelf3?

— Înseamnă cal pe căsuţa f3. Unde tocmai l-am pus eu.

— Căsuţele au nume?

Domnul Shaibel dădu din cap impasibil. Beth simţea că el nu voia să-i cedeze nici măcar această mică informaţie.

— Dacă joci bine, au nume.

Beth se aplecă înainte.

— Arată-mi.

Domnul Shaibel o privi de sus.

— Nu, nu acum.

Refuzul o înfurie. Ştia bine că oamenilor le place să ţină secrete. Şi ea avea secretele ei. Dar chiar şi aşa, tot s-ar fi întins peste tablă să-i tragă o palmă şi să-l oblige să-i spună. Îşi ţinu respiraţia.

— Asta este Apărarea Siciliană?

Domnul Shaibel păru uşurat că Beth lăsase baltă treaba cu numele căsuţelor.

— Mai sunt şi alte mutări.

Şi continuă, arătându-i mutările de bază, plus câteva variaţii. Dar nu folosi numele căsuţelor. Îi arătă variaţia Leventish, apoi variaţia Najdorf, apoi îi ceru să le repete. Beth le repetă. Fără cea mai mică greşeală.

Dar, mai apoi, când jucară o partidă adevărată, domnul Shaibel avansă cu pionul reginei înainte şi ea înţelese imediat că apărarea pe care tocmai o învăţase era inutilă în această situaţie. îl privi peste tablă, simţind că, dacă ar fi avut un cuţit, l-ar fi înfipt în el fără ezitare. Îşi readuse privirea la tablă şi avansă, la rândul ei, cu pionul reginei înainte, hotărâtă să-l învingă.

Apoi el mută pionul de lângă pionul reginei albe, cel din faţa nebunului. Era o mutare pe care o făcea adesea.

— Este o chestie ca aia pe care am învăţat-o? Apărarea Siciliană? întrebă ea.

— Deschideri.

Nu se uita la ea; se uita la tablă.

— Deschideri?

Domnul Shaibel ridică din umeri.

— Gambitul Damei.

Beth se simţea mai bine. Mai învăţase ceva de la el. Decise să nu elimine pionul, ca să menţină tensiunea partidei. Îi plăcea aşa. Îi plăcea puterea pe care piesele o exercitau de-a lungul şi pe diagonalele tablei. O încânta încrucişarea de forţe când, în toiul jocului, piesele erau răspândite pe toată tabla. Înaintă cu nebunul de negru, simţind cum puterea i se extinde pe tablă.

În douăzeci de mutări, Beth îi scosese din joc ambele turnuri, iar el cedă.

Beth se rostogoli pe burtă, îşi puse perna pe cap pentru a bloca lumina de pe coridor care intra pe sub uşă şi începu să se gândească cum ar putea folosi nebunul şi tura împreună, ca să dea şah brusc la rege. Dacă ar muta nebunul, regele ar fi în şah, iar la următoarea mutare nebunul ar putea face orice, inclusiv să captureze regina.

Rămase acolo întinsă vreme îndelungată, gândindu-se entuziasmată la acest atac, atât de puternic. Apoi îşi luă perna de pe cap şi se rostogoli pe spate, vizualiză tabla de şah pe tavan şi jucă din nou toate partidele pe care le jucase cu domnul Shaibel, una câte una. Identifică doufe ocazii în care ar fi putut să creeze situaţia turn-nebun pe care tocmai o inventase. Într-una dintre ele, ar fi putut forţa adversarul printr-o ameninţare dublă, iar în cealaltă ar fi putut să arunce pur şi simplu nebunul în luptă. Jucă din nou aceste două partide în minte aplicând noile mutări şi le câştigă pe ambele. Îşi zâmbi sieşi fericită şi adormi.

* * *

Profesoara de aritmetică încredinţă curăţatul bureţilor altui elev, spunând că Beth trebuie să se mai odihnească. Nu era corect, Beth avea încă cele mai bune note la aritmetică, dar nu putea face nimic să schimbe situaţia. Rămânea în clasă, în timp ce băieţelul roşcat pleca în fiecare zi să cureţe bureţii, iar ea făcea adunări şi scăderi fără sens, cu mâna tremurând. Pe zi ce trecea, îşi dorea cu şi mai mare ardoare să joace şah.

Marţi şi miercuri luă o singură pastilă şi pe cealaltă o puse deoparte. Joi adormi după ce jucă şah în minte timp de o oră sau cam aşa, economisind două pastile. La fel făcu şi vineri. Toată ziua de sâmbătă, cât munci în bucătăria cantinei, apoi după-amiaza, în vreme ce în bibliotecă rula filmul religios şi chiar pe durata lecţiei de Educaţie şi îmbunătăţire personală de dinaintea cinei, Beth simţi mici fiori de bucurie la gândul că în suportul periuţei o aşteptau şase pastile.

În noaptea aceea, după stingere, le luă pe toate, una câte una, şi aşteptă. Când senzaţia se instală, fu una delicioasă, un fel de uşurătate dulce în pântece. Toate părţile corpului, până atunci tensionate, se relaxară. Rămase trează cât de mult putu, ca să se bucure de căldura interioară şi de fericirea profundă pe care i-o aduceau chimicalele.

Duminică, atunci când domnul Shaibel o întrebă unde fusese, rămase surprinsă că-i păsa.

— Nu m-au lăsat să ies din clasă, spuse.

Domnul Shaibel încuviinţă. Tabla de şah era deja pregătită şi, spre surpriza ei, observă că piesele albe erau, de data aceasta, de partea mesei unde stătea ea, şi că lada de sticle de lapte era şi ea deja la locul ei.

- Fac eu prima mutare? întrebă uimită.

— Da. De acum înainte, facem cu rândul. Aşa se joacă.

Se aşează şi mută pionul regelui. Fără să spună vreun cuvânt, domnul Shaibel mută pionul de pe coloana nebunului de alb. Beth nu uitase mutările. Nu uita niciodată mutările de şah. Jucă variaţia Leventish; îşi concentră atenţia, asigurându-se că nebunul avea sub control diagonala lungă, aşteptând parcă să sară la atac. Reuşi să-l neutralizeze la a şaptesprezecea mutare. Putea acum să-l schimbe cu nebunul ei, mai slab. Apoi înaintă cu calul, scoase din joc o tură, şi-i dădu mat după alte zece mutări.

Era simplu: tot ce trebuia să facă era să ţină ochii bine deschişi asupra jocului şi să vizualizeze posibilele mutări.

Ţinu regele în şah pe rândul din spate, apoi întinse mâna peste tablă şi-şi poziţionă turnul pe căsuţa care-i dădea mat. Şah mat. Domnul Shaibel nu se aştepta la asta.

- Mat, spuse ea pe un ton calm.

Domnul Shaibel părea diferit astăzi. Nu se îmbufnă, cum făcea de obicei, când îl bătea. Se aplecă înainte şi spuse:

— O să te învăţ notaţiile de şah.

Beth ridică privirea spre el.

— Numele căsuţelor. Te învăţ acum.

Beth clipi.

— Am ajuns suficient de bună?

Domnul Shaibel dădu să spună ceva, dar se opri.

— Câţi ani ai, copilă?

— Opt.

— Opt ani.

Se aplecă înainte, apropiindu-se cât de mult îi

permitea burta.

— Drept să-ţi spun, copilă, eşti absolut extraordinară.

Beth nu înţelese ce însemna asta.

— Scuză-mă puţin, spuse domnul Shaibel, aplecându-se după o sticlă aproape goală.

Dădu capul pe spate şi bău.

— Bei whiskey? întrebă Beth.

— Da, copilă. Să nu spui cuiva.

— Nu spun, zise ea. Învaţă-mă notaţiile de şah.

Domnul Shaibel puse sticla la loc pe podea. Beth urmări cu privirea traseul sticlei, întrebându-se ce gust are whiskey-ul şi cum te simţi când îl bei. Apoi îşi întoarse privirea înapoi la tabla de şah, cu cele treizeci şi două de piese ale sale, fiecare dintre ele cu o putere aparte.

* * *

Undeva pe la mijlocul nopţii, se trezi. Cineva stătea pe marginea patului ei. Beth se încordă.

— Uşurel, îi susură Jolene. Sunt eu.

Beth nu spuse nimic, rămase acolo întinsă, aşteptând.

— M-am gândit că ţi-ar plăcea să încerci ceva amuzant, spuse Jolene. Băgă mâna sub cearşaf şi şi-o puse pe abdomenul lui Beth, care stătea pe spate. Mâna nu se mişca, iar Beth continua să se simtă încordată.

— Relaxează-te, susură Jolene. N-o să te doară deloc. Chicoti uşor. Sunt doar excitată. Ştii cum e să fii excitat?

Beth nu ştia.

— Tu relaxează-te. Nu o să fac altceva decât să te mângâi puţin. O să îţi placă, dacă te relaxezi.

Beth întoarse capul spre uşa coridorului. Era închisă. Trecea lumină pe dedesubt, ca de obicei. Se auzeau voci îndepărtate, de la birou.

Mâna lui Jolene cobora. Beth scutură din cap.

— Nu… susură.

— Şşşş, spuse Jolene.

Îşi coborî şi mai mult mâna şi începu s-o mângâie, în sus şi-n jos cu un deget. Nu durea, dar ceva în Beth opunea rezistenţă. Simţea că începe să transpire.

— Ah, la dracu’, spuse Jolene. Pun pariu că e plăcut.

Se strecură mai aproape de Beth şi-i luă mâna cu cea care-i rămăsese liberă. Atinge-mă şi tu, spuse.

Beth lăsă mâna moale. Jolene îi ghidă mâna sub cămaşa de noapte, până când degetele atinseră loc care se simţea cald şi umed.

— Hai, apasă puţin acum, susură Jolene.

Intensitatea din şoaptele ei era înfricoşătoare. Beth făcu aşa cum i se spusese şi apăsă mai tare.

— Hai, scumpo, şopti Jolene, mişc-o în sus şi în jos. Uite aşa.

Începu să-şi mişte degetul pe Beth. Era îngrozitor. Beth o frecă pe Jolene de câteva ori, forţându-se, concentrată la ce făcea. Chipul se umpluse de sudoare, iar mâna liberă prinsese cearşaful şi-l strângea cu putere.

Apoi Jolene îşi apropie faţa de a ei şi o îmbrăţişă cu o mână.

— Mai repede, şopti Jolene. *Mai repede.*

— Nu, spuse Beth tare, îngrozită. *Nu, nu vreau!*

Îşi retrase mâna.

— Băga-mi-aş picioarele, zise Jolene cu voce tare.

Pe coridor se auziră paşi rapizi, apoi se deschise uşa. În dormitor pătrunse o fâşie de lumină. Era una dintre îngrijitoarele de noapte pe care Beth nu o ştia. Rămase în prag mai bine de un minut. În dormitor era linişte. Jolene dispăruse. Beth nu îndrăznea să se mişte ca să vadă dacă ajunsese înapoi la ea în pat. Apoi, în sfârşit, femeia plecă. Beth se uită spre patul lui Jolene şi-i văzu silueta. Beth avea trei pastile în sertar; le luă pe toate. Apoi se întinse pe spate şi aşteptă să treacă gustul amar.

A doua zi, la cantină, Beth era ruptă de oboseală, de la nesomn.

— Eşti cea mai urâtă fată *din lume.* Şi albă, pe deasupra! spuse Jolene pe un ton afectat, în şoaptă.

Erau la coadă să-şi ia cutiile mici de cereale, iar Jolene o abordase.

— Ai un nas urât, şi o faţă urâtă, şi pielea ta e ca şmirghelul. Eşti un gunoi şi o sărăntoacă!

Apoi Jolene se îndepărtă, ţeapănă, către tăvile cu

omletă. Beth nu spuse nimic, pentru că ştia că e adevărat.

*

Rege, cal, pion. Tensiunea de pe tablă era atât de mare, că ar fi putut-o face bucăţi. Şi atunci, *barul* regina căzu. Turnurile de pe ultima linie, ţinute în frâu până atunci, dar pregătite de atac, adăugau şi mai multă tensiune jocului. Ca să o elibereze, apoi, cu o singură mutare. La ora de ştiinţă, doamna Hadley le vorbise despre magneţi şi despre „câmpuri de forţă. Beth, aproape adormită de plictiseală, devenise brusc atentă. Câmpuri de forţă: nebunii pe diagonală, turnurile pe rânduri.

Scaunele dintr-o sală de clasă ar putea fi căsuţe de şah. Dacă băiatul roşcat pe nume Ralph ar fi calul, l-ar putea mişca două căsuţe înainte şi una în lateral, poziţionându-l pe scaunul gol de lângă Denise. Ceea ce ar însemna că Bertrand, care stătea pe rândul din faţă şi care, decise ea, ar putea fi regele, ar fi ţinut în şah. Zâmbi, gândindu-se la asta.

Nu mai vorbise cu Jolene de o săptămână, de Beth nu-şi dădu voie să plângă. Avea aproape nouă ani şi nu avea nevoie de Jolene. Nu conta ce simţea în legătură cu toate astea. Nu avea nevoie de Jolene. * * *

— Poftim, spuse domnul Shaibel.

Îi înmână ceva într-o pungă de hârtie maronie. Era duminică după-amiaza. Deschise punga. Înăuntru era o carte, *Modern Chess Openings.*[2]

Nevenindu-i să creadă, începu să o răsfoiască. Era plină de lungi coloane verticale cu notaţii de şah. Şi mici diagrame pe mici table de şah, şi capitole precum „Deschiderea cu pionul reginei” sau „Apărarea Indiană”. Ridică privirea.

Domnul Shaibel era încruntat.

— Este cartea potrivită pentru tine. Îţi va dezvălui tot ce doreşti să ştii.

Beth nu spuse nimic, dar se aşează pe lada pentru sticle de lapte, în faţa tablei de şah, strângând cu putere cartea din poală şi aşteptând să joace. * * *

2 Teoria modernă a deschiderilor în şah (n. tr.)

Ora de engleză era cea mai plictisitoare dintre toate, cu vocea lentă a domnului Espero şi poeţi cu nume precum John Greenleaf Whittier şi William Cullen Biyant. *„Whither, millst falling dew, / While glow the heavens with the last steps of day”. ***** Ce porcărie! Şi mai şi citea tare, clar, fiecare cuvânt.

Beth ţinea *Modern Chess Openings* pitită sub bancă, în vreme ce domnul Espero citea. Luă variaţiile una câte una, jucându-le în minte. După trei zile, notaţiile – e4, Cf3 – îi veneau în minte de parcă ar fi văzut la propriu piesele pe tablă. Le vizualiza cu mare uşurinţă; nu avea nevoie de obiectele fizice. Putea sta acolo cu *Modern Chess Openings* în poală, pe fusta plisată albastră de la orfelinatul Methuen şi, în timp ce domnul Espero o dădea înainte cu înălţarea sufletească pe care o oferă poezia sau citea cu voce tare To *him who in the love of nature holds/communion with her visible forms, she speaks a various language, „*, piesele de şah se mişcau pe căsuţele în faţa ochilor ei pe jumătate închişi. La sfârşitul cărţii găsi continuarea unor partide clasice, duse fie până la capăt, fie până la cedări după douăzeci şi şapte de mutări, fie până la remiză la a patruzecea, iar ea învăţă cum să creeze coregrafii întregi cu piesele, unele care-ţi puteau tăia respiraţia prin combinaţia elegantă dintre atac şi sacrificiu sau dintre sacrificiu şi echilibrul forţelor poziţiei pieselor. Iar mintea ei era întotdeauna la victorie, la potenţialul de a învinge.

„For his gayer hours she has a voice of gladness/ and a smile and eloquence of beauty...”[3] citea domnul

Espero, în timp ce mintea lui Beth dansa năucită de uimire în faţa geometriilor rococo, cucerită, fascinată scufundându-se în marile permutări care-şi făceau în sufletul ei, deschis, la rândul său, să le primească.**

— *Sărăntoaco!* îi şuieră Jolene trecând pe lângă ea, după ora de istorie.

— *Cioară!* şuieră Beth, la rândul ei.

---

3 Căci pentru el, de bucuria sa, vocea naturii devine încântare/ Şi zâmbet, şi frumuseţe fără de pereche... (n. tr.)

Jolene se opri, se întoarse şi se holbă la ea. * * *

Sâmbăta următoare, Beth luă şase pastile şi se abandonă senzaţiei dulci pe care chimia lor i-o dăruia; îşi ţinea o mână pe abdomen şi cealaltă pe păsărică. Cuvântul ăsta îl ştia. Era unul dintre puţinele lucruri pe care mama sa o învăţase înainte de a se sinucide, în Chevroletul ei.

— Şterge-te, obişnuia să-i spună mama ei, când era la baie. Nu uita niciodată să te ştergi la păsărică.

Beth îşi mişcă degetele în sus şi în jos, cum făcuse Jolene. Nu-i plăcea. Nu ei. Îşi îndepărtă mâna şi se întoarse la plăcerea psihică oferită de pastile. *Poate* era prea mică. Jolene era mai mare cu patru ani şi avea păr creţ *acolo*. Beth îl simţise.

*

— ’neaţa, sărăntoaco, zise Jolene domol. Avea chipul relaxat.

- Jolene… începu Beth. Jolene se apropie de ea.

Nu era nimeni în jur, doar ele două. Se aflau în vestiar, ieşiseră de la ora de sport.

- Ce vrei? zise Jolene.
- Ce înseamnă muist?

Jolene o privi un moment. Apoi izbucni în hohote de râs.

- Rahat, zise. Ştii ce e ăla un penis?

— Nu cred.

— E chestia aia pe care o au băieţii. Din ultima parte a cărţii de igienă. Seamănă cu un deget mare.

Beth încuviinţă. Ştia imaginea.

— Ei bine, drăguţă, spuse Jolene pe un ton grav, unora dintre fete le place să sugă degetul ăla.

Beth rămase pe gânduri.

— Dar nu pe acolo fac pipi?! zise ea

- Bănuiesc că îl curăţă înainte, răspunse Jolene.

Beth se îndepărtă, şocată. Şi încă nedumerită. Auzise de ucigaşi, de torţionari, când era acasă îl văzuse pe băiatul unui vecin bătând până la sânge un căţel cu o bâtă, dar nu-şi putea imagina cum ar putea cineva să facă ce-i spusese Jolene.

* * *

Duminica următoare câştigă cinci partide una după cealaltă. Trecuseră cinci luni de când începuse să joace cu domnul Shaibel şi ştia că el nu o mai putea bate, de-acum. Nici măcar o dată. Îi anticipa fiecare fentă, fiecare ameninţare pe care o ştia el. Nu o mai putea păcăli cu caii săi, nici să ţină o piesă într-o poziţie periculoasă, nici să o pună într-o situaţie stânjenitoare, blocându-i vreo piesă. Beth reuşea să-i prevadă mutările şi să le împiedice, continuând, în acelaşi timp, să-şi pregătească atacul.

Când terminară, domnul Shaibel o întrebă:

— Zici că ai opt ani?

— Nouă, în noiembrie.

Domnul Shaibel încuviinţă.

— Vii duminica viitoare?

— Da.

— Bine. Dar să vii sigur.

Duminică îl găsi pe domnul Shaibel cu un alt domn. Era slab, îmbrăcat cu un costum în dungi şi purta cravată.

— Ţi-l prezint pe domnul Ganz, de la clubul de şah, spuse domnul Shaibel.

— Clubul de şah? repetă Beth, privind spre domnul Ganz. Semăna un pic cu domnul Schell, dar zâmbea.

— Acolo jucăm noi, la club, spuse domnul Shaibel.

— Iar eu antrenez echipa liceului. Liceul Duncan High, spuse domnul Ganz.

Beth nu auzise niciodată de liceul acela.

— Ai vrea să jucăm o partidă? întrebă domnul Ganz.

Drept răspuns, Beth se aşează pe ladă. Lângă masă mai apăruse un scaun pliant. Domnul Shaibel îşi lăsă corpul greu pe el, iar domnul Ganz se aşează pe taburet. Se întinse cu o mişcare rapidă şi nerăbdătoare şi luă doi pioni: unul alb şi unul negru. Făcu mâinile căuş, scuturâ pionii, apoi întinse ambele mâini spre Beth, cu pumnii încă închişi.

— Alege o mână, spuse domnul Shaibel.

— De ce?

— Culoarea pe care o alegi va fi cea cu care vei juca.

— Ah.

Se întinse şi atinse timid mâna stângă a domnului Ganz.

— Asta.

Domnul Ganz deschise pumnul. În palma sa se afla pionul negru.

— Îmi pare rău, spuse, zâmbind.

Zâmbetul lui o umplu de stânjeneală.

Tabla era oricum întoarsă cu negrele spre Beth. Domnul Ganz puse pionii înapoi pe căsuţele lor şi mută pionul la e4. Beth se relaxă. Învăţase din cartea ei fiecare mutare din Siciliană. Mută pionul negru la C_5. Când domnul Ganz mută calul, Beth decise să joace variaţia Najdorf.

Numai că domnul Ganz era mai isteţ de-atât. Juca mai bine decât domnul Shaibel. Dar şi aşa, Beth ştia că după o jumătate de duzină de mutări îl va bate cu uşurinţă, aşa că îşi începu strategia, cu calm şi fără milă, forţându-l să cedeze la a douăzeci şi treia mutare.

Domnul Ganz îşi luă regele şi-l scoase de pe tablă.

— Te pricepi, nu glumă, domnişoară. Aveţi echipă de şah aici?

Ea îl privi fără să înţeleagă.

— Celelalte fete. Aveţi un club de şah?

— Nu.

— Atunci unde joci?

— Aici, la subsol.

— Domnul Shaibel mi-a spus că jucaţi câteva partide duminica. Ce faci între timp?

— Nimic.

— Dar atunci, cum reuşeşti să ţii pasul?

Nu voia să-i spună că juca şah în mintea ei, în clasă şi în pat, noaptea.

— Mai vreţi să jucăm o partidă? răspunse, în schimb, ca să-i distragă atenţia.

Domnul Ganz râse.

— Bine. E rândul tău să joci cu albele.

Îl învinse cu şi mai multă uşurinţă, folosind Deschiderea Réti. În carte era denumită sistem „hipermodern”; lui Beth îi plăcea cum putea utiliza nebunul de alb. După douăzeci de mutări, preveni matul pe care domnul Ganz i l-ar fi dat în următoarele trei mutări. Îi luă jumătate de minut să-şi dea seama. Clătină din cap, peste măsură de uimit, şi-şi răsturnă regele.

— Eşti uimitoare, spuse. Nu am văzut niciodată aşa ceva.

Se ridică, îndreptându-se spre cazan, unde Beth observase o sacoşă mică de cumpărături.

— Trebuie să plec acum. Dar ţi-am adus un cadou.

Îi întinse punga.

Beth privi înăuntru, în speranţa că va găsi o altă carte despre şah. Era ceva împachetat în hârtie roz.

— Deschide-l, spuse domnul Ganz, zâmbind.

Ridică pachetul şi îndepărtă hârtia care înfăşură obiectul. Era o păpuşă roz într-o rochie cu imprimeu albastru, cu părul blond şi buze umflate. Beth o ţinu în mână şi o privi.

— Deci? întrebă domnul Ganz.

— Vreţi să mai jucăm o partidă? spuse Beth ţinând păpuşa atârnată de o mână.

— Trebuie să plec, spuse domnul Ganz. Poate mă întorc săptămâna viitoare.

Beth încuviinţă din cap.

La capătul culoarului se afla un coş mare de gunoi. Aruncă păpuşa trecând pe lângă el, în drum spre filmul de duminică după-amiaza.

* * *

La ora de igienă, Beth găsi imaginea de la sfârşitul manualului. Pe pagina din stânga era corpul unei femei, pe cea din dreapta corpul unui bărbat. Desenele erau făcute din linii simple. Ambii aveau mâinile pe lângă corp, cu palme întoarse în faţă. Pe V-ul de sub burta plată a femeii se afla o simplă linie verticală. Bărbatul nu avea linia aceea. Sau, dacă o avea, Beth nu o găsi. Dar avea ceva ce semăna cu un mic săculeţ din care atârna ceva rotund.

Jolene spusese că semăna cu un deget. Prin urmare, acela era penisul bărbatului.

Profesorul, domnul Hume, spunea că e n să consumi legume cu frunze verzi cel puţin pe zi. Începu să scrie numele legumelor de pe° ti la fereastra mare lângă care stătea Beth, începuse să înflorească. Studie desenul bărbat? încercând în van să găsească vreun secret. i.

e*

Domnul Ganz se întoarse duminica urmat Adusese cu el propria tablă de şah. Avea căsuţele şi albe, iar piesele erau într-o cutie de lemn căphfcu pâslă roşie. Erau făcute din lemn lustruit; la? albe, Beth putea vedea urmele lăsate de şmirgk, e în timp ce domnul Ganz le aranja pe tablă, Beth întinse şi ridică un cal. Era mai greu decât piesele care le folosise ea până acum şi pe fund avea o bucrotundă de pâslă. Nu îşi dorise niciodată să deţină lucruri, dar îşi dorea setul acesta de şah.

Domnul Shaibel aranjase la rândul său tabla la locul obişnuit şi mai adusese o ladă de sticle de lapte pentru tabla domnului Ganz. Tablele erau alăturate la mai puţin de jumătate de metru distanţă una de cealaltă. Era o zi însorită; prin fereastră pătrundea o lumină puternică, filtrată de tufişurile scurte plantate pe marginea clădirii. În timp ce piesele erau aranjate, nimeni nu spuse nimic. Domnul Ganz luă cu delicateţe calul din mâna lui Beth şi-l pus pe căsuţa lui.

— Ne-am gândit să joci cu amândoi, spuse – în acelaşi timp?

Domnul Ganz încuviinţă.

Lada ei fusese pusă între table. Juca doar cu albele şi mută pionul la e4 pe amândouă.

Domnul Shaibel răspunse cu Apărarea Siciliană; domnul Ganz mută propriul pion la es. Beth nici măcar nu simţea nevoia să se oprească şi să se gândească la următoarele posibile mutări. Muta pe ambele table, apoi se uita pe fereastră.

Îi bătu pe amândoi fără cel mai mic efort. Domnul Ganz aranjă piesele la loc şi începură o altă partidă. De

data aceasta, Beth mută pionul la d4 pe ambele table, apoi pion la C4 – Gambitul Damei. Se simţea extrem de relaxată, ca într-un vis. Luase şapte calmante în jur de miezul nopţii şi încă mai resimţea o urmă de langoare.

Cam pe la jumătatea partidelor, Beth stătea cu ochii la un tufiş cu flori roz care se vedea pe fereastră, când auzi vocea domnului Ganz spunând:

— Beth, mi-am mutat nebunul de negru la C5.

— Cal la es, răspunse ea visătoare.

Tufişul părea să strălucească în lumina soarelui de primăvară.

— Nebun la b4, spuse domnul Ganz.

— Regina la d4, răspunse Beth fără să se uite.

— Cal la c6, spuse domnul Shaibel cu voce aspră.

— Nebun la C5, spuse Beth, cu ochii pe bobocii roz.

— Pion la b6.

Domnul Ganz avea o moliciune stranie în glas.

— Regină la a4, şah, spuse Beth.

„«et* *. Gtrâêânàaerfe

a „î8. spuse Beth în säu îl ca\. Regele «e

% Apovndix

DOI

Se uitau la filmul de sâmbătă după-amiază când domnul Fergussen veni să o ia şi să o ducă la biroul doamnei Deardorff. Era un film despre eticheta de urmat la masă numit „Cum să te comporţi în timpul cinei”, aşa că nu-i displăcea să plece. Dar era speriată. Aflaseră oare că nu mergea niciodată la ora de religie? Că-şi punea calmantele deoparte? îi tremurau picioarele şi simţea genunchii ciudat de moi, în timp ce domnul Fergussen, cu pantalonii săi albi şi tricoul său alb o conducea pe coridorul cu linoleumul verde şi crăpături negre. Pantofii ei butucănoşi, maro, scârţâiau pe linoleum, iar luminile fluorescente strălucitoare o făceau să mijească ochii. Ieri fusese ziua ei de naştere. Nimeni nu băgase de seamă. Domnul Fergussen, ca de obicei, n-avea nimic de zis: mergea în faţa ei pe hol, cu alura sa mucalită. Ajunşi la uşa cu panoul de sticlă mată pe care scria HELEN

DEARDORFF – SUPERINTENDENT, se opri. Beth deschise uşa şi intră.

O secretară cu o bluză albă îi spuse să meargă la biroul din spate. Doamna Deardorff o aştepta. Deschise uşa mare de lemn şi intră. În fotoliul roşu se afla domnul Ganz, îmbrăcat într-un costum maro, Doamna Deardorff stătea în spatele unui birou. Se uită la Beth peste ochelarii cu ramă din carapace de broască ţestoasă. Domnul Ganz zâmbi încrezător şi se ridică pe jumătate când Beth intră. Apoi se aşeză la loc, stânjenit.

— Elizabeth, spuse doamna Deardorff.

Închise uşa în urma ei şi se opri la câţiva paşi de ea. Se uită la doamna Deardorff.

— Elizabeth, domnul Ganz îmi spune că eşti un… îşi ajustă ochelarii pe nas, un copil talentat.

Doamna Deardorff o privi o clipă, ca şi cum s-ar fi aşteptat ca Beth să o contrazică. Când Beth nu spuse nimic, Doamna Deardorff continuă:

— Mi-a făcut o cerere neobişnuită. Ar dori să te ducă la liceu… se uită iar spre domnul Ganz.

— Joi, spuse domnul Ganz.

— Joi. După-amiază. Susţine că eşti o jucătoare de şah fenomenală. Ar vrea să joci la clubul de şah.

Beth nu spuse nimic. Era încă speriată.

Domnul Ganz îşi drese glasul.

— Avem o duzină de membri şi aş dori să joci cu ei.

— Deci? spuse doamna Deardorff. Ce zici, ţi-ar plăcea? O catalogăm drept excursie în afara orfelinatului. Îi zâmbi sumbru domnului Ganz. Ne place să le oferim fetelor noastre o şansă de a experimenta lumea exterioară.

Era prima dată când Beth auzise de aşa ceva; nu ştia să fi plecat vreodată cineva, undeva.

— Da, spuse Beth. Mi-ar plăcea.

— Bine, spuse doamna Deardorff. Atunci e stabilit- Domnul Ganz şi una dintre fetele de la liceu vor veni să te ia joi, după prânz.

Domnul Ganz se ridică să plece şi Beth dădu să-l urmeze, dar doamna Deardorff o chemă înapoi.

— Elizabeth, spuse ea, când rămaseră singure, domnule Ganz mi-a spus că ai jucat şah cu domnul de **la** întreţinere.

Beth nu prea ştia ce să răspundă.

— Cu domnul Shaibel.

- Da, doamnă.

— Este contrar regulilor, Elizabeth. Te-ai dus la subsol?

Preţ de o secundă, se gândi să mintă. Dar doamna Deardorff putea afla uşor adevărul.

— Da, doamnă, spuse din nou.

Beth se aştepta să o vadă furioasă, dar vocea doamnei Deardorff era surprinzător de relaxată.

— Nu putem accepta asta, Elizabeth, spuse ea. La Methuen credem în excelenţă, nu te putem lăsa să joci la subsol.

Beth simţi că i se strânge stomacul.

- Cred că avem seturi de şah în dulapul cu jocuri, continuă doamna Deardorff. O să-l rog pe Fergussen să se uite.

La biroul de afară, se auzi un telefon sunând şi o lumină mică se aprinse pe telefonul doamnei Deardorff.

— Asta e tot, Elizabeth. Să fii cuminte la liceu. grijă să îţi cureţi bine unghiile. a

În „Maiorul Hoople[4]” din benzile desenat Maiorul Hoople făcea parte din Owl’s Club[5]. Era un unde bărbaţii stăteau în fotolii mari, vechi, beau bervorbeau despre preşedintele Eisenhower şi despre câţi bani cheltuiau soţiile lor pe pălării. Maiorul Hoople avea o burtă uriaşă, ca domnul Shaibel, iar când era la Owl’s Club, cu o sticlă de bere neagră în mână şi vorbea, cuvintele îi ieşeau din gură în nişte bule ca de salivă. „Harnimph” şi „Egad[6]!” erau scrise într-un balon, deasupra bulelor.

Acela era un „club”. Un fel de cameră de lectură, ca la biblioteca din Methuen. Poate că ea avea să joace cu cei

4 Serie celebră de benzi desenate, publicate timp de aproape 50 de ani, începând cu anii '20 (n. red.)

5 Clubul bufniţelor (n. tr.)

6 Interjecţii specifice personajului Hoople din benzile desenate (n. red.)

doisprezece jucători într-o cameră ca aceea.

Nu spusese nimic, nimănui. Nici măcar lui Jolene. Stătea în pat după stingere şi se gândea la întâlnire cu un tremurat în stomac. Oare era în stare să joace atâtea jocuri? Se rostogoli pe spate şi pipăi nervos buzunarul pijamalei. Mai avea două. Mai erau şase zile până joi. Poate că domnul Ganz a vrut şi spună că va juca o partidă cu o persoană şi apoi alta partidă cu altă persoană, dacă aşa se făcea.

Căutase cuvântul „fenomenal”. Dicţionarul zicea: „extraordinar, ieşit din comun, remarcabil”. Repeta aceste cuvinte în tăcere, pentru sine*: „extraordinar, ieşit din comun, remarcabil”* în mintea ei, se transformară într-o melodie.

Încercă să-şi imagineze douăsprezece table de şah simultan, aranjate pe tavan, pe un rând. Doar patru sau cinci erau foarte clare. Alese pentru ea piesele negre şi pentru „ei”, pe cele albe, apoi îi puse pe „ei” să mişte pionul la e6. Descoperi că se putea concentra pe cinci partide deodată, lăsându-le pe celelalte patru în aşteptare.

De la biroul de pe coridor auzi o voce:

— Cât e ceasul?

Şi o altă voce, răspunzând:

— Două şi douăzeci.

Mama sa obişnuia să vorbească despre „orele mici, mititele”. Aceasta era una dintre ele. Beth continuă să joace şah, cinci partide imaginare simultan. Uitase de pastilele din buzunar.

A doua zi dimineaţă, domnul Fergussen îi dădu paharul mic de hârtie, ca de obicei, dar când se uită în el, văzu că erau doar două comprimate de vitamine portocalii şi nimic altceva. îl privi întrebător, prin geamul farmaciei.

— Asta e tot, spuse el. Următoarea.

Beth nu se mişcă, deşi fata din spate o împingea.

— Unde sunt cele verzi?

— Nu le mai primiţi, spuse domnul Fergussen.

Beth stătea pe vârful picioarelor privind dincolo de tejghea. Acolo, în spatele domnului Fergussen, se

5 S

afla borcanul mare de sticlă, plin pe trei sferturi cu pastile verzi. Erau, probabil, câteva sute de pastile, ca nişte mici ursuleţi din jeleu.

— Eu văd că mai sunt, spuse indicând cu degetul.

— O să le aruncăm, răspunse el. Este noua lege. Nu se mai administrează calmante copiilor.

— E rândul *meu!* spuse Gladys din spatele ei.

Beth nu se mişcă. Deschise gura să vorbească, dar nu ieşi niciun sunet.

— E rândul meu la vitamine, spuse şi mai tare Gladys.

* * *

În unele nopţi era aşa prinsă de partidele imaginare de şah, că adormea fără să mai ia pastile. Dar aceasta nu era una dintre ele. Nu se putea gândi la şah. Mai avea doar trei pastile în suportul periuţei de dinţi, atât. De mai multe ori se gândise să ia una, apoi renunţase.

* * *

— Umblă vorba că o să te duci *să te dai în spectacol* îi spuse Jolene. Chicoti, mai mult pentru sine. Să joc şah în faţa oamenilor.

— Cine ţi-a zis? întrebă Beth.

Se aflau în vestiar, terminaseră de jucat volei. Sânii lui Jolene, care nu existau în urmă cu un an, se mişcau uşor, acum, sub bluza de trening.

— Eu ştiu lucruri, fetiţo, spuse Jolene. E un fel de dame, nu? Numa' că piesele sar de colo-colo, ca nebunele. Unchiul meu Hubert juca asta.

— Ţi-a spus doamna Deardorff?

— Nici nu mă apropii de femeia aia. Jolene zâmbi, secretoasă. Fergussen, el mi-a zis. Mi-a zis că mergi la liceul din centru. Poimâine.

Beth o privi, nevenindu-i să creadă. Personalul nu făcea schimb de secrete cu orfanii.

— Fergussen?…

Jolene se aplecă şi-i spuse pe un ton serios.

— El şi cu mine suntem mai… prietenoşi, din când în

când. Da’ sa nu zici la nimeni, ai înţeles?

Beth încuviinţă.

Jolene se dădu înapoi şi continuă să-şi usuce părul cu prosopul său alb. După volei, puteai întotdeauna trage de timp – mergeai la duş, te îmbrăcai, şi abia apoi te duceai în sala de clasă.

Lui Beth îi veni o idee.

După câteva clipe, spuse încet:

— Jolene.

— Eh?

— Fergussen îţi dă cumva pastile verzi? în plus?

Jolene o privi cu ochi mari. Apoi expresia i se înmuie.

— Nu, drăguţă. Aş vrea eu! Şi-au pus tot statul în cap pentru ce au făcut cu pilulele alea.

— Dar sunt încă aici. În borcanul mare.

— Ei, na? zise Jolene. N-am băgat de seamă. Nu-şi lua ochii de la Beth. Te-am văzut cam ţâfnoasă în ultima vreme. Eşti în sevraj?

Beth luase ultima pastilă cu o noapte înainte.

— Nu ştiu, zise ea.

— Uită-te în jur, spuse Jolene. O să vezi ceva orfani nervoşi în zilele care urmează.

Termină de uscat părul şi se întinse. Cu lumina în spate, părul creţ şi ochii ei mari, larg deschi Jolene era frumoasă foc. Beth se simţi urâtă, stând acolo pe bancă, lângă ea. Palidă, şi mică, şi urâtă. Şi. era teamă să meargă la culcare fără pastile disearl Dormise doar două-trei ore, în ultimele două nopţi. Simţea că avea nisip în ochi şi, chiar dacă abia făcuse duş, era transpirată la ceafă. Nu-şi putea lua gândul de la borcanul mare din spatele lui Fergussen, plin petrei sferturi cu pastile verzi, cât să-şi umple de o sută de ori suportul periuţei de dinţi.

* * *

Plecarea cu maşina la liceu era primul ei drum de când sosise la Methuen. Adică acum paisprezece luni. Aproape cincisprezece. Mama murise într-o maşină, una neagră ca aceasta, cu o bucată ascuţită din volan înfiptă într-un ochi. Îi spusese femeia cu dosarul, în timp ce Beth

fixa aluniţa de pe obrazul ei, în tăcere. Nu simţise nimic. *Mama ta a murit*, spusese femeia. *Funeraliile vor avea loc în trei zile. Sicriul va fi închis.* Beth ştia ce era un sicriu; Dracula dormea în aşa ceva. Tati murise anul trecut, din cauza unei „vieţi fără griji", cum zicea mama.

Beth stătea în spatele maşinii cu o fată mai mare, stânjenită, pe nume Shirley. Shirley făcea parte din clubul de şah. Domnul Ganz conducea. Beth îşi simţea stomacul în gât de emoţie. Ţinea genunchii strâns lipiţi şi privirea înainte, la ceafa domnului Ganz, cu gulerul său strâns şi, printre mişcările ştergătorului de parbriz, vedea maşinile şi autobuzele din faţă.

Shirley încercă să facă puţină conversaţie.

— Joci Gambitul Regelui?

Beth dădu din cap, prea înfricoşată să vorbească. Nu dormise deloc noaptea trecută şi foarte puţin timp în nopţile precedente. Azi-noapte îl auzise pe Fergussen vorbind şi râzând cu doamna de la recepţie; râsul său puternic se rostogolise pe coridor şi apoi pe sub uşă, în dormitorul unde ea zăcea, tensionată ca o coardă, pe patul ei.

Dar se întâmplase ceva cu totul neaşteptat. Când era pe punctul de a pleca împreună cu domnul Ganz, Jolene alergase spre ea, îi aruncase domnului Ganz una dintre privirile ei şirete şi spusese:

— Putem vorbi doar o secundă?

Domnul Ganz fu de acord, iar Jolene o luase repede deoparte pe Beth şi-i strecurase în mână trei pastile verzi.

— Ia, drăguţo, spuse, sunt sigură că ai nevoie de ele.

Apoi Jolene îi mulţumise domnului Ganz şi pornise spre clasă, cu cartea de geografie la subraţ.

Însă n-avea nicio posibilitate să ia pastilele acum. Beth le avea în buzunar, dar îi era frică. Avea gura uscată. Ştia că le putea da pe gât şi că nimeni nu va observa, probabil. Dar era speriată. Aveau să ajungă imediat. I se învârtea capul. Maşina opri la semafor. Dincolo de intersecţie se afla o benzinărie Pure Oii, cu un semn mare, albastru. Beth îşi drese glasul şi spuse:

— Trebuie să merg la baie.

— Ajungem în zece minute, răspunse domnul Ganz.

Beth scutură din cap insistent.

— Trebuie să merg acum.

Domnul Ganz ridică din umeri. Când se schimbă culoarea la semafor, viră în intersecţie, îndreptându-se spre staţia de benzină. Beth se duse la baia cu semnnt FEMEI şi încuie uşa în urma ei. Era un loc murdar, cu urme de mizerie pe faianţa albă şi WC-urile ciobite, Dădu drumul la robinetul de apă rece, o lăsă puţin să curgă, şi băgă pastilele în gură. Apoi, cu mâinile căuş, bău nişte apă şi dădu pastilele pe gât. Se simţea deja mai bine.

* * *

Era o clasă mare, cu trei table pe peretele îndepărtat. Pe tabla din centru era scris cu cretă albă, cu litere mari, BINE AI VENIT, BETH HARMON! Deasupra erau atârnate fotografii color cu preşedintele Eisenbower şi cu vicepreşedintele Nixon. Cele mai multe dintre bănci fuseseră scoase din sală şi erau aliniate de-a lungul peretelui dinspre hol; restul fuseseră împinse una lângă cealaltă, în capăt. În centrul sălii fuseseră aşezate, în formă de U, trei mese pliante; pe fiecare erau patru table de şah cu căsuţe verzi şi bej şi piesele din plastic. Pe partea interioară a mesei în U fuseseră aliniate scaune de metal. Dar pe partea cu piesele albe, nu se afla niciunul.

Trecuseră douăzeci de minute de când opriseră la benzinărie şi Beth nu mai tremura, dar o dureau ochii şi

Gambitul Damei articulaţiile. Era îmbrăcată cu fusta plisată bleumarin şi cu o bluză albă pe al cărei buzunar scria cu litere roşii *Methuen*. În sală nu era nimeni când ajunseră ei; domnul Ganz descuie uşa cu o cheie pe care o avea în buzunar După un minut, sună un clopoţel şi se auziră paşi şi strigăte pe hol, iar elevii începură să intre. Erau, în mare parte, băieţi. Băieţi mari, aproape bărbaţi, de la clasa a XII-a. Purtau pulovere şi-şi ţineau, stângaci, mâinile în buzunare. Beth se întrebă la un moment dat unde trebuia să stea ea. Nu avea cum să stea jos, dacă trebuia să joace cu toţi odată; trebuia să se mişte de la o

tablă la cealaltă, să-şi facă mutările.

— Hei, Allan. Ferea! strigă un băiat spre altul, indicând-o pe Beth cu degetul.

Şi, dintr-odată, Beth se simţi mică, lipsită de importanţă, o fată orfană, ştearsă, cu părul castaniu, îmbrăcată în haine şterse. Elevii erau de două ori mai înalţi decât ea, insolenţi şi gălăgioşi, cu puloverele lor viu colorate. Se simţea neputincioasă şi stângace. Dar apoi îşi îndreptă din nou privirea spre tablele de şah, cu piesele aşezate conform structurii atât de familiare ei, şi sentimentul neplăcut se mai domoli. Poate că nu era locul ei aici, în această şcoală publică, dar cu siguranţă nu era nelalocul ei în faţa celor douăsprezece table de şah.

— Aşezaţi-vă la locurile voastre şi faceţi linişte, vă rog.

Domnul Ganz vorbi pe un ton surprinzător de autoritar.

— Charles Levy la Masa Unu, pentru că este cel mai bun jucător al nostru. Restul, aşezaţi-vă unde doriţi. Vorbitul este interzis în timpul jocului.

Dintr-odată tăcură cu toţii şi priviră spre Beth iar ea le răspunse privirilor fără să clipească, simţind cum se ridică în ea o ură neagră ca smoala.

Se întoarse spre domnul Ganz.

— Pot să încep acum? întrebă ea.

— De la Masa Unu.

— Apoi trec la următoarea?

— Exact, răspunse el.

Beth îşi dădu seama că nici nu o prezentase celorlalţi. Se apropie de prima masă, cea la care, în spatele pieselor negre, era aşezat Charles Levy. Beth întinse mâna, ridică pionul regelui şi îl mută pe al patrulea rând.

Lucrul cel mai surprinzător era cât de prost jucau. Toţi. Beth înţelesese la prima partidă din viaţa ei mult mai multe decât ştiau ei. Îşi lăsau pioni înapoi pe tablă, iar piesele lor erau complet descoperite. Unii încercară câteva atacuri grosolane pentru a-i da mat Le elimină piesele ca pe muşte. Se mişca vioi de la o tablă la cealaltă, cu

stomacul calm şi mâna fermă. La fiecare tablă arunca o privire mai scurtă de o secundă pentru a înţelege poziţia şi strategia de urmat Răspundea rapid, sigur, mortal. Charles Levy trebuia să fie cel mai bun dintre ei; îi blocase piesele dincolo de orice ajutor într-o duzină de mutări; după alte şase, i-a dat mat pe ultimul rând cu o combinaţie cal-turn.

Mintea îi era luminată, iar sufletul îi cânta în ritmul dulce al mutărilor de şah. Sala de clasă mirosea a praf de cretă şi pantofii ei scârţâiau ori de câte ori trecea de la un jucător la celălalt. Nu se auzea musca; simţea cum prezenţa ei devenise centrul – mică, puternică şi în control. Afară cântau păsările, dar Beth nu le auzea. Înăuntru unii elevi se holbau la ea. De pe hol continuau să intre băieţi, care se aliniau la perete ca s-o privească pe fata venită de la orfelinatul de la marginea oraşului care se mişca de la un jucător la celălalt, cu energia unui Cezar pe câmpul de bătălie, o Pavlova sub lumina reflectoarelor. O priveau cam douăsprezece persoane. Unii mârâiau şi căscau, pe când alţii simţeau energia din sală, prezenţa a ceva care nu se mai simţise acolo în lunga istorie a acestei clădiri obosite.

Ceea ce Beth făcea, era, practic, extrem de neînsemnat, dar energia eliberată de mintea sa uimitoare făcea camera să vibreze, pentru aceia care ştiau să simtă. Mutările sale de şah ardeau ca lava. După o oră şi jumătate, îi bătuse pe toţi, fără măcar o mişcare falsă ori risipită.

Beth se opri şi se uită în jurul ei. Piesele capturate stăteau aşezate în grămezi la marginile tablelor. Câţiva elevi se holbau la ea, dar cei mai mulţi îi evitau ochii. Se auziră câteva aplauze. Simţi că roşeşte în obraji; ceva din ea se întorcea cu disperare spre tablele de şah, unde nu mai rămăsese nimic de făcut. Era din nou doar o fetiţă oarecare, neputincioasă.

Domnul Ganz îi dărui o cutie de un kilogram de bomboane de ciocolată Whitman[7] şi o conduse la maşină.

7 Whitman's este una dintre cele mai renumite mărci de bomboane de ciocolată la cutie din Statele Unite ale Americii. Este o marcă de tradiţie, primele produse marca Whitman's fiind create în 1842 (n. red.)

Tunica este un film american din 1953 regizat de Heniy Koster şi produs de Frank Ross.

Shirley se urcă fără un cuvânt, având grijă să nu o atingă pe Beth, aşezată pe bancheta din spate. Au mers în tăcere înapoi la Methuen Home.

Ora de studiu de la cinci, din bibliotecă, fa insuportabilă. Beth încercă să joace şah în minte, dar, de data aceasta, părea prea puţin şi fără sens, în comparaţie cu după-amiaza petrecută la liceu. Încercă să citească la geografie, pentru că a doua zi avea lucrare de control, dar cartea mare era, practic, numai fotografii, or ei nu-i spuneau nimic fotografiile. Jolene nu era acolo, iar Beth era disperată să se întâlnească cu ea, să vadă dacă mai are pastile. Din când în când, îşi atingea bluza cu palma, într-un gest superstiţios, sperând că va da de suprafaţa dură a unei pastile. Dar buzunarul era gol.

Jolene era la cină, îşi mânca spaghetele când Beth intră şi-şi luă o tavă. Se duse spre Jolene înainte de a-şi lua de mâncare. La masă mai era o fată de culoare. Samantha, una nouă. Ea şi Jolene stăteau de vorbă.

Beth merse direct la ele şi-i zise lui Jolene:

— Mai ai altele?

Jolene se încruntă şi clătină din cap. Apoi spuse:

— Cum a mers spectacolul? Eşti bine?

— Da, spuse Beth. Nu mai ai nici măcar una?

— Drăguţă, spuse Jolene, întorcându-se, nu vreau să mai aud de asta.

* * *

Filmul care rula sâmbătă după-amiază în bibliotecă era *Tunica*[11]. Juca în el Victor Mature şi avea o tematică biblică. Era prezent tot personalul; urmăreau cu interes, aşezaţi pe un rând special amenajat, în spate, aproape de proiectorul care bâzâia. Beth îşi ţinu ochii aproape închişi în prima jumătate de oră; erau roşii şi iritaţi. Joi noaptea nu dormise deloc, iar vineri aţipise o oră sau cam aşa. Avea un nod în stomac şi gust de oţet în gât. Se cuibări pe scaunul ei pliant, cu mana în buzunarul fustei, pipăind şurubelniţa pe care o băgase acolo dimineaţă. După micul

[11] Prezintă povestea unui tribun roman, comandantul trupelor care l-au crucificat pe Iisus Hristos (sursa: Wikipedia) (n. tr.)

dejun se dusese în atelierul de tâmplărie al băieţilor şi o luase de pe bancul de lucru. Nu o văzuse nimeni. Acum o strânse în mână, până când degetele o durură, răsuflă adânc, se ridică şi se duse spre uşă. Domnul Fergussen stătea acolo, supraveghind.

— Baie, şopti Beth.

Domnul Fergussen încuviinţă, cu ochii la Victor Mature, care se afla în arenă, cu pieptul dezgolit.

Merse impasibil pe holul îngust, peste onduleurile din linoleumul decolorat, trecu de camera fetelor şi de camera de activităţi, unde erau revistele *Christian Endeavour*[8] şi cărţile de la editura *Reader's Digest,* şi continuă, lipită de perete, către fereastra încuiată pe care scria FARMACIE.

În apropiere se aflau câteva taburete. Luă unul Pe hol nu se vedea ţipenie de om. Auzea doar strigăte de gladiatori dinspre bibliotecă şi paşii proprii. Nimfe altceva. I se părea că făcea foarte mult zgomot.

Puse taburetul în faţa ferestrei şi se urcă pe el Acum ajungea cu faţa până în dreptul încuietorii Fereastra, din sticlă mată, armată, avea tocul din lemn. Lemnul era acoperit de mai multe straturi de vopsea albă. Beth studie şuruburile care fixau încuietoarea. Vopseaua intrase în spaţiile din capetele şuruburilor. Se încruntă şi inima începu să-i bată mai repede.

În rarele dăţi când tati era pe-acasă şi era treaz, îi plăcea să trebăluiască prin jurul casei. Era o construcţie veche, în partea mai săracă a oraşului, iar pe tâmplărie se adunaseră straturi de vopsea. Când avea cinci-şase ani, Beth îl ajuta pe tati să scoată întrerupătoarele şi prizele vechi de pe perete, cu o şurubelniţă mare. Se pricepea, tati o lăuda. *„Prinzi repede, dulceaţă* spunea. Nu fusese niciodată mai fericită. Dar când era vopsea în fanta şurubului, îi spunea *„Lasă-l pe tati să se ocupe"* şi făcea ceva care descoperea capul şurubului, ca ea să poată fixa apoi vârful şurubelniţei în el.

Dar ce făcea, ca să îndepărteze vopseaua? Şi în ce

8 Strădaniile creştinului (n. tr.)

parte trebuia învârtită şurubelniţa? Simţi pentru o clipă că se sufocă din cauza senzaţiei de neputinţă. Strigătele de pe arena din film se transformară într-un vuiet, iar volumul muzicii tumultuoase crescu, odată cu el. Ar fi putut să coboare de pe scaun şi să se întoarcă la locul ei.

Dar dacă ar face-o, ar continua să se simtă rău, ca acum. Ar fi obligată să stea în pat noaptea, cu lumini» de sub uşă direct în ochi şi cu zgomotele de pe coridor în urechi şi cu gustul neplăcut din gură şi nu ar simţi nici uşurare, nici relaxare în corp.

Luă şurubelniţa şi bătu cu ea în capetele celor două şuruburi. Nu se întâmplă nimic. Scrâşni din dinţi şi încercă să se gândească mai bine. Apoi dădu din cap, prinse bine şurubelniţa în mână şi, folosind colţul lamei, începu să îndepărteze vopseaua. Asta făcea tati. Beth apăsa cu ambele mâini, ţinând picioarele bine înfipte în scaun, şi trecu lama şurubelniţei de-a lungul fantei de pe capul şurubului. Căzură câteva bucăţele de vopsea, lăsând la vedere alama din care era făcut. Continua să împingă cu colţul ascuţit şi mai căzu nişte vopsea. Apoi se desprinse un strat mare, descoperind complet fanta. Luă şurubelniţa în mâna dreaptă, puse lama cu grijă în fantă şi răsuci – la stânga, aşa cum o învăţase tati. Acum îşi amintea. Avea memorie bună. Răsuci cât putu de tare. Nu se întâmplă nimic. Scoase şurubelniţa, o apucă cu ambele mâini şi o introduse iar în fantă. Apoi, cocoşându-şi umerii, răsuci până simţi o durere ascuţită în mâini. Apoi, dintr-odată, ceva scârţâi şi şurubul cedă. Continuă să răsucească până reuşi să-l scoată de tot cu degetele şi îl puse în buzunarul bluzei. Trecu le celălalt. Partea încuietorii la care meşterea ar fi trebuit să fie fixată în patru şuruburi, câte unul la fiecare colţ, dar avea doar două. Văzuse deja asta în zilele precedente, la fel cum se asigurase, în fiecare zi, când venea timpul vitaminelor, că pastilele verzi erau încă acolo, în borcanul mare.

Puse celălalt şurub în buzunar, iar capătul încuietorii se desprinse, cu lacătul mare încă agăţat de ea, şi cu celălalt capăt ţinut de şuruburile fixate în rama ferestrei.

Nu-i luase mult să înţeleagă că trebuie să scoată doar jumătate din încuietoare, nu pe toată, aşa cum crezuse la început.

Deschise fereastra, aplecându-se astf să poată intra pe sub ea, băgându-şi mai fo'? k înăuntru. Becul era stins, dar vedea conwmare. Bägă mâinile prin deschizătură şi, pe vârfuri, se împinse cât mai înainte pos-o practic, cu burta pe pervazul ferestrei. Înţ? împingă înainte şi picioarele îi alunecară de jfU % Pragul ferestrei avea o margine mai ascuţită simţea că o taie în carne vie. Dar ignoră dm-H continuă să se mişte metodic, înaintând centiş centimetru. Simţea şi auzea cum i se rupea-S ignoră; mai avea una în vestiar. Putea să se sch 0

Mâinile ei atingeau, acum, suprafafa şi netedă a unei mese de metal. Era măsuţa îngustă, pe care domnul Fergussen se spricând le dădea medicamentele. Se împinse alţi «jeentimetri înainte, până când partea de sus a corn! i se balansă în jos, din cauza greutăţii. Dădu de – I cutii. Le împinse la o parte, făcându-şi loc. Acuia putea mişca mai uşor. Se lăsă cu toată greutatea faţă, cu pragul ferestrei la nivelul şoldurilor, apoi1] picioarelor. Acum putea sări pe masă, răsucindu-se în ultima secundă ca să nu cadă. Intrase! Respiră adânc şi coborî de pe masă. Lumina era suficientă cât să se poată orienta. Se îndreptă spre peretele îndepărtat al micii încăperi şi se opri în faţa borcanului abia vizM Avea capac de sticlă. îl scoase şi-l puse uşor pe masă. Apoi, încet, bägă ambele braţe în borcan. Atingea cu vârfurile degetelor suprafaţa netedă a zeci, sute de pastile. Îşi împinse mâinile mai adânc, îngropându-le până la încheieturi. Respiră adânc şi îşi ţinu respiramult timp. Apoi oftă lung şi scoase mâna dreaptă, e pumnul plin de pastile. Nu le numără, le bägă pur? simplu în gură şi înghiţi până se duseră toate.

Apoi îndesă alţi trei pumni de pastile în buzunarul de la fustă. Pe peretele din dreapta ferestrei se afla un suport plin de pahare Dixie. Reuşi să ajungă la el, ridicându-se pe vârfuri şi întinzându-se. Luă patru pahare de hârtie. Numărul îl decisese cu o noapte înainte. Le duse, unul într-

altul, la masa pe care era borcanul, le aşează frumos şi le umplu pe rând. Apoi făcu un pas şi se uită la borcan. Conţinutul scăzuse aproape la jumătate. Problema părea de nerezolvat. N-avea altceva de făcut decât să aştepte şi să vadă ce se va întâmpla.

Lăsă paharele şi se duse la uşa pe care o folosea domnul Fergussen când avea treabă la Farmacie. Voia să o deschidă din interior şi să facă două drumuri, ca să care pastilele la noptiera de metal de lângă patul ei. Acolo avea o cutie de şerveţele Kleenex aproape goală, în care voia să le pitească. Plănuise să le acopere cu câteva şerveţele şi să bage cutia la fundul noptierei, sub lenjeria curată şi şosete.

Dar uşa nu voia să se deschidă. Era încuiatăâncuiată. Se uită bine la clanţă şi la încuietoare, testându-le cu grijă. Simţea un nod în gât în timp ce făcea asta, braţele îi amorţiseră, grele ca la un mort. Suspiciunile i se adeveriră: trebuia cheie şi din interior, ca să descui. Şi n-avea cum să se caţăre înapoi pe ferestruică ţinând în mână patru pahare Dixie pline de calmante.

Începu să se panicheze. Vor observa că nu era la film. Fergussen o va căuta. Proiectorul se va stinge, toţi copiii vor fi. trimişi în camera de activităţi, sub supravegherea lui Fergussen, şi ea va rămâne aici. Se simţea în capcană; cu inima frântă, exact cum se simţise când o luaseră de acasă şi o aduseseră în această instituţie, unde o puseseră să doarmă într-un dormitor cu fete pe care nu le cunoştea, unde auzeg zgomote toată noaptea, zgomote care îi aminteau strigătele de acasă, când mami şi tati urlau în bucătăria puternic luminată. Beth dormea în sufragerie, pe **un** pătuţ pliabil. Şi atunci tot aşa se simţise, în capcancu braţele amorţite. Sub uşa care separa bucătăria de sufragerie era un spaţiu mare prin care treceau şi lumina, şi vorbele urlate.

Apucă de clanţă şi rămase nemişcată îndelung, abia respirând. Apoi inima începu să-i bată din nou aproape normal, iar braţele şi mâinile i se dezmorţiră. Putea, oricum, să iasă pe fereastră. Avea, oricum, buzunarul plin de pastile. Putea să pună paharele pe masa albă de lângă

fereastră şi, apoi, după ce ajungea de partea cealaltă, pe taburet, putea să se întindă după ele să le ia, unul câte unul. Putea vizualiza fiecare mişcare pe care trebuia să o facă, exact ca la şah.

Duse paharele pe masă. Începuse să simtă un calm interior atotcuprinzător, ca în ziua aceea la liceu, când înţelesese că era invincibilă. Când aşează al patrulea pahar, se întoarse să se uite la borcanul de sticlă. Fergussen va vedea că fuseseră furate pastile. N-avea cum să ascundă asta. Uneori, tatăl ei zicea „Ori *la bal, ori la spital*".

Luă borcanul şi-l duse pe masă. Turnă înapoi cele patru pahare Dixie, făcu un pas înapoi şi verifică. Ar fi simplu să se aplece din exterior şi să ia borcanul ştia chiar şi unde ar putea să-l ascundă, pe un raft din dulapul nefolosit al îngrijitorilor, din camera fetelor, în dulap era o găleată veche din tablă galvanizată pe care nu o folosea nimeni. Borcanul încăpea perfect în ea. Tot în dulap mai era şi o scară, aşa că o putea folosi în siguranţă, pentru că uşa de la dormitorul fetelor se închidea şi de pe interior. Apoi, dacă cineva ar fi căutat borcanul lipsă şi dacă l-ar fi găsit, n-aveau cum să ghicească cine fusese. Putea să ia câteva, din când în când, şi nu va spune nimănui, nici măcar lui Jolene.

Pastilele pe care le înghiţise cu câteva minute înainte începură să-şi facă efectul. Nu mai simţea urmă de nervozitate. Cu planul bine stabilit şi cu mintea limpede, se urcă pe masa albă a domnului Fergussen, băgă capul pe fereastră şi privi în jur. Nu se vedea nimeni. Borcanul de pastile se afla la câţiva centimetri de genunchiul ei stâng. Îşi croi drum prin fereastră şi apoi pe taburet. Cocoţată acolo, Beth se simţea calmă, puternică, stăpână pe viaţa ei.

Se aplecă înainte visătoare şi apucă borcanul de gură cu ambele mâini. Corpul îi era cuprins de o relaxare delicioasă. Se lăsă moale, cu privirea pierdută în mulţimea de pastile verzi. Din bibliotecă se auzea o muzică grandioasă. Era pe vârfuri, pe taburet, iar corpul relaxat, pe pragul tăios al ferestrei, dar ea nu mai simţea durerea. Era moale ca o păpuşă din cârpe. Privirea i se înceţoşă, iar

verdele pastilelor se transformă într-o pâclă luminoasă.

— *Elizabeth!*

Vocea părea să vină de undeva din mintea ei.

— *Elizabeth!*

Beth clipi. Era ovocedefemeie, aspră, caamamei ei. Nu se uită cine era. Degetele i se desprinseseră de pe gura borcanului. Beth le strânse la loc şi-l ridică. Se simţea ca şi cum s-ar fi mişcat cu încetinitorul, ca în filme, când cineva căDea de pe cal la rodeo şi imaginile încetineau şi puteai vedea cum persoana respectivă plutea uşor în aer de parcă nu avea să i se întâmple nimic rău. Ridică borcanul cu ambele mâini şi se întoarse; fundul borcanului lovi pervazul ferestrei cu un sunet surd, încheieturile i se răsuciră şi borcanul i se desprinse din mâini explodând la picioarele ei, lângă taburet. Cioburile, amestecate cu pastile verzi, se răspândiră în cascadă pe linoleum. Bucăţile de sticlă reflectau lumina, apoi căDeau cu un tremurat uşor, în vreme ce pastilele se rostogoleau spre doamna Deardorff ca o cascadă strălucitoare. Doamna Deardorfi se afla la câţiva metri de ea şi repeta:

— Elizabeth!

Iar şi iar.

După un timp care i se păru foarte lung, pastilele încetară să se mişte. În spatele doamnei Deardorff apăruse domnul Fergussen, cu pantalonii săi albi şi cu tricoul său alb. Lângă el, se afla domnul Schell şi, imediat în spatele lor, înghesuindu-se să vadă ce se întâmplase, erau ceilalţi copii, unii dintre ei încă clipind de la filmul care tocmai se terminase. Toţi se uitau spre ea şi spre mica scenă care era taburetul său, iar ea stătea cu braţele depărtate de corp, de parcă încă mai ţinea borcanul.

Fergussen o duse cu maşina maro a personalului până la spital, într-o cameră mică unde luminile erau strălucitoare şi unde au pus-o să înghită un tub de cauciuc gri. A fost uşor. Nimic nu conta. Încă mai putea vedea movila verde de pastile din borcan. Pe dinăuntru i se întâmplau lucruri bizare, dar nu avea importanţă. Adormi şi se trezi doar o clipă, când cineva îi băgă un ac

hipodermic în braţ. Nu ştia cât timp stătuse acolo, dar nu rămase peste noapte. Fergussen o duse înapoi în aceeaşi seară. Se aşezase pe locul din faţă, treză şi lipsită de orice grijă. Spitalul era în campus, unde era student Fergussen; indică spre clădirea Facultăţii de Psihologie când trecură pe lângă ea.

— Acolo merg eu la şcoală, spuse.

Beth abia dădu din cap. Şi-l imagină pe Fergussen student, dând teste grilă şi ridicând mâna să iasă din sală. Nu-i mai plăcuse niciodată de el până acum, îl considerase unul dintre ceilalţi.

— Iisuse, puştoaico, spuse el, am crezut că Deardorff o să *explodeze.*

Beth se uita la copacii care-i treceau pe la fereastră.

— Câte ai luat? Douăzeci?

— N-am numărat.

Fergussen râse.

— Să-ţi fie de bine! spuse. Dar mâine n-o să-ţi fie uşor.

* * *

Ajunsă înapoi la Methuen se duse direct la culcare şi dormi dusă douăsprezece ore. Dimineaţa, după micul dejun, Fergussen, distant ca înainte, îi spuse să se ducă la biroul doamnei Deardorff. În mod surprinzător, lui Beth nu-i era frică. Efectul pastilelor se dusese, dar ea se simţea odihnită şi calmă. În timp ce se îmbrăcase, descoperise ceva nemaipomenit. În ciuda faptului că fusese prinsă, dusă la spital, dezbrăcată şi apoi îmbrăcată la loc, pe fundul buzunarului fustei bleumarin rămăseseră douăzeci şi trei de pastile. Fusese nevoită să scoată periuţa din suport, ca să le poată ascunde pe toate.

Doamna Deardorff ofăcu să aştepte aproape o oră. Dar lui Beth puţin îi păsa. Citi în *National Geograpj* despre un trib de indieni care trăiau în găurile din stânci. Oameni cu pielea maronie, părul negru şi dinţii stricaţi. În poze erau copii peste tot, adesea cuibăriţi în braţele unor persoane mai mari. *Ce ciudat!* se gândi, Pe ea nu o atinsese niciodată un om mai mare, cu excepţia cazurilor

în care fusese pedepsită. Nu-şi lăsă mintea să se gândească la cureaua de brici a doamnei Deardorff. Dacă Deardorff va vrea să o folosească, ar putea să i-o ia. Simţea cumva că ceea ce fusese prinsă făcând era de o gravitate dincolo de orice pedeapsă obişnuită. Şi, undeva şi mai în adânc, era conştientă de complicitatea orfelinatului care o hrănise pe ea şi pe toţi ceilalţi cu pilule, ca să-i facă mai puţin neliniştiţi, mai uşor de gestionat.

* * *

Doamna Deardorff nu o invită să se aşeze. Domnul Schell stătea pe canapeaua mică, albastră a doamnei Deardorff, iar în fotoliul roşu stătea domnişoara Lonsdale. Domnişoara Lonsdale era responsabilă de educaţia religioasă. Înainte să înceapă să se strecoare duminica la subsol să joace şah, Beth ascultase câteva lecţii ale domnişoarei Lonsdale. Vorbea despre datoria creştinească, despre dans şi comunism, care erau considerate păcate grave, precum şi despre alte lucruri pe care domnişoara Lonsdale nu le menţionase foarte clar.

— Am discutat despre cazul tău o oră întreagă, Elizabeth, spuse doamna Deardorff.

Ochii ei, îndreptaţi pe Beth, erau reci şi periculoşi.

se ¿Uelestrategia.

*adversă*sa a ne-a *şocat pe noi* toţi.

Comportamemii

tJtă A precum oţelul, niciodată în *Sueln nu Mâmplat* ceva atât de

ZStrebuiesăsemairepete. Domnul Schell luă cuvântul.

— Suntem extrem de dezamăgiţi...

— Nu pot *dormi fără pastile, spuse Beth. Urmă o tăcere plină de uimire. Nu se aşteptase nimeni ca ea să vorbească. Apoi doamna Deardorff spuse:*

— Cu atât mai mult, nu ar trebui să le iei.

Dar era ceva ciudat în vocea ei, ca şi cum arii fost speriată.

— Atunci, nu ar fi trebuit să ni le daţi niciodată, răspunse Beth.

— Nu îţi permit să-mi răspunzi! spuse doamna Deardorff. Se ridică şi se aplecă peste birou spre Beth O să regrep dacă îmi mai vorbeşti vreodată în halul

grelei-**Cfi? «„f biblioteca**

A! înţeles?! culcare în fiecare seară ia opt

TO

Beth încuviinţă.

— Răspunde-mi!

— Da.

— Vei merge la ora de religie cu treizeci de minute mai devreme şi vei avea responsabilitatea de a aranja scaunele. Dacă nu vei face ce ţi-am spus, domnişoara Lonsdale a fost instruită să-mi raporteze mie direct Dacă vei fi prinsă şuşotind cu o altă fată la ora de religie, sau la orice oră, vei primi automat zece puncte penalizare. Doamna Deardorff făcu o pauză. Înţelegi **ce** înseamnă zece puncte penalizare, Elizabeth?

Beth încuviinţă.

— Răspunde-mi!

— Da.

— Elizabeth, domnişoara Lonsdale m-a informat că pleci adesea de la ora de religie şi lipseşti perioade lungi de timp. Să nu se mai întâmple. Vei rămâne la oră, în capelă, toate cele nouăzeci de minute, în fiecare duminică. Tot în fiecare duminică, vei scrie rezumatul fiecărei discuţii de duminică şi mi-l vei lăsa pe birou, luni dimineaţa.

Doamna Deardorfi se lăsă pe spate în scaunul deja *biroul* din lemn şi îşi încrucişă mâinile în poală.

— Şi, Elizabeth…

Beth o privi cu atenţie.

— Da, doamnă.

Doamna Dearborff zâmbi sumbru.

— Gata cu şahul.

* * *

A doua zi dimineaţă, după micul dejun, Beth se puse la coadă la vitamine. Observase că încuietoarea de la fereastră fusese înlocuită şi că cea nouă nu mai era prinsă doar în două, ci în patru şuruburi, câte unul în fiecare colţ.

Când ajunse la fereastră, Fergussen o privi şi rânji.

— Vrei să te serveşti cu ceva? spuse.

Beth clătină din cap şi întinse mâna după vitamine. El i le dădu şi adăugă:

— Ai grijă, Harmon.

Îi vorbise pe un ton plăcut; nu-l auzise niciodată vorbind aşa de când mergeau să-şi ia vitaminele. * * *

Domnişoara Lonsdale nu era foarte rea. Părea stânjenită când Beth îi aducea rezumatul la nouă şi jumătate şi păruse agitată când îi arătase cum să plieze şi să aşeze scaunele, ajutând-o la primele două rânduri. Beth se descurca destul de uşor, dar să stea să o asculte pe domnişoara Lonsdale vorbind despre comunismul fără Dumnezeu şi despre modul în care s-a răspândit în Statele Unite era destul de rău. Beth era somnoroasă şi nu apuca să-şi termine micul dejun. Dar trebuia să fie atentă ca să-şi poată scrie rezumatul. O asculta pe domnişoara Lonsdale vorbind în felul ei foarte serios despre cum trebuia să fim cu toţii atenţi, deoarece comunismul era ca o boală care te putea infecta. Pentru Beth nu era foarte clar ce era ăla comunism. Ceva rău în care credeau unii oameni din alte ţări, care semăna cu nazismul şi cu uciderea a milioane de evrei.

Dacă nu i-ar fi spus doamna Deardorff, domnul Shaibel ar fi stat şi ar fi aşteptat-o. Beth şi-ar fi dorit să meargă la el să joace şah, ca să încerce Gambitul Regelui împotriva lui. Sau poate că domnul Ganzseva întoarce cu cineva de la clubul de şah cu care să poată juca. Doar pentru o clipă îşi permise să se gândească la asta şi inima i se umpluse de bucurie. Voia să fugă. O dureau ochii.

Clipi, scuturâ din cap şi continuă să o asculte pe domnişoara Lonsdale, care vorbea acum despre Rusia, un loc îngrozitor, din câte se părea.

* * *

— Ar fi trebuit *să te vezi*, spuse Jolene. Cocoţată pe scaunul ăla. Tu plutind şi Deardorff urlând la tine.

— A fost ciudat.

— Rahat, te cred şi eu! Pun pariu că a fost *bine.*

Jolene se aplecă puţin mai aproape. Câte ai luat, până la urmă?

— Treizeci.

Jolene făcu ochii mari la ea.

— Băăăgaaa-mi-aş!

* * *

Era greu să dormi fără pastile, dar nu imposibil. Beth le păstră pe cele pe care le mai avea pentru urgenţe şi decise că, dacă tot trebuia să stea trează câteva ore bune în fiecare noapte, mai bine îşi petrecea timpul învăţând Apărarea Siciliană. În *Modern Chess Openings* erau cincizeci şi şapte de pagini dedicate **apărării** Siciliene, cu o sută şaptezeci de linii diferite care porneau toate de la e4. Voia să le memoreze şi apoi să le joace pe toate noaptea, în minte. După ce termina asta şi învăţa toate variantele, putea merge mai departe cu Piré, Nimzovici şi Ruy López. *Modern Chess Openings* era o cartea groasă, cu scris mic. Avea să-i fie bine.

Într-o zi, când ieşea de la ora de geografie, îl văzu pe domnul Shaibel la capătul holului lung. Avea cu el o găleată de metal pe roţi şi dădea cu mopul. Elevii se îndreptau cu toţii în altă direcţie, spre uşa care ducea în curte. Erau în pauză. Beth porni spre el, oprindu-se unde podeaua era udă. Rămase acolo peste un minut, până când se uită la ea.

— Îmi pare rău, spuse ea. Nu mă mai lasă să joc.

Domnul Shaibel se încruntă, dădu din cap, dar nu spuse nimic.

— M-au pedepsit. Am…

Beth îi privi chipul. Nido expresie.

— Mi-ar plăcea să ne mai putem juca.

O privi o clipă, ca şi cum ar fi vrut să spună ceva. Dar apoi îşi duse ochii din nou spre podea, aplecându-şi uşor corpul său gras şi se întoarse la spălatul pe jos. Beth simţi dintr-odată un gust amar în gură. Se întoarse cu spatele şi porni pe hol.

* * *

Jolene spunea că în jurul Crăciunului se fice

întotdeauna adopţii. În anul în care o pedepsiseră-Beth, interzicându-i să mai joace şah, fuseseră adoptaţi doi copii, în decembrie.

Amândouă frumoase, spuse Beth în sinea ei.

— Amândouă albe, spuse Jolene cu voce tare.

Cele două paturi rămăseseră goale o vreme. Apoi, într-o dimineaţă, înainte de micul dejun, Fergussen intră în dormitorul fetelor. Unele dintre ele se puseră pe chicotit, văzându-l acolo, cu grămada de chei legată la centură. Se duse la Beth, care tocmai îşi punea şosetele. Era aproape de ziua ei. împlinea zece ani, îşi puse a doua şosetă, apoi privi în sus la el.

Fergussen se încruntă.

— Avem un loc nou pentru tine, Harmon. Vino cu mine.

Traversară dormitorul, către celălalt capăt. Unul dintre paturile goale era sub fereastră. Era mai mare decât celelalte şi avea mai mult spaţiu în jur.

— Îţi poţi pune lucrurile în noptieră. O privi vreme de un minut. O să fie mai drăguţ aici.

Beth stătea înţepenită acolo, uluită. Era cel mai bun pat din cameră.

Fergussen notă ceva în dosar. Beth întinse mâna şi îi atinse braţul cu vârful degetelor, deasupra ceasului, unde creştea păr negru.

— Mulţumesc, îi spuse.

TREI

— Văd ca peste două luni faci treisprezece ani, **glizabeth,** spuse doamna Deardorff.

— Da, doamnă.

Beth stătea pe scaunul cu spătar drept din faţa biroului doamnei Deardorff. Venise Fergussen şi o luase din sala de clasă. Era unsprezece dimineaţa. Nu mai intrase în acel birou de mai bine de trei ani.

Doamna de pe canapea se ridică brusc, voioasă, dar încordată.

— Doisprezece ani este o vârstă minunată! spuse.

Doamna purta un cardigan albastru peste o rochie

mătăsoasă. Ar fi fost destul de drăguţă dacă nu şi-ar fi dat cu atâta ruj şi fard de obraz şi dacă nu şi-ar fi mişcat gura cu nervozitate, cum o făcea. Bărbatul de lângă ea purta un costum gri din tweed şi vestă.

— Elizabeth a avut rezultate bune la toate materiile şcolare, continuă doamna Deardorff. Este cea mai bună din clasă la limba engleză şi la aritmetică.

— Vai, ce drăguţ! spuse doamna. Eu eram cam bătută-n cap la aritmetică.

Zâmbi călduros către Beth.

— Sunt doamna Wheatley, adăugă ea pe un ton confidenţial.

Bărbatul îşi drese glasul şi nu spuse nimic. AIJta de parcă şi-ar fi dorit să fugă de-acolo.

Beth înclină din cap la remarca doamnei, dar nu găsi nimic potrivit de spus. De ce o aduseseră aici?

Doamna Deardorff continuă să vorbească despre notele lui Beth, iar doamna cu cardigan albastru o asculta cu atenţie. Doamna Deardorff nu spuse nimic despre pastilele verzi, nici despre faptul că Beth juca şah; tonul ei era plat, dar aprobator, în ce privea calităţile lui Beth. Când termină, rămaseră cu toţii într-o tăcere stânjenitoare, pentru o vreme. Apoi bărbatul îşi drese din nou glasul, se fâţâi încurcat şi se uită spre Beth, ca şi cum ar fi privit dincolo de ea.

— Ţi se spune Elizabeth? Vorbea de parcă se înecase cu o îmbucătură de mâncare. Sau Betty?

Beth îl privi.

— Beth, zise. Mi se spune Beth.

În următoarele săptămâni uită de vizita în biroul doamnei Deardorff şi se lăsă absorbită de şcoală şi de lectură. Găsise un set de cărţi pentru fete şi le citea ori de câte ori avea ocazia, în clasă, noaptea în pat, duminica după-amiaza. Vorbeau despre aventurile fiicei mai mari dintr-o familie mare, fericită. Cu şase luni înainte, Methuen primise un televizor, care acum se afla în sufragerie, şi îi dădeau drumul câte o oră în fiecare seară. Dar Beth constatase că preferă aventurile lui Ellen Forbes,

în loc de *ILove Lucy*[9] şi *Gunsmoke.1** Se punea în pat, singură în dormitor, şi citea până la stingere. Nu o deranja nimeni.

Într-o seară, pe la mijlocul lunii septembrie, citea singură, când intră Fergussen.

— Nu ar trebui să-ţi faci bagajul? întrebă el.

Închise cartea, ţinând degetul mare între pagini, să nu uite unde rămăsese.

— De ce?

— Nu ţi-au spus?

— Ce să-mi spună?

— Ai fost adoptată. Vin să te ia după micul dejun.

Beth rămase acolo, pe marginea patului, holbându-se la tricoul alb şi larg al lui Fergussen. * * *

— Jolene… zise. Nu-mi găsesc cartea.

— Ce carte? întrebă Jolene somnoroasă.

Era înainte de ora de trezire.

— *Modern Chess Openings*, are coperta roşie. O ţin în noptieră.

Jolene scutură din cap.

— N-am io treabă cu aşa ceva.

celui de-al doilea sertar. Lângă pat avea o vaffiff din plastic; conţinea cele trei rochii pe care le avea’s patru seturi de lenjerie, periuţa de dinţi, pieptenele un săpun Dial, două agrafe şi câteva batiste simple din bumbac. Noptiera ei era acum goală. Îşi căutase cartea şi în bibliotecă, dar nu era acolo. Nu mai ştia unde să caute. Nu mai jucase o partidă de şah de trei ani, cu excepţia celor din minte, dar *Modern Chess Openings* era singurul lucru pe care-l deţinea şi de care îi păsa.

Miji ochii la Jolene.

— Tu nu ai văzut-o nicăieri, nu?

Pentru o clipă, Jolene se arătă supărată.

— Ai grijă pe cine acuzi, spuse. Ce să *faceucao* cartecaaia? apoi tonulise îndulci. Am auzit că pleci.

— Aşa e.

---

9 Sitcom american produs de televiziunea CBS şi difuzat între 1951-1957. (sursa: Wikipedia) (n. tr.)

Jolene râse.

— Ce te-a apucat? Nu vrei să pleci?

— Nu ştiu.

Jolene trase cearşaful, *se ridică şi ¥* acoperi umerii cu el.

— Tu zi „da, domnii şi „da, doamna" şi o să-ţi fie bine. Zi-le cât de norocoasă te simţi *că faci* parte dintr-o familie de creştini ca a lor şi poate îţi pun şi televizor în cameră.

Era ceva ciudat în modul în care vorbea Jolene.

— Jolene, spuse Beth, îmi pare rău.

— Decesă-ţipară?

— Îmi pare rău că nu ai fost adoptată şi tu.

Jolene pufni.

— E, rahat! O să mă descurc foarte bine şi aici.

Se răsuci cu spatele la Beth şi se ghemui în pat. Beth dădu să întindă mâna spre ea, dar tocmai atunci intră domnişoara Furth, spunând:

— Trezirea, fetelor!

Beth se întoarse la patul ei. Pentru ultima dată.

A doua zi, doamna Deardorff îi însoţi până la parcare şi rămase lângă maşină, în timp ce domnul Wheatley urca pe locul şoferului, iar doamna Wheatley şi Beth se urcau în spate.

— Să fii cuminte, Elizabeth, spuse doamna Deardorff.

Beth încuviinţă şi, în timp ce o făcea, observă că cineva se afla în spatele doamnei Deardorff, pe veranda clădirii administraţiei. Era domnul Shaibel. Ţinea mâinile înfundate în buzunarele salopetei de lucru şi privea spre maşină. Beth ar fi vrut să coboare şi să meargă la el, dar doamna Deardorff îi stătea în drum, aşa că se lăsă pe spate în scaun. Doamna Wheatley începu să vorbească şi domnul Wheatley porni maşina.

Când ieşiră din parcare, Beth se întoarse şi-i făcu cu mâna prin parbrizul din spate, dar el nu-i răspunse. Nu era sigură dacă o văzuse sau nu.

— Ar fi *trebuit să le*

Wheatley.

* * *

vezi feţele, spuse doan

Purta *acelaşi cardigan albastru*, dar de data aceasta avea pe sub *el o rochie gri decolorată,* iar jos, pe glezne, *dresurile îi erau răsucite.*

— S-au uitat prin *toate dulapurile şi chiar şi fa* frigider. Mi-am *dat seama imediat că erau impresionaţi* de proviziile mele. Mai *ia din caserola cu ton. Îmi place* să văd copiii mâncând.

Beth *îşi mai puse puţin în farfurie. Era prea* sărat, dar nu spuse nimic. Era prima masă *la familia Wheatley*. Domnul Wheatiey *plecase deja în Denve*r cu afaceri şi se întorcea abia *peste câteva săptămâni. O* fotografie cu el era pusă pe pianina de *lângă fereastra* cu draperii groase din *sufragerie. În camera den,* televizorul mergea în *gol; o voce bărbătească profunda* făcea publicitate la Anacin”.

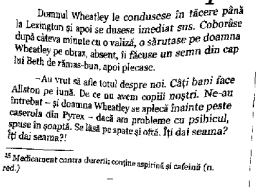

Domnul Wheatley le conducese în tăcere până la Lexington şi apoi se dusese imediat sus. Coborâse după câteva minute cu o valiză, o sărutase pe doamna Wheatley pe obraz, absent, îi făcuse un semn din cap lui Beth de rămas-bun, apoi plecase.

– Au vrut să afle totul despre noi. Câţi bani face Allatoo pe lună. De ce nu avem copiii noştri. Ne-au întrebat – şi doamna Wheatley se aplecă înainte peste caserola din Pyrex – dacă are probleme cu psihicul, spuse în şoaptă. Se lasă pe spate şi oftă. Îţi dai seama?!

55 Medicament contra durerii conţine aspirină şi cafeină (n. red.)

p Reth pentru a umple doamnă, spuse Bem, P
tăcerea bruscă. Ăt cu
Mai luă o îmbucătură de ton

— Sunt foarte *atenţi,* spuse doamna Wheatley. Dar, ştii, bănuiesc că aşa trebuie să fie.

Nu atinsese nimic din farfurie. De două ore, de când ajunseseră, doamna Wheatley îşi petrecuse timpul sărind de pe scaunul pe care stătea, ba să verifice cuptorul, ba să aranjeze unul dintre tablourile Rosa Bonheur de pe perete, ba să îşi golească scrumiera. Pălăvrăgise aproape continuu. Beth răspundea din când în când cu „da, doamnă”, „nu, doamnă”. Nu-i arătase camera ei, încă; valiza maro de plastic era tot la uşa de la intrare, lângă raftul pentru reviste, unde o lăsase la zece şi jumătate în acea dimineaţă.

— Dumnezeu ştie, spunea doamna Wheatley, Dumnezeu ştie că trebuie să fie meticuloşi când e vorba de

cui încredinţează un copil. Nu poţi acorda responsabilitatea creşterii unui copil unor ticăloşi.

Beth puse furculiţa jos cu grijă.

— Pot merge la toaletă, vă rog?

— De ce… desigur.

wu Spre sufragerie cu furculiţa. Doamna

Wheatley tmuse furculiţa în mână pe tot timpul prânzului, deşi nu mâncase nimic.

— Uşa alba din stânga canapelei.

Beth se ridică, trecu dincolo de pianina care, practic, umplea mica sală de prânz şi intră în sufragerie, făcând slalom printr-un amalgam de mese de cafea.

Walter *Tevis* lampadare şi un *televizor imens din* lemn detra à la care se transmitea acum un serial dramatic. cu atenţie peste covorul miţos Orion *şi* ajunse la Era micuţă, zugrăvită toată *turcoaz* – aceeaşi nuanţeare o avea cardiganul *doamnei* Wheatley. Pe jos un covoraş albastru, *mai* erau *mici* prosoape albastre de oaspeţi *şi* un vas de toaletă albastru. Până şi hârtia igienică era albastră. *Beth sălta* capacul toaletei şi vomită tonul, apoi trase apa.

e*

Când ajunseră în capătul scărilor doamn

Wheatley se odihni o e”.

balustradă, respirând greu. Apoi tac” covorul de pe hol şi deschise o uşă cu un g

— Aceasta, spuse ea, este camera ta.

O fh îşi imaginase Dat fiind că era o casă mica, Be-ÎIâăuntru, i ca-ivordaocameră micuţă, dar, când inu se tăie respiraţia. I se părea enormă. *Podeau* şi vopsită în gri, cu un covor oval roz *pe a* a patului dublu. Nu mai avusese *niciodată o* a ei. Rămase în picioare, cu valiza în mână, Pn împrejur. În cameră mai erau un dulap, *nu birou a* lemn cu aspect portocaliu asortat la dulap, *Pe e™* aşezată o veioză de sticlă, roz, şi o cuvertură *tot roz, de* pluş, pe patul enorm.

— Nu o să-ţi vină să crezi ce greu este să *găseşti mobilier de calitate* din lemn de arţar, spunea *doamna*

Wheatley, dar cred că *m-am* descurcat bine, zic eu.

Beth abia o auzea. Această camera era a ei. Se uită la uşa albă, vopsită; sub clanţă se afla o cheie, putea să încuie uşa dacă voia şi nimeni nu putea intra.

Doamna Wheatley îi arătă unde se aflabaia de la etaj şi apoi o lăsă singură să despacheteze, închizând uşa când ieşi. Beth îşi puse jos valiza şi începu să meargă de jur-împrejur, oprindu-se doar pentru scurt timp pentru a privi pe fiecare dintre cele trei ferestre ale bovindoului cu vedere la stradă. Avea un dulap mai mare decât cel pe care îl avusese mamei ei şi o noptieră lângă pat cu o veioză mică de citit. Era o cameră minunată. Dacă ar vedea-o Jolene… Pentru o clipă, simţi că-i vine să plângă pentru Jolene, ar fi vrut ca Jolene să fie acolo, să se plimbe prin cameră cu ea, studiind mobilierul şi apoi să pună împreună hainele lui Beth în dulap…

În maşină, doamna Wheatley declarase că era tare bucuroasă să aibă un copil mai mare. *Atunci de ce* nu aţi adoptat-o pe *Jolene?* se gândise Beth. Dar nu spusese nimic. Se uita la domnul Wheatley, cu maxilarul său aspru şi mâinile palide pe volan şi apoi la doamna Wheatley. Ştia că n-ar fi adoptat-o niciodată pe Jolene.

Beth se aşează pe pat lăsând gândul deoparte. Era un pat incredibil de moale şi mirosea a curat şi a proaspăt. Se aplecă şi-şi scoase pantofii, apoi se lăsă pe spate, întinzându-se pe toată suprafaţa mare şi confortabilă, întorcându-şi capul spre uşa închisă care îi garanta că această cameră era doar a ei.

Rămase trează vreme de mai multe ore în noaptea aceea; nu voia să doarmă, încă. Pe fereastră intra lumina lampionului din stradă, dar avea draperii groase pe carele putea trage pentru a obloca. Înainte de a-i spune noapte bună, doamna Wheatley îi ariu* lui Beth şi camera ei. Se afla în cealaltă parte a hohfo şi avea exact aceeaşi dimensiune ca a lui Beth, dar atelevizor, şi scaune acoperite de huse, şi o cuverter; albastră pe pat.

— De fapt, este o mansardă reamenajată, spu» doamna Wheatley.

Din pat, Beth o auzea pe doamna Wbeafe tuşind, dar sunetul era îndepărtat; mai târziu îi a*vz* picioarele goale lipăind pe hol, până la baie. Dar nu o deranja. Uşa ei era închisă şi încuiată cu cheia. Nimec nu putea s-o deschidă şi să o orbească cu lumina Doamna Wheatley era singură în camera ei, deci **k** avea să se audă nici discuţii, nici certuri, doar muad şi vocile joase de la televizor. Ar fi fost minunat să le şi avut pe Jolene acolo, doar că atunci Beth nu ar mă: fi avut camera numai pentru ea, nu ar fi putut să ***9***. Întindă singură în acest pat imens, în mijlocul hsi căutând locuri unde cearşaful era rece, şi nu ar mai t avut nici toată liniştea aceea.

* * *

Luni merse la şcoală. Doamna Wheatley o duse cu taxiul, deşi se afla la mai puţin de o jumătate de kilometru distanţă. Beth era în clasa a VII-a. Şcoab semăna mult cu liceul public din celălalt oraş, un<k fusese la concursul de şah, şi ştia că hainele ei nu ere adecvate, dar nimeni nu-i acordă prea multă atenţie. Câţiva dintre elevi se uitaseră la ea preţ de un mim* când profesoara o prezentă clasei, dar asta fusese tot Primi manuale şi fu atribuită unei clase de dirigenţit După o privire aruncată manualelor şi ascultând cf spuneau profesorii la clasă, îşi dădu seama că îi va fi uşor. fi displăcea zgomotul de pe holuri, între ore, şi de câteva ori simţise privirile celorlalţi elevi care se uitau la ea, dar nu era greu. Ştia că se putea descurca oricând cu orice s-ar fi putut întâmpla în această scoală publică luminoasă şi zgomotoasă.

La prânz încercă să stea singură la masă, la cantină, cu sandviciul ei cu şuncă şi cutia cu lapte, dar o altă fată veni şi se aşează de cealaltă parte. Pentru o vreme, niciuna dintre ele nu vorbi. Şi fata avea o figură ştearsă, exact ca Beth.

Când îşi termină jumătate din sandvici, Beth se uită la ea, peste masă.

— Aveţi club de şah aici, la şcoală?

Cealaltă fată ridică privirea, surprinsă.

— Ce?

— Aveţi club de şah? Vreau să particip şi eu.

— Oh, spuse fata. Nu cred să fie aşa ceva pe aici. Dar poţi încerca să intri la clubul de majorete junioare.

Beth îşi termină sandviciul.

*

— Văd că stai mereu şi înveţi, spuse doamna Wheatley. Nu ai niciun hobby?

De fapt, Beth nu învăţa; citea un roman împrumutat de la biblioteca şcolii. Stătea în fotoliul din camera ei, lângă fereastră. Doamna Wheatley bătuse mai întâi la uşă şi apoi intrase; era îmbrăcată cu un halat roz pufos şi avea în picioare papuci roz

Shi K ÎTF aşează *Pe mi*patuiuj v Betfa, zâmbindu-i *distrasă,* ca şi cum s-ar/gă

«Nava. *Beth* trăia cu ea de o săptămână şi off că doamna Wheatley era *adesea aşa.*

— Înainte jucam *şah, spuse Beth.*

Doamna *Wheatley clipi.*

— Şah?

— Îmi place foarte *mult.*

Doamna *Wheatley clatină din cap,* de parcă şi-ar fi scuturat ceva din păr.

— Ah, şah! exclamă. *Jocul regilor. Ce drăguţ.*

— Dumneavoastră jucaţi? întrebă *Beth…*

— O, Doamne, nu. spuse doamna *Wheatley* «cu autoironie. Nu sunt atât de ™

r obişnuia să joace. Tata fost *ch>rurgş jram* bPnat; cred că a fost un jucător de şah foarte bun

Pe vremea lui.

„A? putea să joc şah cu ei?

amm-NuPr o. spusedoamna *Wheatley. S-a prăpădit* deum un an.

— W pe cineva cu care aş putea juca?

O «în „am-Doamna Wheatley o privi bâjf NU 6816 «” «rat la general un *joc pentru*

— Joacă şi fetele.

— *Ce drăguţ!*

a, tăp-am ameat, eyen – n cu totul

Doamna Wheatley petrecu două zile făcând curat prin casă; venea domnişoara Farley. În dimineaţa vizitei, o trimisese pe Beth de trei ori să se pieptene.

Când domnişoara Farley apăru la uşă, era urmată de un bărbat înalt care purta o jachetă de fotbal. Beth rămase şocată când văzu că era Fergussen. Părea uşor jenat.

— Bună, Harmon, spuse el. M-am autoinvitat.

Intră în camera de zi a doamnei Wheatley şi rămase acolo cu mâinile în buzunare.

Domnişoara Farley adusese un set de formulare şi o listă de verificare. Voia să afle ce mânca Beth cum mergea la şcoală şi ce planuri avea pentru vară Doamna Wheatley vorbi cel mai mult. Beth observă că devenea din ce în ce mai vorbăreaţă, cu fiecare întrebare.

— Nicinuvăimaginaţi, spunea doamna Wheatley, cât de bine s-a adaptat Beth la noul mediul şcolar. Profesorii ei au rămas extrem de impresionaţi de ea…

Wheatley îi zâmbi.

t a sunat mai de”.

Doamna

–Allstor
ti pare teribil de rău

Beth nu-şi amintea de nicio conversaţie între doamna Wheatley şi profesorii ei de la şcoală, dar nu spuse nimic.

— Sperasem să-l văd şi pe domnul Wheatley, zise domnişoara Farley. Se întoarce curând?

mai devreme. Mi-a spus că dar nu P°ale veni- Lucrează foarte, foarte mult. Se uită spre Beth zâmbească. Allston are grijă să nu ne lâp-ş

— Reuşeşte să-şi petreacă suficient timp întreba domnişoara Farley.

— De ce? Dar *desigur l* spuse doamna **Wheatley** Allston este un tată minunat.

Şocată, Beth îşi lăsă privirea în poală. Nici măcar Jolene nu ştia să mintă atât de bine. Pentru o clipă crezuse şi ea, văzuse imaginea unui Allston Wheatley prietenos, patern, care nu exista decât în vorbele doamnei Wheatley. Dar apoi şi-l aminti pe cel adevărat: sumbru, distant şi tăcut. Şi ca, de fapt, nu sunase.

— Ra Fergussen nu

Cât au stat acolo, adică vreo ora, r j, spuse aproape nimic. Când se ridica întinse mâna lui Beth, iar ea simţi case

Harmon, spuse el.

— Mi-a părut **bine să** te **revăd,}** gă

Beth îi \un mâna să i**-o** strângă, Dorin mai poată rămâne puţin, doar cu ea.

Câteva zile mai târziu, doamna duse în centrul oraşului să-i **cumpere** haine. autobuzul se opri în staţia lor, Beth păşi înăuntru ezitare, chiar dacă era prima dată în viaţa ei-canefl un autobuz. Era sâmbătă şi toamna era **caldă.** Bem simţea inconfortabil în fusta ei din lână de la Methuen şi abia aştepta să aibă una nouă. Începu să **numere** cartierele până în centru.

Coborâră la a şaptesprezecea staţie. Doamna Wheatley o luă de mână, deşi nu era deloc necesar, şi o conduse câţiva metri pe trotuare aglomerate şi apoi prin uşile rotative ale magazinului Ben Snyder. Era zece dimineaţa, iar raioanele erau pline de femei care purtau poşete mari închise la culoare şi sacoşe de cumpărături. Doamna Wheatley trecu prin mulţime cu siguranţa unei experte. Beth o urma.

Înainte de a apuca să se uite la ceva, doamna Wheatley o duse pe scara largă care conducea la subsol, unde petrecu douăzeci de minute la o tejghea cu ceva ce, conform etichetei afişate, erau seturi de şerveţele de masa, alegând şase albastre din teancul multicolor şi refuzând, simultan, o duzină dintre ele. Aşteptă, în timp ce doamna Wheatley îşi asorta setul printr-un proces de testare ameţitor, iar apoi se hotărî că, de fapt, nu-i trebuia memn şervet nou, apoi se îndreptară spre î? bea, unde scria „Cărţi la reducere”. Doamna Wheatley citi titlurile multor cărţi la treizeci şi nouă de centi, lua câteva, le răsfoi, dar nu cumpără niciuna.

Apoi în sfârşit, se îndreptară spre scara rulantă care ducea la etajul principal. Acolo se opriră la raionul de partumun, unde doamna Wheatley îşi pulverizâ *Evemng în*

*Paris** pe 0 încheietură şi *Emeraude** pe cealaltă.

— Gata, scumpo, spuse doamna Wheatley, în sfârşit mergem până la patru, acum. Zâmbi către Beth. La raionul cu ţinute pentru domnişoare.

Walter Te

*O *31 *Patrulea,* fiert, de sticlă, se aflau

Wheatief? 2 făeea *trăminecă pe* deranS Spuse doamna întoarcem"? Setun de? ah spuse Bet/l" Putem şi *

Trppom-" VOR " a? a tare, spuse doamna *Wheatley.* recem pe-acofo când ne întoarcem.

Petrecui nu, Se întâmP, a a? a-*Doamna Wheatley îşi* haine din, dim) i, efii *punând-o pe Beth să probeze* ca să verifi de Prafturile cu reduceri, şi se *învârtă* să vadă caiif – aPo» să se apropie *de fereastră, cu „*Cllmpârî*, Serialului" la lumină naturali, apoi* liftul. nu!" „sistând, *după aceea, să coboare* cu

Beth> doaz"! 53 vedem seturile de şah? întrebă

Pe-y-eynu-i răspunse. P-ăcea haina din picioareietranspirase. Nu-i fuioare harcoar Pe ea «o căra. ra?" fiu «potrivea mt? iovere, e doamnei Wheatfey, despre haine, da A*"*" Beth ** «prea mu/te «agz „s. nrf ea putea spune că *în acel Cândlifh,} le ieftine.*

evjs

Vvnintide – 0 U; < pe *Beth de* mână şi o conduse pe stradă până la staţia de autobuz, plângându-se ce greu era să găseşti ceva în ziua de azi.

— Dar, la urma urmei, spuse pe un ton de filosof, în timp ce autobuzul se apropia de staţie, am luat ce am venit să luăm.

Săptămâna următoare, la ora de engleză, înainte ca profesorul să sosească, Beth auzi nişte fete din spatele ei comentând:

— Pantofii ăia zici că sunt luaţi de la Ben Snyder, spuse una dintre ele.

— N-aş purta nici moartă aşa ceva, spuse alta, râzând.

* * *

rămiră TTgf pe jos la? coală, în fiecare ST* c-a lungul

străzile* umbrite, cu case S2? ** PelU2 e Mai mer8 eau şi alţi elevi în a-x directe Beth îi recunoştea pe unii dintre ei.

auna singură. Se înscrisese cu două în semestrul întâi şi în a patra săptămână trebuia deja să dea tezele. Marţi nu avea nicio testare dimineaţa şi ar fi trebuit să meargă în clasei ei de dirigenţie. În schimb, luă autobuzul spre centru, cu caietul după ea şi cei patruzeci de centi pe care u pusese deoparte din alocaţia ei de 25 de centi pe săptămână. Avea banii pregătiţi când urcă în autobuz.

Seturile de şah erau încă acolo, dar, văzute de aproape, nu păreau de o calitate prea bună. Când ridică regina albă, fu surprinsă de cât de uşoară era. O răsuci. Era din plastic, goală pe dinăuntru. O puse înapoi când o vânzătoare veni şi spuse:

— Pot să te ajut cu ceva?

— Aveţi *Modern Chess Openings?*

— Avem şah, *şi* dame, *şi table, spuse f* varietate întreagă de jocuri pentru *copii.*

— Este o carte, spuse *Beth,* despre *şah*

— Raionul de cărţi *se* află în partea cealgj

Beth se duse la rafturile cu cărţi şi focaute. Nu era nimic despre *şah. Şi nici vreo* vânzâpe care *s-o* întrebe. *Se întoarse la femeia de] a* şi aşteptă îndelung *înainte ca aceasta* să o bage J seamă.

— Caut o carte *despre şah.,* îi spuse Beth.

— Nu avem cărţi în *acest raion*, răspunse femeia şi dădu să se întoarcă.

— Ştiţi vreo *librărie prin apropiere? întrebă Beth* repede.

— Încearcă la Morris.

Apoi se îndreptă spre un *teanc de cutii şi* începu să le aranjeze.

— Unde este?

Femeia nu răspunse.

— Doamnă, unde e librăria Morris? spuse Beth tare.

Femeia se întoarse şi o privi furios.

— Pe *Upper* Street, spuse.

— Şi *unde este Upper* Street?

După expresia de pe faţa femeii, Beth crezu că o să înceapă să urle. Apoi faţa i se relaxă şi spuse: – La două străzi de Main Street. Beth coborî pe scara rulantă.

Librăria Morris era pe colţ, lângă o farmacie. Beth deschise uşa şi se trezi într-o cameră mare cu atât de multe cărţi cum nu văzuse vreodată în viaţa ei. În spatele unei tejghele se afla un bărbat chel care fuma şi citea. Beth se îndreptă spre el şi spuse:

— Aveţi *Modern Chess Openings?*

Bărbatul lăsă cartea şi o privi peste ochelari.

— Asta da cerere bizară, spuse cu voce plăcută.

— O aveţi?

— Cred că da.

Se ridică de pe scaun şi se îndreptă spre spatele magazinului. Un minut mai târziu, se întoarse la Beth cu cartea în mână. Era aceeaşi carte groasă, cu aceeaşi copertă roşie. I se tăie respiraţia când o văzu.

— Poftim, spuse bărbatul, înmânându-i-o.

Beth o luă şi o deschise la secţiunea cu Apărarea Siciliană. Ce bine era să revadă numele variaţiilor. Leventish, Dragon, Najdorf. Se simţea ca şi cum ar fi ţinut în mâini formule magice, sau nume de sfinţi.

După un timp, bărbatul i se adresă.

— Este aşa important şahul pentru tine?

— Da, zise ea.

WaJter Tevis

Bărbatul zâmbi.

— Credeam că e o carte *pentru Marii* Maeştri

Beth ezită.

— Ce este un Mare *Maestru?*

— Un jucător *genial, spuse* bărbatul. Un fel de Capablanca, doar că asta a fost demult, în ziua de azi; sunt alţii, dar nu le ştiu numele.

Beth nu mai văzuse *niciodată pe* cineva ca acest bărbat Era foarte relaxat *şi* vorbea cu ea de parcă ar fi fost un alt adult. Fei-ussen mai făcuse aşa, dar *el era* uneori foarte oficial.

— Cât costă cartea? *întrebă Beth.*

[*sa* în „V* – rămăseseră zece cenţi. Îi

— Destul de mult. Cinci nouăzeci şi cinci.

Beth se temea *că avea să fie aşa. După ce plătise* biletele de autobuz *îi mai* întinse cartea, spunând:

— Mulţumesc. Nu mi-o *pot permite.*

— Îmi pare rău, spuse *el Las-o acolo pe tejghea.*

Beth puse cartea unde îi spusese.

— Alte cărţi despre şah mai aveţi?

— Sigur. La Jocuri şi Sporturi. Du-te şi aruncă un ochi.

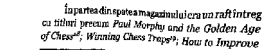
Înpartea din spatea magazinului era un raft întreg cu titluri precum *Paul Morphy and the Golden Age of Chess*[18]; *Winning Chess Traps*[19]; *How to Improve*

I dUJ *ltiuipuy Şi* c-vm UW BU1 a şanului (n.tr.) 19 Capcanele din şah *şi* cum să scapi din ele fe. *a*

18 Paul Moiphy şi epoca de aur a şahului (n. tr)

19 Capcanele din şah *şi* cum să scapi din ele fe. *te vour Chess20; Improved Chess Strategy» Lui*i una intitulată *Attack and Counterattack în Chess22* şi începu să citească partidele, imaginându-le în minte, fără să citească diagramele. Rămase acolo îndelung, în timp ce câţiva clienţi intraseră şi ieşiseră din magazin. Nu o deranja nimeni. Răsfoi partidă după partidă, rămânând surprinsă de unele mutări, uluitoare – sacrificarea reginei şi adevărate războieli între bărbaţi. Erau şaisprezece partide şi fiecare dintre ele avea un nume, scris în partea de sus a paginii: „V. Smyslov – I. Rudakavsky: Moscova 1945” sau „A. Rubinstein – 0. Duras: Viena 1908”. În această partidă, jucătorul cu albele transformase pionul în regină la a treizeci şi şasea mutare, ameninţând cu un atac direct. Beth se uită la coperta cărţii. Era mai mică decât *Modern Chess Openings* şi pe etichetă era indicat un preţ de **$2.95**. Începu să o răsfoiască sistematic. Ceasul de pe peretele librăriei indica ora zece şi jumătate. Trebuia să plece peste o oră, să ajungă la şcoală, să dea teza la istorie. În faţă, vânzătorul nu-i acorda nicio atenţie, absorbit de propria lectură. Beth se concentră; până la unsprezece şi jumătate memorase douăsprezece partide.

În autobuz, pe drum spre şcoală, începu să le joace din nou, în cap. În spatele unora dintre mutărinu cele pline

de farmec, cum era sacrificarea regmeţ ci uneori doar în mutarea cu o căsuţă a unui pion – vedea subtilităţi care-i făceau să se ridice firele mici de păr de pe ceafă.

Învaţă să joci şah ca un expert (n.tr.) 21 Strategii de

22 Atacul şi contraatacul la şah»

Walter Tevis *întârziase* cruci minute *la teză, dar nimănui* nu *păru să-i pese. Termină înaintea tuturor* celorlalţi colegi ai săi. În cele *douăzeci de minute rămase până* ia sfârşitul timpului *alocat jucă „P. Keres* – A. Tamowski: Helsinki *1952" Era Deschiderea Ruy Lopez prin care* albul mutase *nebunul* într-un *mod din care* Beth înţelese că *însemna un atac indirect asupra* regelui negru la a treizeci *şi cincea mutare, albul mutase* turnul pe a şaptea căsuţă *de pe coloana* ca Mui; era o mutare şocantă, care *aproape că o făcu pe mn să* strige aşezată acolo, *pe scaunul ei.*

e

Fairfield Junior *High* avea cluburi care se reuneau timp *de o orădupă* curs pl în timpul dirigenţiei, vinerea. Era vom precum *Club, Sub Debs* şi târ Zs ir*o Wn onat de* frăţiile de la facultate, iar accesul era con invitaţia unui membru. *Fetele de la APP e el e* clasele a VIII-a şi a IX-a*; cele mai meitoare şi* purtau pulovere de caşmir *în culori şir** pantofi Oxford la modă, cu *şosete cu romou*1*.* dintre ele trăiau la ţară şi aveau cai. Fur h)

de genul acela nu se uitau niciodată la *tine pe noi* ci zâmbeau mereu altcuiva. Puloverele *lor erau* culoare galben-deschis, albastru-închis şi *verde-pastei.* Şosetele le ajungeau sub genunchi *şi erau din lana* virgină sută la sută, din Anglia.

Uneori, între o oră şi cealaltă, când *Beth se* privea în oglinda din camera fetelor, cu părul *ei drept, castaniu, cu* umerii înguşti şi faţa rotundă cu *ochi căprm şi* pistrui pe nas, simţea din nou *vechiul gust de oţet în gură.* Fetele care făceau parte *din cluburi*

„Urtau ruj şi fard de pleoape; Beth nu purta machiaj şi avea încă breton. Nu-i trecea prin cap să intre în vreun club şi nimeni nu o invita.

— Săptămâna aceasta, spuse doamna MacArthur, vom începe să studiem Binomul lui Newton. Ştie cineva ce este un binom?

De pe rândul din spate, Beth ridică mâna. Era prima dată când o făcea.

— Da? făcu doamna MacArthur.

Beth se ridică în picioare, simţindu-se deodată ciudat.

— T-i1101? 111 te° expresie tematică ce conţine plus Y este un binom.

— *Foarte bine,* spuse doamna MacArthur.

I; u ***a*** „rr101? 1 purta un pulover scump, din caşmir, lila-deschis. Când Beth se aşeză, capul blond se întoarse uşor spre ea.

— *Tocilara!* şuieră Margaret. *O tocilară nenorocită!*

Beth era întotdeauna singură pe culoare; nici măcar nu-i trecea prin cap că putea fi altfel. Majoritatea fetelor mergeau în perechi sau câte trei, dar ea nu mergea cu nimeni.

Walter *Tevis într-o după-amiază, când ieşea din bibliotecă b* surprinsa *de zgomotul unui râs îndepărtat şi se uij* pe culoar. *Văzu spatele unei fete de culoare, înaltă, care*, de la *lumina soarelui, părea că* are o aureola *în* jurul capului. *Lângă* ea *stăteau două fete mai scunde şi o* priveau, *în timp ce râdea*. Erau lângă cişmeaua de apă. Nu vedea *bine trăsăturile niciuneia dintre ele,* din *cauza luminii care se afla în spatele lor. Beth miji* ochii. *Fata mai înaltă se întoarse uşor şi Beth simiţi* că-i stă inima în loc. Cunoştea *modul acela de a înclina* capul. *Beth făcu câţiva paşi rapizi pe holf spre ele.*

Dar nu era *Jolene. Beth se opri brusc şi se* întoarce. Cele *trei fete plecară de la cişmea*işueşiră, gălăgioase, pe uşa *din faţă a clădirii Beth rămase* privind *îndelung după ele.*

* * *

— Te duci, te rog, până la *mag-nul lui Bradejr* să-mi iei nişte ţigări? *spuse doamna Wheatley. crea* că am răcit.

— Da, doamnă, spuse Beth.

Era sâmbătă după-amiază. Beth *ţinea o carte în* poală, dar nu citea. Juca *în minte o partidă dintre* P. Moiphy şi cineva denumit pur *şi simplu „Marele* Maestru. Era ceva neobişnuit *în a optsprezecea* mutare a lui Moiphy cal la nebun, *în căsuţa a cincea.* Era un atac bun, dar Beth *...

— O să-ţi dau un bilet, să ştie os. tu eşti prea tânără să fumezi. 9 câsunt Pentru *mine.*

— Da, doamnă, spuse Beth.

— Trei pachete de Chesterfield.

— Da, doamnă.

Mai fusese la Bradley o singură dată, cu doamna Wheatley. Doamna Wheatiey îi dădu un bilet scris cu creionul şi un dolar şi douăzeci de cenţi.

Beth înmânâ nota domnului Bradley, care era la tejghea. În spatele ei se afla un raft lung de reviste. După ce primi ţigările, se întoarse şi începu să se uite. Pe coperta revistelor *Times* şi *Newsweek* era fotografia senatorului Kennedy: candida la preşedinţie şi avea să piardă, probabil, pentru că era catolic.

Mai era un rând cu reviste pentru femei şi toate chipurile de pe copertă semănau cu Margaret, cu Sue Ann şi cu celelalte fete de la clubul Apple Pi. Părul le strălucea şi aveau buze pline şi roşii.

Decisese deja să iasă, când ceva îi atrase atenţia, în colţul din dreapta jos, unde erau revistele despre fotografie, plajă sau bricolaj, se afla o revistă care avea pe copertă piese de şah. Se duse şi o luă din raft. Pe copertă scria *Chess Review* şi preţul. O deschise. Era plină cu partide şi fotografii cu oameni care jucau şah. Unul dintre articole se numea „Gambitul Regelui reevaluat” iar un altul „Cele mai surprinzătoare mişcări ale lui Morphy”. Tocmai ce analizase partida lui Morphy! Inima începu să-i bată măi tare. Continua să parcurgă paginile. Alt articol vorbea despre jocul de sah în Rusia. Peste tot dădea de cultul „turneu”. Mai era oantreagă secţiune numită de turneu”.

Şi să-l

— Domnişoară, spuse h cumperi, ori o pui JaJoc a°enu1 Bradley, ori 0

Se întoarse, speriată.

— Aş putea să…

— Citeşte afişul, spuse domnul *Bradley.*

r *era Un abş scris de* DACĂ *VREI*

SĂ O CITEŞTI, *TREBUIE SĂ O PLĂTEŞTI. Beth* avea cincisprezece cenţi. Niciun bănuţ în plus. Doamna Wheatley îi spusese, cu câteva *zile înainte*, că va trebui să se descurce o vreme *fără* alocaţia săptămânală; nu prea mai aveau bani, şi domnul Wheatley *mai avea* de stat prin vestul ţării. Beth puse revista la *loc şi ieşi* din

La jumătatea drumului spre casă se opri, rămase pe gânduri, apoi se întoarse. Pe tejghea, lângă cotul domnului Bradley, era un teanc *de ziare, h dădu* zece cenţi şi luă unul. Domnul Bradley era ocupat cu o doamnă care plătea pentru o *reţetă. Beth se* duse ia raftul cu reviste şi aşteptă, cu *ziarul sub braţ.*

După câteva minute, *îl auzi pe domnul Bradley* zicând:

— Avem trei mărimi.

Apoi se duse în spatele **magazinului**, iar *doamna* respectivă îl urmă.

A, Beth luă revista *Chess Review* şi *o băgă* în ziarul îndoit.

Odată ieşită afară, în soare, *merse minute bune* cu ziarul la subraţ. La primul colţ se opri, scoase revista şi şi-o strecură sub betelia fustei, acoperind-o cu puloverul ei turcoaz, din poliester, cumpărat de la magazinul Ben Snyder.

În drum spre casă, cu revista împăturită în siguranţă pe abdomenul plat, continuă să se gândească a mutarea cu tura pe care Morphy nu o făcuse. Revista inrma că Morphy „era, probabil, cel mai strălucit jucător din istoria şahului”. Ar fi putut muta turnul la nebun, pe căsuţa a şaptea, iar negrul n-ar fi îndrăznit să i-l captureze cu calul pentru că… Se opri la jumătatea drumului. Un câine lătra undeva. De cealaltă parte a străzii, pe un gazon bine îngrijit, doi băieţi

se jucau leapşa, făcând vacarm. După ce al doilea pion se muta lafs, turnul rămas l-ar fi putut ocoli, iar dacă negrul ar fi luat pionul, nebunul ar fi rămas descoperit, iar dacă nu ar lua pionul, atunci…

Închise ochii. Dacă nu l-ar captura, Morphy ar putea forţa un mat în două mutări, sacrificând mai întâi nebunul cu un şah. Dacă l-ar captura, pionul alb ar muta din nou, nebunul ar fi mutat în altă direcţie, iar negrul nu ar mai fi putut face nimic. *Voilà!*

Unul dintre cei doi băieţi de pe cealaltă parte a străzii începu să plângă.

Negrul nu ar mai fi putut face nimic. Partida s-ar fi terminat în douăzeci şi nouă de mişcări, cel mult. Însă, după cum era descris în carte, Paul Morphy avusese nevoie de treizeci şi şase de mutări ca să câştige. Nu văzuse mutarea cu turnul. *Dar ea o văzuse.*

Deasupra ei, soarele strălucea deja pe cerul albastru-deschis. Câinele continua să latre. Copilul se văita. Beth merse încet spre casă, reluând jocul, de la capăt. Mintea ei era lucidă ca un diamant absolut uimitor, perfect.

ce.

— Allston ar fi trebuit *să* se *întoarcă* acum câteva săptămâni, spuse *doamna Wheatley.*

Stătea în pat, cu *rebusul lângă ea, având* un mic televizor aşezat pe *comodă, fără sonor. Beth* tocmai îi adusese o *ceaşcă de nes din* bucătărie. Doamna Wheatley era *îmbrăcată cu halatul ei roz.* Avea fata pudrată.

— Se întoarce curând? *întrebă Beth.*

Nu o interesa cu adevărat *să stea de vorbă* cu **doamna** Wheatley, ar fi *preferat să se întoarcă la Chess Review.*

— A fost refinut, de nevoie, spuse doamna Wheatley.

Beth încuviinţă. *Apoi zise:*

— Aş vrea să-mi iau ceva *de lucru, după şcoală.*

Doamna Wheatley o *privi uimită.*

— De lucru?

— Într-un magazin sau la *spălat de vase, pe* undeva.

Doamna Wheatley o privi *îndelung, înainte de a*

vorbi.

urmă.”0 fată trl ISPreZeCe ani? i zise ea cele din îşi suflă nasul delicat în batistă ci o – la loc. atlstă şi apoi o *împături*

— Şi eu care credeam că ţi se qf

— Mi-ar plăcea să câştig şieucât 0 t Ce ai nevoie.

— Să-ţi cumperi haine, bă* °eva

PCU* *T*

„Singurele fete de vârsta ta care muncesc sunt. teje ¿e culoare, spuse doamna Wheatley.

Modul în care spusese „de culoare” o făcu pe geth să decidă să închidă subiectul.

Costa şase dolari să devii membru al Federaţiei kinericanede Şah. Alţipatrudolari pentru abonamentul la revistă. Dar aflase ceva şi mai interesant: într-o secţiune intitulată „Viaţa de turneu” erau enumerate câteva regiuni, inclusiv în Ohio, Illinois, Tennessee şi Kentucky, iar sub listă era specificat Campionatul *statal din Kentucky*, *vineri*, *sâmbătă şi duminica după Ziua Recunoştinţei, în Auditoriumul de la liceul Henry Clay, Lexington*. Şi dedesubt*: Premii în valoare de 185 dolari. Taxă de înscriere*: 5 *dolari Exclusiv pentru membri USCF.2**

Era nevoie de şase dolari pentru a deveni membru al Federaţiei Americane de Şah şi de cinci dolan pentru înscrierea la turneu. Dacă luai autobuzul de pe Main Street, treceai pe lângă liceul Henry Clay era la unsprezece străzi de Janwell Drive. Şi mai erau cinci săptămâni până la Ziua Recunoştinţei.

— O ştie cineva pe dinafară? întrebă doamna MacArthur.

Beth ridică mâna.

— Beth?

Se ridică.

— Într-un *triunghi* dreptunghic, pătratu]] u ipotenuzei este egal cu suma *pătratelor* Iun catetelor.

Se aşează.

Margaret *chicoti şi se aplecă* spre Gordon, stătea lângă ea *şi uneori o* ţinea de mană.

— Aşa e când *eşti tocilar! susură ea pe* un dulce, copilăros, radiind de dispreţ. Gordon ras.

Beth se uită pe *fereastră la frunzele* colorate de toamnă.

* * *

Ane banW spuse, doamna – Nu ştiu cum se auc u cacurj juna asta

Wheatley. N-am cumpărat *de-esem deoparte. S*-a şi totuşi s-a decimat *tot ce Puă*

de „ei" mat înflorat *privind un*

Se trânti în fotoliul din *creto-hişi, de* parcă ar moment spre tavan, cu *ochii larg* «fi aşteptat să cadă o ghilotină… *telefon*

— Am plătit factura la electricitate şi n-am cumpărat decât *alimentele jjjeafe* nu sacrificat frişca pentru cafeaua mea de ai mers am cumpărat absolut nimic pentru mine, nu

nici măcar la un film, **nici să** cumpăr haine iem

biserică n-am fost şi, cu toate astea, nu mai am şapte dolari, în loc de treizeci, cât ar fi trebuit *sâm* rămână. Puse pe masă bancnotele mototolite pescuite din geantă cu câteva momente mai devreme. Atât avem până la sfârşitul lunii octombrie. Abia *ajung de* nişte gâtlejuri de pui şi nişte terci.

Nu v „au trimis un cec cei de la Methuen?

Între Doamna Wheatley îşi coborî ochii din tavan şi o

— Ivifix.

— Doar în primul an, spuse pe un ton lipsit de – nflexiuni. De parcă ar fi suficient pentru întreţinerea ta.

Beth ştia că nu era adevărat. Cecul era de şaptezeci de dolari, iar doamna Wheatley nu cheltuise ¡¡cât de mult pentru ea.

— Ne trebuie douăzeci de dolari ca să trăim liniştite până pe data de întâi, spuse doamna Wheatley. Iar eu am mai puţin cu treisprezece dolari. Se uită iar la tavan şi apoi din nou la Beth. O să trebuiască să notez tot ce cheltuiesc.

— Poate e din cauza inflaţiei, spuse Beth.

Ceea ce era parţial adevărat. Ea nu luase decât şase dolan pentru a plăti cotizaţia la Federaţie.

— Aşa o fi, spuse doamna Wheatley, înmuindu-se.

Mai era problema celor cinci dolari pentru înscriere. La ora de dirigenţie, a doua zi după discuţia cu doamna Wheatley în legătură cu banii, Beth luă o foaie de hârtie din caietul de compunere şi scrise o scrisoare domnului Shaibel, Responsabil întreţinere, Methuen Home, Mount Sterling, Kentucky. Spunea aşa:

Dragă domnule Shaibel.

Va avea loc aici un turneu de şah la care se dau o sută de *dolari pentru premiul întâi şi cinzeci de* dolari *pentru premiul doi. Mai sunt şi alte premii. Ca săparticipi, trebuie să plăteşti ci™ j, am aceşti bani. am dolar»*

Dacă îmi trimiteţi dumneavoastră banii ***vâ****m da înapoi zece dolari, dacă voi reuşi să câştig mi* premiu.*

A dumneavoastră, Elizabeth Hormon

A doua zi, de dimineaţă, luă un plic şi un timbru de pe biroul aglomerat din sufragerie, în timp ce doamna Wheatley era încă în pat. Puse scrisoarea în cutia poştală, în drum spre *şcoală.*

În noiembrie, mai luă un Măr fi jW doamnei Wheatley. Trecuse o săptămânadscrisese domnului Shaibel şi încă nu P™ răspuns. De data aceasta, cu o Pie Găsi mai ultimul număr al revistei *Chess* „a unui multe partide cu care să se antrene genny tânăr Mare Maestru pe nume Be „cetelor U „te-Watts era campionul naţional *te şah ra deStui* u*

Doamna Wheatley părea să *răceas* des. e

— Am o slăbiciune pentru viruşi obişnm spună. Sau ei pentru mine.

Îi înmână lui Beth o reţetă cu care *să meargă* Bradley şi zece centi să-şi ia o cola.

Domnul Bradley îi aruncă o privire **ciudată** *când* intră, dar nu spuse nimic. Beth îi dădu reţeta, *iar el se* duse în spatele magazinului. Beth evită să *se apropie de* raftul cu reviste. Luna trecută, când luase revista

Chess Review, fusese singurul exemplar. Posibil să-i fi

observat imediat lipsa. Domnul Bradley se întoarse cu un flacon din plastic. Pe etichetă era inscripţionat ceva bătut la maşină. îl puse pe tejghea în timp ce pregătea o pungă de hârtie albă. Beth se holbă la flacon.

Pastilele pe care le conţinea erau ovale, de culoare verde-deschis.

* * *

- Sunt calmantele mele, spuse doamna Wheatley. McAndrews a decis că am nevoie să mă calmez.

— Cine este McAndrews? întrebă Beth.

- Doctorul McAndrews, spuse doamna Wheatley, desfăcând capacul. Medicul meu. Scoase două pastile, îmi aduci un pahar cu apă, scumpo, te rog?

— Da, doamnă, spuse Beth.

În timp ce mergea spre baie după apă, Beth o auzi pe doamna Wheatley oftând şi zicând:

- De ce or da flacoanele astea pe jumătate goale?!

**

În numărul din noiembrie erau douăzeci şi două de partide de la un turneu închis care avusese loc la Moscova. Jucătorii aveau nume precum Botvinnik, Petrosian şi Laev; lui Beth îi păreau nume scoase din poveşti. Era o fotografie cu doi dintre ei, concentraţi asupra tablei, unul cu părul negru şi buzele strânse. Purtau costume negre. În spatele lor, ca în ceaţă, se aflau o mulţime de spectatori.

Într-o partidă din semifinală w cineva pe nume *Benkowitz, Beth* iden-X proastă a lui *Petrosian.* Începuse aţa f0 V şi nu ar fi trebuit. Comentariul unui M 0, 1 P! american afirma că fusese o mutare buaş vedea mai în *profunzime de atât Cum* de-n-H Petrosian? *Cum de nu observase nici ameri* Probabil studiaseră *îndelung partida,* în revişt?

că partida durase *cinci ore.*

**

Margaret nu blocase lacătul de *la de* său din vestiarul sălii de sport şi nici nu-l încuiinserând codul *personal. Se aflau în cabinele* de du* una lângă cealaltă, şi Beth putea

Beth era ca al unui băiatşipa-iP fredonai să-i crească.

Margaret o i se înfăşurî top ce se săpunea. Beth **k*** niudi Nu mai într-un prosop. Se întoarse în vestiar era nimeni în afară de ea.

aci *deschise* încet

Beth îşi uscă repede *mâinile*

lacătul de la dulapul lui Margaret.

cu prosopul. Părul îi picura pe *mâini, dar* nu conta, apă peste tot de la ora de *sport a băieţilor. BeW scoase* lacătul şi deschise dulapul uşurel, să nu *scârţâie, mima* ei bătea în piept ca un animal micuţ care *se zbătea.*

Înăuntru era o geantă maro frumoasă, *din piele.* Beth îşi *uscă iar* mâinile şi o ridică de pe raft, *ascultând* cu atenţie. De la duşuri veneau chicotelile *şi strigătele fetelor, nimic* altceva. Plănuise să intre *prima, ca să ocupe* cabina de duş de lângă uşă, şi ieşise *repede. Nimeni nu terminase* încă. Deschise geanta.

Înăuntru erau cărţi poştale colorate şi un ruj care ¿jea nou-nouţ, un pieptene din cochilie de broască **ţestoasă** şi o batistă de in elegantă. Beth scotoci cu Jnâna dreaptă pe sub ele. Pe fund, prinse cu o clemă de argint, găsi nişte bancnote. Le scoase. Două de cinci dolari. Ezită o clipă, apoi le luă pe amândouă, cu clemă cu tot. Puse geanta înapoi şi lacătul la loc.

Dulapul său era închis, dar nu încuiat. îl deschise şi strecură cele două bancnote şi clema în cartea de algebră. Apoi îşi încuie uşa, se întoarse la duşuri şi rămase acolo, spălându-se, până termină şi ultima fată.

Toată lumea plecase, iar Beth încă se îmbrăca. Margaret nu îşi deschisese geanta. Beth oftă adânc, exact ca doamna Wheatley. Inima încă îi bătea cu putere. Scoase din cartea de algebră banii şi clema, ţinu bancnotele şi împinse clema sub dulapul pe care îl folosise Margaret. Ar fi putut cădea acolo, pur şi simplu, din geanta lui Margaret şi oricine ar fi putut lua banii. împături bancnotele şi le băgă în pantof. Apoi luă geanta ei de plastic de pe raft, o deschise şi băgă mâna în micul buzunar pentru oglindă. Scoase două pastile verzi, le băgă în gură, se duse la chiuvetă şi le înghiţi cu un pahar de apă.

În seara aceea, la cină, aveau spaghete cu chifteluţe de la conservă şi Jell-O[10] la desert. În timp ce Beth spăla farfuriile iar doamna Wheatley, în sufragerie, dădea mai tare televizorul, o auzi zicând brusc:

— Oh, am uitat.

Beth continuă să frece tigaia de spaghete u minut mai târziu, *apăr*u *doamna Wheatley cu* unân mână.

— Ai primit asta, spuse şi se întoarse *Huntley-Brinkley Report.*[11]

Era un plic mototolit, pe care adresa era scrisăq, creionul. Îşi uscă mâinile şi îl deschise; înăuntru erau cinci bancnote de un dolar, dar niciun mesaj. Rămase mult timp lângă chiuvetă, ţinând banii în mână.

* * *

Un flacon cu cincizeci de *pastile verzi* costa patru dolari. Pe etichetă scria: „Acest *flacon poate* fi umplut de trei ori”. Beth plăti cu patru bancnote de un dolar. Merse spre casă vioaie şi strecură reţeta ia loc în biroul doamnei Wheatley.

PATRU

La intrarea în sala de sport fusese pus un birou la care se aflau doi bărbaţi îmbrăcaţi cu cămăşi albe. În spatele lor se vedeau rânduri de mese lungi cu table de şah ale căror căsuţe erau verzi şi albe. Camera era plină de oameni care vorbeau şi jucau; majoritatea erau bărbaţi tineri sau băieţi. Beth văzu o femeie şi nicio persoană de culoare. Pe birou, lângă bărbatul din stânga, era un afiş pe care scria TAXĂ DE ÎNSCRIERE. Beth se îndreptă spre el cu cei cinci dolari.

— Ai ceas? întrebă bărbatul.

— Nu.

— Avem un sistem de partajare a ceasurilor, zise. Dacă adversarul tău nu are ceas, întoarce-te la noi. Turneul începe în douăzeci de minute. Ce rating ai?

— N-am niciun rating.

— Ai mai jucat vreodată într-un turneu înainte?

10 Marcă de gelatină dulce (n. tr.)

11 Emisiune de *ştiri* (n. tr.)

— Nu.

Bărbatul indică **spre** banii lui Beth.

— Eşti sigură că vrei să faci asta?

— Sunt sigură.

— Nu avem o secţiune dedicată femeilor, spuse el Beth se rezumă la a-l privi.

— Te înscriu la începători, spuse.

— Nu, spuse Beth, nu sunt începătoare. Celălalt tânăr îi urmărise.

— Dacă eşti şahist fără rating, te însenU. Începători cu participanţi care au rating sub iboo, din *Chess Review,* dar ştia că maeştrii avea

2200. jv M

— Care este premiul la începători? întrebă ea.

— Douăzeci.

— Iar la cealaltă secţiune?

— Premiul întâi la Open *este* o sută. – Există vreo regulă care să mă împie 1C înscriu la Open?

Bărbatul clătină din cap. – Nu tocmai regulă, dar…

— Atunci înscrie-mă. Beth întinse banii.

Bărbatul ridică din umeri şi îi dădu lui Beth un formular de completat.

— Sunt trei participanţi care au rating peste 1800. S-ar putea să apară şi Beltik, iar el este campion statal. O să te mănânce toţi de vie.

Beth luă un pix şi începu să completeze formularul cu numele şi adresa ei. În căsuţa „rating un zero mare. Apoi le dădu formularul înapoi.

Douăzeci de minute mai târziu, începeau. Le luă **ceva** timp să afişeze perechile de adversari. În vreme **ce numele** erau afişate, Beth îl întrebă pe tipul de lângă **ea** dacă perechile se decideau aleatoriu.

— Dimpotrivă, spuse. În prima rundă sunt aranjaţi în funcţie de rating. Învingătorii joacă după **aceea** cu învingătorii şi învinşii cu învinşii.

Când apăru biletul cu numele ei, era scris „Harmon – Unr26 – Negru”. Fusese pus sub altul pe care era scris „Packer – Unr – Alb”. Ambele bilete erau lângă numărul

douăzeci şi şapte. Erau, practic, codaşii.

Se îndreptă spre masa douăzeci şi şapte şi se aşeză în faţa pieselor negre. Era ultima tablă de la cea mai îndepărtată masă.

lângă ea stătea o femeie de vreo treizeci de ani. După un minut, se apropiară alte două femei. Una avea vreo douăzeci de ani, iar cealaltă era adversară lui Beth – o fată de liceu înaltă şi greoaie. Beth privi peste întinderea de mese, unde jucătorii se aşezau sau stăteau deja la locul lor, unii începuseră partidele; erau toţi de sex masculin, tineri în cea mai mare parte. La turneu participau patru femei şi fuseseră înghesuite toate la capătul cel mai îndepărtat; jucau una împotriva celeilalte.

Adversară lui Beth luă loc, stânjenită, puse ceasul de şah pe marginea tablei şi-i întinse mana.

— Annette Packer, se prezentă ea.

unrated-ratingzeroln.tr.)

Avea mâna mare şi umedă. funcţionează ceasurile de şah. S6 ba N ştiu

Annette *păru uşurată să aibă ceva de explicat.*

— Ceasul *din partea ta măsoară timpul tău de joc.* Fiecare jucător are *nouăzeci de minute. După ce faci o* mutare, *apeşi butonul din partea de sus; ceasul tău se* va opri *şi* va *porni cel al adversarului. Fiecare ceas* are un steag *roşu deasupra numărului douăsprezece; când* timpul tău de *nouăzeci de minute expiră, cade* steagul. Dacă se *întâmpla asta, înseamnă că ai pierdut*

Beth încuviinţă în *semn că a înţeles. Pentru* ea, nouăzeci de minute păreau *mult; nu jucase niciodată* o partidă mai *lungă de douăzeci de minute. Langa* fiecare jucător se *afla o foaie de hârtie pentru notaţu.*

— Poţi porni *ceasul meu, spuse Annette.*

— De ce pun toate *fetele împreună? întrebă Beth.*

Annette ridică *sprâncenele.* Nu ar trebui. Dar, dacă *vei câştiga, tevormuta* **mai sus**

Beth se întinse, apăsă *butonul şi pomi ceasul* lui Annette. Acesta începu să *ticăie. Un pic agitată.*

Annette mută pionul la e4.

— Of, spuse, este piesă atin*să-piesă mutată.*

— Cum adică?

— Adică nu trebuie să atingi o *mesă decât dar JS* intenţionezi să o mişti. Dacă atâi.

să o muţi pe aceea. alăatin *& ™*> obligată*

— Bine, spuse Beth. Nu ar trebui să-ţi opreşti jeasul acum?

— Scuze, spune Annette şi apasă butonul ceasului. Ceasul lui Beth începu să ticăie. Se întinse decisă şi mută pionul la 05. Apărarea Siciliană. Apăsă butonul şi apoi îşi puse coatele pe masă, de o parte şi de cealaltă a tablei, ca ruşii din fotografii.

Începu să atace la a opta mişcare. La a zecea, capturase unul dintre nebunii lui Annette, iar la a şaptesprezecea, regina. Annette nu apucase nici măcar să-şi facă rocada. Se întinse şi îşi scoase regele de pe tablă, când Beth îi captură regina.

— Ai fost rapidă, spuse.

Părea uşurată că a pierdut. Beth privi cadranele ceasurilor. Annette utilizase treizeci de minute, Beth şapte. Singura problemă fusese că a trebuit să aştepte ca Annette să îşi facă mutările.

Următoarea runda nu avea să înceapă înainte de unsprezece. Beth notase mutările de la partida cu Annette pe formularul ei pentru scor, îşi încercuise numele drept câştigătoare şi merse la biroul din faţa sălii, unde depuse fişa în coşul pe care scria ÎNVINGĂTORI. Era prima fişă din coş. Un tânăr care arăta a student de facultate veni în timp ce ea se plimba şi depuse la rândul său fişa. Beth observase deja că cei mai mulţi dintre oamenii de aici nu erau tocmai arătoşi. Mulţi aveau părul uleios şi acnee; unii erau graşi şi păreau foarte agitaţi. Dar acesta era înalt, cu umeri laţi şi relaxat, iar faţa lui era deschisă şi frumoasă. Făcu un semn amiabil spre Beth, recunoscând astfel că şi ea era unul dintre **jucătorii rapizi.**

walter 1 evis

Beth începu să se *plimbe prin, aruncând un ochi pe la partidele care se halt cuplu termină, iar câştigătorul se*

duse la bi *înregistreze victoria.* Nu văzu *nicio poziţie* capteze *atenţia. Pe tabla de la Masa* Şapte, aflată faţa sălii, *negrul avea şansa să elimine turnul* dicombinaţie *de două mutări, iar Beth aşteptă să* **un*** dacă va face mutarea necesară cu nebunul. Dar, câveni momentul, *negrul schimbă pur şi simplu pionii* centru. *Jucătorul nu văzuse combinaţia.*

Mesele începeau de la numărul trei, în loc de numărul unu. Se uită în jur, de la *rândurile de* cap* aplecate peste *table la secţiunea începătorilor*, până în partea opusă a sălii. Jucătorii se *ridicau unul câte* unul când partidele se *încheiau. În partea cea* mai îndepărtată a camerei era o uşă *pe care nu o observase* înainte. Deasupra avea un *afiş pe care sena* „Top Boardsv?

Beth se *duse într-acolo.*

Era o cameră mai ***mică, nu cu mult*** *mm* mare decât sufrageria doamnei ***Wheatley.*** Înăuntru erau două mese separate şi pe fiecare se ***juca*** *o* partidă. Mesele erau aşezate în centrul camerei şi un cordon de ratifea neagră, fixat pe stâlpi de lemn, ***ţinea spectatorii*** la distanţă de jucători. Patru sau cinci ***bărbaţi priveau*** în tăcere partidele, majoritatea grupaţi *în* ***jurul*** *Mesei* frumuşel StâDga bi Printre ei era? i iucătorul înalt Ş

le văzuse Beth – «S? care 316? I mai solid. ***Unul dintre***

27 Mese campioni (n.tr.)

jUCâton era gras, avea un început de chelie şi trăsături întunecate, precum cele ale ruşilor din fotografie, purta şi costum negru, ca ruşii. Celălalt era mult mai tânăr şi purta un pulover gri peste o cămaşă albă. Îşi deSfăcu nasturii de la mânecile cămăşii, suflecându-le deasupra coatelor, pe rând, fără să-şi ia ochii de la tabla de joc. Beth simţi un fior în stomac. Aici se juca cu adevărat. Ţinându-şi respiraţia, studie poziţiile de pe tablă. Îi lua câteva momente să descifreze joculera echilibrat şi dificil, ca toate cele din campionatele descrise în *Chess Review.* Ştia că era rândul negrului să mute, pentru că ceasul acestuia era pornit şi, exact în momentul în care Beth văzu că

trebuia să mute calul la fs, bărbatul mai în vârstă mută calul la fs

Frumuşelul stătea sprijinit de perete acum. Beth se duse la el şi-l întrebă:

— Cine sunt jucătorii?

- Beltik şi Cullen. Beltik este campionul statal.
- Care-i unul şi care e celălalt? întrebă Beth.

Bărbatul înalt îşi puse un deget pe buze. Apoi spuse încet:

— Beltik este cel tânăr.

Beth rămase surprinsă. Campionul statului Kentucky părea cam de-o vârstă cu Fergussen.

— E Mare Maestru? de doi

— Lucrează la asta

Ob. făcu b

— Cât timp? întrebă Beth.

Bărbatul aflat în faţa lor, aproape de cordonul *de catifea, se întoarse spre ei cu o privire furioast Frumuşelul clătină din cap, lipindu-şi buzele în semn* de *tăcere. Beth se întoarse la cordonul de catifea şi urmări partida. Sosiră şi alte persoane, iar camera* începu *să se* umple. *Beth se ţinu bine pe poziţia de* lângă *cordonul de catifea.*

Pe tablă, ***tensiunea*** *era* ***extraordinară.*** *Beth o* studie câteva minute, *încercând să* ***decidă*** *cum ar juca ea dacă ar* ***trebui*** *sămute; dar nu* ***crasigură. Erarându-l*** *lui Cullen. Aşteptarea i se păru* ***îngrozitor*** *de lungă.* Cullen ***stătea cu*** *bărbia* ***sprijinită*** *în* ***pumniiâncâe –*** *nemişcat, cu genunchii strânşi sub masă.* ***Beltikselăsă*** Pe spate în scaun *şi căscă,* ***privind amuzat chelia în*** Cullen. Beth *observă că avea dinţii* ***stricaţi, acoperip*** *de* pete întunecate – *unii îi lipseau de tot – şi că nu se* bărbierise bine pe gât

Cullen mută, în *sfârşit. Făcu schimb de cai la* mijlocul tablei. Apoi uitaară o ***serie de mutări rapide***

Şi tensiunea scăzu, *fiecare jucător renunţând la uneai*

— „veili din nou rândulf Cullen se uită *în sus la Beltik*

şi-i spuse;

— Remiză?

— *Nici vorbă!* răspunse Beltik. *faţă i-**mZI*** * *** *ce mâinile pe*

modul în csre Beltiic fermitate pentru a le aşeza apoi pe tablă, cu un gest. rotund.

După alte cinci mutări, Cullen cedă. Avea cu ¿oi pioni mai puţin, nebunul care-i mai rămăsese era blocat pe ultimul rând, iar ceasul său arăta că timpul îi era pe terminate. Îşi răsturnă regele cu un fel de dispreţ elegant, se întinse şi-i strânse scurt mâna lui Beltik, apoi se ridică şi sări dincolo de cordonul de catifea, atingând-o în trecere pe Beth în timp ce ieşea din cameră. Beltik se ridică şi se întinse. Beth îl privi cum stătea în picioare, deasupra tablei cu regele răsturnat, şi o trecu un fior de entuziasm. I se făcu pielea de găina şi pe braţe, şi pe picioare.

ntR* nmftoarea Pe* UU Om mic Şi

tingul său era 1520. îl scrise pe fişa ei de la Masa 13: „Harmon – Unr: Cooke – 1520”.

Era rândul ei să joace cu albele.

lui Ceălt? d4 Şi «Atonul de la ceasul

Nea rp continuu ochii prin cameră.

avea stare>se continuu pe scaun.

Beth mută şi ea repede, influenţată de nerăbdarea lui. În cinci minute amândoi îşi dezvoltaseră deja jocul, iar Cooke începu să atace pe partea reginei. Beth decise să-l ignore şi avansă cu calul. Cooke se grăbi să avanseze cu un pion, iar Beth văzu, surprinsă, că nu i-l putea elimina fără a risca un dublu atacidestul de urât. Beth ezită. Cooke era destul de bun. Deci ratingul de 1500 însemna ceva, până la urmă. Era mai bun decât domnul Shaibel sau domnul Ganz şi părea puţin înfricoşător din cauza **nerăbdării** pe care o afişa. Beth îşi mută tura pe căsuţa **nebunului,** sub pion.

Cooke o surprinse. Mută nebunul de alb şi. captură cu el unul dintre pionii de lângă *rege,* ţinând-o în şah şi sacrificându-şi o piesă. Beth privi tabla, brusc nesigură de următoarea ei mutare. Ce avea în minte adversarul? apoi

înţelese. *Dacă* ea i-ar lua-o, el i-ar da iar şah cu un cal şi ar fi interceptat nebunul. El ar câştiga pionul şi i-ar elimina ei regele. Pentru o clipă, simţi că i se strânge stomacul, nu-i plăcea să fie luată prin surprindere. Îi luă un minut să *vadă ce* avea de Scut. Mută regele, dar nu-i luă nebunul.

Cooke mută calul oricum. Beth Seu du de pioni de cealaltă parte a Hf pentru turn. Cooke continuă atacul la de" Cr-d pericol, dacă nu-I lăsa să le în mintea **apoi <m regina. Îi plăcea poaţională** ei arătau ca două tunuri aliniate, preg ««".

Întreimutărileputeaactiva. OooWP. orb de manevrele pe care le făcea. njpotriva rg la ceea ce pregăt- Beth

erau interesante, dar ea îşi *dădea sediu* forţă. Cooke nu vedea situaţia *de ansamblu* de pe taDJĂ. Dacă Beth ar fi jucat doar pentru *a evita un şan mm,* ei ar fi putut câştiga partida cu patru *mutări după şanul* cu nebunul. Dar Beth îl blocă la a treia. Simţi cum sângele i se ridică în obraji când găsi *modalitatea da* a-şi face jocul cu turnul. Luă regina *şi o mută* tocmai în partea opusă, pe ultimul rând, oferind-o *turnului de* negru care se afla acolo, nemutat încă. *Cooke încetă să* se agite şi se uită la Beth. Beth se uită la el. Apoi *studie* şi studie poziţia… în cele din urmă, se întinse şi-i luă regina cu turnul.

Beth tresări de bucurie. Îi venea să sară în sus. par se abţinu, se întinse, mută nebunul cu o căsuţă şi spuse calm: – Şah.

Cooke dădu să-şi mute regele şi se opri.

Dintr-odată, realiză ce urmă: avea să-şi piardă repna şi, odată cu ea, tumul pe care tocmai îl folosise pentru a face captura. O privi pe Beth. Stătea la locul ei, impasibilă. Cooke îşi îndreptă atenţia spre tablă; o studie câteva minute, agitându-se pe scaun şi încruntându-se. Apoi se uită iar la Beth şi spuse:

— Remiza?

Beth dădu din cap că nu.

Cooke se încruntă din nou.

— M-ai făcut. Cedez.

Se ridică şi întinse mâna.

— M-ai luat prin surprindere. Complet.

Zâmbetul său era surprinzător de cald.

— Mulţumesc, spuse Beth, strângându-i mâna.

Urmă pauza de prânz. Beth merse la magazinul care se afla în apropierea liceului, îşi luă un sandvici şi lapte, le mânca la tejghea, singură, apoi plecă.

Adversarul în cea de-a treia partidă era un bărbat în vârstă, cu vestă tricotată pe el. îl chema Kaplan şi avea un rating de 1694. Beth juca cu negrele, folosi

Apărarea Nimzo-Indianşi-lbătu în treizeci şi patrude

Walter *Tem* expus, nebunul pe cale de a fi capturat, iar ea mai avea doi pioni trecuţi. Părea *năucit* Câţiva jucători adunaseră să privească.

Era trei şi jumătate *când se încheie* partida. *Kaplan jucase cu o încetineală înnebunitoare,* iar Beth se *ridicase de mai multe ori de la masă să se* mişte, ca să *mai descarce din energie. Până când sh adus fişa cu scorul la birou, cu numele ei încercuit pe ea*, cele mai multe *partide se sfârşiseră şi* turneul *fusese întrerupt pentru cină. Mai era prevăzută o* rundă la ora douăzeci în *seara aceea, apoi alte trei,* sâmbătă. *Finala se juca duminică dimineaţă, la* unsprezece.

Beth se duse la toaletă fetelor şi se spălă pe faţă şi pe mâini; era uimită de cât *de murdară îşi simţea* pielea după trei *partide de şah. Se privi în ogimdă, sub* lumina aspră, *şi văzu ce vedea mereu: faţa rotundă,* neinteresantă, *şi părul de culoare nedefinită. Dar mai* era ceva, ceva diferit. *Obrajii îi erau plini de culoare* acum, ochii *păreau mai plini de viaţă ca oricând.* Şi, pentru prima dată în *viaţa ei, îi plăcu ce-i arăta* oglinda.

Când se întoarse, îi văzu pe *cei doi de la biroul* aflat la intrarea în sală punând un *afiş pe panou.* Câţiva jucători se adunaseră *în jurul acestuia, inclusiv* bărbatul arătos. Beth merse acolo. *Pe panou era scris* cu markerul un tabel cu titlul *NEÎNVINŞI. Pe listă se* aflau patru nume. Ultimul era *HARMON; îşi ţinu*

11 Vă-Pri™< – de

— Tu *eşti Harmon,* nu? Era frumuşelul.

— Ţtce-o tot aşa, puştoaico! spuse, zâmbind.

Abia atunci tipul care insistase să o însene la unea începătorilor strigă de la birou:

— Harmon!

Beth se întoarse spre ei.

— Se pare că aveai dreptate, Harmon, spuse. * * *

Când Beth intră în casă, doamna Wheatley mânca o friptură la cuptor cu cartofi prăjiţi, în faţa televizorului. Se uita la *Bat Masterson*[12]*,* cu volumul dat tare.

— A ta este în cuptor, spuse doamna Wheatley.

Stătea pe fotoliul înflorat, cu un recipient de aluminiu pus pe o tavă, în poală. Avea dresurile răsucite pe gleznă până jos, la bareta pantofilor.

În timpul publicităţii, în vreme ce Beth îşi mânca morcovii, aşezată la rândul ei în faţa televizorului doamna Wheatley o întrebă:

— Cum a mers, scumpo?

— Am câştigat trei partide, răspunse Beth.

— Bravo, spuse doamna Wheatley, fără să-şi ia ochii de la bărbatul în vârstă care declara ce bine se simţea după ce a luat magneziul marca Haley.

e*

a seara aceea, Beth juca! a Masa Şase, împotriva un tânăr urâţel pe nume *Klein.* Ratingul lui era 1794. Unele dintre partidele care apăreau în revista *Chess Review* erau jucate de jucători cu rating mai mic decât al lui Klein.

Beth juca cu albele; mută pion la e4> sperând că adversarul său va *folosi* Apărarea Siciliană. Beth cunoştea Apărarea Siciliană altceva. Dar Klein muta pion la apoi nebunul regelui în *fianchetto.* dar bănuia că era un tip de *deschidere* ca

„Neregulată". mDÂex Beth nu era

Jocul de mijloc deveni comr-ragă un nebun, sigură cum să procedeze şi decis*e să* r era mar îşi puse degetul pe piesă, dar vfuţ! ™e spre pion. bine să-şi mute pionul la *d4* – *în* Djesă! v *vipin* **Piesă** atinsa, *y* – îmi pare rău, spuse

12 Serial western (n.tr.)

Kiein.

mutată.

Beth se uită la el.

— Trebuie să muţi nebunul, *spuse el*

Beth vedea pe chipul lui că se bulfonul văzuse ce-ar fi putut face dacă ar fi mişcat *p*

Earidicădinumerişiânc*ercăsăparănepăsătoare,* dar pe dinăuntru simţi ceva ce nu mai *experim* niciodată jucând şah. Era speriată. Mută la d4. Simţea un nod în stomac. Trebuia *să îl m*utar pionul.

Se uită la faţa lui Klein, care studia tabla. *După o* clipă, văzu cum pe chipul lui îşi făcea apariţia un *rânjet* maliţios. Klein mută pionul reginei pe a cincea căsuţă, ¡J» cu pumnul pe butonul ceasului şi-şi încrucişa braţele peste piept.

Avea să-i elimine unul dintre nebuni. Şi, brusc, teama ei se transformă în furie. Se aplecă peste tablă cu obrajii sprijini în palme, studiind-o cu atenţie.

Îi luă aproape zece minute, dar găsi soluţia. Mută şi se aşeză pe spate.

Klein abia părea să observe. Îi luă nebunul, exact cum sperase ea. Beth avansă cu pionul turnului de pe latura reginei până în cealaltă parte a tablei, Klein scoase un mormăi uşor, dar mută imediat, avansând cu acelaşi pion încă o căsuţă. Beth muta calul, pentru a acoperi următoarea mutare a pionului, dar mai ales pentru a ataca turnul lui Klein. Klein mută turnul.

Nodul din stomacul lui Beth se desfăcu. Vederea i se ascuţi, simţea că putea să citească şi cele mai mici

Mere, pană în fundul sălii. Mută calul, atacând iar turnul.

Klein o privi plictisit. Studie tabla şi mută turnul exact pe căsuţa pe care Beth ştia, cu două mutări dinainte, că avea să-l mute. Îşi mută regina ia pe coloana nebunului, în a cincea căsuţă, exact lângă regele lui Klein, apărat în rocadă.

Cu aceeaşi expresie plictisită, sigur de sine, Klein mută un cal în apărare. Cu obrajii arzând, Beth mută

regina, sacrificând-o, şi luă pionul din faţa regelui.

Klein o privi lung, apoi elimină regina. N-avea ce să facă să scape de şah.

Beth mută nebunul şi-i ¿Mu iar şah. Klein interpuse pionul, **aşa cum** Beth ştia că va face.

Wilrn Trvv

— Mit te dau! *mutări Mh-tm.*

Klein se holba la el. furios.

— Cum adid? râse el.

— Mut turnul, şah, *ţi* apoi mat cu nebunal. Volui Beth era calmă.

Hein încruntă.

— Regina mea…

— Regina ta va fi legaţi, ***spuse*** *Bed*i, cu cal. după ce mută ***regele.***

Mn îşi **întoarse privii la tabW hoW îi poziţia pies elor.**

— Rahat! exclamă.

Nu-i răsturnă regele, „¿Indepifti. mâna ku Beth. Se ridică de Madfak-şi mâinile în btminaf.

Brth luă ci-ionul şi încercui HARM

drtoor.

Când plecă, era ora Pe **S**tiniul **de** ttumr U NFjNVINŞI. HARMON era inc* pete BELTIK, primul.

şi nu ifUA»

În noaptea iwi, în camera ei, tee

<W. pirrideontinuau şi se deruleze **în™”** «mul! ump dupit* ra încetase să mai Dupl curv* ori” în care limâaes*» trează, coborî am pe! şi, imbricaţi ru pijamaua «albaştri, merse pani U ferată»]* balconului brachiat una şi privi afară, U roparii aproupe toi. kimmaţi de Urop» o «ne> ţi la owelf adormi diacok» de copid. Zbvda era tăcută

«Uit» artfnti «era parţial acoperită de non.

IS1* * *

şti timpul petrecut la orele de religie de la fleth învăţase’s! nu creadă în Dumnezeu; rupse niciodată. Însă acum murmura încet:*? tt rog.fi* să joc cu Beirik şi să-i dau *şah mat.*

În sertarul de la birou, în suportul periuţei de se aflau şaptesprezece pastile verzi; mai avea într-o cutie mică, pe raftul dulapului. Se gândise devreme se va două, ca să se calmeze. Dar nu te ge. Se întoarse la culcare, epuizată, cu mintea golită, ¿adormi profund.

Sâmbătă dimineaţa spera să joace cu un adversar car* să aibă un rating de peste 1B00. Tipul de la birou *qusese* că erau doar trei participanţi cu rating aşa „ure. Când se uită la numele pe de panou, văzu că jucă cu negrele împotriva cuiva pe nume Towies, care iw* un rating de 1724. Adică mai puţin decât ultimul s-a din seara precedentă. Merse la birou să întrebe de ce.

— Aşa e viaţa, Harmon, spuse tipul cu cămaşa albă Zi mersi.

— Vreau să joc cu cei mai buni, spuse Beth.

— Trebuie să ai rating, înainte, spuse cei mai tânăr.

- Şi cum obţin un rating?
- Joci treizeci de putkte la de Federaţie.

— E prea mult.

Bărbatul se aplecă spre ea.

— Câţi ani ai, Harmon?

— Treisprezece.

— Eşti cea mai tânără concurentă din sală. A timp să-ţi faci rating.

Beth se înfurie.

— Vreau să joc împotriva lui Beltik.

— Dacă vei câştiga următoarele trei partide, drăguţo, spuse celălalt bărbat. *Şi dacă Beltik face* acelaşi lucru.

— O să le câştig, spuse Beth.

— Nu, Harmon, nu o să le **câştigi.** Trebuie să joci cu *Sizemore* şi Goldmann *şi* n-o să-i învingi pe amândoi.

— M, Sizemore ***şi Goldmann... spuse celălalt*** Tipul cu care joci acum este ***subestimat Este prunul*** în echipa universităţii, iar luna trecută a ajuns ***pe*** locul cinci în Las Vegas. Nu ***te lăsa indusă în*** eroare de rating.

— Ce este în Las Vegas? ***întrebă Beth.***

— Campionatul naţional.

* * *

Beth se îndreptă spre Masa Patru. Bărbatul aşezat în spatele pieselor albe zâmbi când o văzu. Era

ÎS/ TTI BCth f sân* ™ Pic tulburată să-l vadă acolo. Arăta ca o vedetă de cinema.

Bună, Harmon, o salută, întinzându-i mâna. le-am urmări unul pe celălalt.

Beth se simţi ciudat când îi strânse mâna mare, i se aşeză la locul ei. Trecu mai bine de un minut ţoainte ca el să-i spună:

— Nu-mi porneşti ceasul?

— Scuze, răspunse ea. Se întinse să-l pornească darâl dărâmă şi-l prinse la timp, exact înainte să cadă. Scuze spuse iar, aproape în şoaptă. Apăsă butonul şi ceasul lui începu să ticăie. Beth privi tabla cu obrajii în

Mută el, pion la ***pa*** y

Apărarea Sicuiină TW 1 «? PUnse? f ¿A iar ea continuă TZTT* °U, mutăn de schimb de pioni k Şi?

acestor mutări meca A 161 Treptat, graţie privi pe deasupra tabkfpÂÎ 1Ş\regăst calmul

Dar chiar şi aşa, înemif piese încruntat când îl privea – avea mn – Constraniu >nstomac sprâncenele încruntai 1 pielea feţei curată şi Arun cauza concentrării.

Beth. Era-mute?” ce° surprinse pe vreme şi aju Sw? 8 0 studie 0, l-v. e a Concluzia că nu avea niciun punct

Soi ÎVI” CU rena-El mută un cal pe rândul unu, iar Beth mută un cal pe rândul cinci. El îi dădu şan cu un nebun, iar ea se apără cu un pion. El retrase nebunul. Beth se simţea uşoară, degetele i se mişcau vioaie pe piese. Ambii jucători începură să mute rapid, dar cu uşurinţă. Ea îi ţinu regele în şah, fără să-l ameninţe, iar el se retrase delicat, începând să avanseze cu pionii. Beth îl opri cu uşurinţă, cu o legătură, apoi îl fentă pe latura reginei, cu un turn. Dar el nu se lăsă înşelat de fentele ei şi, zâmbind, anulă legătura ei, iar la următoarea mutare continuă să avanseze cu pionul Ea se retrase, apărându-şi regele cu rocada mare. Cumva, se simţea în largul ei şi amuzată, dar faţa îi rămase serioasă. Continuară să ***danseze*** pe tablă.

Când văzu cum putea ***să-l învingă***, se întrista puţin.

Erau la a nouăsprezecea mutare şi, în vreme ce mintea i se deschidea, simţea un fel de rezistenţă; ura ideea de a pune capăt ***dansului aceluia*** graţios. Dar se întâmpla: patru mutări, ***apoi el avea*** să-şi piardă turnul sau chiar mai rău. Beth ezită, apoi făcu prima mutare din secvenţa de patru.

El văzu ce se întâmpla abia după ***alte*** două mutări, când se încruntă şi ***spuse:***

— Iisuse Hristoase, ***Harmon***, trebuie să renunţ la un turn!

Îi plăcea vocea lui. Îi plăcea cum i-o spusese. Dădea din cap cu prefăcută uimire***. Îi plăcea şi asta.***

Unii jucători care-şi în***cheiaseră deja*** partidele se adunaseră în jurul tablei şi vreo ***doi şuşoteau*** despre manevra pe care o inventase Beth.

Townes continuă să joace, făcând alte cinci mutăn, iar lui Beth îi păru rău cu adevărat când el cedă, răsturnându-şi regele şi înjurând:

— Rahat!

Ddică. un «» «.

— Eşti o jucătoare dată „«n… Câţi ani ai? Harmon, spuse.

— Treisprezece.

Ţownes fluieră.

U ce liceu eşti?

Fairfield Junior.

— Da, făcu el. Ştiu unde este.

Era chiar mai frumos decât o vedetă de cinema.

O oră mai târziu, Goldmann declara remiză la jkjasa Trei. Intră în sala de turneu la ora unsprezece fix, iar cei prezenţi se opriră din vorbit când o văzură. Toată lumea se uita la ea. Auzi şoapte – „Incredibil! «Treisprezece ani!”, însă ea se gândi imediat, plină de exaltare*: Puteam să fac asta şi la opt ani.*

Goldmann era dur, tăcut şi lent. Era mic de statură, greoi şi îşi juca piesele negreca un general ranchiunos, în apărare. În prima oră blocă orice tentativă de atac a lui Beth. Fiecare piesă pe care o avea era protejată; părea că

joacă cu un număr dublu depiompetablă.

Aşteptările lungi înainte ca el să mute o făceau pe Beth să se agite; o dată, după ce avansă cu un nebun, se ridicase şi se dusese la baie. O durea burta şi se simţea epuizată. Se spălă pe faţă cu apă rece şi se usca apoi cu hârtie. Tocmai când dădea să plece, intră fata cu care jucase prima partidă. Packer. Părea bucuroasă să o revadă.

— Ţinteşti sus, nu-i aşa? o întrebă.

— Aşa aş vrea, răspunse Beth, simţind din nou o crampă în abdomen.

-Am auzit că joci cu Goldmann.

-Da, spuse Beth. Trebuie să mă întorc.

— Desigur, *spuse* Packer, desigur. Să-l faci praf da? Praf.

Pe chipul lui Beth apăru un *râŋjet* subit.

— Bine, spuse.

Când se întoarse, văzu că *Goldmann* mutase, iar ceasul *ei* era pornit. Stătea acolo, în costumul său de culoare închisă, cu o expresie plictisită. Beth se simţea revigorată şi pregătită. Se aşează şi-şi scoase din

Se tot ce nu avea legătură cu cele şaizeci

decisuţealetableLDupăunminutfvăzu

ar ataca simultan pe ambele uneori Morphy, Goldmann ar avea *d'euW* *

mai putea juca în siguranţă. Mută *pionul la a4*

Funcţiona. După *cinci* mutări, descopere puţin regele şi, *după alte dd* gâtul lui. Nu-i mai dădea atenţie lui w de mulţimii, nici senzaţiei *din abdomen să versaru]* sudoarecare-i ajunsese până la sprânee; an – y-jje: său era tabla, cu linii *de forţă gravate* in re câmpurile mici şi încăpăţânate ale *Pâ0™ fi dădu* şah mat cu puţin înainte ca *timpul ei să* expire.

Când îşi încercui numele pe *fişă, se Ăz*la ratingul lui Goldmann. Era 1997. *Oamenu* apw".

Beth se duse direct la baia *fetelor şi descoperi* că îi venise primul ciclu. Privi apa roşiatică *din vas,* panicată, de parcă se petrecuse ceva catastrofic. Sângerase pe scaunul de la Masa Trei? *Se holbaseră* oamenii la petele de

sânge? apoi observă, uşurată, *na* Ha Kumskaa 1 a – Vi

[se întâmpla. Nimeni nuvorbise niciodată despre menstruaţie, cu atât mai puţin doamna Wheatley. Simţi o căldură în piept de dragul lui Jolene, amintindu-şi că tot ea o învăţase ce şi facă „în caz de urgenţă". Beth împături mai multe straturi de hârtie igienică. Durerea din abdomen se mai potolise. Îi venise ciclul şi tocmai îl bătuse pe Goldmann: 1997. Îşi puse tamponul confecţionat din hârtie pe chiloţi, îi ridică bine, îşi îndreptă fusta şi ieşi, mergând cu pas încrezător în sala de turneu. * * *

Beth îl mai văzuse pe Sizemore; era un om mic, urât, cu faţa subţire, care fuma continuu. Cineva îi spusese că fusese campion statal înainte de Beltik. Beth urma să joace contra lui, la Masa Doi din zona cu afişul „Top Boards".

Sizemore nu venise încă, dar Beltik stătea lângă ea, la Masa Unu, şi o privea. Beth îl privi la rândul ei, apoi îşi mută privirea. Mai erau câteva minute până la trei. Luminile din camera aceasta micuţă – becurile simple şi abajurul din metal – păreau mai puternice decât cele din sala mare, mai puternice decât fuseseră dimineaţă şi, pentru un moment, strălucirea de pe podeaua lăcuită, pe care erau trasate linii roşii, o orbi.

Intră Sizemore, trecându-şi cu nervozitate pieptănul prin păr. Între buzele subţiri îi atârna o ţigară. Trase de scaun, iar Beth simţi că se micşorează.

— Pregătită? întrebă Sizemore, strecurându-şi pieptănul în buzunarul de la cămaşă.

— Da, spuse ea apăsând decisă ceasul lui.

Sizemoremutăpionullae4, apoi scoasepieptinu]

şi începu să-l ronţăie, aşa cum ronţăie oamenii pe sau guma de la creion. Beth *mută pion la 05.*

În timpul jocului de *mijloc, Sizemore* începu*se* să-şi treacă pieptănul prin păr după fiecare mutare. Pe Beth nu o privise aproape *deloc*, concentrându-se mai mult asupra tablei, frământându-se uneori în scaun în timp ce-şi pieptăna părul când într-o parte, când în cealaltă. Partida era echilibrata, nu mrtm slăbiciuni nici de o parte, nici de putea să facă altceva mai potrivite pentru can şi ¿J» la loc

cu Muta, nota mutarea *pe* fişa, apoi începu să spatele de spătar. După o to când, Beth se adune în jurul *cordonuluiuiu la jocul* le mai arunca o privire. Unii *se u* teptând ei, când la al lui Beltik. *Ea* Paze* en't dat, când să se deschidă un culoar. *La un eşte packer* în îşi ridicase privirea, o văzuse pe e dând din spate. Packer îi zâmbi, iar *Beth n raw*

Cap tx un cal la ¿5, înapoi la tablă, Sizemore muia ge adică cea mai bună poziţie pentru ju p-ele încruntă; nu-l putea forţa din *POZaJ1 nlU] tablei* se grupaseră una lângă cealaltă la m™. ci şi le pierdu sensul, pentru o clipă. Între simţea crampe în abdomen şi cocoloşul *de harne* mu coapse. Se aşează mai bine pe scaun, mijind ocim *spre* tablă. Nu era bine. Sizemore se căţăra *peste ea*. II Privi chipul. Lăsase pieptănul deoparte şi privea *piesele cu* satisfacţie. Beth se aplecă peste masă, apăsându-şi obrajii cu degetele, încercând să pătrundă *poziţia. În* mulţime se auzeau şuşoteli. Cum efort, îndepărtă din minte orice îi putea distrage atenţia. Venise timpul să atace. Dacă muta calul de pe stânga... Nu. Dacă deschidea diagonala lungă pentru nebunul ei de alb... ¿sta ei Avansa cu pionul, triplând câmpul de forţă al nebunului. Imaginea începu să devină mai clară. Se lăsă pe spate în scaun şi inspiră adânc.

Sizemore folosi următoarele cinci mutări pentru a avansa cu piesele, dar Beth, văzând unde era limita posibilităţilor de atac ale lui Sizemore, continuă să se concentreze pe colţul opus din stânga al tablei, adică pe partea reginei lui Sizemore. La momentul potrivit, îşi poziţionă nebunul în mijlocul pieselor lui, lab2. Din acea poziţie, putea fi capturat de două dintre piesele lui, dar, dacă ar fi făcut-o, cu oricare dintre cele două, şi-ar fi înrăutăţit situaţia.

Beth se uită la el. Sizemore îşi scosese din nou pieptănul şi îl trecea prin păr. Ceasul lui ticăia.

I-a luat cincisprezece minute să facă mutarea, una şocantă: a capturat nebunul cu turnul. Era inconştienţă pură să muţi turnul de pe ultimul rând! Nu văzuse asta?

Beth îşi lăsă ochii pe tablă, verifică încă o dată poziţia şi mută regina.

Sizemore nu-şi dădu seama decât la următoarea mişcare. Jocul lui se sfărâmă. Încă mai ţinea pieptănul în mână, şase mutări mai târziu, când ea îşi mută pionul reginei pe rândul şase. El mută turnul sub pion. Ea i-l atacă, folosindu-şi nebunul. Sizemore se ridică, băgă pieptănul în buzunar, se aplecă peste tablă şi aşeză regele pe o parte.

— Ai învins, spuse sumbru.

Sala se umplu de aplauze răsunătoare.

lui, se *ridică şi merse la panou. Luă piunezele* de pe *cartonaşul cu numele lui Sizemore şi-l* aruncă într-un *coş de gunoi verde, din metal. Apoi scoase piunezele care* fixau ultimul *cartonaş şi-l puse în poziţia ocupată anterior de Sizemore. Lista cu jucătorii NEÎNVINŞI* conţinea acum *două* nume*: BELTIK, HARMON.*

În vreme ce Beth se îndrepta spre baia fetelor, Beltik *ieşi din camera „Top Boards", mergând în* pas rapid, extrem de *satisfăcut de sine. Ducea fişa la coşul* câştigătorilor. *Nu părea s-o fi observat pe Beth.*

Ea se duse la intrarea camerei „Top Boards". Townes era acolo, în *picioare. Avea o expresie* obosită pe chip*; semăna cu Rock Hudsonf mai puţin osteneala.*

— Bravo, *Harmon, spuse el.* – îmi pare rău că ai *pierdut, spuse ea.*

— *Mda*, făcu *el. O iau de la capăt. Şi, indicând din* cap spre Beltik, care *se afla la masa din faţă, cu o mică* mulţime adunată în *jurul său, spuse: E un prădător,* Harmon. Unul adevărat. Ea îi privi chipul.

— Trebuie să te odihneşti. Townes privi în jos spre ea *şi-i zâmbi.*

Harmon6 „11" U°? k la]entul tău> Be, înifrelUPelângăprima-a) Se apropie de

— Mâine.

* * *

Când Beth intră în sufragerie, exact înainte de JSL Wheatiey părea palidă * «J stătea în fotoliul înflorat şi avea

ochii umflaţi. Ţinea în poală o carte poştală în culori vii.

— Mi-a venit ciclul, spuse Beth. Doamna Wheatiey clipi.

— Ce drăguţ, răspunse ea, cu mintea în altă parte.

— O să am nevoie de tampoane, spuse Beth.

Doamna Wheatiey păru descumpănită pentru o clipă. Apoi se lumină.

— Este un moment important pentru tine. Mergi sus, la mine în cameră, şi caută pe raftul de sus al şifonierului. Ia tot ce ai nevoie.

— Mulţumesc, spuse Beth, îndreptându-se spre scară.

— Şi, scumpo, spuse doamna Wheatiey, adu-mi, te rog, flaconul cu pastilele verzi de pe noptieră.

Beth îi dădu pastilele când coborî. Doamna Wheatiey avea lângă ea o jumătate de pahar de bere; scoase două pastile şi le înghiţi cu berea.

— Trebuie să mă realimentez cu puţin calm.

— S-a întâmplat ceva? întrebă Beth.

— Nu că aş fi Aristotel, spuse doamna Wheatiey, dar ar putea fi interpretat greşit. Am primit un mesa] de la domnul Wheatiey.

— Ce spune?

— Domnul Wheatiey a fost reţinut pe termen nelinutettn sud-vest. În sud-vestul ţăru.

— Oh, *făcu Beth.*

— Între Denver şi Butte.

Beth se aşează pe canapea.

— Aristotel a fost un *filosof al* moralei, spuse doamna Wheatley, pe când eu *sunt doar o* casnici Mă *rog, eram.*

— Mă pot trimite înapoi, dacă ai rămas fără soţ?

— Văd că *mergi direct la* subiect. Doamna Wheatley sorbi din *bere. Nu, dacă îi minţim.*

— Atunci e simplu, *spuse Beth.*

— Eşti un *suflet bun, Beth*, spuse doamna Wheatley, terminându-şi berea. Vrei să imM tu puiul din congelator? Pune *cuptorul la* patru sute.

Beth ţinea în mană *două tampoane.*

— Nu *ştiu cum să mi le pun.*

Doamna Wheatley *se ridică din poziţia în* care se abandonase pe scaun., A.

„Wit ve hârtie.

— Nu mai sunt *soţie, spuse, de-acáími*

Dar cred că pot învăţa *să* fiu mania-*V J»* ¿enver.

promiţi să nu te apropii *niciodată se ui a9*

Beth se trezi în timpul *nopţii***; auzea** ploaia ferestrelor. Visase apă; se visase înotând într-un ocean liniştit ca un lac. Îşi puse perna pe cap, *ghemuindu-se şi* încercă să adoarmă la loc. Dar nu putea. *Ploaia răsuna* puternic, continuând să cadă, iar langoarea *melancolică* din visul ei fu înlocuită de imaginea *unei*

Bble de şah care striga după atenţia ei, după mintea ei io ei toată micenerea ei.

Era ora două şi nu mai reuşi să doarmă tot restul nopţiiâncă mai ploua când cobori la parter, la şapte; curtea din spatele ferestrei de la bucătărie arăta ca o mlaştină, cu moviliţe aproape uscate de iarbă iţite la suprafaţă, ca nişte insule. Nu prea ştia cum să prăjească ouă, dar decise ca de fiert, ar fi reuşit să le fiarbă. Scoase două din frigider, umplu o crăticioară cu apă şi o puse pe aragaz. O să joace pion la d4 împotriva lui, sperând ca el să se angajeze în Apărarea Siciliana. Fierse ouăle cinci minute, apoi le puse în apă rece. Parcă-i vedea chipul lui Beltik, tânăr, arogant inteligent. Avea ochii mici şi negri. Când venise spre ea, len, la plecare, avusese impresia că vrea să-i tracă

11119”.

una.

— Jî! f j „curăţă cu un cuţit, le puse într-o ceaşcă, adăugă sare şi unt şi le mâncă. Simţea că

06 fi aibă Modern u mai arunce un ocW variaţiile de

JS* VW că unii dintre ceilalţi jucăton de la turneu aveau cartea la subsuoară.

La zece, când ieşi din casă, abia mai picura, iar doamna Wneatley încă dormea sus, în camera ei. Înainte de a pleca, Beth se dusese la baie să verifice breteaua sanitară2 «pe care i-o dăduse doamna

Wheatley *să o poarte, şi tamponul gal. la locul* său. Îşi puse paltonul *albastru*

Observase ***dinainte că piesele*** *de* ***pe t*** Masa Unu erau ***diferite, făcute din lemn*** masiv°°e ***domnului*** *Ganz,* ***nu goale, de plastic, ca*** *acelea ¿¡J*6* la ***restul partidelor din turneu.*** *Pe* ***la zece şij" se duse la masă, în camera goală, se întinse şi ¡ e*** mână ***regele alb. Greutatea piesei îi dădea o*** sew de satisfacţie; avea ***plumb la bază*** *şi* ***o bucată depâst}*** verde. Puse figura ***pe căsuţa ei, trecu*** înapoi, dincojcordonul de catifea ***şi se duse la*** *baia* ***fetelor.*** *Se pe* fată pentru a treia oară în ***ziua aceea,*** şi să

breteaua *sanitară, îşi pieptănă bretonul simţoy* îi sală. Veniseră *deja mai mulţi jucători. Beth*mâinile în buzunarele *fustei* ca să nu *vadă rumen,* ci îi tremurau.

Când se *făcu unsprezece, stătea pregătită* în spatele pieselor albe de la ***Masa*** *Unu. h*

Mesele Doi şi Trei începuseră *deja partidele. La* Masa juca Sizemore. Pe *ceilalţi nu-i recunoscu…* Trecură zece minute. *Beltik întârzia. Directorul* de îmbrăcat cu cămaşă *albă, trecu dincolo de* 00 Şi rămase un minut *lângă Beth.*

— N" a aPărut încă? întrebă *el încet.*

Beth dădu din cap că nu jtgth se simţi deranjată. Nu-i spuse nimeni asta. t pion la e4 şi porni ceasul lui Beltik.

Mai trecură alte zece minute până când el pljru. Pe Beth o durea stomacul. Şi ochii. Beţik părea Nepăsător şi relaxat; avea pe el o cămaşă roşu aprins şi taloni muştar.

— Scuze, spuse pe un ton absolut normal. Mi-am Agi luat o cafea.

Ceilalţi jucători îl priviră iritaţi. Beth nu spuse nimic.

*!? Î troa-\îşi mai scheie un nasture de la cămaşă, se aşează în faţa ei şi-i întinse mâna.

— Harry Beltik, se prezentă. Cum te cheamă?

Ştia, desigur, cum o chema.

Nu-i SEcanlranleZI Beth nu 0 J «niciodată. Zbuiv să 86 Piele. Teoretic, ar fi

S la Dar ce se întâmpla dacă făcea şi el acelaşi j0C? Beth ar fi putut să facăschimbde pioni. Sau să avanseze cu

unul. Ori să-şi mute regele? Miji ochii, apoi scuturǎ din cap; nu reuşea să vadă cum ar fi arătat tabla după mutări. O privi din nou, se frecă la ochi şi mută pion la d4. Întinse mâna să apese pe ceas, dar se opri la jumătatea drumului. Făcuse o greşeală? Oricum, era prea târziu. Apăsă repede butonul şi, în timp ce o făcea, Beltik luă imediat pionul de la d7, îl poziţionă pe de şi apăsă butonul ceasului.

Deşi nu reuşea să vadă jocul cu darit
obişnuită, nu uitase cum *se joacă o deschidettL*
scoase la bătaie caii şi, pentru o vreme, se implici?
luptă la mijlocul tablei. Dar Beltik, mişcându-*

Îi captură unul dintre pioni şi Beth realiză că putea bloca pionul cu care făcuse captura. Încerci $

anuleze avantajul pe care i-l permisese şi conthmi $
joace. Îşi mută piesele de pe ultimul rând în m³**
al privi pe Beltik peste tablă. Părea complet rula
său: se uita la partida care se juca ***lângă.*** M*» ***w ex gp relaxeze*** în scamnd un nod în stomac; nu reuşeaff

ei. Gruparea de figuri şi P10™ Jy-nodel, să nu că pentru o vreme, să nu urmeze niciun n niciunsens…

nă vadă cadranul;

Ceasul ei ticăia. *Înclină din şi &* avea un trecuseră douăzeci şi cinci *de m|* douăzeci şi pion în minus. Iar Beltik uW & se iau urechile două de minute, cu tot cu întăneranja ochii. Beltik şi lumina puternică din *cameră ÂJ, onse> căsctod?* stătea sprijinit de spătar, cu braţele i arătându-şi tartml de pe dinţi. potrivită

Beth identifică ceea ce i se păru *o* Mutarea Pentru calul ei, întinse mâna, dar *apoi se* y şi fost peste poate de proastă; trebuia ia legătură cu regina lui, înainte ca *aceasta zbaju* acelaşi rând cu turnul, gata să o ameninţe. În? se protejeze şi să atace în acelaşi timp, dar nu reu>» să vadă cum. Piesele din faţa ei tăceau. Ar fi tre' Dun să ia o pastilă verde noaptea trecută, ca să *doarmă.*

Apoi văzu o mutare care părea să fie una fină şi o făcu, rapid. Muţi un cal înapoi, lângă rege, protejându-se de regina lui Beltik.

(l cum ridică din sprânceană, aproape ţnperceptibil,

şi cum îi ia imediat un pion din cealaltă S a tablel. Brusc, îşi deschisese o diagonala atru nebun. Nebunul amenințe calul pentru care ea» erduse timp pentru a-l muta înapoi; şi mai pierduseţi un pion. La colţul gurii lui Beltik apăru un zâmbet ţiic. Beth îşi luă privirea de la el, speriată.

Trebuia să facă ceva. În patru sau cinci mutări, Beltik avea să-i atace regele din mai multe părţi. Trebuia A se concentreze, să vadă clar. Dar, când privi tabla, totul era înghesuit, blocat, complicat, periculos. Apoi **îi** trecu prin minte să facă ceva. Cu ceasul încă pornit, ridică, trecu peste cordon prin mulţimea tăcută de spectatori, traversă sala şi se duse la baia fetelor. Nu mai era nimeni, în afară de ea. Se duse la o chiuvetă, se spălă pe faţă cu apă rece, udă o mână de şerveţele şi le puse pe ceafă. Apoi le aruncă, intră într-una dintre toalete, se aşeză şi îşi verifică tamponul. Era în repilă. Rămase aşezată acolo, cu coatele pe genunchi, relaxându-se şi golindu-şi mintea.

Cu un efort de voinţă, partida de la Masa Unu îi apăru în faţa ochilor, Iat-o. Văzu imediat că era dificilă, dar nu la fel de dificilă ca jocurile pe care le memorase din cartea de la librăria Morris. În minte, piesele din faţa ev erau clare şi bine focalizate.

Rămase acolo unde era, fără să-şi facă griji în legătură cu timpul care se scurgea, până când desluşi jocul şi-l înţelese. Apoi se ridică, se spălă din nou pe faţă şi se întoarse în sala de sport. Găsise mutarea pe care trebuia să o facă.

Se adunaseră şi mai mulţi oameni acuinân camera „Top Boards”; cum îşi terminau partidele veneau să privească finala şi semifina-V cu loc printre ei, trecu peste cordon *şi se aşează. Mâinile* încetaseră să-l mai tremure, nu o *mai* dureau *nici* stomacul, nici ochii. Se întinse şi mută; apăsând decisă pe butonul ceasului.

Beltik îi studie mutarea timp de câteva minute, apoi îi luă calul cu nebunul, exact cum Beth ştia că va face. În *loc să elimine nebunul* cu care-i capturase calul, mută propriul nebun *şi-i atacă* unul dintre turnuri. El îşi *mută* turnul, apăsă butonul ceasului, se lăsă pe spătarul scaunul *şi*

inspiră adânc.

— Nu merge, spuse *Beth. Nu* trebuie neapărat să iau regina.

— Mută, spuse *Beltik.*

— Mai întâi folosesc nebunul şi…

— *Mută!*

Beth încuviinţă şi-i dădu şah cu nebunul. Beltik, cu ceasul ticăind, îşi mută *repede regele* şi apăsă butonul. Apoi Beth făcu ce *urmărise de la* bun început, îşi sacrifică regina, poziţionând-o *lângă regele lui.* Beltik o privi năucit. Beth *îi* răspunse *la* privire. El ridica din umeri, îi luă regina şi-şi opri ceasul, lovind butonul cu baza figurii *capturate.*

Beth avansă cu celălalt nebun, de pe rândul din spate până la mijlocul tablei şi spuse:

— Şah. Mat la următoarea mutare

Beltik privi tabla o clipă şi înjură

— Să fiu al naibii!

Apoi se ridică.

— Mat cu turnul.

fiu al naib Hlrepetâbeltik.

care de-acum umplea camera, trutt-v încă încruntat, întinse mâna, iar Beth

¡¡în

CINCI

Era aproape de ora închiderii când Beth ajunse în faţa casierului. Aşteptase autobuzul după şcoală şi, din nou, când schimbase pe Main Street. Iar aceasta era a doua bancă.

Toată ziua ţinuse cecul îndoit în buzunarul puloverului. îl avea în mână când bărbatul din faţa ei, de la coadă, îşi luase sulurile de monede şi le băgase în buzunarul hainei, făcându-i loc în faţa ghişeului. Beth îşi puse mâna pe marmura rece, întinzând cecul şi ridicându-se pe vârfuri pentru a putea vedea faţa casierului.

— Aş dori să deschid un cont, spuse Beth.

Bărbatul se uită la cec.

— Câţi ani ai, domnişoară?

— Treisprezece.

— Îmi pare rău, spuse el. Trebuie să fii însoţită de un părinte sau de un tutore legal.

Beth puse cecul la loc în buzunar şi plecă.

*Doamna Wk, goale de bere în f*J neatley stătea eu pe Televizorul era oprtibet} * * **

— Cum a *fost* ***la*** *şcoală, scumpo? Vocea* ***¿oameni meatíeye „stÍDsá.***

vorr Jp-r6 Bxethpuseziarul Paburetuldinplastic verde de lângă canapea şi văzu, mută de uimire o fotograhec u ea pe prima paginăjos. Sus era o fotografie cu Nikita *Khrushchev30 iar jos, pe toată lăţimea coloanei, chipul ei, cu un titlu dedesubt: FENOMEN WCAL CÂŞTIGĂ TURNEUL DE ŞAH. Mai jos,* cu *utere mici, aldine scria: O FETIŢĂ DE DOISPREZECE* ¿NI IA *PRIN SURPRINDERE EXPERŢIL îşi aminti de bărbatul care o fotografiase înainte de a primi trofeul şi cecul. Îi spusese că are treisprezece ani.*

Beth se aplecă şi citi:

a fost” fot? mâna acea *sta, lumea şahului din Kentucky* **localnice Prin** *Stir Prindere de jocül unei Úneâf* **caştieânw me** *Ua învins Pe cei mai buni Jucátori> Hamoâe T? ionatul Stata} de Şah. Elizabeth dat* **dovadă** *& de ** **3 m-a} a Uceul Fairñeld> a** *Potrivit spuselorlui16 ne-ntâlnită la femei,* **Harmon** *l-a* **învins** *Ăżâk, pe care domnişoara ns> laurii”.*

Secretar General ai Partidului Cin perioada *Războiului Rece* în.tr) muoist *U.R.S.S. din*

Beth se strâmbă; ura să se vadă în poze. I se cau Pa clar pistruii şi nasul mic.

„Vreau să deschid un cont în bancă, spuse.

— Un cont?

— Va trebui să vii cu mine.

— Dar, scumpo, cu ce vrei să-ţi deschizi tu un cont?

Beth bägă mâna în buzunarul bluzei, scoase cecul şi i-l dădu. Doamna Wheatley se ridică mai bine în scaun şi ţinu cecul în mână de parcă ar fi fost un pergament de la Marea Moartă. îl citi, amuţită de uimire. Apoi spuse încet:

— O sută de dolari.

— Trebuie să merg cu un părinte sau un tutore. La banca.

A sută de dolari, spuse doamna Wheatley. Deci ai caşt\gât turneul?

— Da. Scrie pe cec: Locul întâi.

— Văd, spuse doamna Wheatley. Nu mi-aş fi imaginat niciodată că se pot face bani jucând şah.

— Unele turnee oferă premii şi mai mari.

— Incredibil! Doamna Wheatley încă se holba la cec.

— Putem merge la bancă mâine, după ore.

— Sigur, spuse doamna Wheatley. A doua zi, la întoarcerea de la bancă, Beth vio în sufragerie revista *Chess Review,* pe suportul pentru picioare, din faţa canapelei. Doamna Wheatiey îşi atârnă haina în dulapul de pe hol şi luă revista.

— Am răsfoit revista asta cât erai la şcoală, spuse. Scrie că se ţine un turneu important în Cincinanţi, în a doua săptămână din decembrie. Premiul întâi este de cinci sute de dolari.

Beth o studie îndelung.

— Trebuie să fiu la şcoală în perioada aceea. Iar Cincinanţi e destul de departe.

— Am face două ore cu **autobuzul** ound, spuse doamna Wheatiey. M-am interesai – Şi şcoala? întrebă Beth.

— Îţi scriu o scutire, le zic **că ai** mono.

— Mono? JournQÎ

— Mononucleoză.[13] în

scrie că e des întâlnită la fetele de var.

* să nu lase să 1 Beth se uită lung la ea, **încercăna fel de** se vadă uimirea. Doamna Wheatiey şi ea mincinoase.

— Şi unde am sta?

— La Hotelul Gibson. Cameră dublă, cu 22 se dolari pe noapte. Biletele de autobuz ar fi fiecare, plus mâncarea. Am calculat tot. Şi dac-A câştiga premiul al doilea sau al

13 Mononucleoză infecţioasă, cunoscută şi sub numele de „boala sărutului", este o boală contagioasă, care se transmite prin salivă (n. tr.)

treilea, *tot am* ieşi în profit

Beth avea douăzeci de dolari în numerar şi, ltl pachet de cecuri de zece în geanta ei de plastic.

— Trebuie să-mi cumpăr nişte cărţi de şah, spuse – Chiarterog, spuse doamna Wheatley, Dacă îmi scrii un cec de douăzeci şi trei de dolari şaizeci de cenţi, mâine iau biletele de autobuz.

După ce îşi cumpără Modern Chess **Od** şi o carte despre închideri de la librăria Morris **r**9S traversă şi intră la magazinul Purceii. Aflase – ce vorbeau fetele la şcoală, că magazinul iwi, mai bun decât Ben Snyder. Găsi ce-şi dorea la etM patru: un set de şah din lemn, aproape la fel ca J i domnului Ganz, cu figuri sculptate de mină pioni man şi grei şi turnuri solide şi grăsuţe. Era indecisă asupra tablei. Era cât pe ce să ia una din lemn, apoi se hotărî asupra uneia pliabile, cu căsuţe vem şi bej. Era mai uşor de transportat.

Cum ajunse acasă îşi făcu loc pe birou, desfăcu tabla şi aranjă piesele. Puse cărţile noi de şah stivuite într-un colţ, iar în cel opus aranjă trofeul în formă de rege. Aprinse veioza şi rămase la birou, privind piesele **şi** modul în carelumina strălucea peliniilelor curbate.

Rămase acolo timp îndelungat, cu mintea liniştită. Apoi luă ***Modern Chess*** Op* De data aceasta, începu să o citească de la pruna pagina.

Nu mai văzuse *niciodată ceva atât* de fi-m *ca Hotelul Gibson. Dimensiunile, agitaj!* candelabrele *strălucitoare de pe hol, t covoarele J* groase, florile… *trei uşi rotative, portari îmbrăcaţi k uniformă*, totul era *copleşitor. împreună* cu doamna Wheatley, se îndreptă *spre intrarea* hotelului, cu valizele noi în mână. Doamna *Wheatley refuză să* i-o predea portarului pe a ei. La *recepţie îşi puse* valiza jos şi făcu *formalităţile de înregistrare* pentru amândouă, *ignorând expresia recepponerului.*

Odată ajunse în cameră, Beth se relaxa, în sfârşit. Avea două ferestre mari cu vedere spre Fouith Street, intens circulată *la ora aceea de vârf. Era on* luminoasă *şi*

rece. În cameră aveau mochetă groasă, o baie imensă, *albă,* cu prosoape pufo» roşie *şi un perete acoperit de o oglindă* comodă se afla un *televizor color, iar paturile erau* acoperi *te* fiecare *cu o cuvertură mare,* roşie.

Doamna Wheatley cercetă camera, vensertarele de la dulap, aprinse şi stinse televizorul şi netezi o cută de pe pat.

A – Le-am cerut o cameră *frumoasă, spuse, sh din* văd, asta mi-au dat.

lw în fotoliul victorian cu spătar înalt de* lângă patul ei, de parcă toată viaţa ar *fi trăit în locuri* precum Hotelul Gibson.

ce Jft**? ™Ia mezanin> camera Taft *tot* cefrebma să facă Beth pentru a ajunge acolo era să ia se puse în pat cu On «inquirer.

et ¿e chesterfield lângă ea, în timp ce Beth plecă fânregistreze la turneu, încă nu avea un rating, ftf de data aceasta unul dintre bărbaţii de la birou o ¡Lnoscu şi nu mai încercă să o înscrie la începători, gg jucau două partide pe zi, iar timpul prevăzut era po/40, ceea ce însemna că aveai două ore la dispoziţie pentru a face patruzeci de mutări.

În timp ce se înscria, Beth auzi o voce profundă dincolo de uşa dublă deschisă de la Taft Room, unde se ţinea turneul. Privi într-acolo şi văzu o parte din sala mare de bal, cu un rând lung de mese goale şi câţiva bărbaţi care stăteau de vorbă.

Când intră văzu un bărbat ciudat, tolănit pe o canapea, încasat cu bocanci negri, ţinându-şi picioarele pe o măsuţă de cafea.

— …şi turnul ajunge pe rândul şapte, spunea. O

— Douăzeci de parai.

Dat fiind că era devreme, în cameră se aflau doar cava oameni, iar la mesele pe care fuseseră aşezate table de şah din hârtie nu stătea nimeni. Toată lumea îl asculta pe tipul care vorbea. Părea să aibă cam douăzeci şi cinci de ani şi arăta ca un pirat Avea pe el nişte blugi prăfuiţi, o helancă neagră* şi o pălărie neagră de lână, trasă până la sprâncenele groase. Purta o mustaţă neagră şi stufoasă şi

arăta de parcă ar fi avut nevoie de un bărbierit; avea mâinile bronzate şi aspre.

— Apărarea Care-Kann, spuse, râzând. Nasoală treabă.

— *Ce* are Care-Kann? *întrebă cineva. Un tiob* mgnjit, *cu puloverul din lână de cămilă.*

— *Mulţi pioni, puţine speranţe.*

Îşi coborî picioarele pe podea *şi se ridică. Pe masă se afla o tablă de şah din lemn, bej cu verde,* murdară. *Piesele de pe ea arătau foarte uzate. Capul* regelui de negru se rupsese *şi fusese lipit la loc cu bandă adezivi.*

— *O să-ţi arăt, spuse bărbatul,* trăgând tabla aproape.

— *Care-Kann, da?*

Beth (nimeni care

Beth se duse lângă el. Era singura fată din încăpere. *Bărbatul se aplecă spre tablă şi,* cu o delicateţe surprinzătoare, *apucă pionul* de la e2 *cu* vârful *degetelor şi-l aşează uşor la* e* *Apoapioni* de la c7 *şi-l aşează la c6, mută pionul * * patru şi apoi făcu acelei *lucru cu cel de «ntfr* ridică privirea spre cei *din jurul său, extrem de atenţi*

— Uiru-Muui, iun

Beth cunoştea *mişcările, dar nu înffof** nimeni care să le *fi jucat. Se aşteptă ca tipul să* calul de la al, iar el făcu *întocmai. Apoi captură pionul* alb cu cel negru şi pionul negru *cu calul regelui alb.* Mută calul regelui de negru *în a treia căsuţă de pe* coloana nebunului, înaintând *cu celălalt cal alb.* Beth îşi amintea mişcarea. *Privind-o acum, părea*âm blânzită. Se trezi vorbind.

— Aş lua calul, spuse încet.

Bărbatul se uită la ea şi ridică din sprâncene.

— Tu eşti fetiţa din Kenturifv ««…

*Hany Bem nu? % ha P**

— Da, spuse Beth. Dacă îi iei calul, îşi dublează pionii».

— Mare lucru, spuse el. Mulţi piom, puţine speranţe. Hai să îţi arăt cum să câştigi cu negrul. Lăsă calul la centrul tablei şi mută pionul negru la e4 – Apoi continuă cu

mutările, amestecând piesele pe toată tabla cu o dexteritate lejeră, indicând din când în când posibilele capcane. Dezvoltă, ca prin vis, un joc echilibrat la mijlocul tablei. Era ca o filmare time-lapse al unui răsad care se dezvoltă, scuturându-se mai întâi, încet, de pământul care îl acoperă, crescând, umflându-se şi înflorind apoi, cu o explozie, într-un bujor sau un trandafir.

În cameră intraseră alte persoane şi priveau. Beth simţea un entuziasm nou urmărind bărbatul cu pălărie neagră cum mută, sigur de sine, limpede şi decis. Începu să facă schimb de piese la centru, ridicându-le pe cele capturate cu vârful degetelor de parcă ar fi fost nişte muşte moarte, continuând să vorbească pe un ton blând, în vreme ce explica ce trebuia făcut, care erau punctele slabe, capcanele şi punctele de forţă. Când se întinse peste tablă să mute un turn de pe căsuţa sa, Beth văzu, uimită, că bărbatul purta la curea un cuţit. Mânerul din piele şi metal îi ieşea de la curea. Semăna atât de tare cu un personaj din *Insula* comori-2, încât cuţitul nu părea deloc nelalocul său. Exact atunci se opri şi spuse:

— Fii atentă acum.

Şi mută turnul la e5 cu o mişcare rotundă a mâinii. Îşi încrucişă braţele peste piept.

Beth studie tabla. Albul era înconjurat **<l** *capcane. ne*

— Regina ia pion? spuse unul dintre bărbaţii car priveau.

Bărbatul clătină din cap, zâmbind.

— Turn la e8, şah. Iar regina pică. Beth văzuse asta. Părea evident în jocul albului şi tocmai voia s-o spună, când vorbi altcineva.

— E partida Mieses – Reshevsky. Din anii treizeci. Bărbatul ridică privirea spre el.

— Foarte bine, spuse el. Margate, 1935-Albul a jucat turn la dl, spuse primul care vorbise.

— Aşa e, spuse *celălalt. Ce altceva să facă?*

Făcu o mutare *şi* continuă. *Era clar* pierdea. *Urmară câteva mutări rapide şi închiderea,* care, la început, *păru*

lentă, dar negrul tăcu ceva uimitor, sacrificându-şi un *pion trecut; dintr-ooaia* Poziţia pion-regină arăta *clar că negrul era cu două* mutări înaintea albului *şi-şi putea promova un pion* în regină. Era o strategie *ameţitoare de joc, ca cele mai* bune văzute de Beth în cărţi.

Bărbatul se ridică, îşi scoase *pălăria şi-şi trosni* oasele. Apoi o privi pe Beth.

— a juca Reshevsky33 *când era de vârsta ta,* puştoaica Sau chiar mai mic.

ai copil-minune

(n.tr.) U, Mare Maestru american în cameră, Doamna Wheatley citea în continuare *„uiter.* Când Beth intră, se uită la ea pe deasupra

Jlanlorde citit.

„Ai terminat deja? întrebă.

— Da.

— Şi?

— Am câştigat.

Doamna Wheatley îi zâmbi cu căldură.

— Eşti o comoară, scumpa mea, îi zise.

& JL.M

Şi, pentru că mai eraunlî * * * ** de Glbson partidă a lui Beth la °re până la «nnătoarea blândă; doamna Wheats macol° Prin ninsoarea prin raionul de la ¿Zbăi o grămadă de timp aen» sol, pană când Beth spuse:

— Aş vrea să merg să văd ce pulovere au.

„Ce cauţi, scuim»?

„Ce cauţi, scumpo?

— Unul decaşmir.

Caşmir? Eşti sigură că ne permitem?

— Da.

Beth găsi un pulover gri-deschis; cu reducere, costa douăzeci şi patru de dolari. Şi ţi venea perfect Privindu-se în oglindă, încercă să se imagineze membră a *clubului Apple Pi, ca* Margaret; darfaţaera tot „faţă de Beth", rotundă, pistruiată, cu păru] drept, castaniu. *Ridică din*

umerişi-şi cumpfrg puloverul cu un cec de călătorie[14]. În drum spre Shillito, trecuseră prin faţa unui mic boutique ca pantofi Oxford în vitrină, iarbeth o trăsese pe doamna Wheatley înăuntru *şi îşi* cumpărase o pereche. Îşi luase şi şosete cu romburi, *asortate. Pe etichetă sena 100% lână, fabricat în Anglia. Pe drumul* cu vântul suflându-i *fulgi de nea în* cum îşi simţea picioarele în *ei e, a y* materialului elastic pe pulpe, up *şosetele* scumpe *şi colorate cu p ia* alb. A mers numai cu capul *în jos,* de la ele.

e

** era un* bărbat Adversarul său de *du Pă ami-ratíbg de* nu de vârstă mijlocie, din Ohio, *cu* u *0* org *Şi* Beth jucă Siciliana şi-l foiţă sa cec ««niciodată şi jumătate. Avea mintea mai *hmpeoe}* *e* acum putea folosi parte *dintre* strateg* *r* scrísá învăţase în ultimele săptămâni, **studuna** nu de maestrul rus, Boleslavski.

Când îşi preda fişa de joc, *îl observă pe Sonore* lângă birou. Mai văzu alte câteva chipuri *familiare* de la celălalt turneu, şi-i făcea plăcere să-i regăsească acolo, însă pe unul singur îşi dorea cu adevărat să-l

dă: pe Townes. îl căută din priviri îndelung, dar nu dădu de el.

Seara, în cameră, doamna Wheatley se uita la *The Beverly Hillbillies*** şi la *The Dick Van Dyke Show36,* în vreme ce Beth îşi aranja piesele pe tablă refăcând ultimele două partide jucate, pentru a identifica eventuale slăbiciuni în strategia ei de joc. Nu găsi niciuna. Apoi scoase cartea de Reuben Fine despre închideri şi se puse pe studiat. La şah, închiderile aveau fiecare fineţea proprie; era un fel de concurs în concurs, odată ce fiecare jucător rămânea cu una, două piese pe tablă şi problema devenea cum să transformi un pion în regină. Putea fi agonizant de subtil; atacurile violente care-i plăceau lui Beth nu aveau nicio şansă de reuşită.

Se plictisi de Ruben Fine şi, nu după mult, închise cartea şi se culcă. Avea două pastile verzi în buzunarul pijamalei şi le luă când luminile erau stinse. Nu voia să

14 mai cunoscute servicii bancare oferite persoanelor care călătoresc (n.tr.)

rişte să nu doarmă.

Cea de-a doua zi se demonstră la fel de uşoară ca prima, cu toate că Beth jucă împotriva unor jucători mai puternici. Îi luase un pic să-şi revină după efectul pastilelor, dar mintea i se limpezise perfect până la începerea partidelor. Muta piesele plină de încredere, ridicându-le şi aşezându-le cu aplomb.

La turneul acesta nu existau „Top Boante". Masa Unu era pur şi simplu prima din rând. Beth jucă a

35 Serial de televiziune care spunepovest-und familii sărace care se îmbogăţeşte brusc şi se mută în Beverly HIDS două partidă *la Masa Şase*. Oamenii se adunaseră} n *jurul ei, privind-o cum* îl *forţa pe* maestru *să* cedeze, după ce-i capturase unul dintre turnuri. Când ridică privirea în timp ce Jumea aplauda, o văzu pe Alma Wheatley în *capătul camerei, zâmbind larg.*

Beth *jucă* finala Ja Masa Unu cu un maestru pe nume Rudolph. *Rudolpb reuşi să facă schimb de piese la*

Sannă, când, la final, se *tren* un cal ¿trei pioni, f „* doar că el avea un *nebun,* nu J*llege,* nebunul lui era un avantaj concret, deoorăşi să schimbe calul cu *nebunul aP™> ¿udo] ffăcu* o *jumătate, să joace cu atenţie P%duşah cu un pion, gafa,* permiţându-i *să-l învingă: nu** dul făcu schimb de turnuri *şi ajunse cav* opt, protejat de rege. *Rudolph, funo*

Urmaseră aplauze. Beth *Pn" bastră, doamna* jurul tablei. În spate, cu rochia *ei &* Wheatley *bătea din palme cu* ducea în drum spre *cameră, doamna1 hluzei. Doamna* trofeul greu; Beth îşi verifică buzunaruj u totul Wheatley scrisese totul pe o *foaie de naiv de* hotelului, din agenda de *deasupra* tele™ niuă ** 3 o de* dolari pentru trei zile de cazare la *Gibsonfp* dolari – taxe; 23, 60 de dolari *pentru autobuz şi V* fiecărei mese, inclusiv bacşişul.

— Mi-am permis să socotesc 12 *dolari pentru* cina noastră de diseară, ca să sărbătorim, *şi doi dolari* pentru micul dejun, mâine. Ajungem *la o cheltuială* totală de 172, 30 de dolari.

— Ne rămân peste trei sute de dolari, spuse *Beth.*

Rămaseră în tăcere pentru o vreme. Beth privi foaia de hârtie, deşi înţelesese deja perfect calculele. Se întreba dacă ar trebui să-i dea doamnei Wheatley jumătate din câştig. Dar nu voia s-o facă. Nu ea câştigase banii.

Doamna Wheatley întrerupse tăcerea.

— Mi-ai putea da 10%, spuse cu amabilitate. Drept comision. Ca impresar.

— Treizeci şi doi de dolari, spuse Beth, şi şaptezeci şi şapte de cenţi.

— Nu degeaba au spus cei de la Methuen că eşti nemaipomenită la matematică.

Beth încuviinţă.

— Bine, spuse.

Mâncară ceva cu carne de viţel, la un restaurant italienesc. Doamna Wheatley îşi comandase o carafă de vin roşu pe care îl bău în timpul cinei, fumându-şi ţiganie Chesterfield. Lui Beth îi plăceau pâinea şi untul rece, gălbui. Îi plăcea micul portocal de lângă bar, nu departe de masa lor.

Când termină, doamna Wheatley se şterse pe barbă de vin cu şervetul şi-şi aprinse o ultimă ţigară.

— Beth, scumpo, spuse ea, pe timpul vacanţei se ţine un turneu în Houston, de pe 26 decembrie. Din câte am înţeles, e uşor să călătoreşti în ziua de Crăciun, dat fiind că majoritatea oamenilor stau şi mănâncă budincă de prune sau Dumnezeu ştie ce altceva.

— Am văzut, spuse Beth.

Citise anunţul în *Chess Review* şi-şi dorea foarte mult să meargă. Dar Houston părea îngrozitor de departe, iar premiul era de doar şase sute de dolari.

— Cred că am putea merge cu avionul, spuse doamna Wheatley veselă. Ne facem vacanţa de iarnă la căldură.

Beth îşi terminase de mâncat bezelele.

— Bine, spuse. Şi adăugă, apoi, privindu-şi îngheţata: bine, mama.

**

Cina lor de Crăciun consta încălzită la microunde, servită în wheatley un pahar de şampanie gratuit pentru o

şi suc de portocale la cutie pentru

prima dată când sărbătorea Crăciunul jarla deasupra statului Kentucky, **acoperit Mexje** sfârşitul zborului viră lung **deasupra**

Aterizară la apus. Vremea era călduţa, de la aeroport trecură pe lângă mai multe **şa,** macarale mari, galbene şi buldozere nenuşca1 **ce,** stive de grinzi. Cineva atârnase o **coroniţă de u** pe una dintre ele.

Cu o săptămână înainte de a pleca din Lexington, venise cu poşta noul număr al revistei ***Chess Revieu).*** Când o deschise, Beth dădu de o mică fotografie cu ea şi Baltik în spate, însoţită de titlul: O ELEVĂ SMULGE TITLUL DE CAMPION MAESTRULUI. Publicaseră şi partida lor, iar comentariul spunea:

Spectatorii au rămas uimiţi de măiestria cu care strategice, în ciuda yj-f1 fraude, ţ-monstrea-i o siguranţă de sine specifică jucătorilor de două ori mai în vârstă".

L-acitit de două ori, înainte de a i-l arăta doamnei Wheatley.

Doamna Wheatley era în extaz; citise articolul din ziar cu voce tare şi apoi exclamase: „Minunat!", însă pe aceasta îl citi în tăcere. Apoi spuse în şoaptă:

— Asta înseamnă că eşti recunoscută la nivel naţional, scumpo.

Doamna Wheatley luase revista cu ea, şi-şi petrecuseră mare parte din timpul zborului marcând turneele la care Beth ar fi putut să participe în următoarele câteva luni. Aleseră doar olună; doamnei Wheatley îi era teamă că îşi vor termina şi lista de „bob, şi „credibilitatea", după cum spunea ea, dacă vor mai inventa multe scuze să lipsească de la şcoală. Beth se întrebă dacă nu ar trebui să ceară pur şi simplu permisiunea să lipsească; în definitiv, băieţii puteau lipsi de la ore ca să joace baschet şi fotbal. Dar era suficient de înţeleaptă să nu zică nimic. Doamna Wheatley părea să se distreze grozav inventând scuze pentru scutirile ei. Era un fel de conspiraţie.

Beth câştigă la Houston fără nicio problemă. Aşa cum

spunea doamna Wheatley, „îşi făcuse mâna”. Fusese obligată să cedeze a treia partidă, dar câştigă finala printr-o combinaţie năucitoare, învingându-l pe campionul din sud-vest, în vârstă de patruzeci de ani. Rămaseră acolo două zile în plus, Ja soare, tsssas»”.

1*7

În ziar. De data asta, îi plăcu sentimentul. În articol era numită „copilul-minune”. Doamna Wheatley cumpărase trei exemplare, spunând:

— Aş putea să încep un album de *colaje.* e

În ianuarie, doamna Wheatley sună la şcoală să spună că Beth recidivase *şi* ficuse chn nou mononucleoză. Plecară la Charlestonfebm-e, fusese Atlanta – o răceală; în marte, Mmmi-l uneori, doamna Wheatley vorbea d «adjunct, alteori cu decanul la îndoială scuzele. Se părea că despre ea din ziarele din afara oradar nu zicea nimeni nimic. Între ¿¿fo’ Atlanta, şah trei ore în fiecare seară. Pierdu °Psese neînvinsă dar încheiase tot pe primul Joc şi r jgtorească cu în celelalte două oraşe, îi plăcef să uneori avionul împreună cu *doamna* Wne b ororilor. Era se cherchelea bând Martini în tunpiu Doamna simpatică. Stăteau la palavre *şi cânte* despre Wheatley spunea tot *felul de lucruri am* asistentele de zbor cu *jachetele lor ap* vecinii din şi machiajul intens, artificial, sau barre viaţăj Lexington, numindu-i tăntălăi. *Era prin*

fată şi amuzantă; Beth râdea mult, ptm v hublou norii de sub ele… Era mai *fericită că Mi «*, chiar mai fericită decât în vremuri*le de la* Meuiuen. când păstra pastilele verzi şi lua câte cinci sau *şa*se, deodată.

Începuse să-i placă mult să stea în *hoteluri,* să mănânce la restaurante şi emoţiile *pe care i le* aduceau participarea la un turneu şi entuziasmul când îl câştiga, mulţimea care devenea din ce în ce

— Ai numeroasă după fiecare victorie a sa Oamenii de fiurnee o recunoşteau, de-acum. Era întotdeauna cd mai tânăr participant şi, uneori, singura de sex feminin. La şcoală se plictisea din ce în ce mai tare. Colegii ei vorbeau despre facultate, unii deciseseră deja ce profesie să

urmeze. Două fete pe care le ştia voiau să se facă asistente medicale. Beth nu participa niciodată la conversaţiile acestea; pentru că ea era deja ceea ce voia să fie. În schimb, nu spunea nimănui despre călătoriile sale sau despre reputaţia pe care şi-o făcuse la turneele de şah.

Când se întoarseră de la Miami, în martie, în cutia poştală o aştepta un plic de la Federaţia de Şah. Conţinea un nou cârd de membru şi ratingul ei: 1881. I se spusese că va fi nevoie de timp pentru ca ratingul să reflecte capacitatea ei reală; deocamdată era mulţumită că era şi ea, în sfârşit, un jucător cu rating. Oricum, intenţiona să şi-l mărească rapid. Următorul pas important era să devină Maestru, adică să atingă un rating de 2 200. După 2000 deveneai Expert, dar astanueracmeştiece. Titlulcare-iplăceacel mai mult era cel de Mare Maestru International. Care chiar avea greutate.

În acea vară s-au dus la New York; turneul se ţinea la Henry Hudson Hotel. Începuse să le placă mâncarea fină, deşi acasă mâncau cina de cele mai multe ori în faţa televizorului. În New York au mâncat la restaurante franţuzeşti, traversând oraş d cu autobuzul până la *Le Bistro* sau Doamna vJatley se dusese la o benzmăne din

Lexington şi cumpărase Mobil în

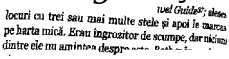
wel Guide*; aleses
locuri cu trei sau mai multe stele şi apoi le marcas
pe harta mică. Erau îngrozitor de scumpe, dar niciuna
dintre ele nu amintea despre

www.jreui witnca păstrăv afumat, dar *niciodată peşte proaspăt; îi* amintea de peştele *pe care era obligată să-l mănânce* vinerea, Ia Methuen, Decisese *că la anul se* va *înscrie la cursul de* franceză.

Singura *problemă era că, în turneu, ca să poată* dormi *noaptea, lua pastile verzi din cele prescrise* doamnei Wh*eatley şi dimineaţa avea nevoie de mai bine de o oră ca să-şi limpezească mintea. Dar* partidele nu *începeau niciodată înainte de ora nouă; se obişnuise să se trezească la timp şi să bea mai multe cafele în cameră. Doamna Wheatley nu ştia* despre pastile şi nu *dăduse niciun semn de îngrijorare legat* de poftalui *Beth de cafeină; o trata ca pe* toate punctele *de vedere. Uneori, între ele două, mn* era cea care părea *adultul.*

37 Ghid de călătorie (n.tr.)

38 Said de spectacole situată pe

avg

WDter, ¡o inimă cartierului Manhattan (i *Thitockefeller*

Beth iubea *New York-ul. Îi plăcea să se plimbe* cu autobuzul *şi îi plăceau zdruncinăturile şi zornăitul* metroului IRT*. Îi plăcea să se uite la vitrinele* magazinelor când avea timp şi *să audă oameni pe* stradă vorbind idiş sau *spaniolă. Nu o deranjau* senzaţia de pericol din oraş, *nici modul arogant în care* conduceau taxiurile, nici *strălucirea murdară* din Times Square. În ultima seară s-au dus ia *Radio OtyMusic Hausă* vadă *Westăide Story şi Rockets.*

Aşezată în fotoliile din catifea, Beth se simţea plină de

Se aşteptase ca un reporter de la revista *Life* să arate ca cineva care fumează ţigări una după cealaltă şi să semene cu Uoyd Noian[15], dar persoana care se prezentă la uşa casei era o femeie micuţă, cu părul cărunt şi rochie de culoare închisă. Bărbatul care o însoţea ducea un aparat de fotografiat

— Jean Balke, se prezentă ea.

Părea mai bătrână decât doamna Wheatley; se din bibhot-a şi studiind o parte dintre tablourile începu să plină întrebărivorbea mă™ Î* °U devrat Impresionată, spuse, deşi nici măcar nu joc şah. Zâmbi. Se spune că eşti genii

Beth se simţea cam stânjenită. bărbaţi? 11111 pentru tine? 0 fată Printre ată-a

— „Nu mă deranjează – Nu te sperie?

A, Stăteau faţă în faţă. Domnişoara Balke se aplecă înainte, privind-o pe Beth îndeaproape.

Beth dădu din cap că nu. Fotograful se apropie pe canapea ţinând în mână un luxmetru.

— Când eram eu mică, spuse reportera, nu mi –

15 Uoyd Benedict Noian, actor american, cunoscut mai ales pentru ***to****MM* Michael Shayne, detectw particular, dintr-un serial difuzat în anii'40 (sursa: Wibpedia) (n.tr.)

Jmaodată ** competitivă Mi jucă J

Fotograful se dădu înapoi *şi* începu *să o studieze* pe Beth prin obiectivul *aparatului de* fotografiat îşi *aminti de păpuşa pe care i-o dăduse domnul Ganz.*

— Laşahnu este întotdeauna vorba de competiţie, spuse ea.

— Dar joci ca să câştigi.

Beth ar fi vrut să spună ceva *despre cât* de frumos putea fi *jocul de şah uneori, dar se uită la faţa* ascuţită, întrebătoare, a domnişoarei Baike şi nu reuşi să găsească vorbele *potrivite.*

— Ai un iubit?

— Nu. Am *paisprezece ani.*

Fotograful începu să facă poze.

Domnişoara Balke *îşi aprinsese o tfe-JJ* aplecă *înainte şi scutură* scrumul într-una ojntre scrumierele doamnei Wheatley.

— Îţi *plac băieţii? o întrebă ea.*

Beth se simţea din ce în ce *mai stânjenită.* Ea ai fi vrut să vorbească despre cum învăţase să *joace şah,* despre turneele pe care le *câştigase şi despre* oameni precum Morphy[16]0 şi *Capablanca41. Nu-i plăcea* femeia asta, nici întrebările ei.

— Singurul lucru care mă interesează este *şahul.*

povesteşte-mi, spuse. Povesteşte-mi cum ai ţiviţat să joci şi câţi ani aveai.

Beth îi povesti, domnişoara Balke lua notiţe, Belh simţea că nu avea niciun interes pentru ce-i puneâân timp ce continua să vorbească, realiză că 0 avea foarte multe de spus.

Săptămâna care urmă, la şcoală, Beth văzu cum joii dintre băieţii din băncile din faţă îi dădea colegei aelângă el revista Li/e şi amândoi se întoarseră spre ţăă° VedGau» Prima dată. După „re, bămhi, care nu mai vorbise niciodată cu ea pl privind serioasă către ta Wa a – unacuea clădirea principiletul* * *°

16C a p a b l a n c a y Graupera, jucător *de şah de origine* cubaneză, campion mondial din 1921 până în 1927 fo

antetului, titW – Pe MOZART CARE A Zttmtă T* CENTA trecu sem Jf ŞAHULUI. Îşi goală. apoi o puse pe o bancă

— Pentru unii, şahul este doar o pasiune, un muci se a-şi petrece timpul, în vreme ce, pentru alţii, este obsesie sau chiar dependenţă. Din când în când, se naşte o persoană făcută pentru a juca şah. Se întâmplă, din când în când, să apară câte un băieţel care ne uimeşte cu priceperea sa precoce la ceea ce am putea numi cel mai dificil joc din lume. Dar dacă în locul băieţelul ar fi o fată? O tânără serioasă, cu ochi căprui, păr castaniu şi o rochie albastru-închis? Nu s-a întâmplat niciodată. Dar se întâmplă acum? n Lexmgton, Kentucky, şi în Cincinanţi. În Charleston Atlanta, Miami şi la ultimul turneu de la New York City. În lumea dominată de bărbaţi a turneelor de top ale naţiunii şi-a făcut apariţia o fată de paisprezece ani, cu ochi strălucitori, intenşi, elevă în clasa a VIII-a la liceul Fairfield din *Lexington,* Kentucky. Este tăcută şi manierată. Şi pusă pe fapte mari…”

— Ah, e mi-nu-nat! spuse doamna Wheatley. Vrei să citesc mai departe?

— Zice despre orfelinat. Beth îşi cumpărase o copie. Şi reproduce una *dintre partidele* mele. Pune accent pe faptul că sunt fată, în general.

— Păi eşti.

— Nu ar trebui să conteze aşa mult, spuse Beth. Nu au scris nici jumătate din ce le-am spus. Şi nu l-au pomenit pe domnul Shaibel. Nu spune nimic despre modul în care joc Siciliana.

— Dar, Beth, *spuse* doamna Wheatley, fac din tine o *celebritate.*

Beth se uită la ea gânditoare.

— Mda, dar doar pentru că sunt fată, zise ea.

A doua zi, Margaret o opri pe culoar. Era îmbrăcată cu un palton din lână de *cămilă, iar părul* blond îi ajungea până la umeri; era chiar mai frumoasă decât anul trecut, când Beth îi forase cei zece dolari

—”, „mă ÍSE;

noi şi dau o petrecere, vineri seara.

Fetele de la Apple Pi. Asta chiar că era ciudat. Când Beth acceptă şi-i ceru adresa, îşi dădu seama că era prima dacă când vorbea, efectiv, cu Margaret.

Îşi petrecu mai mult de o oră în după-amiaza aceea probând rochii la magazinul Purceii; alese una bleumarin, cu un guler simplu, alb, din cea mai scumpă gamă disponibilă în magazin. Când i-o arătă doamnei Wheatley în seara aceea şi-i spuse că merge la clubul Apple PI, doamna Wheatley se arătă extrem de satisfăcută.

— Arăţi ca o debutantă! spuse, când Beth probă

* * *

Tâmplăria albi din camera de zi a lui Margaret strălucea frumos, iar tablourile de pe pereţi erau picturi în ita, majoritatea cu cai. Deşi era o seară călduţi de mijloc de martie, în şemineul alb ardea un foc mare. una Beth, îmbrăcaţi cu noua ei rochie, **ajunse** acolo, văzu paisprezece fete aşezate pe canapelele albe şi pe fotoliue cu spătar înalt. Majoritatea erau îmbrăcate cu pulovere şi fuste.

— A fost grozav, spuse una dintre ele, să citesc în *Life* despre cineva de la liceul Fairfield. Mai să cad pe spatel

Dar când Beth începu să vorbească despre tm-nee fetele o **întrerupseră,** întrebând-o despre băie – de acc Ao Erau frumoşi? Se întâlnea cu vreunul *dintre ei? Când Beth spuse Nu prea e timp de o* ceva* fetele schimbară subiectul*

Timp de o oră sau chiar mai mult, au vorbăespre *băieţi, şi întâlniri, şi haine, virând* brusc de la *maniere sofisticate la chicoteli, în timp ce Beth stă*tea *nemişcată la un capăt al canapelei,* cu un *pahar* de cristal cu *Coca-Cola în mână,* fără să găsească ceva de *spus, la rândul ei Apoi, la ora nouă, Margaret porni televizorul imens de pe şemineu şi fetele tăcură,* co excepţia unor *chicoteli ocazionale,* în timp ce raia *„filmul săptămânii”.*

*Beth rămase acolo, fără să sempu*ce *îmb Meje sau* chicotelile de ¿¡Stjăi unsprezece, *când se temmă **™*

plictisitoare. *Ele erau ehu, fetele b* i se păruseră atât ***de interesante <a-awv, n. Ip,*** nr. şcoala din **Ixington.** darto ce «BronsOD4.

sofisticate era *să se uite la Slme cu Chan* Singurul moment *amuzant fusese caud o* lata *pe* Felicia spusese:

— Mă întreb dacă el este *la fel de bine dotat* precum pare.

Beth râse, dara f serii.

Când plecă, după unsprezece, nimeni *nu insistă să* rămână, şi nimeni nu *pomeni ceva despre aderarea ei* la club. Se simţi uşurată când *urcă în taxi spre acasă, iar când a* ajunse, îşi petrecu *o oră la ea în cameră*

«Charles Bronson, actor american distribuit adesea în *roluri de* ofiţer de polipe, cowboy sau erou răzbunător *(n.tr.)*

citind ***The Middle Game*** în Chess, de Luchenko. Era o aducere din rusă.

La şcoală ştiau despre ea destul de bine, aşa că] a următorul turneu nu a mai pretins că e bolnavă. Doamna Wheatley vorbise cu directorul, astfel încât Beth să poată lipsi de la ore. Nimeni nu a suflat o vorbă despre toate scutirile false şi bolile inventate. Au scris despre ea şi în ziarul şcolii. Pe culoare, elevii arătau spre ea. Turneul era în Kansas City şi, după ce Beth

Să «steakhouse43

serios carp iP w, cu Ptaparea ei. Era un tânăr senos carele trata politicos Pe amândouă.

eraulaesmnşă a.la U’S 0 pen spuse – Sigur. spuse el. L-ai putea câştiga.

după; SAsna ar put” juca pe hotare

vreau să zic! mna meatley în Europă

— Nu văd de ce nu, spuse tânărul.

Îl chema Nobile. Purta ochelari cu lentile groase şi bea numai apă cu gheaţă.

— Trebuie să ştie cine eşti, înainte să te invite.

— Şi dacă aş câştiga la Open, ar afla de mine?

43 Restaurante unde se servesc, cel mai adesea, fripturi de vită (n.tr.)

— Sigur. *Benny Watts joacă în* Europa tot timpacum *că are* titlul internaţional.

— *Şi cât de* mari sunt *premiile* în bani? întrebi *doamna* Wheatiey, *aprinzându-şi o ţigară.*

— *Cred că destul de* mari.

— Şi Rusia? întrebă Beth.

Nobile o privi un minut, ca şi cum ar fi sugerat ceva ilegal.

— Rusia e suicid, spuse, într-un final. Mănâncă americani pe pâine.

— Nici chiaraşa, spuse doamna Wheatiey

,.1 (wi că nu a – Ba exact a-a, spuse *Nobile.* de in mai câştigat unamerican *impoU.r-fpi; e oamenii să* douăz Yci *de* ani. E ca la balet. IW.

joace? ah ... rjiess Review.

Beth se gândi la *fotogra Me M* taWeie de la oamenii cu feţe sumbre, a-eca-n-cruntaţi, cu şah, Borgov şi Tal, Uev şi Stapera ce era în costumele lor ***negre. În*** Rusia, şaniu America. Apoi întrebă:

— Cum pot intra la *U.S. Open?*

— Trebuie doar să trimiţi taxa ¿ci spuse Nobile. Este ca orice *alt turneu, aom* competiţia este mai aprinsă.

* * *

Beth trimise taxa de participare, dar nu jucă la U.S. Open anul acela. Doamna Wheatiey luase un virus care o ţinuse în pat două săptămâni, iar Beth, tocmai împlinise cincisprezece am, nu voia să ¿Siură PFăcu tot posibilul să nu-i arate asta, wra furioasă pe Alma Wheatley că se îmbolnăvise şi pe ea însăşi pentru că se temea să plece singură la Los geles. Open-ul nu era la fel de important precum Campionatul Naţional, dar venise vremea să înceapă să joace şi la altfel de turnee decât cele alese în funcţie de premiul în bani. Campionatul Naţional al Statelor Unite şi Merriwether Invitaţional reprezentau o lume mică, exclusivistă, de care aflase trăgând cu urecheala conversaţii sau din articolele citite în Chess Reiuetu. Sosise vremea să intre în lumea aceea, pentru ca apoi să poată juca şah la nivel internaţional. Uneori se

vedea aşa cum visa să ajungă: o femeie profesionistă şi cea mai bună jucătoare de şah din lume, călătorind plină de încredere cu avionul, la casa întâi, înaltă, impecabil îmbrăcată, arătoasă şi echilibrată, un fel de Jolene, dar cu pielea albă. De multe ori îşi propusese să-i scrie lui Jolene sau măcar să-i trimită o vedere. Dar nu o făcuse. În schimb, se studia în oglinda de la baie, tot căutând urmele femeii aceleia echilibrate şi extrem de frumoase care-şi dorea să devină.

La şaisprezece ani era deja mai înaltă şi mai frumuşica, învăţase să se tundă într-un mod care să-i scoată în evidenţă ochii, dar încă arăta ca o elevă. Participa de-acum la turnee cam o dată la şase săptămâni, în state precum Ulinois şi Tennessee, uneori chiar la New York. Încă alegeau turneele care le aduceau profit, după ce cheltuiau pentru plăcerile lor. Banii din contul ei se înmulţeau, ceea ce uplăcea foarte mult, dar, într-un fel, avea impresia e* din puncte vedere al prea mult ca să mai poatân numi 8» în

í

ŞASE

Deşi U.S. Open avea loc în Las Vegas, oamenii de la Hotelul Mariposa păreau să fi uitat asta. În sala principală, jucătorii de la mesele de zaruri, ruletă şi Mackjack purtau pulovere tricotate şi cămăşi viu colorate; îşi vedeau în linişte de-ale lor. În partea opusă cazinoului era cafeneaua hotelului. În ziua de dinaintea turneului, Beth traversase un culoar unde se juca barbut; nu se auzea altceva decât zgomot de zaruri amestecate şi apoi rostogolite pe suprafaţa din pâslă. La cafenea se aşează pe un taburet de la tejghea şi se întoarse să privească în jur. Separeurile erau mai toate goale. Apoi văzu un tânăr arătos, singur, aplecat deasupra unei cafele. Era Townes, din Lexington.

Se ridică şi se îndreptă spre el.

— Bună, spuse.

El ridică privirea şi clipi, fără să o recunoască, iniţial.

— Harmon! exclamă apoi. Dumnezeule!

— Pot să iau loc?

— Sigur, spuse el. Ar fi trebuit să te recunosc imediat. Numele tău e pe listă.

— Listă?

– Pe lista de participanți. Eu nu joc. M-au trimis cei de la *Chess Review* să scriu despre turneu

O privi pe Beth. Aş putea *scrie* despre tine. Pentru' *Herald-Leader.*

— Din *Lexington?*

— *Exact.*

— Te-ai făcut mare, Harmon. Am văzut articolul din *Life.* O *privi* îndeaproape. Şi frumoasă, pe deasupra.

Beth se simţea *tulburată. Nu ştiu ce să zică*. În Las Vegas era totul bizar. Pe *mesele din* separeuri era câte o veioză cu baza *de sticlă umplută cu* un lichid mov, *care făcea* bule şi se învârtea *sub un* abajur de culoare roz. *Chelneriţa care îi înmânase* meniul era îmbrăcată cu o *fustă mini* neagră *şi* dresuri din *plasă,* dar avea faţă de *profesoară de geometrie.* Townes era frumos, zâmbitor; avea pe el un pulover *de culoare* închisă şi o *cămaşă în du*ngi, *desfăcută la* gât. Beth comandă *specialitatea casei: plăcintă caldă, omletă* picantă şi o cafea mare.

— Aş putea scrie un *articol de jumătate de pagină* despre tine, pentru *ediţia de duminică, propuse* Townes.

Sosi plăcinta şi omleta; Beth *le* mâncă *şi* bău două cafele.

– Am un aparat de fotografiat în cameri Townes. Ezita. Şi am şi o tablă de şah.

I, spuse

Facem o partidă? Ea ridică din umeri.

— Bine. Hai să merge mergem latine.

— Superi

Avea un zâmbet ameţitor. Draperiile erau desfăcute; camera avea vedere spreparcare. Patul **era imens** şi nefăcut. Părea să umple camera. Avea trei table de şah: una pe masa de lângă fereastră, alta pe birou şi a treia în baie, lângă chiuvetă. Townes o puse să stea lângă fereastră şi consumă o rolă întreagă fotografiind-o în timp ce muta piesele. Îi venea greu să nu se uite la el în timp ce se mişca în jurul ei. Când se apropie de ea, ţinându-i aproape de faţă un luxmetru, lui Beth i se tăie respiraţia. Îi simţea

căldura corpului. Inima îi bătea repede şi, când întinse mâna să mişte un turn, observă că degetele îi tremurau.

derulezerola Ultima foto Srafie începu să

— Gata, spuse. Am făcut suficiente.

Puse aparatul pe noptiera de lângă pat.

— Hai să jucăm şah. Beth se uită la el.

— Care e numele tău mic?

I. „Toată lumeaâmi zice Townes, spuse el. Probabil de-aia îţi zic şi eu ţie Harmon. În loc de Elizabeth.

Ea se apucă să aranjeze piesele pe tablă.

— Mi se spune Beth.

— Prefer să-ţi spun Harmon.

— Hai să jucăm skittles, spuse ea. Poţi să joci cu albele.

Skittles era un joc rapid deşah care nu lăsaloc de cine ştie ce strategii complexe. Townes scoase ceasul

— Ţie ar trebui să ţi – J pun la trei, zise el.

— Fă-o, spuse *Beth, fără să-l* privească.

Şi-ar fi dorit ca ***el să se apropie*** de ea, să o atingă pe un braţ, poate, sau să-i ***pună palma pe obraz.*** Părea atât de sofisticat ***şi*** zâmbea cu ***atâta uşurinţă...*** Dar sigur nu se gândea ***la ea aşa cum se gândea ea la*** el. ***Jolene spusese că toţi bărbaţii se gândesc la asta, drăguţă; de fapt, doar la asta se gândesc.*** Şi erau singuri, ***la ei în cameră, cu patul acela uriaş...*** în ***las*** Vegas.

Când Townes puse ***ceasul lângă tablă, văzu că setase acelaşi timp*** pentru ***amândoi. Beth*** nu-voiai să joace cu el. Voia să facă ***dragoste cu el Apasă*** butoind de pe partea sa ***şi ceasul lui începu să*** ţ™ mută pion la e4 ***şi apăsă din nou butonul. Bett îşi*** ţinu respiraţia pentru o clipă. ***Apoi începu să joace şan.***

**

*Cmdsemtoarseâncameralor, doamnam****-ey*** stătea în pat, fumând o ţigară. ***Părea extrem se msia.***

— Unde ai ***fost, scumpo? întrebă.*** Vocea ei era liniştită, dar un pic ***tensionată, ca*** atunci când vorbea despre domnul Wheatley.

— Să joc şah, spuse Beth. M-am ***antrenat.***

Pe televizor se afla revista ***Chess Review. Beth o*** *lua şi o* deschise la impressum. ***Numele lui nu se afla d-r-l?” ci la» mespondenţi», alături mit*** Townes. Deci tot ***nu-i aflase*** numele

câteva momente, doamnameatiey spuse;

ţari dai o cutie de bete, te rog? în Pe comodă.

— Rprti se ridică. Pe tava de la room-service se aflau, de Pabst şi o pungă de chipsuri consumata fătate.

pe ce nu iei şi tu una? spuse doamna Wheatley. Beth luă două cutii; erau metalice şi reci.

— Bine.

ţie dădu doamnei Wheatley şi se duse să-şi ia un ar curat de la baie.

Când Beth îi dădu paharul, doamna Wheatley spuse:

— Bănuiesc că nu ai mai băut niciodată o bere.

— Am şaisprezece ani.

— Păi… Doamna Wheatley se încruntă. Desfăcu o cutie şi turnă cu dexteritate berea în paharul lui Beth, până când gulerul alb depăşi cu puţin marginea, poftim.

Beth sorbi din bere. „Nu maibăuse niciodată, dar avea exact gustul pe care se aştepta să-l aibă, de parcă ax şi ştiut dintotdeauna ce gust are berea. Încercă să nu se strâmbe şi dădu pe gât aproape jumătate din pahar. Doamna Wheatley întinse mâna şi-i turnă restul Beth mai bău o gură sănătoasă. O înţepa puţin pe gât, dar apoi simţi o căldură în stomac. **Se** înroşise în obraji, de parcă s-ar fi ruşinat. Termină paharul.

— Doamne, Beth, nu trebuie să bei aşa repede.

— As mai vrea una, spuse Beth.

terminaseră de jucat, iar ea

Strânse paharul în mană dorindu-şi să-l zvârle?!? U.te? a de tare pe P°dea, ***să-l vadă făcându-se*** ţăndări. În schimb, merse să-şi mai ia ***o cutie*** de bere, ***băgă degetul în inel şi o desfăcu.***

— *Nu prea* ar trebui… spuse doamna Wheatley.

Beth îşi umplu paharul.

— Bine, atunci, *se resemnă doamna Wheatley. Dacă e aşa, mai iau una şi eu. Sper doar să* nu îţi fie rău.

Beth se lovi cu umărul de cadrul 1198 când intră în baie *şi ajunse la toaletă exact la hmp. Simţea* înţepături pe nas în *timp ce vomita. După ce termină,* rămase o vreme *lângă toaletă şi începu să plângă. Şi totuşi, în ciuda lacrimilor, ştia că cele Wf-deim* o ajutaseră *să descopere ceva, ceva la fel de important* ca atunci când, *la opt ani, începuse să-şi p-a deoparte* pastilele *verzi, ca să le ia pe toate odată. Cu pasmele,* trebuia să aştepte *îndelung înainte să simtă relaxarea* din stomac şi cum se *topea tensiunea din corpul ei.* Berea îi dăduse aceeaşi senzaţie, *însă fără să aştepte* aproape deloc.

— Gata cu berea, scumpo, spuse *doamna* Wheatley când *Beth se întoarse în cameră. Până* am.

e*

¡împotriva unui tip scund, din Oldaboma. Îi bătu ca ¡într-un vis, în douăzeci şi patru de mutări.

După-amiază, la Masa Patru, îi zdrobi apărarea unui tânăr serios din New York, jucând Gambitul Regelui şi sacrificând nebunul, aşa cum făcuse Paul Morphy.

Benny Watts avea peste douăzeci de ani, dar arăta aproape la fel de tânăr ca Beth. Şi nu era cu mult mai înalt. Beth îl văzuse din când în când în timpul turneului. Începuse la Masa Unu şi acolo rămăsese spunea că era cel mai bun juc8 Jor american J

n vorbea cu ™

amiabil d-pre = fie

studiase partida SeKL P /m Semi” Slav Beth şi ar fi avut multeTS d°M câteva Cola şi se încă Î? US; dar rămase tăcută. Îşi luă cevalplTSmma-l pe cei doi simse chestie pentru bă r Sentantmtul era 0 sentimentul acela. 61 CTA doar 0 intrust> Ura la eukrtu mL™ 010 «*» «e albă, desfăcută XncLTn-16 era vesel şi

— V. * llnc Kleberry Finn; cu toate acestea, ochii săi spuneau că nu trebui să te laşi înşelat. Şi el fusese un copil-imnune, iar asta, laolaltă cu titlul său de campion, o tulburau pe Beth. Îşi amintea o carte cu partidele lui Watt ««î „x una înmnt Trva lui

Borstmann. Titlul spunea „Copenhaga, 1948” Ceea ce

însemna dk Benny avea pe atunci opt ani, adică vârsta pe care o avea Beth pe vremea când juca împotriva domnului Shaibel, la subsol. La mijlocul cărţii se afla o fotografie a lui la *treisprezece* ani, într-o posturi solemnă în faţa unei mese lungi la care erau aşezaţi ofiţeri de marină în uniformă, aflaţi în faţa mai multor table de şah; jucase împotriva echipei de la Annapolis, alcătuită din douăzeci şi *trei de oameni, fără să* piardă nici măcar o partidă.

Când Beth se întoarse cu *sticla goală* de Cola, Benny se *afla încă lângă* aparat. O privi pe Beth.

— Hei, spuse el pe un *ton plăcut*, eşti Beth Harmon, nu?

Beth puse sticla în ladă.

— Am văzut articolul din ¿¿fe *spuse el şi* partida publicată. Ai jucat bine…

Era partida pe care o câştigase împotriva Im Beltik.

— Mulţumesc, spuse ea.

— Sunt Benny Watts.

— Ştiu. A

— Nu ar fi trebuit să joci rocada, spuse el *zâmbind.*

Beth se uită la el.

— Trebuia să elimin turnul.

— Dar ţi-ai fi putut pierde pionul.

Beth nu înţelegea. Îşi amintea *bine partida şi o* repetase în minte de câteva ori, dar nu *găsise nimic în* neregulă. Posibil ca el să fi memorat partida *din Life* şi să fi identificat vreo slăbiciune? Sau doar se dădea mare? În picioare, lângă aparatul automat, *vizualiză* poziţiile după rocadă; nu i se păru nimic în neregulă cu pionul.

— Dacá ar fi jucat nebun la b5 te-ar fi obligat să tupi legătura.

— Stai, spuse ea.

— Nu pot, răspunse Benny. Trebuie să joc o amânare. Refă poziţiile şi gândeşte-te. Problema ta e calul lui.

Beth se enervă brusc.

— Nu trebuie să refac nimic ca să mă gândesc! – Iisuse! exclamă el şi plecă.

După ce dispăru, Beth rămase lângă automatul de

Cola mai multe minute, revizuind partida. Apoi înţelese. Lângă ea se afla o tablă goală de şah; îşi puse piesele în poziţia de dinaintea rocadei, de la partida împotriva lui Beltik, ca să fie sigură, dar avea un nod în stomac făcând asta. Dacă Beltik făcea legătura, calul său devenea o ameninţare. Ea ar fi trebuit să rupă legătura şi să se protejeze împotriva unei furculiţe cu nenorocitul de cal; aşa, el obţinea o ameninţare cu turnul şi bingol pionul ei era dus. Ar fi putut fi crucial. Dar mai rău decât toate era că ea nu văzuse jocul. Iar Benny Watts, doar citind revista *Life,* citind despre un jucător cu totul necunoscut lui, se prinsese. Cu tabla în faţă, Beth îşi muşcă buza şi-şi răsturnă regele. Ce mândră fusese de ea că găsise o eroare în jocul lui Morphy, atunci când era într-a şaptea! Iar acum cineva îi făcuse acelaşi lucru şi nu-i plăcea. Deloc.

Stătea în spatele pieselor albe la Masa Unu când sosi Watts. În timp ce îi strânse mâna, Benny spuse încet:

— Calla C5. Nu?

— Da, spus ea, printre dinţi.

Juca Gambitul Damei împotriva lui şi, odată ajunşi la jocul de *mijloc, simţi cu* dezamăgire că ar putea fi o eroare. Gambitul Damei putea duce la poziţii complicate şi, în cazul *acesta, era* un adevărat labirint Erau cam o jumătate de duzină de ameninţări de fiecare parte, ceea ce o făcea *să devină* nervoasă; de mai multe ori întinsese mâna spre o *piesă VW™* la jumătatea drumului, retrăgând-o. Nu avea *wjedere în* ea însăşi. N-avea încredere că ea putea vedea tot ce vedea Benny Watts. *Ei* muta calm, cuopplăcută vederii, ridicând *piesele uşor şi tv Q* fără zgomot, uneori zâmbindu-şi meao *făcea.* Fiecare mutare pe care o *făcea p* găsea* rocă. Avantajul lui Beth era *™Piditatea' cea* mutare nicio modalitate să-l atace. *Pe la a*? hitul chiar de era deja furioasă pe sine că jucase Gamo la înl GPUT, îi dimensiuni, în jurul mesei *din lemn de man. depersoane.*

special alese, se strânseseră vreo patruzeci Fi

În spatele lor, se afla o *draperie maro VoN* care fuseseră prinse bilete cu numele lor: şi WATTS. Dincolo de furie şi frică, Beth simţea şi mai oribil: că, în cazul acesta,

ea era jucaW [pit slab, că Benny Watts ştia mai multe *despre şanu – Zt* ea şi că putea să joace mai bine. Era un *sentmen* cu totul nou pentru ea, care părea să o *blocheze,* să-i lege mâinile, or ea nu se mai simţise aşa de atunci, din biroul doamnei Deardorff. Privi pentru o *clipă* mulţimea din jurul mesei, încercând să dea de doamna Wheatley, dar ea nu era acolo. Apoi se întoarse spre

şi-l priviscurptebenny. Elâi-mbea, îngereşte s-ar fi invitat-o la un pahar de ceva, când, de ¡¿îi servise nişte poziţii de şah de-ţi crăpa capul, jeth îşi puse coatele pe masă, îşi sprijini obrajii de **pumnii** încleştaţi şi începu să se concentreze.

După un moment, îi veni în minte un gând extrem de simplu: Eu nu joc *ÎMPOTRIVA lui Benny Watts,* ei joc, pur şi *simplu, şah. îl* privi din nou. Ochii tai studiau tabla. *Nu poate mişca înainte să mişc eu. Nu poate mişca decât câte o piesă pe* rând. Îşi întoarse prinrea spre tablă şi începu să socotească ce efecte

ZZ7TS] SChimb> unde ar

«Ioana f cu nebunuU „de *

de pe coloana d... Nu nu în Tecaşti-Sa cu Pionul ralul pentru a-l forţa w, Şea-Ar Putea avansa cu bine. Clipi şi începu săsere>” Aşa era deja mai pionii în minte, căutând vi îi continuând să mute

— avantaj. Numaivedew Jdea4 obli-Sasă-iofere patru de pătraw l e „acum>înaferacelor a Pionilor. Un orizont „lectura schimbătoare Paginări, negri şi ai Jn? g „zag format din pioni

Poziţiile în variaţiilend şi ¡¡schimbându-şi după ramificaale «„le gândea, ramificaţie fiecare set de mişcări n care cra>tea cu arate mai bine decât, e P»

mutare no-ft Ce] elalte-o urmări mutare după fie-eWrf după Posibilitate, memorând se Setfu? imaginare °

Oftă şi îşi îndreptă spatele. Când îşi îndepărtă pumnii de pe obraji, îi simţi amorţiţi. Umerii îi înţepeniseră. Privi ceasul. Trecuseră patruzeci de minute. Watts căsca. Se întinse *şi* mută, avansând o, calul astfel încât să-l forţeze să facă primul schimb. Părea destul de inofensiv. Apăsă

ceasul cu putere.

Watts *studie* tabla cam o jumătate de minut şi începu schimbul. Pentru o clipă, Beth se simţi cuprinsă de panică: oare vedea ce plănuia? Atât de repede? încercă să scape de ideea aceea şi luă piesa care-i fusese oferită. Iar el luă alta, exact cum plănuia Beth. Luă una şi ea. Watts se întinse să dar ezită. Fă-o/ îi porunci silenţios. Dar eliştetox mâna. Dacă înţelese ĂżSS timpsăscape. *Beth V\™i™SJ ceasului* părea cu atenţie. O să înţeleagă. iicanu* atât ¿e tare, foarte puternic. Lui Beth îi bătea f™adaseamâde încât se temu că Watts o va auzi şi-v panicatăşi… cuminte

Dar nu. Făcu schimbul, exact «pentru el, ea. îl privi, nevenindu-i să adam a-l opri era prea târziu. Watts apăsă *butonu y* pe-al său şi a-l porni pe-al său. ulul; fo'

Beth avansa cu *pionul pe colo scaun?* a cincea căsuţă. *Watts se încorda în începu* să aproape imperceptibil, dar Beth sesi/studieze poziţia cu mare atenţie. V** fdub] aţi; pricepuse deja că va rămâne blocat cu pion du Pă două sau trei minute ridică din uinenţi ocărea necesară, Beth continuă cu ffffji apoi, la următoarea mişcare, pionul era dublajiar w nu se mai simţea nici nervoasă, nici furioasa, fera pe e să ştige. Avea să facă presiune în *punctele lui slabe*. Ah, ce-i plăcea! îi plăcea să atace.

a Benny o privi impasibil vreme de o clipă. Apoi întinse mâna, luă regina de negru şi făcu ceva uimitor.

¿creadă.

Apoi înţelese ce însemna şi i se strânse stomacul. Gom de nu văzuse?! Fără pion, e\ îi putea da şah cu tum-nebun, pentru că acum era deschisă diagonala nebunului. Se putea proteja retrăgându-şi calul şi mutând un turn în locul acestuia, dar nu avea să dureze, pentru că, înţelese ea cu oroare, calul lui, atât de inocent poziţionat, avea să-i blocheze ei regele. Era îngrozitor. Era genul de lucru pe care ea îl făcea celorlalţi. Era genul de lucru pe care îl făcuse Paul Morphy. l-ar capul ei fusese la pioni dublaţi.

Nu trebuia să ia regina. Ce se întâmpla dacă nu o toa? Ar pierde pionul pe care tocmai ălluase. Regânalui

aromâne acolo, în centrul tablei. Mai rău, ar fi putut să o atace pe coloana turnului făcând presiune asupra regelui ei apărat în rocadă. Cu cât studia mai mult tabla, cu atât mai rea i se părea situaţia. O prinsese cu garda jos. Îşi puse coatele pe masă privind fix poziţii. Avea nevoie de o contra-ameninţare, o mişcare cu cai «să-lblocheze.

Nu găsi niciuna. Petrecu o jumătate de oră studiind tabla de joc pentru a descoperi că mutarea lui Benny era chiar mai solidă decât crezuse iniţial.

Poate ar fi reuşit să scape cu un schimb, dacă el ataca prea repede. Găsi o mutare de făcut cu o făcu. Dacă el ar fi mutat regina acum, Beth ar au şansă să facă schimb.

Dezvoltă jocul cu celălalt

Dar Benny nu oto. D nebun. Beth mută turnul pe el întoarse regina, ameninţând-o cu *mat* din trei Beth a trebuit *să* răspundă retrăgându-şi calul în colţ. Benny continuă să o atace. Descurajată şi neputincioasă, Beth asista *la* propria înfrângere. Când îi *luă* pionul nebunului de pe latura regelui cu nebunul, sacrî Scându-şi-l, se terminase, iar ea ştia că se terminase. Nu mai putea face nimic. Ar fi vrut să urle, dar, în schimb, îşi *culcă regele pe-o* parte şi se ridică. Spatele şi picioarele *îi amorţiseră* şi o dureau-Avea un nod în stomac. Ar fi fost suficient să-l facă să cedeze, dar nu *reuşise nici* măcar **atâta** lucru. nny cedase deja de două fi cedat tre'

până aici cu un scor *perfect. Dacă ei* ar ne oară, Beth ar fi cucerit *titlul de* ***campioană.*** Dar voise să-l înfrângă.

— A fost o partidă grea, tocmai îi spunea Benny, întinzându-i mâna.

Beth se forţă să i-o strângă. *Oamenii* aplaudau. Nu pe ea. îl aplaudau pe *Benny Watts.*

Gustul amărăciunii îi rămăsese în f seara, dar se mai diminuase,» a «y încercase să o consoleze. Premiul se impara. 9

Benny vor fi co-campioni, fiecare cu un mic troreu.

— Se întâmplă tuturor, spuse doamna Wheatley. M-am interesat, se pare că titlui de la Open *este adesea*

împărţit.

— Nu am văzut ce punea la cale, spuse Beth, revăzând momentul când îi luase pionul cu regina. Era ca atunci când îţi pui limba pe un dinte care te doare.

— Nu le poţi dibui pe toate, scumpo, spuse doamna Wheatley. Nu poate nimeni.

Beth se uită la ea.

— Ce ştii tu despre şah?! zise.

— Poate nu la şah, dar ştiu cum e când pierzi.

— Sunt convinsă, spuse Beth cu răutate intenţionată. Sunt absolut convinsă.

Doamna Wheatley o privi o clipă.

— Iar acum ştii şi tu, răspunse ea blând.

* * *

se inti-cti din ea care ea. Apăruse la Mominvî, meori du? a o femeie cu Jurnalista

O întrebase pe Beth dacă iI? lochelari ariechin>

că nu. Era bucuroasă *a*ndge; Beth răspunse Open? Beth spuse <4 1 Tmăe h U.S.

stătea pe un scaun de – co” cani Pioană. Beth ţintite pe chip. Ar fi ¿or; t et20 r cu umini puternice şah, dar comportament! i7 Vorbească despre jocul de naturaleţe, îi făceau a i U ţişarea lipsită de urmă o întrebă ce D-°est în imPOsibil. În cele din considerau şahul o *w-a* avea despre faptul unii femeia din celălalt. e de timP-Beth 0 Privi

scaun şi răspunse: – Nu mai mult decât baschetul.

nte să poată continua, emisiunea se terminase. Apăruse la televizor şase minute.

Articolul de o pagină pe care Townes îl scrisese despre ea apăruse în suplimentul de duminică al ziarului local *Herald-Leader*, însoţit de una dintre fotografiile pe care i le făcuse la fereastra camerei sale din *Us Vegas.* Se *plăcea în* fotografia aceea mana dreaptă pe regina de alb şi o expresie lumini serioasă, inteligentă. Doamna Wheatiey cumpără cinci exemplare pentru albumul ei de colaje.

Beth era la liceu de-acum şi ar fi putut să se înscrie în clubul de *şah de aici*, dar nu o *făcuse.* Băieţii de acolo nu erau obişnuiţi să aibă în preajmă un Maestru; când

treceau pe culoare pe lângă ea *se* holbau cu un fel de veneraţie stânjenită. O dată, un *băiat* dintr-a XII-a a oprit-o pentru a o întreba, intimidat, dacă ar dori să participe *la o* partidă simultană la *Clubul de* Sah. Când voia ea. Cu treizeci de elevi în *acelaşi* timp. Îşi aminti de celălalt liceu, *cel de lângă* Methuen, şi de felul în care o priviseră după aceea.

— Îmi pare rău, spuse, *dar* nu am *timp.*

Băiatul era urât şi ciudat; o făcu şi pe ea să se simtă *urâtă şi* ciudată, *doar* pentru că vorbise cu el.

Îşi petrecea cam o oră în fiecare seară făcându-şi temele. Avea 10 pe linie. Dar temele *nu erau nimic* pentru ea. Centrul vieţii *sale* erau *cele cinci-şase ore* pe zi în care studia şah. *Se* înscrisese *la cursul de* limba rusă de la universitate, în calitate de student specia].

Mergea acolo o seară pe săptămână. Era singura materie şcolară căreia îi dădea atenţie în mod serios.

ŞAPTE

Beth trase un fum, inhala şi ţinu aerul în plămâni. Era simplu. Pasă jointul unui tânăr care stătea în dreapta ei, iar el îi mulţumi. Vorbise despre Donald Duck cu Eileen. Se aflau în apartamentul în care locuiau Eileen şi Barbara, la o stradă de Main Street Eileen fusese cea care o invitase pe Beth la petrecere, după cursul seral.

— Eu zic că e Mei Blanc* spunea Eileen.

— Toţi au vocea lui Mei Blanc.

Beth încă ţinea fumul înăuntru, sperând că o va ajuta să se relaxeze. Stătea de o jumătate de oră pe jos cu studenţu aceştia, fără să spună nimic.

— Blanc îi dă voce lui Sylvester, nu lui Donald Duck, spuse tânărul, hotărând pentru toţi. Se întoarse spre Beth.

— Eu sunt Tim, se prezentă el. **Iar** tu eşti jucătoarea de şah.

Beth dădu fumul afară.

44 Melvin Jérôme „Mei” Blanc a fost un actor american, specializat în dublajul desenelor animate (n.tr.)

— Aşa e.

— Eşti campioană USO – pen la femei.

— Sunt co-campiona U.S. Open, spusebeth.

— Scuze. Cred că e super mişto.

Avea părul roşcat şi era slab. În amfiteatru, stătea undeva pe la în mijloc; Beth îşi amintea vocea lui blândă când repetau la unison fraze în limba rusă.

— Tu joci? Beth simţi că vorbeşte cu greu. Nu-i plăcea. Se simţea nelalocul ei aici. Ar fi trebuit să plece acasă. Sau să o sune pe *doamna* Wheatley.

Tipul dădu din cap că nu.

— Prea cerebral. Vrei o bere?

Nu mai băuse bere de atunci, *din Las Vegas.* Trecuse un an.

— Da, spuse.

Beth dădu să se ridice.

— Îţi aduc eu.

El se ridică de pe covor, se întoarse cu două cutii de bere şi-i dădu una ei. Beth luă o gură sănătoasă. La început, cam vreo oră, *muzica fusese* aşa tare că era imposibil să faci conversaţie. Când se terminase ultima melodie de pe disc, *nimeni nu se dusese* să-l schimbe. Discul de la sistemul hi-fi din cealaltă parte a camerei încă se mai învârtea; Beth *vedea* micile lumini roşii de pe amplificator. Spera să nu observe nimeni altcineva, să nu pună iar muzica.

Tim se aşează comod din nou lângă ea, pe covor.

— Înainte jucam Monopoly tot timpul.

— Asta n-am jucat niciodată.

„Face din tine sclavul capitalismului. Şi acum VP*”.

Beth râse. Jointul ajunsese din nou la ea; îl ţinu **ju vârfurile** degetelor, trase un fum şi i-l pasă lui Tim.

— De ce faci curs de rusă, dacă eşti sclavul vitalismului? întrebă ea. Mai luă o gură de bere.

J! KÎE, spuse elŞimaitraseunfum. Ne snal. Citesc D°stoievsky în

Beth îşi termină berea joint, care începu să circuli ţ? Un alt douăsprezece persoane T – cameră erau vreo final la cursul seral iar dăduseră examenul petrecere. Cu

ajutorul beri 1 invitată V ea la cu careise părea foarte J xmariluanei şi al lui Tim, mai bine. Când jointul a* Stea de vorbă>se simţea ta adânc, apoi un altul-6 din nou la ea, trase un suna mult mai bine şi n, Ueva Pse muzică. Acum

— Buiesăsun acasă, spuse. dormitor, Prin bucătărie.

În bucătărie ici înghiţitură sănătoasă <leschise 0 bere. Lui, °

şi pipăi în căutadesckse dormitorului Rascăi w T întreru Pătorului. Nu reuşi să-l Efi bgaia de Pe aragaz era o cutie de chibrituri –, o cu ea în dormitor. Tot nu găsise întrerupătorul, dar pe comodă văzuse mai multe lumânări de diferite forme. Aprinse una, apoi scutură din mână să stingă chibritul. Se holbă la lumânare. Era un penis de culoarea lavandei, cu două testicule lucioase la bază. *Fitilul ieşea din gland, care* emdei, aproape complet topit. Se simţea un pic şocată.

Telefonul se afla *pe o masă de* lângă *patul* nefăcut. Luă lumânarea, se aşeză pe margineapatnloj şi formă numărul.

La *început, doamna Wheatley păru* puţin derutată; era *ori de la televizor, ori de la bere.*

— Culcă-te *liniştită, spuse Beth*. Am cheia.

— Ai zis că *eşti la o* petrecere studenţească Pspuse doamna Wheatley. Cu *colegii de la universitate?*

— Da.

— Bine, dar ai grijă ce *fumezi, scumpo.* Beth îşi simţea *umerii şi ceafa cuprinse de* o senzaţie minunată. Pentru o *clipă,* ¿ţif acasă, s-o ia în braţe strâns pe *doamna Wheatley.* Dar se limită să spună; – Bine.

— Ne vedem mâine *dimineaţă, spuse doamna* **Wheatley.**

Beth rămase pe marginea patului *ascultând* muzica din sufragerie *şi îşi* termină *berea. Nu* asculta muzică aproape niciodată *şi nici* nu fusese la vreo Şcoală de dans. Dacă nu puneai *la socoteală Apple* aceasta era, practic, *prima petrecere din viaţa ei.* Melodia care venea din sufragerie se termină. *Un* chemase ea acolo. * * * mtural> de P™*» – Mai ia o bere, spuse el.

geth o luă şi bău. I se părea că se mişcă încet şi
IT.

— Iisuse! susură Tim prefăcându-se şocat. Ce e 5 tia aia mov care arde?

— Tu să-mi zici, spuse Beth.

* * *

plOSar™ răelâi; dăe Împinăeâneap scaunul de laist ca spatelui lui, simţind Prele în jurul
Tim începu să se mi<T Parului său mare.
ceasta, spuse ea.

— Cum vrei tu & şi să iasă din ea. Beth aW el continuând să intre era bine. Avea sanw U Simţea acum>dar Timâşi pusese preliv îf-Venise momentul.
urmărească cum «M? artea cea mai fusese
e doi era chiar wl pune> râzând de el. Ce făceau «mânfiW o: nu semiea deloc cu ce văzuse în sâfie Tovmes, nuâim Mă reg ” 06 n „ar fi dat
«ici Stră f t Nu îmbrăca iubiţii, făcuse draa™ & îndu-l pe bărbatul cu care tocmai «i i «C1 tocmită cât era salteaua de mare, «mele încă pe ea. îl văzuse pe Tim stingând umanarea şi auzise uşa închizându-se încetişor în urma lui.

Când se trezi, cadranul ceasului electronic indica ora zece dimineaţa. Lumina soarelui pătrundea pe la
SOI

marginile jaluzelelor din a → fiut o mâncat JZar? – Mral o foame de *lup. st ZTilUSE ** h* rămase *acolo un Jnut Zfse riZT? * * **

gr-zszsssz

SSăsr81

Baia era dincolo de camera de zi. Dupăceâşiftcu şi se uscă, îşi puse un prosop în jurul părului, se «toarse la bucătărie şi deschise frigiderul. Găsi ouă, noua cutii de Budweiser şi nişte murături. Peraftuluşii era *o punguţă. O luă. Înăuntru dădu de un singurjoint,* rulat. *îl scoase, şi-l puse între buze şi-l aprinse jlU e „ibritul.* Inspiră adânc. Apoi *scoase patru ouă şi* «puse *la fiert. Nu-i mai fusese aşa foame niciodată în aţa ei. Se apucă de curăţenie prin*

apartament, şi patru cum se asniraf f „j puse să dea cu

Ptfatorul pe covorul *din sufragerie.*

de blieUDnu-un din *dormitor era aruncată o pereche Perfect. În doiJ* opuse pe ea.* ***I se*** *potriveau*

Apoi bău res-/h! Un tricou lb. ÎI} un îmbrăel în pe *toaletă*. Se d? I *deschise* «Jta. *Cineva lăsase* aplicându-şi rujul cu-3 baie şi se studie-n începea să sosişoarfra. prima dată când se

* * *

vocea doamnei Vey suna st» îngri

— Puteai să dai un *telefon.*

— Îmi pare rău, spuse Beth. Nu am vrut să te trezesc.

— Nu m-ar fi deranjat…

— În orice caz, sunt bine. Şi mă duc la Cincinanţi, la un film. „Nu mă întorc acasă nici diseară.

La celălalt capăt al liniei, doamna Wheatley tăcea.

— Vin luni, după ore.

Apoi doamna Wheatley o întrebă:

— Eşti cu un băiat?

— Am fost, noaptea trecută.

— Ah.

Vocea doamnei Wheatley suna distant.

— Beth…

Dar Beth râdea.

— Stai liniştită, spuse, sunt bine.

— Da, dar… tonul îi rămăsese îngrijorat, însă vocea i se îndulci. Bănuiesc că e normal. Doar să nu… Beth zâmbi.

— Nu rămân gravidă, zise ea.

Searapuserestuldeouălafiert într-o o-şi-u drumul va muzică. Nu mai jă.

Acum, da. În timp ce aştepta f 3

câţiva paşi de dans n JJU bea o bere sau i se facă Tău. Avea să mănânce se»

un pahar de vin, la fiecare oră. Noaptea trecută făcuse dragoste, iar acum sosise timpul să înveţe ce înseamnă să te îmbeji. Era singură şi-i plăcea. Aşa învăţase cele mai importante lucruri din viaţa ei.

La patru după-amiază se duse la magazinul Lany

Package din apropiere şi luă un bax de cinci sticle de Ripple. În vreme ce bărbatul punea sticlele în sacoşă, Beth întrebă:

— Aveţi cumva vreun vin asemănător cu Ripple, care să nu fie aşa dulce?

— Vinurile acestea sunt toate la fel, spuse tipul.

— Poate un vin de Burgundia?

Uneori, când mâncau la restaurant, doamna

Wheatiey comanda un vin de Burgun

— Am Gallo, Italian Swiss Colony.

— Paul Masson, spuse Bethp

În seara aceea, pe aruncate pe un se dezbrace. Într-o grămada *dendu* pună scaun, găsise o pereche de pijamale. * * Pe ea, înainte să pice lată... – ci făcu o

Dimineaţă nu se întorsese să bea omletă şi două felii de pâine prW*> ™. citäe în Primul pahar de vin. Era din nou o z

sufragerie găsi. Anotimpurile” lui Vivaldi. Puse cusc Apoi, conştiincioasă, se apucă să bea.

Luni dimineaţă, Beth luă un taxi până la liceul Heniy Clay şi ajunse cu zece minute înainte *de prima* oră. Lăsase apartamentul gol şi curat; chiriaşele încă nu se întorseseră din Cincinanţi. Majoritatea cutelor

Băuse a doua sticlă de vin de Burgundia duminică seara şi apoi dormise tun, zece ore. Acum, în taxi, simţea o uşoară durere în ceafă şi mâinile îi tremurau puţin, dar, dincolo de fereastră, dimineaţa era minunată, iar verdele fraged al frunzelor din copaci era delicat şi proaspăt. Când cobori din taxi se simţea deja uşoară şi pM de viaţă, pregătită să continue, să termine liceul şi să-şi dedice toată energia şahului. Avea trei mii de dolari în contul de economii; nu mai era virgină şi ştia să bea.

Când se întoarse acasă de la şcoală, o întâmpină o tăcere stânjenitoare. Doamna Wheatley, îmbrăcată într-o rochie de casă albastră, spălapodeauabucătăriei. Beth se aşează pe canapea şi luă cartea de Reuben Fine despre închideri. UTA cartea aceea. Văzuse o cutie de Pabst lângă chiuvetă, dar nu simţea nevoia să bea. wa mai bine să nu

bea nimic pentru o vreme. Băuse

Când doamna Wheatley termină, sprijini mopul de frigider şi veni în camera de zi.

— Văd că te-ai întors, începu ea.

Vorbea pe un ton înadins neutru.

Beth se uită la ea.

— M-am distrat, spuse.

Doamna Wheatley părea nesigură în pnrinţa atitudinii ne care ar fi trebuit să o aibă. În final, lăsă să antUQinupecdre Kra intredibü de timid, ca nu se vadă un zâmbet mic. hra mercui lân definitiviatanuedoar şah.

Beth absolvi liceul în iunie, iar doamna Wheatley îi dărui un ceas Bulova. Pe spatele carcasei scria *„Cu dragoste, mama"*. Îi plăcu mult, dar şi mai mult îi plăcu ratingul care sosi cu poşta: 2243. La petrecerea de la şcoală mulţi dintre colegi îi oferiră lui Beth băutură cumpărată pe ascuns, dar ea refuză. Bău punch de fructe şi plecă acasă devreme. Trebuia să studieze; peste două săptămâni urma să participe la primul ei turneu internaţional, în México City, şi apoi la Campionatul Naţional al Statelor Unite. Fusese invitată şi la Remy-Vallon, în Paris, la sfârşitul verii.

Visul ei începea să prindă contur.

OPT

La o oră după ce avionul trecuse graniţa, Beth citea absorbită analiza structurii pionului, iar doamna Wheatley era la cea de-a treia sticlă de bere Corona.

— Beth? spuse doamna Wheatley, trebuie să-ţi mărturisesc ceva.

Beth lăsă cartea jos, fără tragere de inimă.

Doamna Wheatley părea anxioasă.

— Scumpo, tu ştii ce este un prieten de corespondenţă?

— Cineva cu care faci schimb de scrisori.

— Exact. Când eram la liceu, la ora de spaniolă am primit o listă cu numele unor băieţi din Mexic care studiau limba engleză. Am ales unul şi i-am trimis o scrisoare în care îi povesteam despre mine. **Doamna**

Wheatley râseâncet. îl chema Manuel. Am corespondat mult timp, chiar şi pe vremea când eram căsătorită cu Allston. Am făcut schimb de fotografii.

Doamna Wheatley îşi deschise poşeta, scotoci prin ea şi scoase o fotografie instantanee îndoită; dădu lui Beth. Bărbatul din fotografie era slab la faţa, cu pielea surprinzător de palidă şi cu o mustăcioară subţire. Ezitând, Doamna Wheatley spuse:

— Manuel ne aşteaptă la aeroport.

Beth nu avu nicio obiecţie; să ai un prieten din partea locului se putea dovedi chiar un lucru bun.

Dar era descumpănită de felul în care acţionase doamna Wheatley.

— L-ai cunoscut în persoană?

— Nu…

Se lăsă pe speteaza scaunului şi-i strânse braţul lui Beth.

— Ştii, sunt foarte încântată.

Beth observă că era un pic cherebelită.

— De-aceea-tsăve

Doamna Wheatley bătu în retragere".

şi mânecile cardiganului albastru.

— Cred că da.

e*

— Şi como nospuse ¿K

Îmbracă atât de elegant, îmi *deschide* uşile şi are un mod aşa frumos de a comanda la cină…»

Îşi ridica dresurile trăgându-şi-le cu înverşunare peste şolduri, în timp ce vorbea.

Beth bănuia că şi-o trăgeau. Doamna Wheatley şi domnul Manuel Córdoba y Serano. Nu voia să-şi

46 Da, desigur (în original în limba spaniolă) (n.tr.)

Închipuie scena. Doamna Wheatley se întorsese la hotel cam pe la trei dimineaţa şi pe la două jumătate, cu o noapte înainte. Beth se prefăcuse că doarme; simţea miros de parfum şi de gin; doamna Wheatley bâjbâia prin cameră, dezbrăcându-se şi suspinând.

— La început am crezut că e de la altitudine, spunea

doamna Wheatley. 2 250 de metri.

Stând în faţa mesei de machiat, se aplecă înainte cu un umăr şi începu să-şi aplice ruj pe pomeţi.

— Te cam ia cu ameţeală, dar la modul plăcut. Acum cred că este vorba de cultura lor. Se opri şi se răsuci spre Beth. În Mexic nu e nici urnă d puritanism protestant. Toţi sunt catolici’s Se în prezent. Doamna Wheatley îl citise pe Atan Watts

Whea-Spăr TuneorisSI ÎŢI cineva din copilăria ei W* – parcă – ar fi vorbit distantă, vocea TLvenkl Qty deşi

Alma Wheatieţ e Wa I teatrală def P

secretă. Pe Beth o să enei T „r** „T v. 1… u» majenea. Preţ de o clipă îşi don să? aducă Inte că serviciile în cameră erau scumpe, chiar şi cele în pesos, dar nu o făcu. În schimb, ridică receptorul şi formă şase. Bărbatul de la capătul celălalt răspunse în engleză. Îi comandă o margarita şi o Cola mare, la camera 713.

— Ai putea veni la Folklórico, spuse doamna Wheatley. Din câte am înţeles, doar costumele merită costul biletului de intrare.

— ¡detequillaln-tr.)

— Turneul începe mâine. Trebuie să lucrez la închideri.

Doamna Wheatley stătea pe marginea patului, admirându-şi picioarele.

— Beth, scumpa mea, spuse visătoare, te-ai gândit că poate e nevoie să lucrezi şi la tine? Nu există doar şahul pe lume.

— Asta ştiu eu să fac.

Doamna Wheatley oftă din rărunchi

— Experienţa m-a învăţat aftu nu este neapărat şi ceea ce contează cel mă «mult.

— Şi ce anume contează?

— Să simţi că trăieşti. Să creşn, m

spuse doamna Wheatley pe ion

Culant mexican?

Cum amărât de vânzătorp] acea ar fi vrut Beth să spună. r sentimentul de gelozie care o meer.

— Beth, continuă doamna WJE* BeHas plină de convingere. N-ai vizitat Zoologică este

Artes sau Parcul Chapultepec-Graair trecut încântătoare. Ai mâncat în camera şi!

tot timpul cu nasul în cărţi de şah. J-u să te relaxezi? Măcar în ziua de dinaintea turneui. mai gândeşti şi la altceva, în afară de şah.

Beth ar fi pălmuit-o, dacă ar fi putut. Să viziteze locurile acelea însemna să meargă cu Manuel şi să-i asculte poveştile nesfârşite. Îşi ţinea tot timpul mâna pe umărul sau pe spatele doamnei Wheatley, stând prea aproape de ea, zâmbind prea entuziast.

Mamá, spuse ea, mâine, la zece, 30 c cu negrele ttiva campionului Braziliei, Octavio Marenco. Í înseamnă că el mută primul. Are treizeci şi patru şi **este Mare** Maestru International. Dacă pierd, **trebui** să plătim toate cheltuielile de călătorie, toată această aventură, dinbanii noştri. Dacă voi câştiga, voi jţicadupă-amiază cu un adversar chiar mai puternic ¿ecât Marenco. Trebuie să lucrez la închideri.

— Scumpo, tu eşti ceea ce se numeşte un jucător „intuitiv”, nu?

Doamna Wheatley nu discutase niciodată cu ea

aşa mi Se uneori văd mutările, pur ca şi cum ar veni singure la mine.

— Am observat că mutările cele mai aplaudate Îad atunci * 0 ex-resie

Beth rămase surprinsă.

— Cred că da, spuse.

— Touiţia nu vine din cărţi. Bănuiesc că, de fapt, nu îţi place Manuel.

— Nu am nimic cu Manuel, spuse Beth, dar el nu vine să se vadă cu mine.

— Nu contează, spuse doamna Wheatley. Ai nevoie să te relaxezi. Nu există în lumea asta un jucător mai talentat **decât** tine. Nu am nici cea mai mică idee ce **abilităţi utilizează** o persoană când joacă şah, dar sunt **convinsă** că un pic de relaxare nu poate decât să le îmbunătăţească.

Beth nu *spuse nimic.* Era furioasă de câteva zile *Nu-i* plăcea México *City, n*ici hotelul enorm din beton la care erau cazate, cu faianţa crăpată şi scurgerile de la robinete. Nu-i plăcea mâncarea de la hotel şi nu voia să mănânce singură la restaurante. Doamna Wheatley fusese plecată în fiecare zi cu Manuel, la prânz şi la cină; Manuel avea un *Dodge* verde şi părea să fie mereu la dispoziţia ei.

— De ce nu vii *şi tu cu noi la* prânz? spuse doamna Wheatley. Te aducem înapoi *şi te poţi pune pe* învăţat după aceea.

Beth *dădu să răspundă*, dar se auzi ciocănind la uşă. Sosise mărgărită *comandată de* doamna Wheatley. Beth semnă în timp ce doamna Wheatley sorbi din pahar de câteva ori, privind lumina soarelui prin fereastră.

— Nu m-am simţit *foarte bine în* ultima vreme, spuse doamna Wheatley mijind *ochii*

Beth o privi cu răceală. Doamna Wheatley era palidă şi supraponderală. Ţinea paharul de picior cu o mână, fluturând-o pe cealaltă spre *talia îngroşată.* Era ceva profund patetic la ea, iar inima lui Beth se înmuie.

— Nu vreau să mănânc la prânz, dar mă puteţi lăsa la Grădina Zoologică. O să iau un *taxi* înapoi.

Doamna Wheatley abia păru să audă, dar după o clipă se întoarse spre Beth, ţinând paharul în acelaşi mod şi zâmbi vag.

— Ar fi frumos, scumpo, spuse.

Beth îşi petrecu mult timp privind ţestoasele de Galápagos, nişte creaturi mari, care se mişcau continuu, greoi şi lent. Unul dintre îngrijitori le aruncase în ţarc o baniţă cu lăptucă udă şi proaspătă alături de nişte roşii prea coapte; cinci îşi făcură loc prin grămadă, în grup compact, molfăind şi tropăind cu labele pline de praf ca ale elefanţilor; aveau feţele stupide şi nevinovate, părând să privească ceva de dincolo de mană.

În timp ce stătea acolo, apăru un vânzător por /awr-48 w; Spuse» Ce™eza Corona.

a. /s-ir1 sos-Bărbatul hârtie cu unlopă P *gradase,* spuse ear! de-a aztec. *Jfuchsimas* de când terminase li.,

Prima bere ** ««0 Mexicului, ™ îl sub soarele torid al Câteva minute S ° dădu ** ăt raPid” «n rondou cu C S văzu Un 311 ** că nu ar fi trebu* SK™ Tpără° tere ştia

Nu avea nevoie de bi; ătU™elnef Pea a doua luase DastiU **Z** j. Nici de calmante. Nu mai IZSia de lunibune. Dar bău berea.

În p us, era după-anuază şi soarele ardea. La Grădina Zoologica erau multe femei, majoritatea îmbrăcate cu rebozos5 închise la culoare, însoţite de copii mici, cu ochi negri. Puţinii bărbaţi prezenţi îi aruncau ocheade pline de subînţeles, dar Beth îi ignora şi niciunul dintre ei nu încercă să intre în vorbă cu ea.} n. reputaţiei mexicanilor de a fi fost veseli şi petrecacesta era un loc liniştit, iar mulţimea se compila muzeu. Era plin de flori.

Îşi termină berea, cumpără alta şi continuă se plimbe. Începuse să se simtă ameţita. Trecu de alţi copaci, de alte flori, de cuşti cu cimpanzei ador După colţ, se trezi faţă în faţă cu’o & mje de gori) e în cuşcă/masculul uriaş şi puM sprijinite unul de celălalt şi sp* de barele din faţă. În mijlocul în femela se sp-n încruntându-se şi muşcana 9

Pe asfaltul din faţa cuştii se afla Nu

tată şi copil; priveau cu aten* mexicani. Chipul bărbatului 11 atrase îl recunoscu…

cu gorila mascul, cu Era scund şi greoi, aducea negru> arcada proeminentă, sprâncen peni> cu paharul aspruşioexpresieimpasibila. peu Batu] era Vasily de bere în mână. Simţi că roşeşte. imposibil să-i Borgov, Campion Mondial la Şan. autoritară, confunzi trăsăturile slave şi încrunu* îl văzuse de mai multe ori pe c-c0 Stlimul negru, *Review*, o dată îmbrăcat ca acum, în cu cravata verde-auriu.

Beth se holbă la el mai bine de un minut. Nu ştiuse că Borgovvaparticipalaacest turneu. Ei 11 fusese deja desemnată o masă; Numărul Nouă. Borgov juca, probabil, la Masa Unu. Simţi un fior rece pe ceafă şi se uită în jos, la berea pe care o ţinea în mână. O duse la gură şi o termină, decizând că va fi ultima până după turneu. îl privi din nou pe rus; intrase în panică. Oare

O recunoscuse? Nu trebuia să o vadă bând. Borgov se uita la cuşcă de parcă aştepta ca gorila să mute un pion. Gorila însă era pierdută în gândurile proprii, ignorându-i complet. Beth o invidia.

Beth nu mai bău bere în ziua aceea şi se duse devreme la culcare, dar o trezi doamna Wheatley când se întorsese, cam în jur de miezul nopţii. Doamna

Wheatley tuşea destul de răuân timp ce se dezbrăca în camera întunecată.

— Aprinde lumina, spuse Beth, nu dorm. acces

Apri Cred am at un virus.

nu de tPot. Tetbum v-11 baie şi Ainchise uşa dar noptieră. Era patru Cea-Sul mic îaPonez> de Pe dezbrăcându-se – f Şi ZeCe Zeomotele pe care le făcea şi-o suprime – era. tusea pe care încerca sa de jucat prima rkunlrozitor de enervante. Beth avea furioasă şi înecă PeSte şase ore* Stătea pat să facă linişte aşte Ptând ca doamna Wheatley

* * *

şi o cam – ne° eraunbărbat scund, cu pielea ciocolatie lr\JE* * CU Canari năucitor de colorată. Nu vorbea ngieza aproape deloc, iar Beth nu ştia portugheză; începură să joace fără să converseze. Beth nu avea, oricum, niciun chef de vorbă. Îşi simţea ochii iritaţi şi o durea tot corpul. Nu se simţise bine încă de când aterizase avionul în Mexic, de parcă în ea debuta o boală pe care nu o mai avusese niciodată; în plus, nu reuşise să adoarmă la loc, noaptea trecută. Doamna

— «. Şterjsss *tei dar erau* acasă, în Kentuclcy. Stătea pe spatfcu braţele pe Ianga corp, exact ca *la* Methuen, când avea opt am *şi se* chinuia să adoarmă în patul ei de lângă uşă. Iar acum, pe scaunul drept, din lemn, cu vedere spre un lung şir de *table de şah*, din sala de bal a unui hotel mexican, se simţea iritată şi puţin ameţită.

Marenco *tocmai deschisese* cu pion la e4. Ceasul ei ticăia. *Ridică din umeri şi mută la* c5, sperând ca mutările *clasice din* Apărarea Siciliana o vor *ajuta* să-şi regăsească echilibrul, înainte *ca jocul să se complice.* Marenco mută

calul regelui, ca la carte. Beth avansa cu pionul de *la du la d4; Marenco făcu schimb de* pioni. Beth începu să se relaxeze, în *vreme ce mintea ei îşi* muta atenţia de *la corp*, la *forţele care se dezvoltau pe* tablă.

Pană *la* unsprezece şi jumătate *îl lăsase* fără doi pioni, iar spre după-amiază Marenco ceda partida. Nici nu se apropiaseră *de o eventuală închidere*; când Marenco se ridicase *şi-i* întinsese *mâna*, tabla era mea plină de piese necapturate.

Mesele Unu, Doi şi *Trei fuseseră* ***aranjate*** într-un separeu, vizavi de sala de bal. *Beth aruncase o* privire în grabă, dimineaţă; întârziase *cinci minute la partida* ei şi nu se oprise să se uite înăuntru. Acum *porni* într-acolo, traversând camera cu *podeaua acoperită de* covor. Jucătorii erau aplecaţi asupra *tablelor. Veniseră* am Filipine, Germania de Vest, Islanda, *Norvegia şi* cei mai multi fiind tineri, majoritatea *bărbaţi. Mai* erau şi două femei: nepoata unui funcţionar *mexican, la* Masa 22, şi o casnică tânără, cu trăsături *intense*, din

Buenos Aires, la Masa 17. Beth nu se opri să le privească tablele.

Pe culoar, în faţa separeului, se strânseseră mai multe persoane. Îşi făcu loc prin mulţime şi intră în camera unde, la Masa Unu, îmbrăcat cu acelaşi costum şi cu aceeaşi expresie încruntată, juca Vasily Borgov, privind cu ochi inexpresivi tabla din faţa sa. Pe Beth o despărţea de el o mulţime cuprinsă de o tăcere reverenţioasă, dar jucătorii stăteau pe un fel de piedestal din lemn înalt de câţiva centimetri, aşa că îi putea vedea foarte bine. Pe peretele din spatele lui se afla o tablă cu piese de carton pe care era replicată partida; un mexican tocmai muta unul dintre caii albului, când Beth intrase în cameră. Jocul era strâns, dar Borgov părea să fie în avantaj.

Se uită la el, apoi îşi mută rapid privirea. O speria chipul lui, atât de concentrat. Se întoarse şi pleca, pornind încet pe hol.

Doamna Wheatley era în pat, trează. Clipi spre Beth, trăgându-şi aşternutul până la bărbie.

— Bună, scumpo.

— Vrei să mâncăm la prânz împreună? o întrebă Beth. Nu mai joc până mâine.

— Prânzul… spuse doan

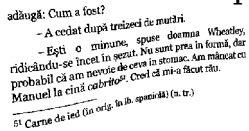
adăugă: Cum a fost?

– A ceda după treizeci de mutări.

– Eşti o minune, spuse doamna Wheatley, ridicându-se încet în şezut. Nu sunt prea în formă, dar probabil că am nevoie de ceva în stomac. Am mâncat cu Manuel la cină *cabrito*[51]. Cred că mi-a făcut rău.

[51] Carne de ied (în orig. în lb. spaniolă) (n. tr.)

217

Era *foarte palidă.* **Cobori încet din pat şi se duse la baie.**

— *O* **să mănânc** *un sandvici sau* **un taco mai uşor.**

Competiţia era strânsă, puternică, iar nivelul profesioniştilor din turneu era mai ridicat decât orice experimentase Beth până acum. Cu toate astea, odată ce trecu de prima partidă, după o noapte aproape nedormită, efectul asupra ei nu era unul der n-a, t. Mergea ca uns, toate indicaţiile fiind date ş, în engleză, şi în spaniolă. Totul se desfăşura calm.

unui austriac pe nume Diednen, nMcedae frumos, îmbrăcat cu vesta cotata.» în timpul jocului de mijloc, flori *co*la centrul tablei, mai ales cu P10 „”» ™ p5 „vMl] de complexitatea care părea centrul tablei degetelor, în vremecepuneastăpânir

şi începea să-i distrugă apărarea a striveşte o coajă de ou„Le «resăse gafe şi fără să facă măcar o mutare desp Poată spune că e greşită, dar Beth *

mortală, cu calm controlat, lăsându-l, la a douăzeci şi treia mutare, fără nicio speranţă.

Doamna Wheatley o invitase să ia cina cu ea şi cu Manuel; Beth refuzase. Deşi în Mexic se cinează abia la ora zece, nu se aştepta să o găsească pe

Eraimora stătea un pahar, băut

Wheatley avea în jur de 45 şi ridurile de îngrijorare de pe frunte o făceau să pară mult mai în vârstă.

— Bună, scumpo, spuse cu voce slăbită.

— Nu te simţi bine?

— Nu prea sunt în apele mele.

— Pot să chem un doctor.

Cuvântul „doctor” rămase ca suspendat în aer; apoi doamna Wheatley spuse:

— Nu este aşa grav. Cu puţină odihnă, îmi trece.

Beth încuviinţă şi se duse la baie să se spele. O îngrijora starea doamnei Wheatley şi felul în care arăta. Dar, când Beth reveni în cameră, ea se ridicase din pat şi netezea cuvertura, vioaie. Zâmbi crispat.

— Manuel nu o să mai vină.

Beth o privi întrebător.

— Are nişte treburi în Oaxaca.

Beth ezită o clipă.

— Cât stă plecat?

Doamna Wheatley oftă.

— Cel puţin până plecăm.

— Îmi pare rău., i<v; t

Wheatley, nu am tosi

— Ei bine, **zise** doamna w feideţ) enver **pernă. Pe nopneraae i** pe **jumătate. Doamna ani, dar paloarea feţei**

Beth o fixă cu privirea, apo ***w e bine> spuse Beth. Domnul Wheatleynu părea foarte amuzant***

— Adevărul e, spuse doamna Wheatley, că Allston nu găsea niciodată nimic amuzant, cu excepţia lui ***Eleanor Roosevelt.***

În turneul din Mexic fiecare jucător avea o partidă pe zi. Dura şase zile. Primele două partide jucate de Beth fuseseră destul de simple pentru ea, ***dar*** a treia o ***luă prin surprindere.***

Sosise cu cinci minute mai devreme şi era deja în faţa tablei când adversarul ei se apropie, timid, de roasă. Arăta ***de vreo doisprezece ani. Beth îl văzuse*** Prin sala de ***bal, trecuse pe lângă mesele la care juca*** el dar nu ***prea îi acordase atenţie şi nu-şi dăduse*** ama ce mic era. ***Avea părul negru şi ondulat, purta o*** aşa sport ***demodată, atât de apretată încât cutele sub mă Deci stăteau ţepene, departe de braţele lui*** Era foarte ***ciudat, nu-i plăcea cum o făcea*** tiim/1 ar fi trebuit ***să fie copilul-minune de la wineu.*** Iar el arăta al naibii ***de***

serios.

Beth îi întinse mâna.

— Beth **Harmon.se prezentă.**

El se *ridică,* înclinând» V i-o scutură o singură dată „luă mâna

Georgi Petroviri Girev, spuse. Apoi zâmbi timid. Fusese un zâmbet mic, pe toţi

— Sunt onorat.

Beth se simţi tulburată.

— Mulţumesc.

Băiatul se aşeză, apoi apăsă butonul ceasului ei. Beth mută pionul la d4, bucuroasă că mută prima împotriva acestui copil enervant.

Partida începu conform rutinei, cu Gambitul Damei Acceptat; el îi captură pionul nebunului oferit drept sacrificiu, apoi amândoi mutară spre centru. Dar, pe măsură ce se dezvolta, jocul de mijloc devenea mai complex decât de obicei. Beth îşi dădu seama că totul juca o apărare extrem de sofisticată. Muta tep-e, înnebunitor de repede, şi părea să ştie exact m-lli 11 la încercare cu câteva SSA a d Contira A imperturbabil. Trecu o) unseseră cam pe la a treizecea mutare, şi. Se stt-eseră mai mulţi bărbaţi. Beth E m? Ce muta o Piesă, îi privi braţul slab, iţ.

riudahâl p a uta. Parcă era o maşinărie. *Ah,* audohile nuc, se gândi ea, realizând că probabil şi adulţii cu care jucase ea simţiseră exact ca ea acum

Se făcuse după-amiază şi majoritatea partidelor se sfârşiseră. Ajunseseră la a treizeci şi patra mutare. Beth voia să termine odată şi să se întoarcă la doanu» Wheatley. Era îngrijorată. Se simţi bătrână şi obosita jucând împotriva acestui copil cu ochi negnă Strălucitori, care muta scurt şi rapid; ştia la cca. În mică gafă, o să se înfig» la **beregata** e, Prin de

Mai **erau** douăzeci şi cinci de minute. Trebuia să se *grăbească şi să ajungă la patruzeci de* **mişcări înainte ca** *steagul ei să coboare. Dacă nu era* **atentă, putea** *sfârşi într-o criză de timp serioasă. Or asta* **era ce le** *făcea ea de obicei celorlalţi; nu-i plăcea. Niciodată* **nu** *rămăsese cu*

timp puţin la dispoziţie.

Ultimele mutări fuseseră schimburi *la* centru, cal şi nebun *pentru cal şi nebun, şi* un *schimb* de turnuri câteva mutări *mai încolo. Simpliñca destul de* mult situaţia, însă *problema era că se* contura o închidere, or ea ura *închiderile.* Acum, văzând *că el avea* asupra *ei un avantaj de* patruzeci *şi cinci de* minute, nu se *simţi în largul* ei. O să scape *din aglomeraţia* aceasta. Mută *calul şi-i captură cu el* nebunul *de alb. Băiatul răspunse imediat, fără măcar să o privească. Îi* captură nebunul *de* negru. *Continuară de parcă* fiecare mutare fusese prestabilită, *până când tabla rămase* aproape goală. *Fiecare jucător avea câte un turn, un cal,* patru pioni şi regele. Beth mută regele *pe linia lui*, iar *el* făcu la *fel. În faza aceasta, puterea de atac a regelui crescu* în *mod vizibil; nu mai era nevoie să-l ţină* pitit în rocadă. Problema *acum era* cum să *ajungă cu* pionul pe rândul opt, să-l promoveze. Se *apropiau de închidere.*

Beth trase aer în *piept, scutură din cap să-şi* limpezească mintea şi *începu să se concentreze* asupra poziţiei. Cel mai important *acum era să aibă un plan.*

— *Cred că* ar trebui să amânăm, *spuse încet* Girev.

ceas. Coborâseră ambele steaguri. *Lui Beth nu i*

mai întâmplase niciodată. Era năucită bleagă în scaunul ei.

— Trebuie să-ţi sigilezi **mutarea,** spuse *Girev.*

Îi tíem nu 1 se şi rămase ca o îi privi chipul, palid şi serios, *apoi se uită* la

brusc, Beth arătă stânjenită şi ridică mâna chema directorul de turneu.

It. Era un

Se apropie unul dintre ei, cu pas le bărbat de vârstă mijlocie, cu ochelari groşi.

— Domnişoara Hármon trebuie să-şi sigileze

0 tarea, zise Girev.

Directorul se uită la ceas.

— Mă duc să iau un plic.

Beth privi din nou tabla. Părea destui de clar. Trebuiasă avanseze cu pionul turnului cu care decisese deja să ajungă pe rândul al patrulea. Directorul îi înmână un plic şi se retrase, discret, câţiva paşi înapoi. Giiev se

ridică şi se întoarse cu spatele, politicos. Beth scrise „a4” pe fişă, o împături, o puse în plic şi i-o înmâna directorului de turneu.

Se ridică, înţepată, privind în jurul ei. Nu mai era nicio partidă în desfăşurare, deşi câţiva jucători mai erau încă acolo, uniâpe scaune, alţii împicioare, studiind poziţii pe tablele de şab. Câţiva erau îngrămădiţi peste anumite table, analizând partidele care se încheiaseră.

Girev se întorsese la masă. Avea o **expresie** extrem de serioasă.

e în aer liber? Adică filme la liber?

— Pot să vă întreb ceva? zise el.

— Da.

— Am auzit că în America te poţi uita la făme din maşină. Este adevărat?

— Cinematografele **cinematografele în aer îi**

Da. *Filme* cu *Elvis Presley* ia care vă uifati din

Sr Jebbie Reyn*o*idă şi

— Desigur.

Băiatul o privi şi, dintr-odată, faţa i *se* lumină de *un zâmbet larg.*

— Cred că mi-ar plăcea mult! *spuse el.*

— Sunt sigură.

Doamna Wheatâey dormise profund toată noaptea *şi încă dormea când se trezi Beth. Se simţea odihnită şi vigilentă; se dusese la culcare mgnjorata de* amânare, dar pană *dimineaţă îi trecuse.* Mutarea cu pionui era puternică. Merse *desculţa de la unde dormise, spre pat, unde doamna Wheatâey*; mea dormea. Îi puse *mâna pe frunte. Era rece. Beth o săruta uşor pe* obraz şi se duse *la baie să-şi facadus. Când* pleca la micul *dejun, doamna Wheatâey mea dormea.*

Partida ei de dimineaţă era cu un mexican înjur de *douăzeci de ani. Beth juca cu negrul, alese Siciliana şi prinse nepregătit la a nouăsprezecea mutare. Apoi* începu, încet, să-i *distrugă jocul. Îşi simţea mintea* foarte limpede *şi reuşea să-l ţină atât de ocupat în* apărare, încercând să-i *blocheze atacurile, încât reuşi să* facă un schimb nebun –

doi pioni – care-l *lăsă cu* regele expus într-o poziţie care-i permise *lui Beth să-i* dea şah la cal. Când îşi mută **regina,** *mexicanul se* naica şi spuse:

— Destul Gata.

Dădu din cap furios.

— Cedez jocul.

swswtri mă – Joci… extraordinar, spuse mexicanul. Ai reuşit & mă faci să mă simt neputincios.

Se înclină uşor, se întoarse şi plecă de la masă.

După-amiază, în timpul partidei cu Girev, Beth jucă uimitor, cu mutări rapide, pline de forţă. De data aceasta Girev avea o cămaşă **albastru**-deschis; mânecile îi ieşeau în relief, colţoase, precum marginile unui zmeu pentru copii.

Beth se aşezase nerăbdătoare la masă în vreme ce directorul de turneu desigilase plicul, **efectuând** mutarea cu pionul pe care ea o indicase cu o **zi înainte.**

În timp ce aştepta ca Girev să mute, Beth se ridică şi se plimbă prin sala de bal aproape goală, unde se mai jucau alte două amânări. Îl privi de mai multe ori din cealaltă parte a camerei: Girev stătea **aplecat** asupra tablei, cu obrajii palizi **sprijiniţi** în pumnu' mici, încleştaţi. Cămaşa bleu părea **strălucitoare** cu cauza luminilor. Beth îl ura. Îi ura **seriozitatea** şw tinereţea. Îşi dorea să-l strivească.

hm de va jumătatea sălii ta butonul ceasului V se me dreaptă. Nu se inului, exact

Girev îşi mutase turnul pe o >.

cum ea îşi lmaginase e 0 va fgce Era a ta; avansa, ar cu *pionul apoi se răsuci pe* dffi *pleca prin* cameră. *Găsi o masă pe careseafiaocar J¡ de apa şi câteva pahare de hârtie. Îşi turnă un pahar,* observând, surprinsă, cum şi tremura mâna. Când se întoarse la masă, *Girev îşi făcuse deja* mutarea. Mută *şi ea, imediat, dar nu cu turnul în apărarea* pionului, pe care îi abandonă, *ci avansa* cu *regele. Ridică figura* uşor, cu *vârful degetelor, aşa cum văzuse, cu ani în urmă,* în *Cincinanţi, că făcea bărbatul care semăna cu un pirat,* apoi o *aşează la d4, se întoarse şi*

se îndepărtă din nou.

Continuă aşa, fără *să se aşeze deloc la masă. După* trei *sferturi de oră, îl învinsese. Fusese simplu aproape prea uşor.* N-a *trebuit să facă decât un* schimb de turnuri la momentul *potrivit. În urma schimbului, regele lui fusese nevoit să se retragă, atât cât să-i permită ei să-şi mute pionul şi să-l promoveze în* regină. *Numai că Girev nu a aşteptat să se* aju ga acolo; a *cedat partida imediat după mutarea cu turnul şi schimbul care a* urmat. *Făcu un pas spre ea ca şi* cum ar fi dorit *să-i spună ceva, dar, văzându-i cmpui,* se opri. Pentru o *clipă, Beth se înduioşă, ammtându-şi* ca ea însăşi fusese *un copil în urmă cu doreapra am* şi că se simţea *devastată când pierdea o partidă de şah.*

Îi întinse mâna, *iar când el i-o scutură, Beth se forţă* să-i zâmbească *şi-i spuse:*

— Nici eu nu am fost la un *cinematograf drive în* Băiatul clătină din cap.

turnul „3 r fi trebUIT să te las să faci wutarea cu

Joci JTZ ani început să

— Patru pietrei-05 TIpresiesbra.

Şi dacăvis «56 Ceea Părea nedumerit

„RaiÂÂsprezeceaniveificampionmondial, ce vei face cu restul vieţii tale?

Tot nedumerit era.

— Nu înţeleg, zise.

* * *

Doamna Wheatley se duse la culcare devreme; în dimineaţa următoare părea să se simtă mai bine. Se trezi înaintea lui Beth, plecară împreună la parter să ia micul dejun în *Cámara de* Toreros[17], iar doamna Wheatley comandă o omletă spaniolă şi două ceşti de cafea. Mâncă tot, iar Beth se simţi uşurată.

Pe avizierul de lângă biroul de înregistrare era o listă de jucători; Beth nu se uitase la ea vreme de câteva zile. Dar acum, intrând în salon înainte de partida, se opri *şi* se uită la scorni. Erau enumerat, în ordinea ratinguiui

17 Camera toreadorilor (în orig. În lb. spaniolă) (n. tr.)

internaţional pe car ¡X jucătoni. Borgov era primul, cu 2715. Haimon era a şaptesprezecea, cu 2370. După numele fiecărui jucător se *afla o serie de căsuţe în care* era *indicat scorul pentru* fiecare rundă: „o” însemna *înfrângere,* „1/2” – cedare *şi „1”* – victorie. Numărul de cedări era foarte mare. Doar *trei nume* aveau *„1” pe linie*; Borgov şi Haimon *erau două dintre ele.*

Cuplurile *de* **jucători erau indicate puţin mai încolo, pe partea dreaptă**. *În fruntea* **listei se afla BORGOV**-*RAND şi, mai jos, HARMON-SOLOMON. Dacă ea şi Borgov câştigau azi, nu* **însemna neapărat că vor juca finala unul** *împotriva celuilalt,* **a doua a. Beth nu era sigură** *dacă îşi* **dorea sau nu să joace cu el. Partida împotriva** *lui* Girev **o cam era neliniştită în legătură cu** sănătatea **doamne, Wheatley; în ciuda faptului că aparent îşi paloarea ascunsă** *sub obrajii fardaţi şi zamuttui forţat o* **îngrijorau.**

În salon începuseră să se audă voci *amestecate,* **jucătorii îşi găseau mesele, îşi** instalau **c-sun e ş,** se pregăteau să joace. Beth se scutura *de* stern» de nelinişte, găsi Masa Patru – prima din camera mare? i-l aşteptă pe Solomon.

Partida împotriva *lui* **Solomon** nu se dovedi deloc uşoară; lui Beth îi trebuiră *patru ore* înainte de a-l forţa să cedeze. Cu toate acestea *reuşi, pe* tot parcursul partidei, să-şi menţină *avantajul, micul* avantaj pe care îl oferă prima *mutare, când joci* cu albele. Solomon nu vorbise deloc, dar Beth putea vedea din modul în care îşi luase imediat tălpăşiţa, că era furios fiindcă fusese învins de o femeie. Văzuse

* destul de des şi începuse să recunoască-semnele uşurinţă. O înfuria, de obicei, dar nu şi de data asta. Mintea îi era în altă parte.

După ce Solomon plecă, Beth se duse în camera mica unde juca Borgov, dar o găsi goală. Poziţia câştigătoare – a lui Borgov – era încă afişată pe tabla mare de pe perete; era la fel de devastatoare ca victoria lui Beth asupra lui Solomon.

Întoarsă în salon, se îndreptă spre avizier. Unele dintre cuplurile de adversari care aveau să joace a doua zi fuseseră deja publicate. Beth rămase surprinsă. Se apropie să privească mai bine, cu inima în gât; în partea de sus alistei finale, cu litere mari, negre, scria: BORGOV – HARMON. Clipi şi citi din nou, ţinându-şi respiraţia.

Beth luase trei cărţi cu ea în México City. Ea şi doamna Wheatley au cinat în cameră, iar după aceea

Beth se apucă să citească *Grandmaster Games &* în carte erau şi cinci partide jucate de Borgov. O deschise la prima şi începu să o joace, folosindu-şi tabla şi piesele ei. Făcea asta deseori, bazându-se, în general, pe capacitatea ei de a vizualiza o partidă atunci când o juca din nou, dar de data aceasta scopul era să-l

aibă pe Borgov în faţa ei în cel mai palpabil mod posibil. Doamna Wheatley citea **în** pat, iar **Beth** juca partidele, căutând puncte slabe. Dar nu găsi niciunul.

Le jucă iar, oprindu-se asupra anumitor poziţii în care posibilităţile păreau aproape infinite şi le încercă pe toate. Stătea cu ochii pe tablă cu nuntal gdită de orice alt detaliu atentă exclusiv la combinaţiile care i orice alt detanu, aieiu un sunet venit se dezvoltau în cap. Din cana

¡rMae Ştri (înorig/mib. englez & Hn. trO

53 Partidele dinspre doamna Wheatiey sau o mişcare subtilă a aerului o aduceau la *realitate*; privea în jur, ameţită *simţind o tensiune* dureroasă în muşchi şi un fior *subtil de* încă *în stomac.*

I se mai întâmplase *de* câteva ori în ultímul an să se simtă *aşa,* nu doar ameţită, ci înspăimântată de nesfârşitul şir *de posibilităţi şi* ramificaţii specifice jocului *de şah. Spre miezul nopţii,* doamna Wheatiey îşi puse cartea *deoparte şi se* culcă, în linişte. *Beth* rămase *ore întregi în* fotoliul verde, fără st audă sforăiturile blânde ale doamnei Wheatiey, fără st simtă în *nări* mirosul ciudat al hotelului mencan; i se părea că marginea *tablei de şah* cumpărate de a magazinul *Purceii din* Kentucfcy reprezenta, de fapt marginea unei *prăpăstii şi* că ea era la «prăbuşească, susţinută acolo doar c-o*

sale mintale vedeân

acestui *sport elegant şi mortal, re idum* pericole. N-avea cum să *se odihnească.*

Se duse la *culcare abia pe la patru dimineaţa* şi, când *adormi*, visă că se îneacă.

* * *

În salon se adunaseră *câteva persoane. Îi* recunoscu pe *Marenco, îmbrăcat acum la costum şi* cravată; Marenco flutură din *mână spre ea când intra,* iar ea se sili să-i zâmbească. Îi *era frică să-l revadă pe* acest jucător, deşi îl bătuse *deja. Avea nervii întinşi şi* ştia cum să se liniştească.

La şapte dimineaţa făcuse duş, neputând să scape de tensiunea care o cuprinsese încă de când se e* Abia reu? se cobere să-şi bea cafeaua *de* **aoa\a. Apoi se sp-se**

Borgov se aşeză. Auzi ca din depărtare vocea

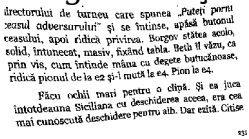

directorului de turneu care spunea „Puteţi porni ceasul adversarului" şi se întinse, apăsă butonul ceasului, apoi ridică privirea. Borgov stătea acolo, solid, întunecat, masiv, fixând tabla. Beth îl văzu, ca prin vis, cum întinde mâna cu degete butucănoase, ridică pionul de la e2 şi-l mută la e4. Pion la e4.

Făcu ochii mari pentru o clipă. Şi ea juca întotdeauna Siciliana cu deschiderea aceea, era cea mai cunoscută deschidere pentru alb. Dar ezită. Citise

O (

°. – 4 „Ho\iaro. Îi

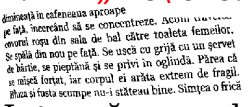

dimineaţă în cafeneaua aproape pe faţă, încercând să se concentreze. Acum [illegible] covorul roşu din sala de bal către toaleta femeilor. Se spălă din nou pe faţă. Se uscă cu grijă cu un şervet de hârtie, se pieptănă şi se privi în oglindă. Părea că se mişcă forţat, iar corpul ei arăta extrem de fragil. Bluza şi fusta scumpe nu-i stăteau bine. Simţea o frică

Intensă, ca o durere de dinţi.

Mergând pe hol, îl văzu pe Borgov. Stătea acolo, bine înfipt în picioare, cu doi bărbaţi pe care nu-i recunoştea. Toţi purtau costume de culoare închisă. Stăteau apropiaţi şi discutau încet, secretos. Îşi plecă ochii şi trecu pe lângă ei, intrând în camera mică. Înăuntru, nişte bărbaţi aşteptau cu aparatele de fotografiat pregătite. Reporteri. Se strecură în spatele pieselor negre de la Masa Unu. O privi un moment, auzi vocea directorului de turneu care anunţa că „Partida un începe în trei minute", apoi ridică ochii.

Borgov traversa camera, către ea. Costumul se aşeza bine pe el, iar cracul pantalonilor venea uşor drapat pe pantofii negri, din piele. Beth îşi întoarse ochii înapoi la

tablă, jenată, dominată de un sentiment ciudat.

Înr Jt Sfbr să joace ceva nou pentru amâiidoi, a-fel în «sa nu-i ofere *lui Borgov avantajul* cunoştinfe *sale cu mult mai bogate decât ale* ei. *Borgov* mută *cal* (3, *iar Beth calla c6* pentru *a-şi proteja pionul. Apoi, fără să ezite, Borgov mută* nebunul *pe coloana* calului în a cincea căsuţă, *iar Beth simţi că-i plesneşte* inima. *Deschiderea Ruy López. O jucase destul de des,* dar, în *această partidă, o speria. Era la fel de complexă şi* de atent *analizată ca Apărarea Siciliană, având zeci de linii pe care Beth* nu *le cunoştea prea bine, doar le memorase din cărţi.*

Cineva declanşă un *fiash făcând o fotografie,* iar Beth *îl auzi pe directorul de turneu răstindu-se la el să nu mai deranjeze jucătorii. Beth avansă cu pionul la turn trei, atacându-i nebunul. Borgov şi-l retrase. Se* sili să se *concentreze, îşi mută celălalt cal, iar Borgov ¥ protejă regele în rocadă. Îi era totul familiar,* cu toate acestea *nu reuşea să se relaxeze. Beth trebuia să decidă acum ce voia să joace: varianta deschisă sau* Pe cea *închisă. îl privi pe Borgov, apoi tabla. Îi luă* Pionul cu *calul, începând să deschidă. Borgov mută* Pion la d4, *cum Beth ştia că va face, iar cajucă pion* la b5 pentru că era *obligată, ca să fie pregătită când el*va muta turnul. *Candelabrul aflat deasupra mesei lor* fócea prea multă lumină. *Iar ea începea să se simtă* PIerdută, de parcă *restul partidei ar fi fost deja scris,* de Parcă ar fi fost blocată într-o coregrafie *plină de fente* **râr?** impucau clar într-aca

Scatură din cap ca să şi-l limpezească. Nu se ajunsese încă acolo. Încă mai mutau conform vechilor strategii cunoscute şi singurul avantaj pe care albul îl avea deocamdată era avantajul pe care albul îl are

Întotdeauna –, prima mutare.

Cineva spusese că, atunci când computerele vor învăţa să joace şah unul contâa celuilalt, albul va câştiga întotdeauna pentru ci mută primul. Cala X şi o. Dar nu se ajunsese acolo. Beth nu juca împotriva unei maşinării perfecte.

Borgov mută nebunul pe a tâeia căsuţă de pe coloana calului, retrăgându-se. Beth mută pion la d5, el îi captură pionul, iar ea mută nebun la e6. Măcar atâta lucru învăţase

pe vremea când, la Methuen, memora partide din Modern Chess Openings în timpul orelor. Bar acum jocul era larg deschis către o taza în care se putea întâmpla orice. Ridică privirea exact când Borgov, cu faţa inexpresivă, impasibilă, îşi ntsa dama şi o mută în faţa regelui, la ea. Beth clipi fără să înţeleagă. Ce făcea? Voia să-i atace calul la Bor &? v putut lega pionul care proteja calul cu uşurinţa, folosind un turn. Dar mutarea era cam suspecta. Stomacul i se strânse şi simţi că ameţeşte uşor.

Îşi încrucişa braţele peste piept şi începu să studieze poziţia. Cu colţul ochiului îl **vedea pe** tânărul care muta piesele de afişaj, poziţionana regina albă, mare, din carton, la e2. Aruncă o privtf t**? «Scnrezece persoane**

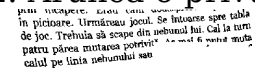
în picioare. Urmăreau jocul. Se întoarse spre tabla
de joc. Trebuia să scape din nebunul lui. Cal la turn
patru părea mutarea potrivit
calul pe linia nebunului sau

a. rul «u nebunul la e7, dar ar fi *fost* foarte *complicat.* Studie un timp posibili…

Sufist „talncredereânsinecâtăă? complî „tră

situaţia. Dacă ar fi mutat *calul pe lin* ia turnului, ar fi înjumătăţit câmpul de atac, dar o «cu oricum. Trebuia să scape de nebun*. În* poziţia aceea, nebunul nu-i putea aduce *decât belele.*

Fără să ezite, Borgov se întinse şi mută cal h d4. Beth făcu *ochii* mari, surprinsă*; se* aşteptase ca *el să mute* turnul. *Da*r chiar şi aşa, poziţia nu părea *ameninţătoare.* Prin urmare, ***decise*** *să mute pionul de la ei la C5. Astfel, forţa calul lui Borgov să-i* captureze nebunul, după care ea ar fi putut să captureze nebunul lui cu calul, scăpând *de presiunea* enervantă de pe celălalt cal, cel care se afla la o distanţă destul *de* mare pe tablă, la e5, unde nu avea *spaţiul* necesar pensia putea fi mutat uşor. Împotriva *lui Borgov* pl d re. unui *cal ar* fi letală. *Beth mută pionul* nebunului de alb, ţinând piesa o clipă între degete înainte de aolasa jos. Apoi se aşeză puţin mai departe pe scaun şi trase aer în piept. Poziţia *arăta bine.*

Borgov îi captura nebunul cu care iar Beth i-l captură cu pionul. Apoi *el înmtfP» ™»* de la C2 la c3, aşa cum *Beth se gândise ca probabil va* face, creând un loc în care

pacostea de nebun putea să se ascundă. Captură, uşurată, nebunul, scăpând de el şi, totodată, scăpându-şi calul *din* ***poziţia*** *jenanta* de Pe linia turnului. Borgov rămase *impasibil şi – captura* palul cu pionul. Ridică ochii să o privească, scurt, imperceptibil, apoi şi-i **întoarse** la *tablă.*

Beth privi tabla neliniştită. *Arătase bine până* acum cat-a mutări, dar în acest moment nu mai arăta la fel de bine. Problema era calul ei de *la* e5. *Borgov ar* putut muta dama pe linia calului, in a Pp 0 ¿ninţând să-i ia pionul cu şah, iar când ea s-ar tt protejat, el ar fi putut să o atace cu nebunul şi ea nu ar mai fi avut scăpare. Dama lui Borgov ar fi acolo şnl-ar lua. În plus, mai era o problemă pe partea cu dama: dară el ar juca turn ia pion, oferindu-i tumul dRept sacrificiu, pentru a şi-l recupera, apoi, cu şah la regină, ai sfârşi cu un pion în plus şi cu poziţia îmbunătăţită. Ba nu, cu doi pioni în plus. Iar ea ar fi trebuit să-şi mute regina pe linia calului, în a treia căsuţă. Dama va d2 nu era bine, din pricina nenorocitului de pion care-i ameninţa calul. Nu-i plăcea deloc să fie obligată să joace va apărare şi studie îndelung tabla înainte de a muta, în căutarea unui mod de a contraataca. Dar elTT?

— Eta să mute dama ca să-şi

S kÂ f înţea ** obrajii. Mai studie mutăneb\ «\ul LT URmă de eztore «feu*?! Cum

avansa ™7! udvase tabla îndelung. Acum, dacă Să o, ™0™1 aşa CWN socotise, avea să-şi piardă St «erQ P0 sibil să «scape aşa ceva? Beth «E. ameninţare cu şah descoperit prin noua poziţie a reginei, iar el contracarase subit cu o mutare care era mai mult decât evident. Beth îl privi-Se uita la obrazul său imperturbabil de rus, imp-d bărbierit, cu cravata înnodată atât de fin sub bărbia mare, şi simţi că frica o paralizează.

Studie tabla cu toată intensitatea de care era capabilă, înţepenită în scaun timp de două» «minute, cu ochii fixaţi pe poziţie. Stomacul. se strânse şi mai tare, în timp ce testa u minte şi renunţa la

O mulţime de mutări posibile. N-avea cum să-şi salveze calul. În cele din urmă, mută nebun la *y,* îl Borgov,

cum *era şi previzibil,* mută regina *la* cal patru, ameninţând din nou *calul cu pionul* nebunului de alb Tot ce *putea face Beth acum era să mute regele la* d2 sau să facă rocada. *Dar niciuna dintre* aceste mutări nu-i *salva calul,* care era pierdut. Alese rocada.

Borgov mută imediat pionul, atacându-i calul. Îi venea să urle. *Tot ce făcea Borgov* era evident, lipsit de imaginaţie, birocratic. Încolţită, Beth mută pion *la dtţ,* atacându-i *nebunul, apoi rămase să privească* mutarea inevitabilă a lui Borgov: nebun *la* turn şase. O ameninţa cu matul. Beth ar fi avut *nevoie să mute* turnul, ca să se protejeze. Iar *el iar îi luat calul cu* dama şi, dacă ea *îi* captura nebunul, dama ar fi *luat turnul din colţ.* Şah. Totul s-ar *fi făcut praf. Beth ar fi fost obligată să* mute turnul ca să-l *protejeze şi ar fi* pierdut un cal între timp. În faţa unui adversar campion *mondial,* îmbrăcat cu o cămaşă *de un alb impecabil, cu o cravată înnodată* impecabil, cu *chipul întunecat, de buldog slav, care nu lăsa loc nici de* dubii, *nici de slăbiciuni.*

Beth îşi văzu mâna cum se întinde, cum apucă regele negru de cap şi-l răstoarnă pe tablă.

Rămase pe scaun un moment, ascultând aplauzele. Apoi, fără să adreseze măcar o privire cuiva, ieşi din cameră.

NOUĂ

— Tequila sunrise54, vă rog, spuse ea.

Ceasul aflat deasupra barului indica ora douăsprezece şi jumătate; la una dintre mesele de la capătul îndepărtat al barului se afla un grup de americance. Erau patru. Mâncau de prânz. Beth nu mâncase la micul dejun şi nu voia nici prânzul.

— Con mucho *gusto*[18]*,* spuse barmanul.

Ceremonia decernării premiilor s-a desfăşurat la două şi jumătate. Beth a rămas la bar şi a băut pe tot parcursul ei. Era pe locul patru, sau chiar cinci. Doi dintre jucătorii cu titlu de Mare Maestru consemnaseră egalitate şi aveau să fie înaintea ei, unul cu 5, iar celălalt cu 5, 5

18 cu plăcere Cm ong.mlb.

puncte. Borgov avea 6 puncte. Ea avea 5.

Bău trei Tequila Sunrise, mâncă două ouă fierte şi apoi trecu pe bere. Marca Dos Equis. I-au trebuit patru ca să-i treacă durerea din stomac şi să i se mai potolească furia şi ruşinea. Dar chiar şi aşa, Beth încă *mai avea în ochi chipul masiv şi* întunecat *al* lui Boreov Simţea aceeaşi frustrare cu care se confruntase în timpul. partidei. Jucase ca o începătoare, ca o tâmpită *pasiv şi neîndemânatic.*

Bău mult, dar tot nu se ameţi. Comandă din nou, fără să vorbească nici măcar un pic peltic. Simţea cum în jurul ei *se crease o* barieră *care* ţinea totul *la* distanţă. *Stătea cu paharul de bere la o masă din capătul sălii de coc*ktail *şi nu se îmbăta.*

Pe la ora trei, doi jucători de la turneu intrară în bar, vorbind încet.

Beth se *ridică şi merse direct în cameră.*

Doamna Wheatley *stătea întinsă în pat.* Avea o mână pe cap, cu *degetele înfipte în păr, de* pard ar fi durut-o. *Beth se îndreptă spre pat. Doamna Merty* nu arăta bine. Beth se *întinse şi o lua de braţ.* Doamna Wheatley era moartă.

Avea impresia că nu simte nimic, dar *avu* **nevoie** de mai bine de cinci minute pentru a lasa jos braţul doamnei Wheatley ca să *ridice receptorul.*

Directorul hotelului *ştia* exact ce era de făcut. În timp ce doi bărbaţi cu o *taiga* intrară în cameră, Beth rămase în fotoliu şi bău *ca/e con leche**, comandata la room-service. Directorul dădea instrucţiunile necesare. Îl auzea, dar nu se *uita. Îşi ţinea ochii pe* fereastră. Mai târziu, când îşi întoarse privirea, văzu o femeie de vârstă mijlocie, într-un costum *gri, care* pusese un stetoscop pe pieptul doamnei *Wheatley.* Doamna Wheatley era pe pat, cu *targa sub ea. Cei doi* bărbaţi în uniformă verde stăteau la marginea patului cu o expres, e stânjenită pe chip. Femeia îşi îndepărtă

56 ** kPfe 0” 0*8 – ta 1 b. spaniolă) (D. tr.)

stetoscopul dând din cap către director, apoi se apropie ¿e Beth. Avea chipul obosit – îmi pare rău, spuse

ea. Beth îşi mută privirea.

— Din ce cauză a murit?

— Hepatită, probabil. Vom afla mâine.

— Mâine, făcu Beth. Mi-aţi putea da un calmant?

— Am sedative.

— Nu vreau sedative, spuse Beth. Îmi puteţi scrie o reţetă pentru Librium?

Doctoriţa o privi lung şi ridică din umeri.

— În Mexic nu aveţi nevoie de reţetă pentru Librium. Vă recomand nişte Meprobamat. Este o /armacia în botei.

Folosind harta de la începutul ghidului de călătorie al doamnei Wheatley, Beth scrise numele oraşelor dintre Denver, Colorado şi tte, din Montana. Directorul îi spusese că asistentul său îi va sta la dispoziţie pentru orice avea nevoie: telefoane, hârţoage, discuţii cu autorităţile. Zece minute mai târziu, o luaseră deja pe doamna Wheatley de acolo; Beth sună asistentul, îi citi lista cu numele oraşelor şi-i dădu numele lui. Asistentul îi zise că o va

«ts*vsszgszsZ.*

simţea nimic.

spaniol (n.tr.)

57 Mare (to on & –

Se *îmbrăcă* într-o pereche de blugi *curaţi Un? «» fi noptiera mică de Jân/pa A pachetul de Chesterfield al doamnei Wheatley, J mototolit chiar de mâna ei. Scrumiera de lângă pachet* era *plină de mucuri. O ţigară, ultima ţigară fumată* de doamna *Wheatley*, stătea *sprijinită de mica* scrumieră, cu scrumul /ung, rece. *Beth o privi îndelung, apoi se duse la baie să-şi usuce părul.*

Băiatul care *aduse sticla mare de cola şi carafa de cafea era extrem* de *respectuos*; flutura *din mână când Beth se apropiase* să semneze *nota. Se auzi telefonul Era* directorul.

— Am găsit numărat, spuse. Din *Denver.* Auzi o serie de *clicuri în receptor şi apoi,* surprinzător de *puternic şi de clar, o voce masculină.*

— *Allston Wheatley la telefon. – Sunt Beth, domnule Wheatley.* Urmă o pauză.

— Beth?

— Fiica ta. *Elizabeth Harmon.*

— *Eşti în Mexic?! Suni din Mexic?!*

— Este în legătură cu doamna *Wheatley.* Privea ţigara din scrumieră, care, de *fapt, se* consumase *fără* să fie fumată.

— Ce face Alma? spuse vocea. *E cu tine, acolo? în* Mexic?

Za falsjnteresat& – l gina aşa cum II la p? vuen orându-şi să fie *în altă parte; totul – a ei* spunea că nu voia să se irrmK".

afle acolo. mplice, că nu voia să se

eWheatley. Amuntm aceasta dimineaţătetefonului, domnul Wheatley

La celălalt capăt alea Domnule Wheatley… ** Beth, în cele din urmă.

— Te poţi ocupa de asta în locul meu? Nu pot veni în Mexic, spuse el.

— Mâine îi fac autopsia, iar eu trebuie să iau bilete de avion. Vreau să spun, să iau un bilet de avion… Dintr-odată, vocea i se pierdu într-o şoaptă. Luă ceaşca de cafea şi bău din ea. Nu ştiu unde să o îngrop.

Domnul Wheatley îi răspunse pe un ton surprinzător de cristalin.

— Sună la Durgin Brothers, în Lexington. Are loc de veci pe numele ei de fată. Benson.

— Şi casa?

— Uite ce e – tonul vocii era şi mai ridicat acum nu vreau să am nimic de-a face cu asta. Am destule probleme aici, în Denver. Du-o în Kentucky, înmormânteaz-o şi ţine casa. Trebuie doar să-ţi plăteşti ratele ipotecii. Ai nevoie de bani?

— Nu ştiu. Nu ştiu cât va costa.

— Am auzit că nu-ţi merge rău. **Copilul**-minune şi tot restul… Nu poţi factura totul drept **cheltuială** de turneu?

— O să vorbesc cu directorul hotelului.

— Bine. Fă-o. Sunt cam strâmtorat acum, dar poţi păstra casa şi titlul de proprietate. Sună la **Second**

National Bank şi întreabă de domnului Erlich.

Se îmbrăcă ***într-o pereche de blugi*** curaţi şi ***Un înco» f, b Pe noptiera*** *mică* ***de lângă*** *pat* ***se Ăżpachetul de Chesterñeld al*** *doamnei Wheatley,* gol, *mototolit* chiar *de* mâna *ei.* Scrumiera de Jangá pachet era plină de mucuri. O ţigară, ultima ţigară fumată de doamna Wheatley, ***stătea*** sprijinită de mica scrumieră, cu ***scrumul*** lung, ***rece.*** Beth *o privi* ***îndelung,*** *apoi* ***se duse la*** *baie* ***să-şi usuce părul.***

Băiatul *care aduse sticla* mare *de cola şi* carafa de cafea era extrem de respectuos*; flutură* din mână când Beth se *apropiase să semneze nota. Se auzi* telefonul. *Era directorul*

— Am găsit numărul, spuse. *Din Denver. Auzi o serie de clicuri în receptor şi apoi,* surprinzător de *puternic şi de clar*, o voce masculină.

— Allston *Wheatley la telefon.*

— *Sunt* Beth, domnule *Wheatiey.* Urmă o pauză.

— Beth?

— Fiica ta. *Elizabeth Harmon.*

— Eşti în Mexic?! Suni *din Mexic?!*

— Este în legătură cu *doamna Wheatley.*

Privea ţigara din *scrumieră, care, de fapt*, se consumase *fără să* fie *fumată.*

— Ce face Alma? spuse *vocea. E cu tine, acolo? în* Mexic?

Tonul era fals interesat. Şi-l *imagina aşa cum îl* văzuse la Methuen, dorindu-şi să fie în altă parte; totul *afiea Zão***” * 86 impuce> ce nu voia *să se*

Amurit, **domnule** Wheatley. Amurit în această

U celălalt capăt al telefonului, domnul Wheatley

— i j.

— Domnule Wheatley… zise Beth, în cele din urmă.

— Te poţi ocupa de asta în locul meu? Nu pot veni în Mexic, spuse el.

— Mâine îi fac autopsia, iar eu trebuie să iau bilete de avion. Vreau să spun, să iau un bilet de avion… Dintr-odată, vocea i se pierdu într-o şoaptă. Lua ceaşca de cafea

şi bău din ea. Nu ştiu unde să o îngrop.

Domnul Wheatley îi răspunse pe un ton surprinzător de cristalin.

— Sună Durgin Brothers, în Lexington. Are loc de veci pe numele ei de fată. Benson.

— Şi casa?

— Uite ce e – tonul vocii era şi mai ridicat acum nu vreau să am nimic de-a face cu asta. Am Qestule probleme aici, în Denver. Du-o în Kentucky, înmormânteaz-o şi ţine **casa. Trebuie doar să-ţi plăteşti ratele ipotecii. Ai nevoie de bani?**

— Nu **ştiu.** Nu **ştiu cât va costa.**

— Am auzit că nu-ţi merge rău. Copilul-minune şi tot restul... Mu poţi factura totul drept cheltuială de turneu?

— O să vorbesc cu directorul hotelului.

— Bine. **Fă-o. Sunt cam strâmtorat acum, dar poţi păstra casa şi titlul de proprietate Sună la** Second **National Bank şi întreabă de domnului Erheh.**

E-r-I-i-c-h. *Spune-i* să *pună casa pe* numele cum să dea de mine. se

Căzu din nou *liniştea* între *ei*. Apoi Beth snn *cât de tare* putea:

— Nu te *interesează* nici măcar cum a murit?!

— Cum a murit?

— De hepatită, cred. Voi afla *mâine.*

— Oh, *făcu domnul Wheatley. Mereu* a fost bolnăvicioasă.

* * *

Directorul şi doctoriţa se ocupară de tot chiar şi de rambursarea biletului de Wheatley. Beth a trebuit să prin care absolvea *hotelul de orice tespo»*

să completeze numea „Fama Statelor *Brothers, din*

Directorul îi contactă pe cei de la.

Lexington. Asistentul o conduse pe Beth la aeroport a doua zi, urmaţi, discret, de dricul c-e-i nsop peste tot, pe străzile din México *City şi pe autostn*-Văzuse sicriul din metal o singură dată, **privind** pe fereastra din sala de

aşteptare a companiei aeriene TWA. oricui ajunsese până lângă avionul *Boeing 707, Ja* P03™; Câţiva oameni îl descărcară *în soarele strălucitor.* II Puseră pe un stivuitor; Beth auzi prin geam zgomotul motorului care ridica la nivel *sicriul, pentru* a fi încărcat în avion, la mărfuri. Sicriul *se clătină uşor;* Preţ de un moment groaznic, Beth *şi-l imaginã căzând* se pe stivuitor, făcându-se bucăţi pe nistf 13 cânri Îi vedere cadavrul femeii de vârstă m; fi –**! doamnei Wheatley, întins pe asfalt «T-Alăe. Se**

— altui nerhint» naP nu se întâmplă nimic. Sicriul fu încărcat cu îndemânare la bordul avionului.

După îmbarcare, Beth refuză băutura pe care i-o oferise asistenta de zbor. Când se îndepărtă pe culoar, Beth deschise poşeta şi-şi scoase o pastilă verde

St-i-Jâttfălâs:

* * *

Înmormântarea «f...

jumătate de oră mail. J uită. Cu verzi. În biserică stătuse qí W Pat™ pastile

unsă când doTS" «au flori şi rămase

ÍET 56 ridră sa la serviciile Ío» «preotul

*° doamnă în vâr Persoane. Beth nu le sărăcuţa de îl° uPă-amiază *t*

dormitor să rmină de de chetat şi cobori la baia de «m² ce fierbea apa.

„Conjurată de albai să se spele Pe faţă. Acolo.

catley, cu, 0 J baia albastră a doamnei bureţii albaştri albastre $> săpunul albastru şi în abdomen şi nv™ ceva fierbinte îi explodează Prosop de \Sf umPlură de lacrimi. Luă un

Doamnp n ŞI Ş11 Puse Pe obraz repetând *„Of,* îndelung 26" '6 Sprijinită de chiuvetă> Plânse

Când sună telefonul, încă mai avea lacrimi de – ahm RtbjO voce bărbătească.

— Beth Harmon?

— Da.

— Hany *Beltik* la telefon. De la turneul statal. – *îmi amintesc.*

— *Mda. Am auzit că ai luat bătaie* de la Borgov. Şi *voiam să-ţi spun condoleanţe.*

Beth lăsă prosopul pe canapeaua ticsită şi observă pe unul dintre braţe un *pachet* de ţigări *de-ale* doamnei *Wheatley.*

— Mulţumesc, *spuse ea luând* pachetul. îl strânse la piept.

— Cu ce ai jucat? Albele?

— Negrele.

— *Mda.*

Urmă o pauză.

— S-a întâmplat *ceva?*

— Nu. E mai bine aşa.

— Ce anume e mai bine *aşa?* – E mai bine *să joci cu* negrele, dacă pierzi

— Bănuiesccăda.

— Ce-ai jucat? *Siciliana? ari Jaloc.*

Beth puse cu *blândeţe pachetul de ţigan* Pe braţul canapelei.

— Ruy Lopez. L-am lăsat să *o joace.*

— Mare greşeală, spuse *Beltik. Ştii* ce, eu sunt în Lexington vara asta. Ai chef să te antrenezi cu miner – *Să mă* antrenez?

— Ştiu. Eşti mai bună decât *mine. Dar, dacă* vrei să joci cu ruşii, vei avea nevoie de ajutor.

Unde eşti?

Hotelul Phoenix. Joi mă mut într-un se uită în jurul ei, la vraful de reviste tru femei pe care le citea doamna Wheatley de pe buret, la draperiile bleu de la ferestre, la veiozele dimensionate din ceramică, încă acoperite de celofan îngălbenit. Trase adânc aer în piept, apoi – urniră silenţios.

— Hai pe la mine, spuse.

Douăzecideminutemaitârziu, ajunselaea într-un Chevrolet din 1955, cu flăcări roşii şi negre desenate pe apărătoare şi un iar spart. Beltik trase maşina la capătul aleii cu pavele. Beth îl urmărise de la fereastră şi ieşi pe verandă când el coborî din maşină. Beltik flutură din mână

spre ea şi apoi se duse la portbagaj. Era îmbrăcat cu o cămaşă roşu-aprins şi pantaloni muştar –, în picioare avea o pereche de tenişi asortaţi cu cămaşa. Beltik avea ceva, o iuţeală, o întunecime… Beth, amintindu-şi dinţii săi stricaţi şi modul nemilos în care juca şah, simţi o reţinere, revăzându-l.

Aplecat deasupra portbagajului, ridică o cutie de carton, grea, din câte se vedea, îşi suflă părul din ochi şi veni spre ea, pe alee. Pe cutie scria cu roşu HEINZ TOMATO KETCHUP58; era desfăcută şi conţinea numai cărţi.

O lâsă pe covorul din camera de zi şi, fără prea multe reţineri, dădu la o parte de revistele doamnei» inge pe raM cu reviste. Apoi începu să-şi «*>a

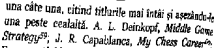
una câte una, citind titlurile mai întâi şi aşezându-le
una peste cealaltă. A. L. Deinkopf, Middle Game
Strategy[59], J. R. Capablanca, My Chess Career[60]

rornaut, Alekhine's Games 1938 – 194?"; Meyer, Rook and Pawnendings62.

Beth mai văzuse unele dintre ele, iar pe altele le avea şi ea. Dar cele mai multe îi erau necunoscute. *Păreau groase şi deprimante. Ştia că avea foarte* multe *de învăţat Dar Capablanca* nu *studiase aproape niciodată, jucase bazându-se pe intuiţie şi pe* talentul său *nativ, în timp ce jucători mai puţin buni,* precum *Bogolubov şi Grünfeld, memorau partidele* pe de rost. *Beth văzuse pe la turnee jucători stând nemişcaţi în scaune incomode, după ce partidele lor se terminaseră, ignorând lumea exterioară şi studiind variaţii folosite* la deschidere, strategia *de mijloc ori de închidere. Nu se termina niciodată cu adevărat Văzându-l pe Beltik cum scotea tacticos o carte după alta, Beth se simţi* obosită şi *dezorientată. Aruncă o privire spre televizor; o* parte din *ea îşi dorea să-l deschidă şi să uite de şah* pentru *totdeauna.*

— Lecturile mele de vară, spuse Beltik. Beth dădu *din cap, enervată.*

«St-egiiuti. iK, teinjoc.1 deraij, ocfin orig*. Înib. englezi)*

60 Cariera mea de şahist (î;

61 Pândele lui Alekhine 19: (n.tr.)

62 închideri cu tuni şi pion (în

n orig. în lb. engleză) (n. tr.)

8–1945 (în orig. în lb. engleză)

orig. în lb. engleză) (n. tr.)

61

— Şi eu *studiez. Dar am încercat întotdeauna* să joc după ureche.

Bettik se opri cu trei volume cu coperţile uzate ¿io *Shakhmatni Byulleten* în mână şi se încruntă la ea.

— CaMorphy, spuse el, sau Capablanca?

— Da, spuse Beth stânjenită.

Dădudin cap, sumbru, şi puse teancul de culegeri pe jos, lângă măsuţa de cafea.

— Capablanca l-ar fi bătut pe Borgov.

— Nu de fiecare dată.

— Dar **la partidele importante, da. Bethlistudiefata Vreo** – Darmaierescuse Şie**ata, r-ta-dedt" lşiaminto**la el părea intransigent» tansigent; totul

— Mă *

permise u-Czâmbetim-1 íat, aşa? * * ** în şah. 10*i suntem, spuse el. Aşa e

Seara, în timn congelată se încă W douá & mâncare **partide în poziţii de Wv/Uptor> * doi P avea căsuţele verzi** k pe două table. Tabla lui **a ei era din nalkli. 3 l-ar piesele Plastic; modelul Stau Ss f? leseturi erau Ambele avea) at de orice Íucátor s-05**

Rpt Vi nu! U reg e malt de peste zece centimetri. Beth nu-l myitase formal să rămână la prânz. Nici la kx*, nţele Sea-El se dusese după mâncare la băcănia din apropiere, în vreme ce ea medita la o serie

63 Standardul pieselor de turneu, creat în 1849 de Nathaniel Cook şi aprobat de Howard Staunton, cel mai bun jucător din lume la acea vreme. Modelul pieselor a fost recunoscut oficial de Federaţia Internaţională de Şah în 1924 (n.tr.)

9 A1

de mutări *posibile cu turnul menite să* evite, într-o *partida teoretică, remiza. În timp ce Beth* pregătea *prânzul, el îi ţinu o prelegere despre cât* de important era

să fii în formă fizică bună *şi să dormi* suficient. Tot el cumpărase şi *cina congelată.*

— Trebuie să-ţi ţii *mintea deschisă,* spuse Beltik, Dacă te fixezi *pe o idee, ca asta cu* pionul *calului* de pe latura regelui, eşti moartă. Ia uită-te…

Beth se întoarse să privească tabla de pe masa din bucătărie. *Beltik stătea în picioare, cu o ml* de cafea în mână, încruntându-se la *tablă,* cu barba *sprijinită în cealaltă mână.*

— La ce *să mă uit? zise ea enervată. El se aplecă, luă tumul alb şi-l mută de* cealaltă *parte a tablei, în colţul din dreapta jos.*

***— Acum** pionul lui de pe coloana turnuluieşte legat*

— Aşa, şi?

— E *obligat să mute regele acum, altfel va* rămâne blocat mai târziu.

— Asta am înţeles, spuse, pe un *ton mai blând.* Dar ce nu înţeleg…

— Uită-te la pionii *de lângă regină, de aici.*

Indică spre cei trei *pioni albi interconectaţi, de* cealaltă parte a tablei. Beth merse spre *masă, ca să* vadă mai bine tabla.

douădă Tfalea-StMPUS – cea’? imutătuniU, ne8 rU Beltik îşi ridică privirea la ea.

„Încearcă.

„Bine. Beth se aşează în spatele pieselor.

În câteva mutări, Beltik ajunsese cu pionul nebunului pe rândul şapte; inevitabil, avea să-l promoveze în regină. Ca să-l oprească, trebuia **sacrificat** şi turnul, şi jocul. Avusese dreptate; regele **trebuia** mutat imediat după ce tura ajunsese în colţul **din** dreapta jos.

— Ai avut dreptate, spuse ea.

IvwL” 1 Înâeles? E de deva din Apărarea Alekhine, spuse el. Am găsit-o într-o carte.

unde-fci ÂIStÂ1* mi6 Zul **la hotelul ore citind cartea** *a* **rămasetează mai multe utilizeze tabla de sahrej0CUL de mijloc fără să imaginaţiei. Un lac VIZU alizând totul cu ajutorul lui. Nu mai mit* °**

derania>dar nu insistă asupra cala opt-nouă ¿J? ZUaliza piesele la fel de u? or dar cu mult mai *° putea ace des-ur aminti unde fu cort; uneori nu-şi mai putea obligată să refa-un pion sau un nebun şi era vechiul fotoliu toate mutările în mintestând în la televizor ţ °are doamna Wheatley se uita noaptea tâiX * ** în Hue> jucă pân'*

doar mintP încăpăţânându-se să-şi folosească de iar Cartea-Dân când în când clipea, privind jur-impreăur, aşteptându-se să o vadă pe doamna vvneatley şezând lângă ea, cu dresurile coborâte până a glezne Pantofii negri lângă fotoliu.

Beltik se întoarse a doua zi dimineaţă, la ora 9, e

SSSXJSSSI vizaţie Hamon spuse Geti tare °ar în e ***Beth se uită la el.***

— Ce *dracu'zici?! Te-am făcut praf de cinci ori. El o privi cu răceală peste masă şi luă o guri de cafea.*

— Eu sunt Maestru, spuse, şi n-am jucat mai bine în *viaţa mea. Dar nu sunt nici pe departe ca adversarii pe ca*re-i vei *întâlni, dacă vrei să mergi la Paris.*

— Pot să-l bat pe Borgov, dacă mai lucrez un pic.

— Poţi să-l baţi pe Borgov, dacă o să lucrezi un pic mai mult *Câţiva ani mai mult. Ce dracu'crezicăe? Vreun campion din Kentucky, ca mine?! Borgov este* campion *mondial.*

— Dar…

— Niciun dar, *spuse Beltik. Borgov* ***ne*** *putea bate pe amândoi şi când avea zece ani. Ştii ceva despre* **cariera** *lui?*

Beth se *uită la ei.*

— Nu, nu ştiu.

Beltik se *ridică de la masă şi plecă în camera de* zi, cu pas decis. Scoase *din teancul de lângă tabla lui Beth o* carte cu copertele verzi *şi o aduse la bucătărie.*

O amas Inn fata ei-Vasily Bor9°v: My Life

(n. tr) mea de (în orig. În lb. engleză)

Citeşte-o în seara asta, spuse. Citeşte partidele T S, 062 şi studiază modul în care joaca ¿Secu contoa-tarn-

pion. Şi partidele cu
Larcenkoşâcu Spasky.
Îşi luă cana aproape goală de cafea.
— Poate înveţi ceva.

Era prima săptămână din iunie. Cameliile japoneze îşi deschiseseră florile la fereastra din bucătărie. Rododendronii doamnei Wheatley începuseră să înflorească, iar iarba avea nevoie să fie tunsă. Se auzeau păsărelele. Era o săptămână minunata de primăvară în Kentucky.

n uneori noaptea târziu, după ce pleca Beltik, Sr?" 1 Cune căldura pe obraji şi să adânc curat şi călduţ. Dar, în restul opului, ignora lumea exterioară. Şahul o capturase într-un mod nou. Flacoanele de calmante din Mexic rămaseră neatinse pe noptieră; cutiile de bere «măseseră în frigider. După câteva minute afară, m. CU, ne se întorcea în casă şi-şi petrecea ore în şir citând cărţile de la Beltik, apoi urca scările şi adormea **imediat, epuizată.**

— Mâine ar **trebui să mă** mut într-un apartament, îi spusese Beltik într-o joidupă-amiază. Costul camerei de hotel mă omoară.

Erau în mijlocul apărării Benoni. Beth tocmai mutase pion la e5, cum o învăţase el, la a opta mutare, despre care Beltik spunea ci fusese inventotă de un şaWst pe nume Mikenas. Beth îşi lui ochii de la poziţie.

Wa] ter Tevis

„Unde este? Apartamentul.

— New Circie *Road. Nu o*

— Nu e aşa departe.

— Poate că nu. Dar o să mă înscriu la facultate. Şi *angajez cu jumătate de normă.*

— Ai putea să te muţi aici. *Gratis.*

Beltik o privi lung şi zâmbi. În *definitiv, nu* avea dinţii chiar *aşa urâţi.*

— În sfârşit! spuse el Credeam că n-o să mă mai inviţi.

Nu se mai dedicase atât de m. era mică. *Beltik* era la cursuri *trei f f3™™* şi două *zile dimineaţa. Între* timpul

studiind din *cărţile de la el".* partidă după partidă, învăţând TSS diferenţele sti Mce în *atac şi în apărare,* mucanduj uneori buzele de bucurie din cauza extraordinare sau a unei *poziţii extrem de sume.* Alteori se lisa pradă *descurajării în* faţa profunzimii Multe a jocului de şah, mutare după mutare, ameninţare după ameninţare, complicaţie după complicaţie. Auzise de *codul genetic, despre cum da* formă ochilor sau mâinilor, cu *ajutorul informaţiilor* din proteine. Acid *dezoxiribonucleic. Conţine un* set întreg de informaţii pentru a *construi sistemul* respirator *şi pe* cel digestiv sau *pentru a ne face să* ajungem să simţim strângerea mânuţei unui bebeluş. La fel era ş, şahul. Geometria unei *poziţii putea îi* citită şi recitită fira să epuizezi vreodată toate posibilităţile

Oricât de adânc ai fi privit, sub un strat găseai altul şi

Sexul, considerat o chestiune complexă, era revigorant de simplu. Cel puţin pentru Beth şi Harry. împărţeau patul din a doua noapte după ce se mutase la ea. Durase zece minute, punctat de câteva gemete. Beth nu avu orgasm, iar Harry era un tip destul de reţinut. După, el plecă în patul lui, iar ea adormi uşor. Mintea nu-i era plină de instantanee de iubire, ci de mesedinlemn şi de table de şah, tot din lemn. A doua Saţa mig-ul dejun jucară şah. Din degetele KOSf-Cu şi se răspândeau pe

Midor, eSS pivP/la Vasele vorbea despre careiuca-io o. mildor Unsese un muzician francez, la? ans-lau>ndralegatlaochi.

pare to-l deSptecătorii de altă dată şi mi cred că era Cludat spuse ea. Nici nu-mi vine să şah, cu adevărat.

Apăr-l Băor? Beltil. Bent Larsenjoacă

Tămânehlo-are inghesuită iar nebunul regelui o apărare solidă, zise el. Ce voiam să-ţi spun despre Philidor, de fapt, e că Diderot i-a scris o scrisoare. îl ştii pe Diderot?

— Revoluţia franceză?

— Mda. Philidor ţinea spectacole legat la ochi, făcându-şi praf creierul, sau, mă rog, ce or fi considerat ei că era pe-atunci, în *secolul al XVIII-lea.* Diderot *i-a sens:*

Jste stupid să rişti să-ţi pierzi minţile de dragul vanităţii” Mă gândescla asta uneori, când îmi storc creierii analizând tabla *de* şah. Hany o privi în tăcere o vreme. Mi-a *plăcut azi-noapte, spuse* apoi.

Beth intuia că Lui *Beltik* nu-i stătea în fine să vorbească despre asta, iar pentru ea totul era confuz încă.

— *Koltanowski nu joacă mereu legat* la ochi? zise ea. *Şi nu e nebun.*

— *Ştiu. Dar Morphy a luat-o razna. Şi* Steinitz. Moiphy credea că *oamenii încearcă să-l* fure pantofii.

— Poate credea că pantofii *lui sunt* nebuni.

— Mda, *făcu el.*

Pe

citise toate

— *Hai să jucăm şah.*

a finalul celei de-a treia săpţaman., M crase toate culegerile *Shakhmatni şi cu toate* celelalte cărţi despre şah aduse de el. Într-o a studiau împreună o poziţie, *după* ce Hany se întorsese de *la* cursul de inginerie. *Beth încerca să-l arate de ce o* anumiţi mutare cu regele era, *de* fapt, mai puternica decât părea.

— Fii atent, spuse ea începând să mute cu repeziciune piesele. Capturezi cu calul *şi apoi pionul* acesta avansează. Dacă pionul nu avansează, nebunul

Tac!

— Şi cum rămâne cu celălalt nebun? *Asta.*

ea. E şah după ce mută atât derepedegeth se °lta a gă poţi, spuse pe un ton placid. „Mi-ar plăcea ascuţită pentru mine. Aiomintepr 10 de”.

1 S & S

a 1P văd întotdeauna, spuse.

— Nici eu nu le va

Harry clătină din cap. **– Ba** le vezi, spuse. Acum le vezi.

* * *

Sâmbătă au început o partidă în care Beth a jucat cu un cal mai puţin. Harry încerca să se poarte de parcă nu era mare lucru, dar Beth vedea că ura situaţia. Ca să poată

juca o partidă echilibrată, singura posibilitate era să-i ofere un avantaj. Dar chiar şi cu un cal în minus şi lăsându-l să joace cu albele, Beth tot îl învinse.

Nici în noaptea aceea, nici în cea care urmase Harry nu se dusese la ea în pat. Beth nu simţea lipsa sexului, care însemna prea puţin pentru ea, dar ceva u lipsea. În a doua noapte nu reuşi să adoarmă şi se ridica din pat pe la două. Se duse la frigider şi-şi luă una dintre cutiile de bere ale doamnei Wheatley. Se aşeză în faţa tablei şi-ncepu să mute piesele aleatoriu, sorbind din bere. Repetă câteva partide juckd *Gambitul Damei: Alekhine* **– y**ates; tZscl, ocneve*; Lasker Tarrasch. Pe* prima o memorase cu **anf în nrmo Io Kk – 1... w11 «...**

ani în *urmă, la librăria lui Morris; pe* celelalte două le *analizase împreună cu Beltik,* în *prima* lor săptămâni *în ultima era o poziţie superbă, la a* cincisprezecea mutare – pion *în căsuţa a patra pe coloana turnului* care aducea o *moarte dulce cum* numai *un* pion o putea face. *Lăsă aşa tabla şi o privi* vreme îndelungată, cât bău *două* cutii *de bere. Era o noapte caldă şi* fereastra *de la bucătărie* era *deschisă; fluturii de noapte se* loveau continuu de *plasă şi, undeva în depărtare, se auzea lătrând* un *câine. Rămase la masă,* îmbrăcată cu halatul roz *şi pufos al doamnei Wheatley, bând berea* doamnei Wheatley. Se simţea *relaxată şi* bine în pielea ei. Era *bucuroasă că era singură. În frigider mai erau* trei beri. Le termină pe toate. Se duse înapoi *la culcare şi dormi liniştită până la nouă dimineaţa.*

Luni, la micul dejun, *Harry îi spuse:*

— Te-am învăţat tot *ce ştiu.*

Beth dădu să răspundă, dar *tăcu.*

— Trebuie *să mă pun cu burta pe carte. Ar* trebui să fiu inginer electrician, nu *un jucător de şah ratat.*

— Bine, spuse ea. M-ai învăţat foarte multe.

Rămaseră în tăcere câteva minute. *Beth* termină de mâncat omleta şi duse farfuria în *chiuvetă.*

— *Mă* mut în apartamentul *ar 1 mai* aproape de universitate. *Spuse Beltik. E*

— Bine, spuse Beth, stând la chiuvetă, cu spatele la

el.

După-amiază, Beltik plecase deja Beth scoase din congelator o porţie de mâncare, dar nu porni cuptorul. Era singură în casă, simţea un nod în stomac şi nu ştia încotro să o apuce. Mu voia să vadă niciun film, nici să sune pe cineva şi nici de citit nu avea chef. Urca scările şi merse în cele două dormitoare. Rochiile doamnei Wheatley încă mai atârnau în dulapuri, iar o jumătate de flacon de calmante era încă pe noptieră, lângă patul nefăcut. Tensiunea pe care o simţea nu voia să dispară. Doamna Wheatley se dusese, corpul ei era îngropat într-un cimitir de la marginea oraşului, iar Harry Beltik plecase cu tabla de şah şi cu cărţile sale, fără să-şi ia la revedere. Pentru o clipă, îşi dorise să strige la el să rămână cu ea, dar nu spusese nimic, iar el coborâse treptele şi intrase în maşină.

Luă flaconul de pe noptieră, puse trei pastilele verznnpalmă, apoi o a patra. Ura să fie singură. Înghiţi cele patru pastile fără apă, cum făcea când era mică.

După-amiază îşi cumpără o friptură şi un cartof de copt de la Kroger. Înainte de a merge cu căruţul la casă, trecu pe la raionul de băuturi şi îşi luă o sticlă de vin de Burgundia de 75 de ml. În seara aceea se uită la televizor şi se îmbătă. Adormi pe canapea, abia reuşind să ajungă să stingă televizorul.

În timpul nopţii se trezise de câteva ori cu senzaţia că se învârte camera cu ea. Îi venea să vomite. Mai târziu, când se duse sus la culcare descoperi că era complet trează şi cu mintea extrem de limpede. O

a şi ţinea ochii larg deschişi în camera ardea stomacul şijmeq întunecata, te P «întinse, găsi flaconul de durere ascuţita în ce

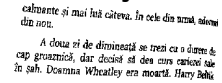
calmante și mai luă câteva. În cele din urmă, adormi
din nou.

A doua zi de dimineață se trezi cu o durere de
cap groaznică, dar decise să dea curs cărților sale
în șah. Doamna Wheatley era moartă. Harry Beltik

plecase. Campionatul Statelor Unite avea loc peste trei săptămâni; primise invitaţia să participe înainte de a *pleca în Mexic şi, dacă voia să-l câştige, trebuia să-l bată pe Benny Watts. În timp ce cafeaua bolborosea* în *bucătărie, îşi turnă vinul rămas de seara, aruncă sticla*

goală şi găsi două cărţi pe care le comandase de la Morris în ziua în care sosise invitaţia. Una era despre partidele record de la Campionatul Statelor Unite, iar *cealaltă se numea Benny Watts: My Fifty Best Games of Chess.65 Pe copertă era chipul de Huckleberry Finn al lui Benny. Văzându-l, se strâmbă la amintirea înfrângerii, la încercarea ei nebunească de a-i* dubla *pionii. Îşi luă o ceaşcă de cafea şi deschise cartea,* uitând *de mahmureală.*

Până la prânz analizase şase dintre jocuri şi i se fácuse foame. La *două străzi distanţă se afla un mic* restaurant, *din cele unde găseai ficat cu ceapă în meniu Şi suporturi pentru brichete la casă. Îşi luă cartea cueaşi continuă să citească, în timp ce-şi mânca hamburgerul? i* cartofii *prăjiţi. Când sosi tortul cu lămâie, cu blatul* Prea gros *şi* prea *dulce, o apucă un dor subit de* doamna Wheat W «J *rlo Aacart*nm J A-onfii-roefi *na nora*

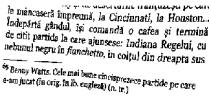
le mâncaseră împreună, la Cincinnati, la Houston... Îndepărtă gândul, îşi comandă o cafea şi termină de citit partida la care ajunsese: Indiana Regelui, cu nebunul negru în *fianchetto*, în colţul din dreapta sus

[66] Benny Watts. Cele mai bune cincisprezece partide pe care e-am jucat (în orig. în lb. engleză) (n. tr.)

1 tablei, privind spre diagonala din faţa sa şi pregătit a se arunce în bătălie. După ce nebunul ajunsese n colţ, negrul jucase pe partea regelui, iar albul, pe partea reginei. Foarte civilizat. Benny câştigase uşor **cu** negrele.

Beth plăti nota şi plecă. Tot restul zilei şi până la ora 1 noaptea, repetă toate partidele din carte. Când termină, ştia mult mai multe despre Benny Watts şi despre şabul de precizie decât ştiuse vreodată. Luă două calmante din cele cumpărate în Mexic şi se băgă în pat. Adormi pe loc. Se trezi bine dispusă a doua zi, la 9 jumătate. În timp ce fierbea ouăle pentru micul dejun, alese o carte de studiat dimineaţă*: Paul* Morphy and the *Golden Age of* Chess66. Era o carte veche, depăşită în unele privinţe. Avea diagramele decolorate, înghesuite şi distingeai cu greu care erau piesele negre şi care cele albe. Dar ceva în ea se înfiora de bucurie numai la numele lui Paul Morphy şi la ideea acelui bizar copil-minune din New Orleans, de familie bună, avocat, fiu de judecător la Curte Supremă care în tinereţe uimise lumea şahului, pentru ca apoi să renunţe complet la joc, dispărând, diagnosticat cu

paranoia. Murise înainte de vreme. Când Morphy juca Gambitul Regelui, îşi sacrifica nebunii şi caii de parcă abandona, pentru ca apoi să mute, atacând cu o viteză ameţitoare regele de negru. Nu mai existase nimeni ca el înainte, şi nici nu se mai născuse altcineva pe măsura lui. Simţea fiori pe şira spinării doar deschizând cartea şi citind lista de partide: Morphy – Uwenthal; Morohv – Harrwitz; Morphy – Anderssen, urmate de diÂLtă SO La Paris, Morphy stătea treaz nopţde de aur a şahului. (în orig.

¿lezâHn-tt)

de dinaintea partidelor, bând cafele şi «w Lneni necunoscuţi, iar a doua a jUCA preTS SSto manierat, impecabil WJJJ *„a* rupsele cu mâinile sale fine, feminin.1 mut TIST – ubpieleatranslucidă, strivia

mâhnirea şahului». Ar fi fost extraordinar J Teapablanca ar fi fost contemporan „şi îl

Şi cineva pe Naţional. Şi venise vremeasife

ZECE

Când intră în cameră văzu un tânăr subţirel, îmbrăcat cu blugi albaştri, decoloraţi şi cu o cămaşă din denim asortată, aşezat la una dintre mese. Părul blond îi ajungea până la umeri, aproape. Abia când ridică fruntea şi o salută realiză că era Benny Watts. În fotografia de pe coperta revistei *Chess Review,* cu doar câteva luni înainte, avea părul lung, dar nu aşa de lung. Părea palid, slab şi foarte calm. Oricum Benny fusese calm dintotdeauna.

— Bună, îi spuse ea.

— Am citit despre partida cu Borgov. Benny zâmbi. Cred că te-ai simţit îngrozitor.

Beth îl cercetă suspicioasă, dar chipul lui era deschis şi plin de compasiune. În plus, nu-l mai ura că o învinsese; acum ura un singur jucător, care se afla în Rusia.

— M-am simţit ca o fraieră, spuse.

— Ştiu Benny clătină din cap. Simţi neputinţă.

Dar trece şi toate te fac să creşti.

Beth se uită la eh Jucătorii de şah nu vorbeau cu atâta uşurinţă despre umilinţe, nu-şi recunoşteau

slăbiciunea. *Tocmai voia să* spună şi ea ceva, când directorul de turneu anunţă;

— Cinci minute până la începerea partidelor.

Îl salută *pe Benny cu o aplecare* a capului, cu un început de zâmbet şi *plecă* la masa ei.

Nu exista vreun *chip pe care* să nu-l fi văzut dga în, *înainirrafiiie* din *Chess Review.*

KSSS – gfest acestui orăşel din Ohioapa-epe coperta revistei. Barbatij mij] ociej pe nume ei partidă, un maestru se v* nou număr Phillip Resnais, era pe cope dintre ei al revistei. Erau Pârezel6 le. Mari Maeştri. Beth era onferjnţe, pe table

Jucau într-un fel de saia verde-închis, la mese aşezate o Pe un cu lumini fluorescente incas tre' mari, dincolo perete albastru se afla un şir de q mare *parte* de care se vedeau tufişuri, cap erau cl-nci a campusului. La un capăt al

rânduri de scaune pliante; pe ho u fria Ttafi de *vizitator* – ci cinci în timpul primei partide erau cam douăzeci Ji «na de spectatori. Deasupra fiecăreia dintre cele şapte mese de joc erau agăţate de perete afişe care replicau partidele jucate. Cei doi directori se mutau în linişte de la una la cealaltă pentru a le *actualiza, după ce un* jucător făcea o mutare. Scaunele spectatorilor erau pe laborm* din lemn pentru a le oferi o vedere asupra >elordejoc.

Dar totul era cam de mâna a doua, chiar şi diversitatea unde jucau. În ciuda faptului că acolo jg aflau cei mai buni jucători dinţară, sentimentul era unul de turneu de liceu. Dacă ar fi fost vorba de golf de tenis, ea şi Benny Watts ar fi fost înconjuraţi de **porten,** nu ar juca la lumina neoanelor, pe table din iefti*> măriţi de câteva dare SSÂS inserios, Când el mută pionul 1 Şi Să plece însă nu 0 facue5, deschizând cu Ae4 ba avansa cu Pionul ia în mijlocul Ataculuiv Sicilianil. Acum se afla egalitate la a unsnr ssollm°-Nimzovici şi obţinu

Studiase mutarea cu Tvt mutare cu Pion la d3 prevăzuse el. funcţionase exact cum iar a douăzeceafi

Rmutare Pusese deja pe fugă, mutarea douăzeci cisiva-primiP Resnais cedă ia în curs şi înceta Şase Beul în jur Partidele totul. Va fi Jp Sa. Se simtă mai bine în legătură cu Unite Dacă îl ani să devină Campioana Statelor va Prea învinge pe Benny Watts.

* * *

Avea o cameră mică, într-unul dintre cămine; baia era pe hol. Era mobilată auster, în schimb părea că nu mai locuise nimeni acolo, ceea ce 11 plăcea, în primele câteva zile mânca singură la cantină, iar serile şi le petrecerea ori la biroul din camera ei, ori în pat, studiind. Luase cu ea o valiză de cărţi despre şah. Le *aliniase frumos pe birou miri» «» a*

¡zzt-stjss prima *săptămâna m³, măcar nu deschisese* fkJ *Partidele zilnice* meneau ca unse şi, în ciudata' *faptului că unele duraseră trei,* patra ore extenuaninu fusese niciodată în pericol *să* piardă. Cu trecerea *timpului, ceilalţi jucători* începură *să o* privească cu din ce în ce mai mult respect, Beth se simţea serioasă, *profesionistă, stăpână pe sine.*

Benny Watts *se* descurcase la *fel de* bine ca ea. *Partidele erau tipărite în fiecare* seară *la* un Xerox din *biblioteca universităţii, iar copiile* erau distribuite jucătorilor *şi* spectatorilor. *Beth le* relua, seara sau dimineaţa, unele *pe tabla ei de şah, dar pe cek în* multe, în minte. *Studia de fiecare dată* partida-ţi de Benny *mutând, la propriu, piesele,* studnnd a atenţie modul în *care jucase „P JÂI* cadrul turneului, ***Secare*** *jucător se 'n 0* ceilalţi participanţi*; Beth avea să joace cu Benny k* a unsprezecea *partidă.*

Pentru d erau prevăzute treispr Wi

Iar turneul dura două *săptămâni,* jucătoni «zi liberă, prima duminică. *Beth* dormi pană tarau «dimineaţa aceea, îşi făcu un du? *lung şi apoi se* pMM prin campus. Era foarte liniştit, cu peluze Dine îngrijire, ulmi şi câte un *petic de flori ici-colo – o duminici* dimineaţă senină în Vestul Mijlociu, *dar Beth simţea* că-i lipseşte competiţia *din timpul partidelor.* Pentru *o* clipă luă în considerare ideea

de a merge pe jos până în oraş unde, auzise ea, erau o *mulţime de locuri bune de* Mut o bere, dar renunţă, *ar fi fost* o idee proastă. Nu vo. a să-şi mai ucidă alţi neuroni. Se *uită la ceas*; era

Voia să-şi în o cafea.

La parter era un foaier foarte drăguţ, cu panouri din lemn pe pereţi. Când intră, Benny Watts stătea pe o canapea de culoarea muştarului, în capătul cel mai îndepărtat al sălii, cu o tablă de şah şi un ceas pe masă, în faţa lui. Lângă el se aflau alţi doi jucători, iar el le zâmbea, explicând ceva în legătură cu partida din faţa lui.

Beth se îndrepta spre scară când îl auzi pe Benny strigând-o.

— Vrei să ni te alături?

Şovăi, se întoarse şi se îndreptă spre el Recunoscu imediat şi ceilalţi doi jucători; pe unul dintre ei îl învinsese cu două zile în urmă, jucând Gambitul Damei.

— Beth, spuse el, uită-te la asta. Albul mută Tu ceai face?

Beth studie tabla \m moment.

— Lopez?

— Corect.

Era un pic iritată. Voia o ceaşcă de cafea. Poziţia era delicată şi necesita concentrare. Ceilalţi jucători rămaseră tăcuţi. Apoi Beth văzu ce trebuia făcut. Se aplecă, fără să spună nimic, luă calul din a treia căsuţă de pe coloana regelui şi-l muta pe linia reginei, în a cincea căsuţă.

— Aţi *văzut?!* le zise Benny celorlalţi.

— Poate că ai dreptate, spuse unul dintre ei.

— Nu poate, sigur aşa eh şi Beth consideră la fel.

— „1 p mea slabă.

Mutarea cu pwnuu p

— Cu pionul» ¡mţindu-se mai bine.

nebunul, spuse B

— *Exact!* subţinie Benny.

Era îmbrăcat cu blugi şi o bluză lungă, albă.
- Te bagi la câteva partide skittles. Beth?

— Mă duceam după o cafea, spuse ea.

— Se duce Barnes să-ţi ia. Nu-i aşa, Banies?

tenny.

Un tânăr masiv, cu înfăţişare blândă, care era Mare Maestru, încuviinţă.

— Zahăr şi frişca?

— Da.

Benny scoase un *dolar din* buzunarul pantalonilor*. Îi întinse bancnota lui Barnes.*

— Ia-mi şi mie un *suc de* mere. Dar nu în pahar de plastic. Într-un pahar de sticlă.

Benny aşează ceasul lângă *tablă*. Întinse către Beth mâinile în care *ţinea cei doi pioni ascunşi, iar ea* alese; avea *să joace cu albele.*

— Vrei să pariem pe ceva? o întrebă Benny, după ce aranja piesele.

— Să pariem?

— Putem juca pe *5 dolari partida.*

— Încă nu mi-am primit cafeaua.

— Vine.

Beth îl văzu pe Barnes traversând în grabă încăperea cu un pahar de suc şi unul *alb, din plastic.*

— Bine, spuse ea. Cinci dolari.

— Tu ia o gură de cafea, şi eu îţi pornesc ceasul.

Beth luă paharul de plastic de la Barnes, bău o gură sănătoasă, apoi puse paharul jumătate *gol ne* spuse ea.

maco r

— Dă-i dramul, îi spuse ea lui **Benny. Se** simţea foarte **bine.** Dimineaţa **de** primăvară A într-adevăr, frumoasă, **dar** ce iubea **ea cu adevărat** era asta.

Benny o bătu după tiei minute. Ea jucase bine, dar el jucase impecabil, mutând aproape imediat după ea, anticipând orice încerca ea să facă. Beth îi întinse o bancnotă de cinci dolari din portofelul pe care-l avea în buzunar, apoi aranjară iar piesele. Era rândul lui Beth să joace cu negrele. Acum erau patru alţi jucători lângă ei, privindu-i.

Beth încercă Apărarea Siciliană împotriva pionului de la e4, dar el o desfiinţă cu Gambitul Pionului şi-o obligă la o deschidere neregulată. Era incredibil de rapid. Reuşi să-l

bage în bucluc la jocul de mijloc cu două turnuri pe o coloană deschisă, dar el le ignoră şi atacă la centru, lăsând-o să-i dea şah de două ori şi să-i expună regele. Dar când ea încercă să-şi utilizeze calul ca să-i dea mat, Benny se dezlănţui mai întâi asupra reginei ei, apoi asupra regelui ei, blocand-o într-o reţea de maturi. Beth cedă înainte ca el să poată face mutarea fatală.

De data asta îi dădu o bancnotă de zece, iar el i-o înapoie pe cea de cinci.

Avea la ea şaizeci de dolari în buzunar şi mai mulţi bani în cameră.

Până la prânz, se adunaseră peste patruzeci de persoane să-i privească. Majoritatea participanţilor la turneu erau acolo, plus o parte dintre spectatorii care asistau în mod regulat la partide, studenţi ş. un «ud de bărbaţi care, probabil erau profeson. Ea grup ne că înace Nici măcar nu mai vorbeau *apărându-se magnific exact înainte* ca timpul ei *să se* termine, darlepierdu pe următoarele patru şi ocedă pe a *crucea. Unele poziţii erau* extraordinar de complexe, dar nu *era timp de analizat Era palpitantşifaistranţ în acelaşi timp. Niciodată în viaţa ei* nu *fusese învinşi de atâtea ori şi, în ciuda faptului că erau doar oişte partide de cinci minute, nimic* serios, simţea că se *îneacă de umilinţă. Nu mai trecuse niciodată prin aşa ceva. Jucase extraordinar, urmărea jocul cu precizie,* răspundea cu *acurateţe la* fiecare *amenințare,* creând la *rândul ei amenințări pline de forță,* dar nu însemna *nimic. Benny părea să aibă nişte resurse dincolo de* puterea ei de înţelegere şi *câştiga partidă după parhdă.* B*eth se simţea neajutorată.* În ea creştea un sentiment mut de indignare.

La final, îi înmâna *ultimii cinci* mai avea. Se *făcuse cinci şi* lângă tablă se adunase un şir de plastic. Fu aplaudată *tind se rid,* ca să j-Baj îi întinse mâna. Ea *ar fi vrut să-i tragă* nimic. În încăpere se auzeau *aplauze* razieţe.

La plecare o opri *bărbatul cu care* jucase la începutul săptămânii, *Phillip Resnais.*

— Eu nu *mi-aş face prea multe griji, h* spuse. Benny

joacă şah rapid ca *oricine* din lume. „Înseamnă cine ştie *ce.*

Beth încuviinţă scurt şi-i mulţumi. Când ieşi afară, în soarele după-amiezii *târzii, se* simţi ca o fraieră.

Seara rămase în cameră. Luă calmante. Patru.

n, Wmneată se simţea odihnită, dar tot fraieră. Odată, Doamna Wheatley zisese că lucrurile puteau fi văzute p, ez?; aşa arttau pentru Beth *când* se trezi

¿în somnul profund, chimic. Însă nu se mai simţea SIM aşa cum se simţise după ce o bătuse Benny Un flaconul de pe noptieră, îi puse capacul şi strânse. Nu era bine să mai ia. Nu înainte ca turneul st se încheie. Brusc, îi veni în minte ziua de joi, când avea să joace împotriva lui Benny, dar băgă pastilele în sertar şi se îmbrăcă. Luă micul dejun devreme şi bău trei cafele. Apoi făcu o plimbare în pas vioi prin centrul campusului, jucând în minte una dintre partidele din cartea lui Benny Watts. Era genial, îşi spuse ea, dar nu imbatabil. Şi, oricum, mai erau trei zile până când avea să-lânfrunte.

Partidele începură la ora unu şi continuară până la patru, cinci după-amiaza. Partidele amânate se jucau ori seara, ori în dimineaţa următoare. Până la prânz, mintea îi eralimpede, iar când îşi începu partida de la ora unu, contra unui californian înalt şi tăcut, îmbrăcat cu un tricou Black Power, Beth era pregătită. Deşi avea o tunsoare afro, era caucazian, ca toţi cei prezenţi. Răspunse la Deschiderea Engleză cu doi caá, transformând-o într-o partidă cu patru cai şi decise, deşi de obicei nu juca aşa, să-l oblige la schimburi pentru a ajunge până la închidere. Funcţionă perfect, Beth eramând Ta de modul în care-şi jucase pionii; când adversarul ei cedă partida, Beth avea un pion pe rândul şase şi al doilea pe rândul şapte. Fusese mai uşor decât îşi imaginase; faptul că studiase închiderile cu Beltik dădea roade.

Seara, va cantină, Benny Watts i se alătură la masat

— Beth, spuse, o să fiecare pe care.

Ea îşi ridica ochii de laorwul – Încerci să mă intimidezi?

Benny râse.

— Deloc. Pot să te bat şi fără să te intimidez.

Beth continuă să mănânce fără să spună nimic.

— Am *venit să-ţi spun că-mi pare rău* pentru ieri. *Nu am* urmărit *să te umilesc.*

Beth luă o gură de cafea.

— A, *nu?*

— Nu. Voiam un pic de acţiune.

— Şi *bani*, spuse *Beth. Deşi* nu *despre asta era vorba.*

— Eşti *cel mai bun jucător de aici, spuse el Am citit partidele tale. Ataci ca Alekhine.*

— Mi-ai ţinut *bine piept, ieri.*

— Nu se pune. Cunosc şahul rapid mult mai bine decât tine. Joc des *când sunt la New York.*

— M-ai *bătut în Las Vegas.*

— Asta a fost *demult. Ai ţinut morţiş să-mi* dublezi pionii. *Acum nu aş mai scăpa la fel de ieftin.*

Beth îşi termină cafeaua *în tăcere, în timp ce* el mânca şi-şi bea *laptele. îl lăsă să termine apoi îl* întrebă:

— Repeţi partidele în minte *când eşti singur?* Vreau să spun, dacă le joci *iar, cap-coadă.* Benny zâmbi.

— Nu toţi fac asta?

* * *

În seara aceea îşi îngădui să se uite la televizor în foaierul din Clădirea Sindicatului **Studenţilor.** Benny nu era acolo, dar erau alţi câţiva jucători. **Când** se întoarse în cameră se simţi singură. **Era** primul ei turneu de când murise doamna Wheatley. Îi simţea lipsa. Îşi luă cartea despre închideri din colecţia de pe birou şi se puse pe studiat. **Benny** avea dreptate. **Şi** fusese drăguţ din partea lui să-i spună lucrurile acelea, în plus, se obişnuise cu părul lui de-acum; îi plăcea, aşa lung cum era. **Chiar** avea un păr frumos.

Câştigă partida de marţi şi pe cea de miercuri. Benny încă mai juca, miercuri, când ea terminase. Se îndreptă spre masa lui şi văzu imediat că nu era tocmai aproape de victorie. Îşi ridică privirea la ea şi zâmbi.

— Mâine, mimă din buze.

La marginea campusului se afla un loc de joacă pentru copii. Se îndreptă într-acolo, sub lumina lunii, şi se aşeză într-un leagăn. Ce-şi dorea cu adevărat era ceva de băut, dar nu-şi dădea voie. O sticlă de vin roşu şi un pic de brânză. Apoi câteva pastile şi somn. Însă nu putea. Dimineaţă trebuia să se trezească cu mintea limpede, pregătită să-l înfrunte pe Benny Watts, la ora l. Poate, totuşi, ar fi fost bine să ia o pastilă. Sau două. O să ia două. Se legănă înainte şi-napoi o vreme, ascultând scârţâitul lanţului care ţinea leagănul. Apoi porni decisă spre cămin. Luă două pastile, dar tot avu nevoie cam de o oră până să adoarmă.

se învârtise în *jurul acestui moment Ea şi Bennysingurii jucători* care *ajunseseră pană aici* cu 2 perfect, fără *nici măcar o partidă cedată*. *Cindsejuc*a *pe runde nu existau mese cu prioritate; aşa că aveau să joace la a treia masă din rândul care începea de la* uşa *amfiteatrului. Toată atenţia era* concentrată *pe masa lor, iar spectatorii, care deja îşi ocupaseră locurile, plus cei câţiva care stăteau în picioare, făcură linişte* în *momentul* în *care Beth se aşează la locul ei. Benny intră un minut mai târziu; apariţia sa provocă un val de şoapte. Beth îşi plimbă ochii peste mulţime. Un gând* care tot *îi stăruise în minte se concredză în acel moment: ei doi erau cei mai buni jucători din* America.

Benny *purta cămaşa de denim decolorată şi* avea la *gât un lănţişor cu un medalion din argint îşi suflecase mânecile ca un muncitor. Nu mai zâmbea şi arăta mult mai în vârstă de cei douăzeci şi patru de ani ai săi. Aruncă o privire scurtă mulţumi, o salută* pe *Beth cu o înclinare imperceptibilă a capului, şi-şi* fixă ochii pe *tablă când directorul de turneu anunţa* începerea *partidelor. Benny juca cu albele. Beth apăsa* butonul *ceasului.*

Benny mută *pion la e4 iar ea, fără ezitare,* răspunse cu pion Ja C5*: Apărarea Siciliană. El muta* calul de pe latura regelui, *iar ea pion la e6. Nu avea* nicmn rost să folosească *vreo deschidere mai puţin* împotriva lui Benny. *Oricum el se pricepea* ia deschideri mult mai bine *decât*

ea. *Jocul de mijloc* era locul potrivit <wâj j*, w i.

con «Jac f rfi *nainte să o facă el. Dar mai* întâi trebuia să echilibreze jocul, anulându-i avantajul oferit de faptul că juca cu albele.

O încerca din nou senzaţia aceea pe care o mai simţise în México City, când jucase împotriva lui **Borgov**: parcă era un copil care încerca să păcălească un adult. După a doua mutare, îl privi pe Benny pe deasupra tablei. Avea o expresie serioasă şi calmă; se simţi nepregătită să joace împotriva lui. Dar nu era aşa. Undeva, în adâncul ei, ştia că în México City impresionase un număr mare de profesionişti, înainte casepierde cu iirea în partida contra lui Borgov, şi că

ÎSlăă”? Mari Mae Ştri Unul lălăit, reuşise întinstân

toate acestea? că Î Ca Un Profesionist acesta se simţea o începătoa-°” momentul neobişnuhl în loc-multe minute tf & cu o mutare pionul nebunului reginei, avansă cu neprotejat în faţa rândul patru. îl pusese acolo, întrebându-se J pionului ei. Beth îl privi un minut, legătura Maroc™ 516 avea aminte Benny. Ţintea Era ceva nou Urmând însă o secvenţă diferită? partidă Şi dim probabil special pentru această de faptul de Z Se sân* peniţă, conştientă Benny Pa Ş studiase toate partidele din cartea lui azi t pre & atise nicio strategie specială pentru? f f tacuse făcea întotdeauna când era vorba ce şan: venise înarmată cu intuiţia ei şi pregătită de atac.

Apoi începu să realizeze că nu era nimic sinistru în mutarea lui Benny, nimic cu care să nu se descurce, îi era clar că nu trebuia să-i facă jocul. Putea refuza *invitaţia.*

ar fi zis Alma Wheatiey. ÍPie

Benny mută pion la d4; Beth i-l captură,» un pionul cu calul Beth înainta cu al doüea Z aşteptă ca el să facă la fel Dacă o ra cea,* avea Zi *lege mai întâi, pentru ca apoi să i-l captureze, ca să-i dubleze pionii. Mutarea pe care Benny o făcuse co pionul reginei avea să-l coste şi, chiar dacă avantajul era minor, era totuşi un avantaj.*

Dar Benny nu mută calul Ci i-l captură pe al ei. Era clar că nu voia pioni dublaţi. Beth trecu peste, apoi îi

captură piesa, la rândul ei. Era uluitor; Benny era deja în defensivă. Cu doar câteva minute înainte simţise o amatoare, Benny Watts încercase să o Păcălească la a treia mutare, iar acum el era în belele.

Mutarea cea mai logică era să-i captureze ufol cu pionul calului, avansând spre centrul tablei. Alternativa era să facă o captură pe partea opusă, cu pionul reginei, iar atunci el ar fi trebuit să facă schimb de regine. Ceea ce ar împiedica-o pe ea să facă rocada şlar ñ lipsit-o de regina cu care-i plăcea atât de mult să atace. Întinse mâna să-i ia calul cu pionul, dar şi-o cili” *’0 ticât de şocantă ar fost>ideea de a desch¡de* încet T*re8 ind° atrăgea-Snce Pu să studiezeşâncet tevr*¿me ™*h*kinlepUTá să aibă sens’ Dacă ñce8L aşa foarte mult Pt de regine rocada nu ar mă-conta *închideri fi priviapere rege Le cum se cea la* văzu că se *întreba-UPE, Bemype deasu Pra tablei captură de rutină. Cumva ve Viat de mult să facă o s-o părea mai mic acum. Fie*

Îi, se gândi iar, şi captura cu pionul, expunându-şi iegjM

Benny nu ezităţi captuia regina cu a sa şi şmechereştebutonul ceasului. Nici măcar nu se obosise să spună „şah”. Beth captură cu regele, cum trebuia să facă, iar el înainta cu pionul nebunului pentru a-l proteja pe cel din faţa regelui. Era o simplă mutare defensivă, dar Beth se exaltă când el o făcu. Se amţise goală puşcă fără regină când partida era abia la început, dar acum se simţea puternică fără ea. Deja pretaeiniţiativa şi ştia asta. Mută pionla es. Nu era o mutaredmălmtoarcem acest stadiu, dar forţa acesteia

Sflî-pertol nebunul de alb V Pe rândul patru, w-e incur «; Pe jur. Cdelalte **sarsâr”!”**

cei care „stăteau în Piaoare”.

Ditec lw l ™ partida ea şi Benny.

Spectatorii îl ducând Pionul regelui la că

fereastră. Era o zi splendid! în

f-Pecabilăesinieadeparcăs-ar fi

Şi râu dlSdlist Avea să-i învtogă

Continuarea pe care o găsi la a nouăsptexf* mutare «a minunat de subtilă. Apoi mintea se deschise ca o floare care-şi desface petalele: jumătate de duzină de mutări, clare de parcă ar fi fost proiectate pe un ecran din faţa ei: turnul, nebunul şi cal dansând împreună în colţul tablei. Cu toate acestea, nu se întrevedea nici matul, mei vreun avantaj clar.

După ce calul ei ajunse în a cincea căsuţă de pe coloana reginei, după a cincisprezecea mutare, lui Benny nu-i rămăsese altceva decât să avanseze cu un pion, pentru că nu putea face nimic în apărare; Beth schimbă tuni şi cal cu turn şi cal, apoi îşi mută regele pe coloana reginei, în a treia căsuţă. Deşi aveau acelaşi număr de figuri şi de pioni, totul se reducea acum la numărul de mutări. El avea nevoie de douăsprezece pentru a ajunge cu pionul pe rândul opt şi a-l transforma în regină, pe când ei îi erau necesare doar zece mutări.

Benny mai mută de câteva ori, în încercarea disperată de a-i captura pionii înainte ca ea să îi captureze pe ai lui, dar până şi în mişcarea braţului său se citea că ştia. Iar când Beth îi captură pionul nebunului de negru el *se* întinse, luă regele, şi-l răsturnă. Se făcuse tăcere. Apoi urmară aplauze. Beth câştigase în treizeci de mutări.

Ieşind din cameră, Benny îi spuse:

— N-aş *fi* crezut niciodată că o să mă laşi să fac schimbul de regine.

— Nici eu, spuse Beth.

UNSPREZECE

După ceremonia de sâmbătă seara, Benny o duse la un bar din oraş. Stăteau la separeul din spate; Beth bău o bere şi o comandă imediat pe a doua. Aveau un gust delicios, amândouă.

— Uşurel, zise Benny. Uşurel.

El nu o terminase pe prima.

— Ai dreptate, spuse ea, şi o lăsă mai încet

Se simţea deja destul de exaltată. Nicio partidă pierdută. Nicio partidă cedată. Ultimii ei doi adversari îi propuseseră să cedeze în timpul jocului de mijloc, iar ea

refuzase.

— Scor perfect, spuse Benny.

— E o senzaţie minunată, spuse ea, referindu-se la victorie, dar şi la bere. îl privi mai îndeaproape. Apreciez modul în care accepţi înfrângerea.

— Edoardeochiilumii, răspunse el. Pedinăuntru urlu de furie.

— Nu se vede. N-ar fi trebuit să joc afurisitul ăla de pion.

*x şi" 1**6"° mine în B luă* gânditor o ***gură de bere apoi o întrebă: 0***

— Ce *vrei să faci în legătură cu Borgov?*

— *La turneul de la Paris? Nici* măcar nu am *paşaport.*

— *La turneul de la Moscova.*

— *Nu ştiu despre ce vorbeşti.*

— *N-*aveţi *poştă în Kentucky?*

— *Normal că avem.*

— Turneul Moscow *Invitaţional*[19]*.* Campionul american *este întotdeauna invitat.*

— *Mai vreau o bere, zise Beth.*

— Vrei *să spui că nu ştiai? Benny părea şocat.*

— *Mă duc să* mi-o iau eu.

— *Bine.*

Beth se *ridică şi porni spre bar,* ***unde*** *mai comandă o sticlă de bere. Auzise de Moscow Invitaţional, dar* nu ştia nimic *despre acest turneu. Barmanul îi aduse berea, iar ea îi mai ceru încă una.*

— *Cam multă bere, îi spuse Benny când reveni* la

— *Posibil.*

Aşteptă să se aşeze spuma şi luă *un gât – Cum* ajung la Moscova, dacă mă duc?

javutun secund?

„Barnes-Bûmes?! Beth se uita la el. AL singur în Rusia. Benny se încruntă. Nu isăbeuşamult. Rişti **să** devii alcoolica înainte

Jplineşti douăzeci şi unu de ani. Beth puse jos paharul.

19 *Turneu pe bază* de invitaţie (n ^

— Cine mai joacă în Rusia?

— Alte patru ţări şi patru dintre cei mai buni jucători ai Rusiei. Cu alte cuvinte, Luchenko şi Borgov.

Probabil Shapkin.

Beth nu voia să se gândească la asta. îl privi în tăcereovreme.

— Benny, îmi place părul tău.

Benny îi aruncă o privire lungă.

— Mda, sunt sigur, spuse el. Şi Rusia?

Beth mai luă o gură de bere. *Chiar* îi plăceau părul lui Benny şi ochii săi albaştri. Nu-l privise niciodată cu ochi de femeie. Până acum.

w – Patru jucători de şah ruşi, spuse ea, înseamnă o grămadă de jucători de şah ruşi.

— Moarte curată.

Benny îşi ridică paharul, terminându-şi berea. Băuse doar una.

— Beth, spuse el, eşti singura persoană din Statele Unite care ar putea reuşi.

— Am fost praf la întâlnirea cu Borgov…

— Când pleci **la** Paris? întrebă Benny.

— Peste cinci săptămâni.

— Atunci *organizează-ţi* viaţa *astfel* încât «i

— Antrenează-mă tu. Benny *rămase pe gânduri.*

— Poţi să vii la New York?

— Nu ştiu.

— Poţi dormi în camera mea *de zi şi să pleci* la *Paris de acolo.*

Ideea o şocă.

— Am şi eu o casă în Kentucky de care trebuie *a am grijă.*

— Şi?! Dă-o-ncolo de casă!

— Nu sunt pregătită…

— Şi *când o să iii? Anul viitor? Peste zece ani?*

— Nu ştiu.

Benny se aplecă peste masă şi spuse încet*: – Dacă n-o faci,* o *să cazi în patima* alcoolului *şi-ţi vei distruge talentul o să se ducă pe apa sâmbetei.*

— Borgov *a măturat cu mine pe jos.*

— *Nu erai pregătită.*

— Nu *ştiu cât de bună sunt cu adevărat.*

— Dar eu *ştiu, spuse Benny. Eşti cea mai bună.*

Beth inspiră adânc.

— Fie. Vin la New York.

reata de Mergem cu

— Când?

Lucrurile se întâmplau prea repede. Se simţea **speriată.**

— Mâine după-amiază, după ce se termină totul aici. Oricând suntem liberi să plecăm. Benny se ridică.

— Şi… în legătură cu sexul… Beth ridică privirea spre el. – ia-ţi gândul.

* * *

moduî Sut SPU – nea Beâmy este cea mai fainã.

— De unde ştii tu? întrebă Beth. Maşina se d i? e-ylvania, huă* Pe asfaltul Sri 31 autostrăzii Ioane oveh-pţ Pe chiar şuas Yorl undeva Sua) 1) 6 dealuri-AJunge

Vremea nu o interesa.

Uxinginn aranjament în ce privea casa klefon şi nu reuşise să dea de niciun avocat prin

Vork fi «f alacesâseaştepte, odată – ajunşila New plin. plăcea degajarea lui Benny când ea era aşa din că wlertitudini >blândeţea care-i lumina faţa de d în Când” Aşa arătase şi în timpul ceremoniei cernare a premiilor, şi în timpul interviurilor, şi

d semna autografe, şi când le mulţumea oficialilor celor de la Federaţia de Şah care veniseră tocmai nordul statului New York pentru a ţine discursuri *despre importanţa şahului*. Acum, chipul îi era *fa de expresie. Beth îşi întoarse privirea la* drum.

— Vreau *să* vin *cu tine* în *Rusia*, spuse el după o vreme.

Beth rămase surprinsă. *Nu vorbiseră nici* despre Rusia, nici *despre şah de* când se urcaseră în *maşini*

— Ca secundul meu?

— *Ca ce-o fi. Nu-mi* pot permite să plătesc din

buzunarul meu.

— *Şi* vrei să *plătesc eu?*

— *O să se* aranjeze cumva. *Când îţi luau interviu cei de la revistă*, am vorbit cu *Johanssen. Mi-a zis ci Federaţia nu plăteşte şi pentru secunzi.*

— *Deocamdată mă gândesc doar la Paris.* Nu am decis dacă merg sau *nu la Moscova.*

— *O să mergi.*

— Nici măcar nu ştiu *dacă o să rămân mai* mult de câteva zile cu *tine. Trebuie să-mi fac paşaportul – îl poţi face la New York. Beth dădu să spună ceva, dar se opri. Se* uită la Benny. Acum, *că-i dispăruse indiferenţa de pe chip,* simţea la rândul *ei mai multă căldură* pentru *el.* Făcuse dragoste cu *doi bărbaţi în viaţa ei. Mă rog, dacă se* putea numi a face *dragoste; dar dacă ea şi Benny* ajungeau în pat, lucrurile *ar fi fost diferite. Simţea că* ar fi fost diferit cu el. Era prevăzut să ajungă *la el acasă*

Kftaasessâase”.

Ea ridică din umeri.

— Pion la nebun patru.

— C, spuse el, utilizând notaţiile.

— Cb3.

— Pion pe căsuţa a treia, pe coloana reginei. Nu era sigură că-i plăcea jocul ăsta. Mu împărţise niciodată cu nimeni tabla ei de şah intimă şi se simţea oarecum forţată să şi-o lase deschisă la mutările lui Benny.

— E4, spuse Beny.

— Pion capturează pion.

— Calul capturează.

— Cal. Laf6.

De fapt, era uşor. Se uita la drumul din faţă şi

SSC – can în eforti tabla de şah imabinară cu

— Ce3, spuse Benny.

— Pion la g6.

— N*

nicioda-Venfis – a spuse Benny sec. Nu mi-a plăcut – Mută-ţi calul.

— Nu-mi spune tu ce să mut, zise el. Dintr-odată,

vocea i se făcuse rece ca gheaţa.

Beth se retrase în sine, de parcă ar fi pălmuit-o. Continuară drumul în tăcere câţiva kilometri. Beth privea separatorul de sens din beton. Apoi, în vreme ce se apropiau de un tunel, Benny zise:

— Ai dreptate. Cal la nebun.

— v «itfiiiue se a continua.

— *Bine.* Capturez calul.

— Capturez cu pionul, spuse Benny.

— Pion *la* e4.

ha „Capturez d>nf n™ pionul. *Ştii ce* spune beharz despre asta? în nota de subsol?

— Nu *citesc* notele *de subsol, zise* Beth.

— Ai *face bine să* le *citeşti.*

— Nu-mi *place Scharz.*

— *Nici mie, spuse Benny Dar l-am* citit Mută.

— Dama capturează damă. Şah. Vocea *îi* suna bosumflată şi ştia.

— *Captură cu regele, zise Benny,* relaxându-se la volan.

Prin fereastră se derulau peisajele din *Pennsylvania. Beth* îl forţă să *cedeze* la a douăzeci şi Şaptea mutare, *ceea ce o făcu să* se simtă mai bine. Întotdeauna îi plăcuse Apărarea Sicilianã.

La intrarea în apartamentul lui Benny erau sad plini de gunoi; pe post *de lustră avea un bec agăţa*t de tavan. Pereţii holului erau *acoperiţi* cu *faianţă albă şi* erau la fel de deprimanţi ca *o toaletă de gară la* miezul noPţii. Pe uşa de la intrare *erau trei încuietori; uşa* era vopsită în roşu. Cineva scrisese *cu spray negru* un cuvânt de neînţeles*: Bezbo.*

Sufrageria era mică şi aglomerată, *plină cu* teancuri de cărţi. Dar lumina era plăcută când se aprindeau lampadarele, o w din *cameră eH*

¡S scaune, doar perne negre şi lampadarele din

Baia era acceptabilă, cu podeaua acoperită de gresie alb-negru şi robinetul de apă caldă stricat. Avea cadă, duş şi o perdea neagră, din plastic. Beth se spălă pe mâini şi pe

faţă şi se întoarse în sufragerie. Benny dispăruse în dormitor să-şi desfacă bagajul. Valiza ei se afla încă pe jos, în sufragerie, lângă un raft cu cărţi. Se apropie, privind obosită titlurile. Toate erau despre şah. Cinci rafturi pline. Porni în partea cealaltă a camerei, unde se afla altă bibliotecă; aceasta era făcută din stinghii şi cărămizi. Tot şah. Un raft întreg era ocupat de colecţia de culegeri *Shakhmatni Byulleten;* primele numere erau de prin anii ’50.

„E d-Pnt de aici, strigă Benny din dormitor. Agaţă tot ce doreşti.

— Bine, spuse ea.

Când se aflau pe autostradă se gândise că vor face dragoste, odată ajunşi aici. Dar acum, tot ce-şi dorea era să doarmă, însă nu vedea pe ce.

— Am crezut că primesc şi eu o canapea, spuse.

Benny apăru în cadrul uşii.

— Am spus „în sufragerie”.

Intră la loc în dormitor şi se întoarse cu ceva voluminos şi o pompă. Întinse totul în mijlocul podelei şi începu să apese cu piciorul pe pompă; nu după mult timp, obiectul se umflă. Era o saltea gonflabilă.

— Mă duc să aduc aşternuturi.

Apăru cu ele din dormitor.

— Mă ocup eu, spuse Beth, luându-i-ledin mână.

Nu-i plăcea cum arăta salteaua, daraveapastilele la ea. *Putea să* le scoată din *bagaj* după ce adormea el, dacă era nevoie. Sigur nu era băutură în apartamentul acesta. Benny nu zisese nimic în legătură cu asta, dar Beth *ştia deja.*

Adormise *înaintea lui Benny,* probabil, dacă uitase de pastilele din bagaj. *O trezise* un sunetputernic – al unei ambulanţe sau maşini de pompieri. Dădu să se *întindă,* dar fără succes. Nu exista o mai ţine a patului pe care să se aşeze. *Se ridică în* picioare şi se uită în *jur. Benny era la chiuvetă, cu* spatele la ea. Ştia unde se afla, *dar totul arăta diferit la* lumina zilei. Sunetul sirenei se *îndepărtă,* lăsând în urmă doar zgomotul traficului din *New York. Una* dintre

jaluzele era trasă; prin *fereastră se vedea* cabina unui camion la aceeaşi distanţă la care se *afla Benny de* ea şi, în spate, taxiuri în depăşire. *Un câine lătra din* când în când.

Benny se întoarse şi *se* apropie de ea*. Îi* întinse un pahar mare de *carton. Pe pahar era scris „Chea Full O'Nuts.* Se simţea *bizar. Nu-i pregătise* nimeni până acum cafeaua de dimineaţă, cu siguranţă nu doamna Wheatley, care nu se trezea niciodată înainte ca Beth să-şi ia micul dejun. Luă paharul şi gustă din

— Mulţumesc, îi spuse.

Am nevoie de un duş.

— Simte-te ca acasă.

* * *

Benny pregătise o masă pliabilă cu o tablă de şah **verde** şi bej! Aranja piesele când ea intra în sufragene.

— Bun, spuse el, vom începe cu astea. Îi întinse un **sul** de broşuri şi reviste legate cu un elastic. Deasupra era o broşură din hârtie ieftină; pe copertă scria *„Congresul de şah din Hastings*, Falaise *Hall, White Rock Gardens"* iar dedesubt – *„Partidele jucate".* Paginile erau acoperite de notaţii. Pe o pagină erau două partide descrise cu caractere aldine: Luchenko – Uhimann; Borgov – Penrose. Îi mai întinse una, denumită simplu Grandmaster Chess69. Semăna cu cealaltă broşură. Trei dintre reviste erau din Germania, una din Rusia.

— O să jucăm partidele de la Hastings, spuse» enny. Se duse în dormitor, aduse două scaune simple am lemn şi le aşează de o parte şi de cealaltă a mesei de la fereastră. Camionul era încă parcat afară, iar pe stradă continuau să circule maşini cu viteză redusă.

— Tu joci cu albele, eu cu negrele.

— N-am mâncat nimic la micul dejun…

— Găseşti ouă în frigider, zise Benny. Mai întâi jucăm partidele lui Borgov.

— Pe toate?

— Osăiie şi el la Paris, când te duci tu.

Beth se uită la revistele pe care le ţinea în mână, apoi la tablă, apoi la ceas. Era opt şi zece.

— Mai întâi mănânc, spuse.

La prânzmâncară în faţa tableideşahsandviciuri

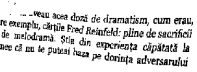
veau acea doză de dramatism, cum erau,
spre exemplu, cărţile Fred Reinfeld: pline de sacrificii
şi de melodramă. Ştia din experienţa căpătată la
turnee că nu le puteai lăsa pe dorinţa adversarului

de la un magazin cu delicatese. La cină, mkm chinezească comandată la un restaurant de pe First Avenue. Bennynu o lăsa să joace deschiderile repede; o oprea ori de câte ori o mutare era neclară şi o punea să-şi motiveze jocul. O punea să analizeze orice aspect ieşit din comun. Uneori îi bloca mâna în aerânaintesa mute o piesă şi-i punea întrebări. De ce nu avansezi cu calul? De ce nu se apără împotriva turnului? Ce se va întâmpla cu pionul din spate? Era riguros şi intens şi nu o *lăsa deloc mai moale. Era conştientă de toate aceste întrebări de ani de zile, dar nu-şi permisese niciodată să le exprime într-un mod atât de precis. De multe ori mintea ei se grăbea spre posibilităţi de atac în funcţie de poziţiile care se dezvoltau în fa* fa *ei, dorindu-şi să lanseze Larcenko, Mecking* sau *Czerniak ca atacuri fulgerătoare împotriva lui Borgov, dar Benny o oprea cu o întrebare despre apărare, sau despre deschiderea căsuţelor albe sau negre, sau pentru a se bate cu ea pe o coloană cu turnul. Uneori o înfuria, dar ştia că aşa trebuia să facă. Jucase partidele Marilor Maeştri în minte încă de pe vremea când descoperise Chess Review, dar fără nicio disciplină.* juca *pentru a savura momentul victoriei – pentru a* se fofe Xa, tare când *un sam-CJU era necesar ori când Penhvri mt mai la Podele din cărţi, tocmai* de a juca sacrificându-şi regina sau forţând un mat cu calul şi turnul; cu toate astea, acelea erau partidele ei **preferate.** Exact asta iubea la Morphy, nu partidele lui obişnuite şi, cu siguranţa, nu cele pe care le pierduse, or Morphy, ca toată lumea, fusese şi el învins. Dar şahul banal o plictisise dintotdeauna, chiar şi atunci când juca împotriva Marilor Maeştri, la fel cum o plictiseau analizele lui Reuben Fine despre închideri sau contraanalizele din Chess Reuieu; care subliniau erorile de judecată ale lui Reuben Fine. Nu făcuse niciodată ceea ce Benny o punea să facă acum.

Partidele pe care le juca erau serioase, şah de

calitate, jucat de cei mai buni jucători din lume, iar cantitatea de energie latentă în fiecare mutare era uluitoare. Cu toate acestea, rezultatele erau adesea monumental de plictisitoare şi neconcludente. O simplă mutare a pionului putea implica o cantitate enormadeconsumdeenergie, cumarfi, spreexemplu, deschiderea unui atac cu rază lungă, ce putea deveni evident abia după o altă duzină de mutări; dar negrul ar fi putut mtui, identificând o mutare cu care să anuleze totul, iar efortul ar fi devenit complet inutil. Era frustrant şi dezamăgitor, dar, pentru că Benny o obliga să se oprească şi să vadă ce ar putea urma, devenea fascinant. Continuară în acest mod şase zile la rând, ieşind din apartament doar când era necesar şi miercuri seara, să vadă un film. Benny nu avea televizor, nici pick-up; apartamentul său avea trei funcţii simple: mâncat, dormit, broşura Hastings şi din cea rusească absolut toate broşura trasunş Mare Maestru partidele, cu excepţia celor în cai cedase.

Marţi, Beth reuşi să dea de avocatul din Kentuch *la telefon* ş. – J rugă să vadă dacă era totul! n *casa.* Apoi se duse *la* filiala Chemical Bank, unde am

Benny con*t, şi-şi* deschise şi *ea unul, cu* cecul primiţi» *OhlO.* F*, q naâfnirt a /u.». T i 1* –

Dar Beth avea la ea suficiente cecuri de călătorie pentru a plăti partea ei de cheltuieli.

Au vorbit puţin *spre deloc* în prima săptămână. *Din punct de vedere* carnal nu *se* întâmplă nimic. Beth nu *uitase, dar* era prea ocupată cu *partidele* de şah. *Când terminau, uneori la miezul nopţii, se* aşeza o vreme *pe una dintre pernele de pe jos ori* pleca la *plimbare pe Second sau Third Avenue. Îşi* lua o *îngheţată sau o ciocolată Hershey de la* magazinul *de delicatese. Nu intra în niciun bar şi rar rămânea pe-afară mai mult. New York-ul putea părea* sumbra şi periculos noaptea, dar nu *ăsta era motivul* Era prea obosită ca să mai *facă şi altceva decât să se întoarcă* în apartament, să *umfle salteaua şi să se culce.*

Uneori nu era nicio diferenţă între a fi singură sau a fi cu Benny. *Putea deveni complet impersonal* ore întregi.

Iar ceva în ea se adapta, devenind *la* rândul ei rece şi *impersonală, comunicând* exclusiv prin *intermediul şahului.*

Dar nu era mereu *aşa. Odată, pe când Beth studia* o poziţie *deosebit de complexă între doi jucători ruşi,* o poziţie care *se încheia cu o cedare, văzu ceva m*utăm consecinţă, exclamând apoi; – Benny, vino să vezi

Se

Şi-i arătă cum ar fi putut câştiga cel care jucase cu negrele. Iar Benny, cu un zâmbet larg pe chip, se apropiase de scaunul ei şi-o îmbrăţişase.

De cele mai multe ori, şahul era singurul limbaj pe care îl foloseau. Într-o după-amiază, după trei sau patru ore de analizat închideri, Beth spuse obosită:

— Tu nu te plictiseşti uneori?

Benny o privi fără nicio expresie.

— De ce? Ce altceva mai există? spuse el.

Studiau închideri cu turn şi pion când se auzi un ciocănit în uşă. Benny se ridică şi merse să deschidă; la uşă erau trei persoane. Doi bărbaţi şi o femeie. Beth îl recunoscu pe unul dintre ei; apăruse un articol despre ei în Chess *Review* cu câteva luni în urmă; îi părea cunoscut şi celălalt, dar nu ştia de unde să-l ia. Femeia era uluitor de frumoasă. Avea în jur de douăzeci şi cinci de am, părul negru şi tenul palid, purta o fustă extrem de scurtă de culoare gri şi un fel de cămaşă de militar, cu epoleţi.

— Ea e Beth Harmon, spuse Benny. Ei sunt Hilton Wexler, Arthur Levertov, Mare Maestru, şi Jenny Baynes.

— Noua noastră campioană, spuse Levertov cu o mică plecăciune. Avea în jur de treizeci de am şi începuse să chelească.

— Bună, spuse Beth.

Se ridică de la masă.

— Eu? Sunt deja modestia în persoană. Femeia *îi întinse mâna.*

— Mă bucur să te cunosc.

Lui Beth i *se* părea ciudat *să* vadă atâţia oameni *în* sufrageria lui Benny. I se părea că trăise jumătate din viaţa

ei aici, cu el, studiind partide de şah; intruşii o revoltau. Era în New York de nouă zile. Neştiind exact ce să facă, se aşează din nou la masă. Wexierse apropie şi se aşează de *cealaltă* parte.

— Faci probleme?

— Nu.

Încercase câteva când era mică, dar n-o interesau.

Încercase calc va *ută albul şi mat în dom*

Poziţiile nu erau nWheatley, era *mutări.* Aşa cum ar fi spus doamn irelevant. Ţăr.

v arăt ceva, spuse Wexler.

— Permite-mi să-ţi arai mut

Vorbea pe un ton prietenos şi relaxat.

piesele?

— Te rog r amo Diindu-se *de* ei, *Beth*

— Hilton, spuse de probleme, nu este una dintre ciudaţii tai pasiu" * Este campioana Statelor Unite.

— E în regulă, spuse Beth. *Dar* era bucuroasă că Jenny spusese ce spusese.

Wexler aşează piesele pe tablă creând o poziţie bizară, cu cele două regine în colţuri şi toate cele patru turnuri pe aceeaşi coloană. Regii erau în poziţie aproape centri ceea ce era pu\m probabil într-o dă reală. Când termină, îşi încrucişa braţele pe piept.

— Este preferata mea, spuse el. Albul o câştigă în **trei.**

Beth se uită la tablă, plictisită. I se părea o prostie să-ţi pierzi timpul cu aşa ceva. „Nu ar fi apărut niciodată într-o partidă o poziţie ca aceea. Avansează cu pionul, şah cu calul şi regele mutat în colţ. Dar apoi pionul ar deveni regină şi ar fi pat70. Poate dacă pionul s-ar transforma în cal, ca să dea următorul şah. Asta ar funcţiona. Apoi, dacă regele nu era mutat după primul şah… Se întoarse o clipă înapoi şi văzu ce eâa de făcut. Era ca o problemă de algebră, iar ea **fusese** întotdeauna foarte bună la algebră. Beth ridică privirea spre Víexiet.

— Pion la d7. Wexler era năucit – Iisuse! exclamă. Ce rapidl Jenny zâmbea.

— Ţi-am zis> Hilton, spuse ea. Benny privise totul în tăcere.

— Hai să jucăm un simultan, îi spuse brusc lui Beth. Tu contra noi.

— Eu nu, spuse Jenny. Nu ştiu să 30 c.

— Avem suficient de multe table şi piese? întrebă Beth.

A Pe raft>în dulap. Benny se duse în dormitor – se întoarse cu o cutie de carton. Le punem pe jos.

— Ce timp avem? întrebă Levertov.

Lui Beth îi veni o idee.

— Hai să jucăm şah rapid.

— Asta ar însemna să *avem noi un* avantaj, Ne putem *gândi în timp ce* tu joci cu ceilalţi.

— Vreau *să încerc.*

— *Nu-i bine. Tonul lui* Benny era sever. Nu prea te *pricepi la* şah rapid. *Sau ai uitat?*

Beth simţi o *nevoie puternică de* a-i răspunde la ceea ce el nu spunea, de fapt.

— Pariu pe *zece dolari că te bat.*

— Şi dacă te laşi *bătută de ceilalţi ca să câştigi timp împotriva mea?* Beth i-ar fi tras una.

— Zece dolari partida, atunci. Cu fiecare dintre voi.

En surprinsă şi ea de *fermitatea cu care* vorbea.

Aducea a doamna *Deardorff.*

Benny ridică din umeri.

— Cum vrei. *Sunt* banii tăi.

— Hai să punem toate *cele trei table pe jos.* Mă aşez la mijloc.

Zis şi făcut. Foloseau trei *ceasuri. Beth fusese* foarte în formă în ultimele zile, aşa ca şi *acum muta* cu

— bieiesimuitmi.

mai rămăsese timp.

În vocea ei se simţea amărăciune; auzind cuvintele îşi dădu seama că mai aveau şi un alt sens, unul sexual. *Hai s-o mai facem o dată.* Dacă Benny asta voia, atunci asta avea să-i servească. Beth se apucă să aranjeze piesele pe tablă.

Îşi reluară locurile pe jos. De data asta, Beth jucă cu

albele pe toate trei tablele. Acestea erau aşezate în formă de evantai, astfel încât să nu fie nevoie să se răsucească pentru a muta, dar oricum le consulta doar când muta. Juca vizualizând tablele în minte. Făcea cu uşurinţă şi exerciţiul mecanic de a mişca piesele şi de a apăsa butoanele ceasurilor. Poziţia lui Benny era fără speranţă atunci când steagul său căzu; timpul lui Beth nu expirase. Îi dădu alţi treizeci de dolari şi, când ea sugera să mai joace o dată, el spuse nu.

w? e 0 tensiune în cameră şi nimeni nu ştia ce să facă pentru a o potoli. Jenny încercă să glumească pe seama întâmplării:

— P, doar şovinism masculin.

Benny nu spuse nimic. Se duse în dormitor, luă
ţeiul, scoase trei bancnote de zece şi

I le dădu lui

— Hai s-o mai facem o dată, spuse Beth.

potto

Beth.

Nu funcţionă. Beth era furioasă pe Benny, furioasă pentru că-l bătuse prea uşor şi furioasă din cauza modului indiferent îrv care reacţiona, de parcă nimic nu-l afecta.

Apoi Benny făcu ceva surprinzător. Stătuse cu spatele drept dar brusc **se sprijini** relaxat de perete şi îşi întinse picioarele în faţă.

— Ei bine, puştoaico, ai reuşit.

Îl de inteligente, o privea cu adnurati

Beth şi Benny şi-au *petrecut următoarele câteva zile studiind culegerile Shakhmatni Byulletens,* de la anii ’50 încoace. *Din când* în *când jucau cate o pa*it/dă. Beth *câştiga întotdeauna. Simţea aproape* fizic ca devenise *mai bună decât Benny. Era uluitor pentru amândoi. În timpul unei partide, Beth descoperise un atac* asupra *reginei sale de la a treisprezecea* mutare şi l-*a obligat să-şi* răstoarne *regele la a şaisprezecea.*

— PUF, zise *Benny încet, nu mi-a mai făcut cineva* asta de *cincisprezece ani.*

— Nici măcar Borgov?

— Nici măcar Borgov.

Uneori, *şahul o ţinea trează noaptea ore întregi.* Ca *la* Methuen, *doar că acum era mai relaxată şi* nu se temea de *insomnie. Stătea întinsă pe salteaua gon*flabilă pusă *pe jos* în *sufragerie, după miezul nopţii,* ascultând zgomotele de *pe străzile New York-ului* care intrau pe *fereastra deschisă şi studia poziţii în* minte. Erau mai clare ca *niciodată. Nu lua calmante f* asta al uta. De data *aceasta, nu era vorba de partide* tregi, ci de situaţii *deosebite, poziţii denumite*

ascultând strigătele *bețivilor de*

coffiplexe *de şah, dificile* prin

...tPAroh/i imn...

Stătea acolo întinsa, afară, dezlegând poziţ „definiţie.

odată **când** un bărbat şi o femeie se certau afara Zi-i M ajuns la capătul puterilor, mama sii de treabă! La capătul pute-ri-lorf iar Jatul continua să repete „Exact ca putoarea de r. tfir Beth, întinsă în culcuşul ei, descoperi un mod ¿e a transforma un pion în regină la care nu se gândise niciodată până atunci. Era extraordinar de frumos. Şi funcţiona. Putea să-l folosească. **„În** cur!" strigă femeia, iar Beth se lăsă pe spate satisfăcută, simţind cum o cuprinde un somn dulce.

* * *

Au petrecut a treia săptămână repetând partidele lui Borgov; o terminară pe ultima joi, după miezul nopţii. Când Beth terminase de analizat remiza, subimiind cum ar fi putut Borgov să o evite, ridică privirea şi-l văzu pe Benny căscând. Era o noapte fierbinte şi ferestrele erau deschise.

— Zbapidn a greşit la jocul de mijloc, spuse Beth. Trebuia să-şi protejeze partea damei.

Benny o privi somnoros.

— Chiar şi pe mine mă oboseşte şahul uneori.

Beth se ridică de la tablă.

— Haita culcare.

— Aşteaptă, spuse Benny. O privi lung şi zâmbi.

Îţi mai place părul meu?

— Eu încerc să învăţ cum să-l înving pe Vasüy Borgov, spuse Beth. Părul tău n-are a face.

— Vreau să facem dragoste.

Erau împreună de trei săptămâni. Beth uitase complet de sex.

Beths

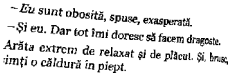
—Eu sunt obosită, spuse, exasperată.
—Şi eu. Dar tot îmi doresc să facem dragoste.
Arăta extrem de relaxat şi de plăcut. Şi, brusc,
îmţi o căldură în piept.

— Bine, *zise.*

„Nu se trezise niciodată dimineaţa cu cineva lângă ea, în pat. Era uimită; Benny se rostogolise pe partea lui de pat, iar tot ce putea vedea era spatele lui şi câteva şuviţe *de păr. La început se simţi prea* conştientă de *situaţie, temătoare să-l trezească; se ridică uşor în şezut, sprijinindu-şi spatele de perete. Îi plăcea mult să aibă un bărbat în pat. Îi plăcuse să facă dragoste cu el, deşi nu fusese atât de incitant pe cât sperase. Benny nu spusese mai nimic. Fusese tandru şi blând cu ea, dar distanţa dintre ei nu dispăruse*. Îşi *aminti ceva ce spusese primul bărbat cu care se culcase: „Prea cerebrală”. Se întoarse spre Benny. Pielea lui era* chiar *frumoasă la lumina zilei, părea să strălucească. Pentru o* clipă, *simţi dorinţa să-şi pună braţele în jurul lui, să-l cuprindă cu trupul ei gol, dar se abţinu.*

În cele din urmă Benny se trezi, se rostogoli pe spate şi clipi la ea. Beth îşi trăsese cearşaful peste sâni, acoperindu-se.

— Bună *dimineaţa, îi spuse după o clipă. Benny clipi iar.*

— Nu ar trebui *să joci Siciliana împotriva lui Borgov, zise el. O stăpâneşte prea bine.*

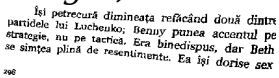
Îşi petrecură dimineaţa refăcând două dintre
partidele lui Lucheuko; Benny punea accentul pe
strategie, nu pe tactică. Era binedispus, dar Beth
se simţea plină de resentimente. Ea îşi dorise sex
298

PTâi Beth nu spuse nimic şi îşi gestiona seanţele cum se pricepu mai bine. Era destul de adevaiat ce Să el, dar faptul că-i plăcuse să sublimeze asta o **enerva.**

— Trebuie să ajun & la o partidă de poker, o anunţa pe la prânz.

Beth îşi ridica ochii de la poziţia pe care tocmai o analizase.

— O partidă de poker?!

— Trebuie să fi\ătesc chiria. Beth era surprinsa. crezuseparior. Cândlua la întrebări, el îi răspunse că făcea mai mulţi Dam din poker şi table decât din şah.

— Ar trebui să înveţi şi tu, zise, **zâmbind.** Te pricepi la jocuri.

— Atunci ia-mă cu tine. – Este o treabă între bărbaţi. Beth se încruntă.

— Aşa se zicea şi despre şah. a vrei. Da

— Te cred şi eu. Poţi veni să asişti, dac în tăcere.

— Cât durează?

— Vorbabutoatănoaptea.

Era tentaţi să-l fusese planific.

asta, **dat nu° îropreun &**

dinainte de noaptea lor

Au mers cu *autobuzul* pe Fi-h *a H Forty-fo urth Street şi apoi jÂTp-Tn-Algonqum. Benny* părea să *aibă mânZ ¡* Ja ceva ce nu voia să discute cu ea – erât tăcere. *Beth începuse* să se enerveze *iar; nuvenZI New York pentru aşa* ceva. *Şi o irita* faptul că Benny *nici* nu-i *explica nimic, nici nu o anunţase dinainte că avea să vină aici. Se comporta exact ca atunci când juca şah: calm şi liniştit la suprafaţă, înşelător şi enervat pe dedesubt. Lui Beth nu-i făcea nicio plăcere să* meargă *acolo,* mai *ales neinvitată, dar* nu avea *chef nici să se* întoarcă la *apartament şi să studieze* singură.

Partida se ţinea într-o mică suită de la etajul al *şaselea şi era, aşa cum îi spusese el, dedicată exclusiv* bărbaţilor. La o *masă stăteau patru bărbaţi. Aveau în* faţă *cafele, chipsuri şi cărţi de joc.* Aparatul de aer condiţionat era *zgomotos. Mai erau şi alţi doi bărbaţi* care doar se învârteau *pe-acolo. Jucătorii îşi ridicară* privirea când *intră Benny şi-l salutară cu tot felul de* ironii. Benny se *comportă relaxat şi plăcut.*

— Beth *Harmon, o prezentă el*

Bărbaţii o salutară *aplecând capetele, fără* să o recunoască. *El scosese* un *teanc de bancnote din* Portofel, le pusese *pe masă în dreptul unui loc liber* se aşezase, *ignorând-o pe Beth. Neştiind care* era rolul ei în toate

acestea, Beth se duse în dormitor, u» de văzuse o carată *de cafea şi ceşti. Umplu una şi* se mtoarse în cealaltă încăpere. *Benny,* cu un *teanc de* mesei.

lui, Ze în fată> 111163 cărţile ÎIJ mână-Tipul din stânga spuse pe un ton plat:

— Plusez. Şi aruncă un jeton albastru în centru]

Ceilalţi îi urmară exemplu. Benny o făcu el, (jar ultimul.

Beth stătea la distanţă şi privea. Îşi aminti de subsolul de la orfelinat, de cum stătea şi-l privea pe domnul Shaibel, extrem de curioasă, în timp ce el juca. Acum nu simţea deloc la fel. Nu-i păsa cum se juca pokeral, conştientă că, probabil, s-ar fi priceput. Era furioasă pe Benny. Continua să joace fără să-i arunce măcar o privire. Manipula cărţile cu dexteritate şi arunca jetoanele către centrul mesei cu aplomb, calm, uneori zicând „pas" sau „sec" După o vreme, în timp ce unul dintre bărbaţi îşi făcea jocul, Beth se apropie de Benny, îl atinse pe umăr şi îi spuse încet: – Eu plec. Benny încuviinţă: – Bine.

A? °\ toarse atenţia la cărţile sale. În lift, Trt Var călcat în picioare. Afurisitul!

Sf –, Una tt-a eu ea şi apoi fuga la băieţii lui. probabil plănuise totul de o săptămână. Tactici şi strategie, îi venea să-l strângă de gât.

Dar plimbarea pe jos îi făcu bine. Când luă autobuzul de pe Third Avenue să se întoarcă la apartamentul de pe Seventy-eighth Street, se liniştise. Chiar se bucura să fie singură un pic. Îşi petrecu timpul jucând în minte partide din *Chess* ***Informants***[20]***, o*** serie nouă de cărţi din Iugoslavia.

Benny se întoarse pe la miezul nopţii; Beth se trezi când îl simţi **urcâ**ndu-se în pat. Era bucuroasă că se întorsese dar nu voia să facă dragoste cu el % fericire, nici ei. *îl întrebă cum a fost*

— *Aproape şase sute de dolari,* spuse, mulţumit *de sine.*

---

20 **Spioni de şah Cin orig. în lb. engleză) (n. tr.)**

Beth se răsuci în pat şi adormi la *loc.*

Se iubiră dimineaţa, dar nu-i plăcu cine ştie ce. Ştia că era *încă furioasă pe el că plecase să joace poker;* nu că juca, ci *felul în care se comporta*, tocmai când *deveniseră amanţi. La final, Benny se ridică în şezut şi o privi îndelung.*

— *Eşti supărată pe mine,* nu-i *aşa?*

— *Da.*

— *Din cauza pokerului?*

— *Din cauză că nu mi-ai zis* dinainte că o să te duci.

Benny încuviinţă.

— *Scuză-mă.* Sunt un *tip rezervat*. Se simţea uşurată *că recunoscuse.*

— Mda, *bănuiesc că şi eu*, spuse ea.

— Am *remarcat*

După *micul dejun, Beth îi propuse să joace o* partidă. Benny *acceptă, însă cu reticenţă.* Ceasul era programat pe treizeci *de minute, nu voiau să* dureze prea mult, iar Beth *îl bătu jucând Siciliana ei în varianta ™dJ; pârtând cu urinţă ameninţările lui* mi, a Partide! Benny

— Aveam nevoie de ha «.

se & ani, spuse.

— Aşa o fi, dar ai ales momentul cel mai nepotrivit, răspunse ea. Nu-ţi place să fii învins, nu-i aşa? Vrei să mai jucăm una?

Benny ridică din umeri şi se îndepărtă – îi cedez plăcerea asta lui Borgov.

Însă Beth ştia că ar mai fi jucat, dacă ar fi crezut că o putea învinge.

Şi se simţea mult mai bine.

* * *

Au rămas iubiţi, dar şah nu au mai jucat unul împotriva celuilalt, limitându-se la partidele din cărţi. Câteva zile mai târziu, el plecă din nou să joace poker. Se întoarse cu două sute de dolari în plus.

S-au iubit ca niciodată, cu banii lângă ei, pe noptieră. Îi era drag, dar asta era tot. Iar în ultima săptămână, cea de dinaintea plecării la Paris, Beth începu să simtă că nu

prea mai avea ce să o înveţe.

DOISPREZECE

Doamna Wheatley lua mereu cu ea actele de **adopţie şi** certificatul de naştere al lui Beth când călătoreau, iar Beth a continuat să facă la fel, deşi nu fuseseră niciodată necesare până acum. În prima săptămână la New York, Benny a dus-o la Rockefeller Center, iar Beth le-a folosit ca să aplice pentru paşaport. În Mexic fusese suficient un simplu buletin turistic, iar doamna Wheatley se ocupase de toate detaliile. Paşaportul cu coperte verzi, cu poza ei bine lipită înăuntru, sosise două săptămâni mai târziu. Deşi nu era sigură că va merge la Paris, trimisese acordul de participare cu câteva zile înainte de a pleca din Kentucky în Ohio.

Când sosi momentul, **Benny** o conduse la Aeroportul Kennedy **şi** o lăsă la terminalul **Air France.**

— Nu este invincibil, îi spuse Benny. îl poţi bate.

— O **să** vedem, **răspunse Beth. Mulţumesc că** m-ai ajutat.

Îşi scosese valiza din portbagaj şi stătea în dreptul ferestrei şoferului. Se aflau într-o zonă unde

Parcarea era interzisă-Ro»

Pentru a o conduceli.”.

— Ne vedem săptămâna viitoare, spuse Benny. Drin Ztnt? 7 Beth. Se gândi să se

prin fereastra deschisă şi să-l sărute, dar se abţinu

— Pe curând/ îşi ridică *valiza şi intră în terminalul aeroportului.*

Cu *toate că de data aceasta era pregătită să înfrunte ostilitatea pe care o simţea doar văzându-l în cealaltă parte a încăperii, tot simţi nevoia să tragă aer adânc în piept Stătea cu spatele la* ea, *discutând cu reporterii. Tulburată, Beth îşi luă privirea de la* el, *exact cum făcuse când îl văzuse la grădina zoologică din México City. Nu e decât un alt bărbat îmbrăcat în costum negru, un alt jucător rus de şah, îşi spuse. Unul* dintre reporteri *îi făcea*

fotograûi, iar celălalt discuta cu el. Beth îi privi o vreme, simţind cum se mai duce *din tensiune. Putea să-l bată*. Se *întoarse pe călcâie, îndreptându-se spre birou ca să se înregistreze. Partidele începeau în douăzeci de minute.*

Era turneul cu cel *mai mic număr de participanţi* dintre toate *la care fusese şi se ţinea* într-o *clădire elegantă de lângă École Militaire. zni₃Zf*0 ri cinci rând*° ™ndă Pe zi, timp de* cinci celuilalt Competiţia era s-L MUI triva simţea că nici ea, nici el nuă *chiar? şa, Beth un n învinşi.*

Trecu dincolo de uşă, în salonul se juca turneul, Tară să simtă vreo urma de anxietate **în** legătură cu partida pe care trebuia să o joacem dimineaţa aceea sau cu cele din zilele care urmau. Nu va juca împotriva lui Borgov până la rundele finale. Peste zece minute urma să se înfrunte cu un Mare Maestru din Olanda. Beth avea să joace cu negrele, dar nu era îngrijorată.

Franţa nu era cunoscută pentru jucătorii săi de şah, dar camera în care jucau era încântătoare. De tavanul albastru atârnau două candelabre din cristal, tar covorul albastru înflorat era gros, cu ţesătura deasă. Se mai aflau acolo trei mese din lemn de nuc lustruit, cu o garoafă roz pusă într-o glastră mică, tablei de ioc. Scaunele în stil antic erau

* °atâtea alba-tra, asortată cu covorul şi cu tumi – ca nu restaurant de lux, iar directorii de

Tnt-Pavea şcoliţi, îmbrăcaţi în smoching, totul eralmiştit, plăcut.

vx Zlmrase la New York cu o noapte înainte şi nu azuse mea Parisul, dar se simţea deja în largul ei aici.

b\Ue avion, apoi dormise din nou odată ajunsă la botei; tocmai terminase cinci săptămâni e antrenament intens. Nu se simţise niciodată mai pregătită.

Olandezul jucă Deschiderea Réti, **iar ea** răspuns «**exact aşa cum făcuse când o jucase cu** Benny, reuşme **să-i anuleze avantajul de la a noua mutare. atacul înainte ca el să aibă ocazia de a face rocada* me întâi sacrificându-şi un nebun şi apoi** forţanou**. renunţe la**

un cal şi doi pioni ca să-şi apere regele la a şaisprezecea mutare **combxnaţiei atoată tabla şi, cu toate că nu ar fi fost** niciodată aZSarei *TV"* pe toate> ™

cââe n S J*era obligat să se* retragă puţin câte puţin*; înghesuit şi* rămas *irevocabil în* urmă, **cedă**

Pe la prânz, Beth se plimba fericită pe Rue de *Rivoli*, *bucurându-se de căldura soarelui*. Se uita *la bluzele şi la pantofii din vitrinele* magazinelor şi, chiar dacă nu cumpăra nimic, tot era o plăcere. *Parisul* semăna puţin cu New York-ul, dar era mai *civilizat. Străzile erau curate şi vitrinele* magazinelor străluceau*; întâlni cafenele cu măsuţe şi scaune pe* trotuare, ca în *filme; oamenii de la mese* păreau să se *simtă bine şi vorbeau franţuzeşte. Fusese atât* de *acaparată de* şah, că abia acum *realiza: era la* Paris! Strada aceasta, *pe care mergea acum*, era în Pans; femeile atât de frumos *îmbrăcate care* veneau spre ea erau franţuzoaice, *Parisiennes, iar* ea avea optsprezece ani şi era *campioana Statelor Unite la* ştii. că i se umple pieptul de bucurie şi răn pasul. trecură pe lângă ea cu capetele plecate, convenţi, iar ea îi auzi spunând: „... aia* *deuxpartsseulemenit** Francezi. Iar ea înţelegea ce vorbeau/ Se, qpn din mers şi rămase unde era, în picioare, privind *cimmie* elegante de culoare gri de pe bulevard, lumina ce caaea pe copaci, mirosurile *bizare ale acestui oraş* **care** părea viu, uman. Poate că într-o zi va avea un apartament aici, pe Boulevard Raspail sau pe Rue des Capucines. La douăzeci de ani ar putea *fi campioană mondială.* Şi **ar** putea trăi unde ar vrea ea. Ar putea avea *un pied ol* ***terre***[21] la Paris *şi* ar *putea merge la concerte* şi la **teatru, ar putea lua** prânzul în fiecare zi într-o cafenea diferită şi ar purta rochii ca cele ale femeilor care treceau pe lângă ea, sigure de sine, inteligente, în hainele lor bine croite, cu fruntea sus şi cu părul impecabil tuns şi coafat... Beth deţinea un talent unic care i-ar fi putut oferi o viaţă pentru care oricine ar invidia-o. Benny avusese dreptate când insistate să vină aici şi să meargă la Moscova, în

21 **STST**[Uti,izat] **orig. în**

vară. Nu o ţinea

Kentucky, acasă; în faţa ei se deschideau posibilităţi infinite.

nimiclimitându-slar «** să cumpere magazinele* a a privi oamenii şi clădirile.

— Păcii şi florile. La un accidental de o doamî la Pabe> se lovi toată viaţa ei. de Parcă vorbise franceză unde aveatu. Se ţinea° rece Ptfe în clădirea când ajunse ăsi cu greu drumul înapoi.

respira. Mesele de-o1XÂarZlase zece minute abia încăperii, iar sra-iseseră împinse într-o parte a se indică să se saşezate pe lângă Pereţi 1 **ceaşcă de cafea spre locul ei $ servită cu°** cele mai frurr* un căruţ cu rotile erau servite ei Sim* oase Prăjituri pe care le văzuse **în** viaţa acolo-V **nnpunsătură** de tristeţe. **Ce n**-ar fi dat **să** fie – Wheattev> să le vadă! Exact când lua o prajuui **a Napoleon** de pe tavă, auzi râsete puternice din **cealaltă parte a** începerii şi îşi ridică privirea. Era **Vasily Borgov,** cu o ceaşcă de **cafea** în mână. Persoanele din jur stăteau aplecate spre el, ascultându-l amuzate. **Chipul** lui era deformat de o voioşie ieşită din comun. **Beth** simţi ca un pumn în stomac.

74 Vă. cer scuze, doamnă Cin orig. În lb. franceză) (n.tr.)

Se întoarse la hotelul ei în seara aceea şi jucă încruntată *mai multe* partide de-ale lui *Borgov perne le* cunoştea bine, deja, pentru că le studiase cu Benny, *apoi merse la culcare* la unsprezece; nu luă nicio pastilă *şi dormi liniştită. Borgov* era Mare Maestru International de unsprezece ani *şi* campion mondial de cinci, *dar ea nu avea de* gând, de data aceasta, să *joace pasiv împotriva lui. Orice* ar fi, nu avea să-l mai lase să o *umilească. În plus*, ar putea avea un avantaj: probabil *el* nu ştia despre ea *atâtea câte ştia* ea despre el.

* * *

Continuă să câştige *partidă după* partidă, înfrângând un francez şi, *a doua zi,* un englez. Borgov câştigă şi el toate *partidele.*

În penultima *zi, Beth jucă tot împotriva* unui olandez, unul mai în vârstă *şi mai experimentat.* Stăteau la *tabla de lângă cea la* care juca *Borgov.* Apropierea lui *îi distrase atenţia de câteva* on, dar reuşi să *se scuture de senzaţie şi să revină la partida ei.* Olandezul era un *jucător puternic, iar ea se* concentra asupra partidei. Când termină, *forţându-l să* cedeze după aproape patru ore *de joc, ridică privire* a şi văzu că piesele de la masa vecină dispăruseră şi că Borgov plecase.

La plecare, se opri la birou şi întrebă cu cine urma să joace a doua zi dimineaţă. Directorul scotoci printre hârtii ***şi*** zâmbi cu sfială.

— Cu Marele Maestru Borgov, mademoiselle.

Se aştepta la asta, dar tot i se tăie răsuflarea când auriân seara aceea luă trei calmante şi se duse devreme la culcare. Nu era sigură că se va putea relaxa cât să adoarmă. Dar dormi adânc şi se trezi odihnită, la 0 ra opt. Se simţea sigură de sine, inteligentă, pregătită.

* * *

formidtfelădf 1 86 Păm

Închis la culoare iar nă 1 costum pieptănat cu grilă ™ P &! Ul negru as Pm» lui era impasul la întotdeauna, chipul politicos şi, când îi! Părea ameninţător. Se ridică zâmbi. Beth juca de mâna> scutură, dar nu

Borgovâi apăsăbutonu Wulul. albel6” *

Decisese dei» sfătuise contrariul V°ia să facă’ Deşi Benny° accepta Siciliana e4, sperând că el va care Borgov iuo-L a se toate Podele publicate în şâ4 aşează ne al şifâcu; ridică Pionul nebunului de **J**tk rând iar când el mută pionul

Drecativn i **– simţi un fior de bucurie.** Era **la c6** T **mrunte.** Mută **calul la f3,** iar **el pe al său**

În a doua

a Şasea mutare jucau Boleslavski. Beth ştia, re eu m-tare, opt partide în care Borgov jucase aceasta variantă, **le analizase cu Benny în profunzime.**

— I & VJV ucepu varianta cu pion la e4 ia a şasea mutare; ea mută **calul pe rândul trei, sigură de ceea ce făcea, şi-l privi pe deasupra tablei. Îşi ţinea**

un obraz sprijinit de pumn, studiind tabla ca orice alt jucător de şah. Borgov era puternic, imperturbabU şi viclean, dar – definitiv, nu făcea vrăjitorii. Mută nebunul pe a d

execută-™ J: °ana regelui să o privească. Beth executa rocada. Borgov făcu la fel. Se stă *în juruit la încăperea luminoasă,* frumos mobilată, în care 2

desfăşurau, *în linişte, celelalte două* partide.

Pe *la a* cincisprezecea mutare începuse să vadă combinaţii care se deschideau de ambele părţi, iar la a douăzecea se mira chiar şi ea de limpezimea cu care putea *analiza situaţia. Mintea* îi lucra fără efort, *alegând cu* uşurinţă combinaţiile *de* mutări. Începu să-l preseze pe coloana *nebunului de pe* latura reginei, ameninţându-l cu un dublu atac. Boi-ovmută lateral, iar ea *îşi întări poziţia pionilor de la* centru. Poziţia ei se *deschidea din ce în ce mai mult*, înmulţind posibilităţile de *atac, deşi* ***Borgov*** *părea să se* ferească *de* ***ele exact*** *la timp. Dar* ***Beth*** *prevăzuse că aşa va* face şi nu se pierdu cu *firea*; undeva, *înăuntrul* ei, simţea o capacitate ***inepuizabilă*** *de a identific* a mutan puternice, ***ameninţătoare***. *Niciodată nu jucase mai* ***bine. îl*** *forţă să-şi* ***compromită poziţia*** *cu o serie* de ameninţări, **dezvoltând** *apoi ameninţări duble sau* triple pe care Borgov nu avea cum să le evite. Nebunii reginei lui era deja *blocat de mutările pe care ea* Ji obligase să *le facă, iar* ***regina*** *lui trebuia* să rămână unde era, în apărarea turnului. *Beth îşi elibera piesă* după piesă, la fiecare mutare. De *parcă ameninţările* care se aflau la *îndemâna ei ar fi fost infinite.*

Privi din nou în jurul *ei. Celelalte partide* se încheiaseră. Beth rămase surprinsă. *Se uită la ceas.* Era ora unu. Jucau de mai *bine de trei ore. Îşi întoar*se la tabla dejoc>° studie câteva* minute **aproape imperceptibil Xă reîna cu un turn. Dar Beth ştiuse dinainte că ar fi putut face asta şi avea răspunsul pregătit interpuse un cal, ameninţând cu un şah care-l l-ar fi lisat iară tură. Acum el era obligat să mute cu regele,** iar **ea avea posibilitatea de a ajunge cu regina pe rândul**

turnului. Putea să vadă o jumătate de duzină de căi de a-l amenința de acolo, amenințări mai puternice decât cele pe care le făcuse deja.

Borgov mută imediat, dar nu regele. Nu făcu altceva decât să avanseze cu pionul turnului. Beth studie tabla cinci minute înainte să înțeleagă ce punea la cale Dacă i-ar fi. dat şah, ar fi lăsat-o să-i captureze tonul, şi-ar fi mutat nebunul în faţa pionului cu care ea tocmai avansase, obligând-o să-şi mute regina. Îşi trau respiraţia, alarmată. Turnul ei de pe ultimul rând ar fi picat şi, odată cu el, cei doi pioni. Ceea ce ar fi fost Qezastnios. Trebuia să-şi retragă cumva regina şi să «» Pe din capcană. Scrâşni din dinţi şi o mută.

corgov mută oricum nebunul acolo unde îl proteja pionul. Beth fixă piesa cu privirea un moment uiainte situaţia să-i devină clară: orice mutare ar.fi Îl cut să scape, venea cu un preţ de plătit, lardacări

W acolo nu făcea altceva decât să-i întărească poziţia lui Borgov. Ridică ochii şi-l privi. Borgovn punsela Privire cu o urmă de surâs pe buze. Beth îşi întoarse repede ochii pe tablă.

Încercă să contrabalanseze cu unul dintre nebuă Tdar el neutralii imediat mutarea cu un rblond tonala. Beth jucase minunat, încă

Şi cincea *mutare i se uscase gâtul; în faţa* ei, pe tablă *poziţia ei se* destrăma, iar a lui devenea din ce în **ce** mai puternică. *Era incredibil Beth* juca *cel* mai bun joc *al ei şi totuşi Borgov o bătea.*

La a treizeci şi opta mutare Borgov poziţiona senin turnul *pe rândul doi, amenințând un prim mat Beth vedea clar cum putea să pareze,* dar asta nu rezolva *restul de amenințări rămase, care* fie îi dădeau mat, fie *îi capturau regina, fie îi* permiteau lui să-şi *creeze o a doua regină. Simţea că i se face rău*. O lua ameţeala numai *când se uita la tablă – dovada* vie a neputinţei ei.

Beth nu-şi răsturnă regele. Se ridică *şi, privind chipul* lui *lipsit de emoţie, spuse:*

— Cedez.

Borgov încuviinţă. Beth se răsuci pe călcâie şi *părăsi* încăperea. I se *făcuse rău, fizic.*

Se simţea ca într-o *capcană în avionul* **care o ducea înapoi la New York***; stătea pe locul de lângă* **hublou, incapabilă să-şi** *scoată partida din minte,* **repetând-o la nesfârşit. Asistenta** *de zbor îi oferi* **Hnr-ra °îi? va da băut, dar se** *forţă să refuze. Îşi ¿ZT» CG era coşăto,* **Luase făcuse nicio greşeală r „stomac nu-i** *trecuse. Nu* **Jucase extraordinar de bine.**

Dar, la final, poziţia ei fusese o debandadă, iar Borgov arăta de parcă nu se întâmplase nimic.

Nu voia să-l vadă pe Benny. Urma să-l cheme să vină **s-o ia, dar nu voia să se întoarcă în apartamentul** lui. **Trecuseră opt săptămâni de când plecase de acasă,** din **Lexângton; voia să se întoarcă acolo, să-şi lingă** rănile **o vreme. Premiul în bani pentru locul trei la**

TT SUR? rinzător mare; îşi putea permite să stea acasă o nerio» a* q). < «X

la avocat Voi? «I Ş mai avea actele de semnat, nălaNe-Ynrv ° aşa, apoi să putut-o W*? antreneze cu Benny. Dar ce aminti cât munc se rău din nou când

la Paris. lăe să se plătească pentru turneul

Făcu un efort wnta acum era – Să se scuture de starea aceea. Ce Mai avea timp, Să se p Pre & ătească pentru Moscova.

Îl sună ne spună că a pierd Te la Aer°P°râul Kennedy să-i Benny U vorbea ca Borgov fusese mai bun.

distant, iar, pasiune, dar era un pic cam Pentru o vreTY>l. spuse că se duce în Kentucky se înfurie.

Înseamnăni-e – Zise*° Partidă Pierdută nu vreau să renunţ, răspunse ea.

* * *

rewna ar în teancul de corespondenţă care o aştepta acasă se aflau mai multe scrisori de la Michael Chennault, avocatul care se ocupase de

chestiunea cu casa. Apăruse o problemă: încă nu avea un titlu! P™net-te> cev* AUston Wheatley le ere, dificultăţi. Fără a *deschide restul plicurile? Beth – duse direct la telefon şi sună la biroul lui* Chennault

— *Te-am sunat de trei ori ieri,* spuse, imediat ce răspunse. Unde ai fost?

— La Paris, *răspunse* **Beth, am jucat şah.**

— *Foarte drăguţ*. **Făcu o pauză. Wheatieynepune beţe în roate. Nu vrea să semneze.**

— Ce să *semneze?*

— *Actele, spuse Chennault.* **Poţi veni până aici? Trebuie să o rezolvăm.**

— Nu văd ce *nevoie ai de mine, spuse Bethi Tu eşti* **avocatul. Mi-a spus că o să semneze** *tot* **ce trebuie semnat.**

— S-a răzgândit. Cred că ar trebui să vorbeşti cu el.

— E *acolo?*

— Nu la birou. Dar este în oraş. *Crtcă* **dacă îl priveşti în** *ochi* **şi-i amintesc că, legal, eşO toca un...**

— De *ce* **nu vrea să semneze?**

— Vrea bani, spuse *avocatul.* Vrea să vândă casa.

— Nu puteţi veni amândoi aici, mâine?

— Să văd ce pot face, spuse avocatul. După ce puse jos *receptorul, privi în jur, la* **camera de zi. Casa îi aparţinea** *încă lui Wheatley.* **Era şocată. Nu-l văzuse** *aproape niciodată aici şi, cu toate* **astea, era** *a lui.* **Beth nu voia să i-o** *cedeze.*

Deşi era o după-amiază fierbinte de *iulie,* **AUston Wheatley era îmbrăcat într-un costum din tweed cenuşiu; se aşeză pe canapea,** *ridicând de* **cracu***1*

pantalonilor, lăsând la vedere albul pielii la marnea

Ltelor maro. Trăise şaisprezece am în casa aceea, dar nu-şi manifestase niciodată interesul pentru ceva de acolo. Acum intrase ca un străin, cu o expresie care putea fi interpretată drept furie sau părere de rău, se aşezase la un capăt al canapelei,

ridicase cracul pantalonilor vreo doi centimetri şi tăcea.

Îi venea să vomite când se uita la el. Arăta exact ca atunci când îl văzuse prima dată în biroul doamnei Deardorff, când venise împreună cu doamna Wheatley, ca să o cunoască.

— Domnul Wheatley are o propunere, Beth, zise avocatul.

Se; Uită la chipul domnului Wheatley, care privea altundeva.

ceva permanent-6 SPUSE avOC –atul> Până a se şti De ce nu-i spunea *Wheatley asta, direct?*

Wheatley o făcu şi pe ea să se simtă stânjenită.

— Măsesem de acord că pot ţine casa, dacă plătesc ratele ipotecii, spuse ea.

— Domnul Wheatley spune că ai înţeles greşit. De ce avocatul *ei* vorbea în numele lui?! De ce nu-şi luase dracului propriul avocat?! îl privi cum îşi aprinde o ţigară, continuând să nu o privească şi având o expresie chinuită pe chip.

— Susţine că ţi-a spus că-ţi va permite să stai aici până te vei stabili altundeva.

— Nu e adevărat, spuse Beth. A spus că-mi *dă* **casa.**

O privi ca un iepure speriat

— Alma, zise el, Alma a **vrut un copil...**

— Ai semnat *actele, zise Beth.* Ţi-ai asumat *nişte responsabilităţi.* Şi-acum nu poţi nici măcar *să* mă priveşti *în ochi?!*

Allston Wheatley se ridică şi se îndreptă spre fereastră. Apoi se răsuci spre *ea, mai stăpân pe* sine. Părea furios.

— Alma a vrut *să te adopte. Nu eu*. Nu *ai* dreptul la *tot ce e al* meu doar pentru că am *semnat nişte* rahaturi *de hârtii, ca să-i închid ei gura. Se* întoarse iar spre fereastră. *Nu că ar fi funcţionat*

— M-ai *adoptat*, spuse Beth. Nu pentru că ţi-am cerut-o eu. Simţi un nod în gât. Legal, eşti ta *tăi* meu.

Când se *întoarse şi se uită la ea, Beth* rămase **şocată să vadă** *cât de transformată îi era faţa.*

— Banii băgaţi în casa asta sunt ai *mei*. Şi nu o să mi-i ia o deşteapta-lui-peşte orfană.

— Nu sunt orfană, răspunse ea. Sunt fiica ta.

Brusc, se simţi de parcă ceva o lovise
Se întoarse spre Wheatley.

cu putere.

vorbeşti **cu** *mine?!*

— *Suntfiica* ta, spuse ea. M-ai adoptat. De ce nu

— Nu în ceea ce mă *priveşte. Mă doare-n cur de* **ce zice avocatul tău. Mă** *doare-n cur şi de ce ţi-o fi zis* **Alma. Muierea aia nu ştia să-şi ţină** *fleanca.*

Pentru o vreme rămaseră în tăcere.

Wheatley?

— Să dispară din casa **asta. O pun la vânzare.**

— *„«sí* **deschidă guta.**

— W» ”™ Wheadey.

— Valorează mai mult acum casa asta.

— Cât vrei?

— Îmi trebuie şapte mii

Beth ştia că partea lui valora mai puţin de cinci **mii.**

— Bine, spuse.

— Ai tu atâţia bani?

— Am, zise ea. Dar voi scădea cheltuielile de înmormântare. Îţi arăt facturile.

Allston Wheatley oftă ca un martir.

— Bine, spuse. Întocmiţi actele. Eu mă întorc la hotel.

Porni spre uşă. – E. prea cald aici. Beth – K” „ar fost, dacă îţi dădeai jos haina, îi spuse **îi rămaseră două mii în bancă. Nu-i plăcea să aibă aşa puţini bani. Primise prin poştă două invitaţii la două turnee importante, cu premii mari. O mie cruci sute unul şi două mii celălalt. Şi mai primise un plic gros, din Rusia, cu o invitaţie la Moscova, în luna iulie.**

Când se întoarse acasă cu actele semnate se plimbă de mai multe ori prin camera de zi, trecându-şi

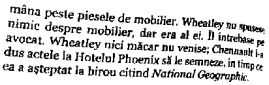
mâna peste piesele de mobilier. Wheatley nu spusese
nimic despre mobilier, dar era al ei. Îl întrebase pe
avocat. Wheatley nici măcar nu venise; Chenault îva
dus actele la Hotelul Phoenix să le semneze, în timp ce
ea a aşteptat la birou citind *National Geographic.*

Se simţea *altfel în casă,* acum că era a ei. Voia sa cumpere una-alta, o *canapea bună, joasă, şi două fotolii mici, moderne. Parcă le şi vedea*: cu tapiţerie *din în albastru-deschis şi garnituri albastru-închis. Nu albastrul doamnei Wheatley, ci albastrul* ei. Albastra! *lui Beth. Voia mobilier mai luminos în sufragerie,* mai vesel. Voia să şteargă *din locul acela prezenţa* aproape pa/pa bilă a *doamnei Wheatley. Îşi va lua* un covor *deschis la culoare şi* va *spăla geamurile. Şi* un *pick-up, şi câteva discuri, şi aşternuturi noi pentru patul* de sus. deja *magazinul Purceii Doamna Wheatley fusese o mamă bună; nu murise intenţionat, părăswd-o.*

*Beth dormi bine şi se trezi înfometa*tă*. Îşi luă* pe ea *halatul pufos şi cobori lipăind*, cu papucii *doamnei* **Wheatley** în **picioare.** Era *furioasă că* 11 *plătise cei* şapte mii *de dolari lui Allston. Ţinea la bann* ei; ea *şi* **doamna Wheatley** *îi strânseseră cu o anumită plăcere,* acumulându-i turneu după *turneu şi privind cu* bucurie cum *creşteau dobânzile. Deschideau mereu* împreună *plicul cu extrasul de cont, verificând câtă* dobândă câştigaseră. Jar *după moartea doamnei* **Wheatley o** *consolase ideea de a continua să trăiască în*

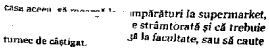
casa aceea, să meargă la ... împărături la supermarket,
... e strâmtorată şi că trebuie
turnee de câştigat. ...să la facultate, sau să caute

I ” ia cu la iilm, fără sentimentul că să se angajeze, sau să mean

jiase cu ea trei dintre broşurile Beţiny; în timp ce ouăle fterbeau Pgau tabla pe Sinbucătărieşi **aduse** broşurile cu partidele de la ¿¿nul turneu Moscow invitatvonal. Broşurile ruseşti erau imprimate pe hârtie de calitate, cu caractere dare. Nu se descurca prea bine cu limba rusă, în ciuda cursurilor serale pe care le urmase la universitate, dar reuşea să citească numele şi notabile destul de uşor. Cu toate acestea, caracterele chirilice erau iritante. O enerva că guvernul sovietic investea aşa mulţi bani în şah şi, pe deasupra, mai foloseau şi un alfabet diferit de al ei.

Curăţă ouăle fierte, le puse într-un castron, adăugă unt, apoi începu o partidă dintre Petrosian şi Grünfeld. Varianta Semi Slav. Se prinse care era treaba de la mutarea calului de negru de pe asânTP 1 „m a doua csuţă din faţa reginei, la a JELI apoi» începu să se plictisească. Mutase piesele prea repede pentru a face o analiză corectă; nu w Cum ea Benny, ca să urmărească tot e seinuwnpU pe tablă. Luă ultima lingură de mâncare şi grădină, pe uşa din spate.

Era o dimineaţă fierbinte, iarba din curte <escuşe prea mult, **acoperind aproape de tot mica ce din** cărămizi **care ducea spre tufele neîngruiţe de** trandafiri. **Se întoarse în casă, mută tumul alb la dl, apoi rămase** să **privească poziţia. N-avea chef de studiat şah. Era înfricoşător; avea enorm de muitoe studiat, dacă voia** să **nu se facă de râs la** Moscova**-Lasa frica deoparte 9\ se duse sus, să facă să-l mai tundă Găsise «va da meu, P» se putea duce va Purceii să se une**

Casa necesita o cu ni tenie generalii. Prin colţuri *se tonm son) pânze de păianjen, lenjeriile erau vechi şi urate. Aven nevoie* de *altele noi. Şi* de nişte hainenoi, Harry Heliik îşi *lăsase aparatul de ras în baie*; ar trebui *să m trimită înapoi prin poştă? laptele se acrise şi untul era vechi. Congehtorul era plin de gheată; nişte* porţii de pui *congelat rămăseseră blocate în spate. Covorul din dormitor era prăfuitf* iar ferestrele erau *pline de urme; glafurile erau acoperite de mizerie.*

Beth se scutură ca să scape de senzaţia deconiuzie, pe cât se *putea, şi o sună pe Roberta. Se* programă la tuns *la ora două. O să se intereseze cum putea găsi o femeie de sennciu pentru câteva săptămâni. Apoi* va merge *la Morris să mai comande nişte cărţi de şah şi o să mănânce de prânz la restaurantul Toby.*

a New York, *să* uite de *tZ>** ampututsá se stoarcă reia cu Benny antrenamentul 85 dezordi-e *şi să*ul de „nde rămasa, *

Dar la *Morris nu-l găsi pe vânzătorul obişnuit,* iar

doamna *care-l înlocuia nu se pricepea să comande* cărţi despre *şah. Beth o comdnse să caute* un catalog, din care *comandă trei cărţi despre Apărarea Siciliană.* Avea nevoie de *cărţi* cu *partidele Marilor Maeştri şi de Chess Informants. Dar nici ea, nici vânzătoarea* cea nouă nu ştiau cu ce *ziar se publica* în Iugoslavia revista Chess *Informants.* Era *enervant rău*. Trebuia *tevrti», iotecă, a fel de bună a lui* Benny.

acesta o «eu să ia New **York. că** ar fi putut să se *întoarcă zordine şi să* rămăseseră.

Dar ce o mai putea învăţa Benny acum? Ce ar putea o înveţe orice jucător american? TLA ajunsese deja la **alt** nivel, depăşindu-i pe toţi. Nu putea conta decât pe sine. Şi trebuia să construiască ea singură podul peste prăpastia care separa şahul american de cel rusesc.

x de la Toby o recunoscu şi-i oferi o masă

*** cisperges vinaigrette*

SSJT ospătarului că voia să mănânce miU UU, U asU ab-a Poi să comande felul principal.

placul Un coc-ail? întrebă el pe un ton

Beth privi în înv l care mâncau Ht-îv, staurant-l liniştit, la oamenii catifea de la într-l-l defevturi de lângă cordonul de u o. cams-ademese.

Sosi Sse cu gheaţă.

Umblet ei **«rs**-vmediat a minunat. Paharulnţineu; micile ca ** g-ul pe care îl simţi că o W e arătau ca nişte perle. Când îl Pe ăt ca o duWpebuza de sus şi că îi coboară Pe care o simte-PY°VOC – are* Efee*\il asupra tensiunii de Plăcere II Lv Stomac ra remarcabil; o umplea 0 simţea în ce* Ucet l-ar furia Profundă pe care CaPătul înderw. Se topească. Comandă altul «La Pian, BetK ascuns în umbră, cineva cânta la

Ce frumn, Pxvm ra doisprezece fără un sfert.

Imoasă era viaţal a **a apucat să comande niciun fel principal. * Plecat de la Toby la două, mijind ochii de la lumina soarelui, traversă pe roşu Main Street şi se îndreptă spre maga? Anul de vinuri al lui David Manly. Folosind două dintre cecurile de călătorie din**

Ohio, cumpără o ladă de vin de Burgundia Paul Masson, patru sticle de gin Cordon şi o sticlă de vermut Martini & Rossi, ap* i ruga pe domnu’] Manly să-i cheme un taxi. dar şi limpede, iar mersul îi era drept. Mâncase şase bucăţi de sparanghel şi băuse patru cocktaitori Gibson. De ani de zile flirta cu alcoolul. Venise vremea să consume relaţia.

Când intră în casă, *telefonul* suna. Şoferul o ajută cu lada de vin şi primi un *dolar bacşiş*. După ce plecă, Beth aranja frumos *sticlele una câte* una în dulapul de deasupra prăjitorului *de* pâine, în faţa conservelor de spaghete cu chili *ale doamnei Wheatley.* Apoi deschise o *sticlă de* gin *şi* răsuci dopul vermutului Nu mai făcuse niciodată un cocktail. Turnă gin în pahar şi adăugă puţin vermut, amestecând cu una dintre lingurile doamnei Wheatley. Duse băutura «¡paj în camera de zi, se aşează şi dădu pe gât o îngheţuri **mare.**

Dimineţile **erau** *oribile,* **dar se** *descurca A* **treia zi** mefsei **magazinul Kroger, cumpără trei de ouă şi mai multe porţii** *de mâncare congela* îşi* **pregătea două ouă înainte de** primul pahar de **vin. Până la prânz, de obicei,** *cădea lată. Se trezea* **pe canapea sau pe unul** *dintre fotolii***, cu** *mâinile şi* **picioarele amorţite, cu** *ceafa transpirată. Uneori*, cu **capul învârtindu-i-se, simţea în adâncul** *stomacului o* **furie la fel de intensă ca un** *abces care se spărgea,* sau ca **o durere de dinţi atât de puternică încât** *doar alcool***ul o potolea. Corpul său refuza băutura,** *câteodată,* darea **insista şi bea oricum. O dădea pe gât şi aste Dta o mă când sentimentele i se mai potoln Frl ™ – P fi dat volumul mai încet P°toieau-Era ce şi** cum ar

Sâmbătă dimineaţă a vărsat vin pe tabla de şah din bucătărie, iar luni s-a lovit accidental de masa şi o parte dintre piese au căzut pe jos. Le-a lăsat acolo, pentru a \e strânge abia joi când a apărut, în sfârşit, tânărul care trebuia să tundă gazonul. Se întinsese pe canapea şi băuse ultima sticlă de vin din ladă, ascultând – gomotwl făcut de motorul maşinii şi adulmecând mirosul de iarbă proaspăt

tăiată. După ce l-a plătit a ieşit afară în mirosul de iarbă şi a privit smocurile ilTZF* emotkma atât de schimbat, de t ataf-Ce Wse A înapoi în casă.

ea interzicea să-i ia altaadă-Ívfn TtfW Să ea alt drum iar dert Mai bine să nu mai facă Unii spuneau că T asta V°ia sa încerce Almadén.

Masson. Voia să madén era mai bun decât Paul alb. Şi nişte mâncare*" P°ale şi câteva sticle de

la prânz în „baghetele cu chiv aâlla Ce găsea prin conservepiper şi un pav U, erau destul de bune dacă adăugai **demonstrat a ñar? de Burgundia. Almadén** s-a aspru pe limbtdecat Paul Masson>mai Puţil1 lovitură în tea t* coc-aâhlTÂle Gibson erau ca o lor; le bea aW aşa ca devenise precaută în privinţa băutură a-aland mă* avea un pic şi cădea lată sau ca să ia ci mmeaţa. Prin a treia săptămână a început

x – ewa un Cihson la culcare, noaptea, dacă reuşea ¿í-ga sus. Punea paharul pe noptieră şi-i acoperea tău S În/°™tants, să nu se evapore alcoolul din el. Îl bea când se trezea în toiul nopţii. Dacă nu, atunci dimineaţa, înainte să coboare la parter.

Uneori suna telefonul, dar nu răspundea decât dacă nu era ameţită şi dacă putea vorbi coerent. Înainte să *răspundă,* vorbea singură, cu voce tare, să veri/i dacă vocea îi suna sobră. *Repeta „Capra de Piatra crapa-n patru, crăpa-i-ar capul caprei Z a crapaptiatra-n patru"* şi dacă îi ieşea cum trebuie, răspundea. O femeie o sunase *din* New York să o invite la *The Tonight Show. O refuza.*

Abia prin a treia săptămână de băut răsfoise printre *revistele primite cât fusese* plecată la New York şi *descoperi că Newsweek* publicase o fotografie cu ea. Îi *dedicaseră o* pagină întreagă, la secţiunea Sport. În *fotografie juca împotriva lui Benny.* Bethâşi *aminti perfect momentul când fusese făcută*: în timpul deschiderii. În fotografie se vedea poziţia *pieselor; îşi* aducea aminte bine, abia făcuse a patra mutare. Benny părea *gânditor şi distant*, ca de *obicei. În* articol spuneau că era cea mai *talentată femeie de la Vera* Menchik *încoace.*

Pe jumătate beată, Beth se enervă *când observă cât* spaţiu îi fusese dedicat lui Menchik. *Povesteau cum* murise, în *timpul bombardamentelor din 1944* din Londra, subliniind abia la *final că Beth era o jucătoare* mai bună. *Şi ce* treabă avea că era femeie? / Ea era mai bună decât orice jucător de sex *masculin din* America.

Îşi aminti de tipa care *îi luase interviul* pentru revista *Life* şi de *întrebările legate de faptul că* era o femeie în lumea bărbaţilor. S-o ia *dracu'î Nu avea să* mai fie o lume a bărbaţilor *când ea, Beth, avea* să pună capăt poveştii ăsteia!

făcuse ora prânzului; îşi puse va încălzit o vă de spaghete, înainte de a citi restul articolului, cornul paragraf era partea cea mai bună:

la optsprezece ani, Beth Harmon s-a „finsfa1*711 *în re9*na şahului ame Hcan*. Ar putea *r ¿¿a mai talentată jucătoare de la Morphy sau* Capa Manca încoace; nimeni nu ştie cu cât *talent, cu* ***tă potenţial*** *este dotată* aceasta tânăra cu un *intelect* ***absolut*** uimitor. *Pentru a afla, pentru* a arăta *lumii* că America a *depăşit statutul de inferioritate în* ***lumea*** *şahului, Beth va trebui să* meargă *acolo unde* ***joacă*** *băieţii mari*. Va *trebui să meargă în Uniunea* ***Sovietică.***

ethlncW revista. Îşi turnă un pahar de Almaden Mountain Chablis ca să-l bea cu spaghetele ei hra trei după-amiaza şi soarele ardea ca-n iad. Vinul era pe terminate. Nu mai rămăseseră decât două sticle pe raftul de deasupra prăşitorului.

* * *

xt **după ce citise articolul din**

Nemsioeek, când se trezi joi dimineaţa, se simţea prea rău ca să se dea jos din pat. Nu reuşi nici să se ridice în şezut. Îi pulsau şi capul, şi stomacul. Era încă îmbrăcată cu blugii şi tricoul de seara trecută şi simţea că se sufocă în ele. Dar n-avea putere să şi le dea jos. Tricoul îi ajunsese în partea de sus a corpului, dar se simţea prea slăbită să şi-l tragă peste cap. Pe noptieră avea un Gibson. Reuşi

cumva să se rostogolească pe o parte, ca să ajungă la pahar; băuse jumătate când începu să icnească. Pentru o clipă se gaudi că o să se sufoce, dar respiraţia îi reveni şi tennmă băutura.

Era îngrozită. Era singură în camera caldă ca un cuptor şi speriată că o să moară. O ustura stomacul şi o dureau toate organele. Se otrăvise cu vin şi gjn? încercă din nou să se ridice şi de data asta reuşi, cu tot cu ginul îngurgitat. Rămase pe loc câteva momente, să se calmeze, apoi porni în pas nesigur spre baie şi vomită. Avea senzaţia că se curăţă. Reuşi să se dezbrace de haine şi, pentru că se temea să nu cumva să alunece în duş şi să-şi rupă şoldul, aşa cum păţeau bătrânele care nu *se putea ţine pe* picioare, umplu cada cu apă *călduţă şi făcu o* baie. Ar trebui să-l sune pe McAndrews, bătrânul doctor *al* doamnei Wheatley, şi să facă o programare, undeva în jurul prânzului. Dacă ar fi reuşit să ajungă la cabinet. Ce avea ea nu era o simplă mahmureală; era bolnava.

Dar, după baie, merse la parter şi reuşi să mănânce rară probleme două ouă. Gânduldea

telefonul să sune pe cineva între ea şi lumea de barieră – iar ea nu putea trece dincojo. cea o 0 să bea mai puţin, cu ţârâita.

ar fi găsit curajul să-l sune pe doctoi-l Mc-drews. Îşi turnă un pahar de *Chablis şi* a început să-l soarba; o vindecă exact ca un *medicament magic.* Asta şi era, de fapt.

În dimineaţa **următoare, în vreme ce-şi** mânca micul dejun, **sună telefonul. Răspunse iară** sa se gândească. La **celălalt capăt era un anume**

— În **legătură cu mâine, spuse el.**

— Mâine?

Turneul Ne întrebam dacă aţi putea veni cu 0 or* **materne. Ziarul din lx>uisville trumte un fotograf şi credem că şi WLEX o va face. Aţi putea vem** la nouă?

Beth simţi că se prăbuşeşte. E.d se referea la Campionatul de Şah din Kentucky. Trebuia să-şi apere titlul

de campioană statală. Să meargă la lAceul Henry Clay, a doua zi dimineaţă, şi să participe la turneul de două zile, ea fiind campionul *en titre*. Inima îi bubuia şi mâna cu care ţinea ceaşca de cafea îi tremura.

— Nu ştiu, zise ea. Aţi putea suna din nou peste o **oră?**

— Desigur, domnişoară Harmon.

— Vă mulţumesc. Vă dau răspunsul atunci.

Se simţea speriată şi nu voia să joace şah. Nu mai deschisese o carte de şab şi nu mai atinsese o tablă de cano cumpărase casa de la Allston Wheatley. Ultimul Cru va care voia să se gândească era şahul.

Sticla de aseară stătea încă pe blat, lângă prăjitor. T o jumătate de pahar, dar, când a bău, simţi ca° ţeapă pe limbă şi că are gust de clocit. Puse sticla neterminată în chiuvetă şi-şi luă un suc de portocale din frigider. Dacă nu-şi limpezea capul şi nu va juca turneul, mâine o să fie şi mai beată, şi mai bolnavă. Termină sucul de portocale şi se dus «sus, gândindu-se la tot vinul pe cabăuse Parc i se adunase în adâncul stomacului. organele intoxicate şi abuzate. Avea nevoie de un di fierbinte şi de haine curate.

Turneu] era oricum o pierdere de vreme Beltit nu participa şi niciun jucător dintre cei prezen-îă mai bun decât ea. *Nivelul* deşahcaresejuca în Kentuă era de nimic. Stând goală în baie, în picioare, începui repete varianta Leventish a Apărării Siciliene, mijind din ochi pentru a vizualiza piesele pe o tablă imaginară. Găsi primele douăsprezece mutări fără greşeală, deşi piesele nu era aşa clare cum fuseseră cu ani în urmă. Ezită după a optsprezecea mutare, când negrul juca pion la e5 *şi* obţinea *egalitatea.* Smyslow-Botvinmk, 1958*. Încercă să joace* restul partidei, dar o durea capul. Se opri să ia *două* aspirine, dar, *când* reluă, nu mai era sigură unde trebuiau să se *afle* pionii. Oricum, primele optsprezece mutări erau corecte Dacă nu bea azi, mâine va putea juca. Fusese's. mpluac «mdo, ani, să câştige a doua oară campionastataJ.p ea şi, poate, Harry, nu **preaerau** jucătoncu ale puternici în

Kentucky. Goldmann ş. Sizemore nu reprezentau o *problemă.*

Când te, «*™... ¡¿¡¿ISSS

Spencer că va fi acolo la noua treizeci, a era suficientă pentru câteva fotografii.

Undeva în adâncul ei sperase că va fi acolo **şi Townes cu aparatul său de** *fotografiat,* **dar** nu era **nici urmă de el. Nu apăruse nici** *tipul* **din** Louisville. **Se lăsă fotografiată la Masa Unu de** o *femeie* de *la* ***Herald-Leader,*** **apoi dădu un interviu de** *trei* minute **unui bărbat de la o televiziune** *locală, după* care se **scuza şi plecă la o plimbare prin** *apropiere*, înainte

Să freacă de ziua **Deşi dormise** *suficient de bine*

după ce luase trei pastile verzi, dar tot avea greţuri Sfâncă dimineaţă, dar soarele era prea strălucitor dopă o tură primprejur, începuse deja să transpire. U **dureau** picioarele. Avea optsprezece ani, dar se simţea **de** patruzeci. Trebuia să înceteze cu băutura. Primul **ei** adversar era cineva pe nume Foster, cu un r ating de 1800. Beth urma să joace cu negrele, dar ar fi trebuit să fie uşor, mai ales dacă el ar fi mutat pion la e4 şi i-ar fi permis să joace Siciliana.

Foster părea destul de calm, deşi juca împotriva campioanei Statelor Unite în prima sa rundă. Demonstrând suficient bun-simţ, nu deschise cu pionul la e4 împotriva ei. Mută pion la d4 – Beth decise ZZZ GamW Marnei, ci să-l conducă pe un SonfoUU°SCUT CU Apărarea Olandeză. Adică până cârfa o, VTeme au jucat du Pă formulele clasice.

ItonewS CI”; S” a trzt Atacului deosebit ei a Î 0 î*0” care să-i placă în mod T’it Ce analiză se enervă pe sine.

Foster şi să se drumul prin apărarea, lui îl tac Wo în beregata lui. Pană acum doar **durea i Ş-V°ia Sa odată partida. Încă o r/îl, Se inconfortabil în ciuda faptului**

scaunul pwotant era unul comod. Erau prea mulţi spectatori în cameră. Foster era blond şi avea în jur de aouazeci de ani; muta cu o pedanterie care o scotea din minţi. După a douăsprezecea mutare,

Beth se uită la poziţia tensionată de pe tablă şi avansă rapid cu un pion central pentru a-l sacrifica; jocul se va deschide, iar ea va începe să amenințe. Probabil că ratingul ei îl depăşea cu vreo 600 de puncte pe al ciudatului ăstuia; îl va face praf, apoi va mânca bine la praiiz, va bea o cafea şi va fi pregătită pentru partida de după-amiază îSpotăv-ufcldmann sau a lui Sizemore.

Dar, cumva, **sacrificarea** pionului se demoni o mutare pripită. *După* ce Foster îi captură una locul pionului, cum plănuise ea, Beth descoperi 2 era obligată ori să se apere, ori să renunţe la alt pion Plictisită. Îşi muşcă buza în căutarea unei mutări **ci** care să-l sperie de moarte. Dar nu găsi nimic, iar mintea îi lucra cu o încetineală înfiorătoare. Retrase un nebun pentru a proteja pionul.

Foster ridică uşor din sprânceană şi mută turnul pe coloana reginei, cea pe care o deschisese Beth, sacrificându-şi pionul. Beth clipi. Nu-i plăcea cum mergeau lucrurile. Durerea de cap se înrăutăţea. Se ridică de la masă şi merse la director să –, ceară o aspirină. Directorul făcu rost de câteva Beth luă tre', şi le înghiţi cu apa dintr-un pahar de harbe, apoi se întoarse la masă. În timp ce înainta prin sa Ja principala de turneu, oamenii ÎL. EEia

holbau la ea. Brusc de mâna a treia acceptase să joace la turneul a Ura şi că trebuia să se întoarcă sa se lupi – i y kXMO în pentru ea nu însemna nimil., situaţia: dacă îl bătea, pentru **iar** dacă o bătea el, ea **ar** fi /acu to*S în **Dar** nu avea cum să o învingă, wici ºC /, o mai bătea, n-avea cum să o pună la colţ un shident pedant din Louisville. Găsea ea o combinaţie cu care să-l distrugă.

Dar nu era niciuna. Continua să se holbeze **la poziţia care se schimba** treptat, de la o mutare la **cealaltă, fără să găsească o** deschidere. *Foster* era bun. **Cu siguranţa mai bun decât** indica ratingul lui, dar **nu suficient de bun. Oamenii care** umpleau încăperea **mică priveau în tăcere, în timp ce** Beth juca din ce **în ce mai mult în defensivă*, w.**

nsiva> încercând să-şi ascundă îngrijorarea de pe chip. Adversarul ei o domina. Şi **ce** naiba avea mintea ei? l Nu mai băuse de o zi şi **două** nopţi. Ce se *întâmpla?* Simţea cum i se strânge **stomacul** de frică. Dacă-şi distrusese talentul?!...

Şi, tocmai atunci, la a douăzeci şi treia mutare, **Foster** începu o serie de schimburi la centru pe care **Beth** nu mai era capabilă să le blocheze. Urmărea cum piesele ei dispar, cum poziţia ei se deteriora. I se făcuse

— Ptă de avantajul **de 1800. Nu mii nut? Plom ™ plUS Şi Un rathig Foster îşi va tran-i °e minil să salveze situaţia, îşi de un Pion în regină, umilind-o.**

poată Şfaceomisre Sele de Pe tablă „inte ca el să privească, făcând-M Şi părăsi încăperea fără să-l ţinându-şi\ resoiv1 prin mul Xime, evitând priviri, îndreptă spre birou a intra sala Principală şi se

— Mi-e rău îl – e trebuie să mă retrag OTOlă Pe director-Mă tem că grele, era Pe Main St-eet**. Îşi** simţea picioarele

Partida din car-v1 de gânduriâncercă să**-şi** scoată o încercare Sese oribil. Luase acest **turneu drept**

Eşuase +? OTlală>exact cum se amăgesc alcoolicii, **să câte** ** **– să când ajungea** acasă. **Trebuia meraa joace 3 ab> să se adune. Dar gândul de am casa** aceea **goală era înfricoşător. Ce altceva ar putea face? Nu** avea **chef de nimic şi nu avea pe cine să sune. Jocul pe care îi pierduse nu era vreo scofală,** iar **turneul nu era unul important, dar sentimentul de umilinţă era copleşitor. Nu voia să audă discuţii** despre **cum pierduse în faţa lui Foster, nici** să-l **mai vadă vreodată în faţa ochilor.**

Îşi aminti că citise odată, undeva, *că un* artistpop cumpărase un desen *original* de Michelangelo, luase o gumă de şters şi *îl* ştersese, lăsând foaia goală. Gestul o şocase. Acum se simţea *la fel* de şocată, imaginându-şi talentul ei pentru şah şters tot **cu** gumă *din* creierul ei.

Ajunsă acasă, încercă să *citească o carte despre* partidele din Rusia, dar nu se *putea concentra. Încercă să*

refacă partida pe care tocmai o jucase împotriva lui *Foste*r, aranjând *tabla pe masa* din bucătărie, dar era prea dureros. Blestematul de Stonewall care avansase prea repede/ Mutarea *prostului.* Şah de începători. Şah de beţivani. răspunse. Rămaseaşape cineva la care să sune. Harry ne probabil, în Louisville. Şi ojcumnuvo partida cu Foster. Avea să afle desrurae să-l sune pe Benny. Dar, după Pans Benny se foarte rece cu ea. Nu voia să vorbească cu el. Lista se termina aici.

Se ridică obosită, deschise dulapul de lângă frigider, luă o sticlă de vin *alb şi îşi turna un pahar plin.* **° voce interioară urla** *indignată*, **dar** *Beth o* ignora. **Bău jumătate de pahar dintr-o singură** *înghiţitură,* **a-eptând să-şi facă efectul. Apoi termină** *paharul* **şi mai turnă unul. Se putea trăi şi** *fără* **şah. Majoritatea oamenilor trăiau fără şah cracase** la turneu. Era speriată într-un mod nou. Îşi **simţea,** la propriu, creierul înecat de alcool, incapabil să mai analizeze. Cu toate acestea, după micul dejun şi-a făcut un duş şi s-a schimbat, apoi şi-a turnat un pahar de vin. Devenise un gest mecanic, deconectat de orice gând. Singurul lucru care conta era să mănânce mai întâi nişte pâine prăjită, să nu o ardă stomacul de la vin.

A continuat să bea zile întregi, dar amintirea partidei pe care o pierduse şi gândul la dauna pe care ofacea ascuţimii talentului său nu voia să plece decât atunci când bea până nu mai putea gândi. În numărul de duminică al ziarului local apăruse un articol despre ea, însoţit de una dintre fotografiile pe care le făcuse dimineaţa, la liceu. **CAMPIOANĂ DE ŞAH SE RETRAGE DE. LA TURNEU,** spunea titlul. **Aruncă** ziarul fără să citească articolul.

Apoi, după o noapte de coşmaruri întunecate şi confuze, se trezi dimineaţă cu un gând extrem de limpede în minte: dacă nu înceta imediat cu băutura, Va distruge tot ce avea. Îşi îngăduise să se scufunde în mlaştina aceasta înfricoşătoare. Trebuia **să găsească**nu punct de sprijin undeva, pentru a scăpa de **acolo.** Avea nevoie de ajutor.

Cu un **sentiment** de uşurare, îşi dădu brusc seama de la cine îşi dorea ajutor.

¿r **treisprezece**

Jolene nu era în cartea de telefon din Lexington. Beth **caută** informaţii în Louisville şi în Frankfort. **nicio** Jolene DeWitt. Poate se măritase şi-şi schimbase **numele.** Putea **fi** prin Chicago sau Klondike, cine ştie; Beth nu mai vorbise şi nu se mai văzuse cu ea **din ziua** în care plecase de la Methuen. Şi, dacă voia **să scape** din ghearele alcoolului, un singur lucru ar fi **funcţionat.** Actele de adopţie erau într-un sertar din **biroul** doamnei Wheatley. Scoase dosarul şi găsi un **plic cu** numele şi sloganul de la Methuen scrise cu **roşu.** Tot acolo era şi numărul de telefon. **Emoţionată, rămase o vreme** cu hârtiile în mână. În partea **de 3 os era o** semnătură de mână, mică, îngrijită***: Helen*** *Deardorjf,* Superintendent.

aproape amiază **şi încă** nu băuse **nimic.** Chibzui **o** clipă. **Ar fi putut** să-şi **calmeze nervii** mai întâi cu un Gibson. **Dar nu mai putea ascunde** de sine cât **de proastă era acea idee.** Un **Gibson era ultimul lucru de care avea nevoie ca să iasă din situaţia asta.** O fi fost **ea alcoolică, dar nu era proastă.** Urcă **la etaj, căută flaconul cu Librium** cumpărat **în Mexic şi luă două pastile. Se plimbă prin iarba tunsă cu o zi înainte de băiatul care se** ocupa **de asta, aşteptând ca pastilele** dintre tulpini, unde fuseseră florile, se aflau **aci** măceşe grăsune. Nu le remarcase niciodată când înfloreau, în iunie şi iulie.

Când se întoarse în bucătărie se simţea deja mai stăpână pe sine. Calmantele funcţionau. Oare câţi neuroni *ucidea fiecare* miligram de Librium? Puteau fi la *fel de* dăunătoare ca alcoolul. Intră în camera de zi şi *formă numărul de la* Methuen.

Operatoarea care *răspunse a pus-o în* aşteptare. Beth se întinse *după* flacon, mai scoase o pastilă verde şi o înghiţi. *Apoi îi auzi vocea* în receptor, limpede, ca şi cum era acolo.

— *Helen Deardorffla telefon.* Pentru o *clipă rămase*

în tăcere, gândindu-se să închidă, în schimb trase aer în piept şi *spuse: – Sunt Beth* Harmon, *doamnă* Deardorff.

— Chiar tu *eşti? Vocea suna surprinsă.*

— *Da.*

— *Oh.*

În pauza care a urmat, *Beth se gândi că* poate doamna Deardorff n-avea nimic *de spus. Poate* că şi ei îi era greu să vorbească cu ea.

— Beth, spuse *doamna Deardorff, am citit* despre **tine.**

— Ce face domnul *Shaibel? întrebă Beth.*

— Domnul Shaibel este încă aici, cu noi. Pentru el ai sunat?

nevoie-aufe SÂJfb de lene DeWitt. Am **doamna Deardorfi.**

— Îmi pare rău, spuse, ropsele sau numerele uenuupoate face publice adreseve

— Doamna Deardorfi, spuse 0<, faceţi-o vocea l se sparge, doamna Deardorfi, varo* pentru mine. Trebuie să vorbesc cu JOV – era.

— Legislaţia nu...

— Doamna Deardorff, spuse Beţiv, un rog din suflet.

Tonul **doamnei** Deardorfi se **schimbă.**

— Bine, **Plizabeth.** DeWitt trăieşte **în Lexington.** Notează numărul ei de telefon.

— Băăăga-mi-aş\ exclamă Jolene la telefon. Băăăga-mi-aş!

— Ce faci, Jolene? Beţiv era în pragul **lacrimilor,** dar încercă să-şi ascundă **tremurai** din voce.

— „j Mă bucur

— Doamne, fetiţo, zise Jolene razano.

să te aud. Mai eşti urâtă?

— Tu mai eşti neagră? ai i & ss

— Sunt **neagră, dar** o doatnnă. e **urâţenia în urmă. Ai apărut în reviste decât Batbra Streisand. Prietena tnea – De ce nu m-ai sunat?**

— De invidioasă. la urmă ai

— Jolene, întrebă Bem, P
adoptată şi tu?
dracu'j-nis «h methue* * *

O cutie de *bomboane?! ° SCrisoare sau*

— *O să* chiulesc, spuse *Jolene. Băăăga-mi-aş Campioana Statelor Unite la şahi o* adevărat *învingătoare.*

— Despre asta *vreau să-ţi vorbesc,* spuse Beth.

Când *s-au întâlnit la Toby nu mai rămăsese urmă de spontaneitate. Beth nu* băuse *nimic toată ziua, se dusese la Roberta să se tundă şi făcuse* curat în bucătărie, *aproape copleşită de* bucuria de a sta de vorbă din nou *cu Jolene. A ajuns la restaurant cu* un sfert de oră mai *devreme; era emoţionată. Refuză oferta chelnerului de* a-i aduce *ceva de băut. Când a sosit Jolene, avea în faţă un pahar de cola.*

La început, Beth nu a recunoscut-o. Femeia care venit *la masa ei în ceea ce arăta* a fi un costum Coco Chanel, cu *o tufă de păr creţ şi stufos era* mai înaltă decât *Beth. Nu-i venea să creadă că era Jolene.* Arăta ca o vedetă de cinema sau ca o prinţesă a rock-and-rollului, mai *plinuţă ca Diana Ross,* dar trăsnet, *ca Lena Horne. Însă când Beth* realiză că, de fapt, era *aceeaşi Jolene,* cu *zâmbetul lui Jolene şi ochii* lui Jolene, *exact cum îşi amintea, se ridică stânga* ce şi se îmbrăţişară. *Jolene purta* un *parfum* tare. *Beth se* simţi uşor stânjenită. *Jolene o bătu pe spate în timp ce* **se îmbrăţişau şi spuse;**

— Beth Harmon. Aceeaşi *Beth.*

*către bu1LTb-a-1 î? du-se şti*Shere. Beth* decise să treacă cu bine prin asta. Dar, când sosi chelnerul, întrerupând din fericire tăcerea dintre ele, Jolene comandă o apă minerală, iar Beth încă o Cola.

Jolene adusese cu ea un plic mare, galben. îl puse pe masa în faţa lui Beth. Beth îl ridica. Era o carte. Îşi dădu pe loc seama ce era. O scoase din plic. Sktuă? 5 °penin9 s-Vechiul ei exemplar, aproape fostado Sată> SPUSE JOW-Mă supărasem că ai cu titlul pe care-Beth deschise cartea la pagina Harmon, Methue-Ho-P51*1 e1 Elizabeth

Pentru că sunttibă, nu? D°ar nu cr-i o*

Beth se am Uitat?! Alexie.

Jolene – Cu păla fa-a frumoasă, de om bun, a lui cu Wele p\me ei rerrvarcabil, cu genele negre, lungi, simplitatea ei viit Cu° Uârare aproape fizică în la Urechi. * a de stânjeneală. Zâmbi cu gura până

bine îmi pare că ai venit! –>ar ce ar fi

1 VRUT să spună era te iubesc.

Meth?! * Pe a cinei Jolene îi povesti despre cât ura cum adormea la ora de religie, despre

Gravi despre domnul Schell, domnişoara arm filmele religioase de sâmbăta. Era extrem de «uizantă când o imita pe doamna Deardorff, cu vocea scremută şi modul în care dădea din cap. Mânca încet S1 râdea tot timpul, iar Beth se trezi că râde împreună cu ea. Trecuse multă **vreme de când Beth râsese ultima oară. Ku se simţise niciodată cu cineva în largul ei, aşa** *cum se* simţea cu Jolene. JOJ – era comandă un pahar de vin la friptura de viţei, *iar* Beth, ezitând, ceru unu] de apă *minerală.*

— *Eşti prea mică sau ce? zise Jolene.*

— *Nu e* vorba de asta. Am optsprezece ani.

Jolene ridică sprâncenele şi se întoarse la friptura ei. După câteva *momente*, începu să vorbească din nou.

— Când ai plecat cu noua ta familie fericită, m-am apucat serios de volei. Am absolvit la optsprezece ani, iar Universitatea mi-a *oferit o* bursa la Educaţie fizica.

— Şi-ţi place?

— Rome educaţie fizică.

— Ai putea face altceva.

Jolene scutură din cap.

— Abia după ce mi-am luat licenţa mi-am dat **seama.**

Vorbea cu gura plină. Înghiţi, apoi se aplecă **peste masă, până la umeri.**

— Ar fi trebuit să fiu la **Drept** sau la Administraţie **publică. Asta merge** cel mai bine în ziua de azi, iar eu **mi-am pierdut timpul** învăţând exerciţii de gimnastică **şi muşchii principali ai** abdomenului. Coborî vocea, **vorbind cu convingere.** Sunt o femeie de culoare sunt **o**

orfană. **Ar trebui să fiu la** Harvard. Ar trebui să anar **pe coperta revistei Time, exact ca ţine de Barbara Walters76, Ai arăta grov alade emoţionara**

¿se beth. Ai putea vorbi despre privai ¿e care suferă orfanii.

— Măcar de-aş putea\ spuse Jolene. Mi-ar plăcea **tare** mult să vorbesc despre Helen Deardorff **şi** despre **nenorocitele ei de** calmante.

Beth ezită o clipă. Apoi spuse: – Tu mai iei calmante?

— „Nu, zise Jolene. În niciun caz. Şi rase. N-o să te uit niciodată, cu borcanul ăla în braţe. Acolo, în faţa camerei de activităţi, cu toată blestemata de lume de la orfelinat, cu bătrâna Helen cât pe ce să se transforme în statuie de sare, iar noi toţi cu gura căscată. Râse din nou. Ai devenit eroina noastră. După ce ai plecat, le-am povestit tuturor nou-veniţilor despre isprava ta.

Jolene terminase de mâncat; împinse farfuria spre centrul mesei şi se îndepărtă. Se lăsă pe spetează, scoase un pachet de Kent din buzunarul gecii şi-l privi un moment.

— Când a apărut poza cu tine în ***Life***, eu am fost cea care a pus-o pe avizierul din bibliotecă. Din câte ştiu, e încă acolo.

Aprinse ţigara cu o brichetă mică, neagră, şi trase adânc în piept.

—» Adolescenta **Mozart care a zguduit lumea** şahului”. Doamne, cum a **fost!**

I Tise Beth. Prea multe.

— Iau şi acum calmante, zise w

— „mare a numeroase emisiuni

76 jurnalista faimoasă, prezentatoare a difuzate va televiziune (n.tr.)

privindog-atadetine*2156, 70, 61, 61, 6 untorimu

Beth tăcu o vreme. Era o tăcere palpabilă Ann; *spuse: m*

— Hai să comandăm ceva dulce.

— Mousse de *ciocolată,* zise Jolene.

În timp ce mâncau desertul, *se opri şi* o privi *peste masă.*

— *Beth,* nu-mi *place cum* arăţi, spuse. Eşti umflată.

Beth încuviinţă şi-şi termină mousse-ul. Jolene o conduse acasă cu Volkswagen-ul ei argintiu.

— Aş vrea să *intri puţin, Jolene,* îi spuse Beth când ajunseră pe Jan-well. Să-mi vezi casa.

— Sigur, zise Jolene.

— Toată casa asta e a ta? *întrebă Jolene după ce Beth* îi *arătase unde să* parcheze.

— Da.

Jolene râse.

— Tu nu eşti o ***orfană, spuse.*** Sau… nu maz eşti.

Dar *când intrară în hol, mirosul de* învechit **şi de băutură o şocă. Beth nu-l** *simţise înainte. Se* **aşternu o tăcere** *stânjenitoare,* în vreme *ce ea* **aprindea lampadarele din sufragerie** *şi privea* în jur. **Nu observase praful de pe** *ecranul televizorului,* nici **petele de pe taburet. Într-unul dintre** colţurile camerei

* **„srusdepăianjen mare-casa**

Jolene se plimbă prin ea – eră, privind

ute-ai limitat la calmante, nu-i aşa? zise ea.

— Am băut vin. Te cred.

Beth pregăti cafeaua la bucătărie. Măcar acolo **era** curat pe jos. Deschise fereastra dinspre grădină **să intre aer curat.**

Tabla ei de şah era încă pe masă; Jolene ridică regina de alb şi o ţinu puţin în mână.

— Jocurile mă plictisesc. Şah nu am învăţat niciodată.

— Vrei să te învăţ? Jolene râse.

anale. Puse regina la loc pe tabla M-au învăţatbandbal, squash şi tenis de perete.

raele vânătorii şi fac lupte. N-am nevoie se şah. Dar vreau să ştiu care-i treaba cu vinul.

Beth îi întinse o cană de cafea.

moh° Puse scoase o ţigară. În bucătăria onorata cu costumul strălucitor bleumarin şi părul ei creţ, Jolene devenise centrul **camerei.**

— Ai început cu pastilele? o întrebă Jolene. – înainte îmi plăceau, spuse Beth. Îmi plăceau cu

adevărat.

Jolene clătină din cap de **două** ori, dintr-o parte în cealaltă.

— Azi nu am băut nimic, spuse Beth brusc. Anul viitor trebuie să joc în Rusia.

— UKfcenko. râse Jolene. **Borgov.** Beth era surprinsă că le Ştxa numele.

— Mi-e *frică.*

— Atunci nu te duce.

— + nu fac asta> «nu-mi mai rămâne *nimic* de *făcut. O să beau şi atât*

— Se pare că o faci oricum.

— Trebuie să încetez cu băutura şi cu pastilele. Şi *să aranjez casa asta*. Uită-te şi tu câtă grăsime s-a strâns pe az-agaz. Arătă cu degetul. Trebuie să studiez şah opt ore pe zi *şi să* merg la *câteva turnee.* Vor să joc în San Francisco şi m-au invitat la *The Tonightăhow.* Ar trebui să fac toate lucrurile astea.

Jolene o studie.

— Dar eu vreau doar să beau, şopti Beth. Dacă nu ai fi aici cu mine, acum aş sta cu o sticlă din *vin* în faţă.

— Vorbeşti ca Susan ***Hayward*** *în* filmele acelea.

— Nu e film, spuse Beth.

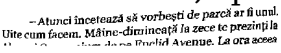
— Atunci începează să vorbeşti de parcă ar fi unul.
Uite cum facem. Mâine-dimineaţă la zece te prezinţi la

Beth se uită la ea.

— Urăsc sportul...

— Mi-aduc aminte, răspunse *Jolene.*

a spus ea.

Alumni Lrymnawuiii

mă antrenez eu. Adu-ţi pantofii *sport şi o pereche* de pantaloni scurţi. Trebuie să scapi de aspectul ăsta se gogoaşă umflată înainte să te bagi în alte belele.

Jolene se încruntă.

„Actriţă americană, celebră pentru roluri dramatice *din* filme inspirate din poveşti adevărate (n.tr.)

aflau sticle de viu roşu şi a\b –, preţ de o clipă cleveni scoate să plece Jolene, ca să poată scoate una, „o destupe

cu tirbuşonul şi să-şi toarne un pahar plin. Aproape că-i simţea gustul în gură.

— Nu e aşa rău cum crezi tu, zise Jolene. O să-ţi fac rost de două prosoape noi şi poţi folosi uscătorul meu de păr.

— Nu ştiu cum să ajung acolo.

— La şi tu un taxi, va dracu'. Sau vino pe jos. Beth se uită descurajată la ea.

t – Trebuie să-i mişti fundul ăla, zise Jolene. S-o tennrni cu văicăreala.

— Bine, spuse Beth. Voi fi acolo.

devin d? CG Jolene> Beth îşi turnă un pahar din cau! Şi – Pe al doilea. Deschise toate ferestrele Curtea dvn spate; luna, aproape, o adW «asaţată deasupra vechii magazii. Se simte încetlăsand briza să într **treacă t\m Camera de zi, să fluture perdelele, se încolo de ferestre şi să cureţe aerul dinăunin** * * *

Sala de sport era o încăpere cu tavan înalt şi per albi. Lumina int Ra prin ferestrele enorme de pe Ian unde se afla un şir de aparate cu aspect ciudatloie era îmbrăcata va colanţi galbeni şi adulaşi. Drmme era caldă, iar Bethplecasedeaca-t-lbrăc

MTV tânăr care părea m

pe spate pe o bancă, ridicând greutăţi şi rest, nu mai era nimeni.

gemând.} n

Au început cu bicicletele. Jolene setă b gradul de rezistenţă de la *bicicleta lui* Beth, ¿f* ei, pe *şaizeci. După zece minute de pedalat,* Beth*9 * transpirată toată şi o dureau gambele. era

— O să fie şi mai rău, zise Jolene.

Beth strânse din dinţi şi *continuă să* pedaleze.

Pe *aparatul* pentru coapse *şi* fesieri nu reuşea să ţină ritmul, fundul îi aluneca pe banca acoperită cu scai, pe care *trebuia să stea întinsă* şi *să* împingă greutăţile cu picioarele. *Jolene pusese o* greutate de patruzeci de kilograme, dar chiar şi asta părea prea mult. Apoi trecu *la aparatul la* care trăgea degreutâţicu prezn»! când ™ tendoanele *din partea superioară a*

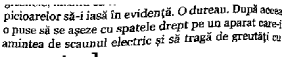
picioarelor să-i iasă în evidenţă. O dureau. După aceea
o puse să se aşeze cu spatele drept pe un aparat care-i
amintea de scaunul electric şi să tragă de greutăţi cu

coatele.

— Ca să-ţi *întăreşti pectoralii*, îi zise Jolene.

— Pieptul meu e tare, *mersi de grijă.*

Jolene râse.

— Ascultă la mine, scumpo. Asta este exact ce îţi trebuie.

Beth le făcu pe *toate, furioasă şi fără suflu. În* **plus, o enerva şi mai** rău **să vadă că** Jolene *folosea* mai **multe greutăţi decât ea. Pe** *de altă parte*, corpul lui **Jolene era perfect.**

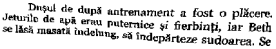
Dușul de după antrenament a fost o plăcere.
Jeturile de apă erau puternice și fierbinți, iar Beth
se lăsă masată îndelung, să îndepărteze sudoarea. Se

cf>nea pe Beth cu Yemeia de va cantină tocmai o seţi de

0 faptul cu sos, când 3 olene se apropie cu Beth.

— TShi mănânci aşa ceva, îi zise. liluăfarâuria şi o dădu înapoi femeii cate servea. – ¥ară sosuri, spuse, şi fără. cartofi.

— Dar nu sunt **supraponderala,** răspunse ea. Cartofii nu-mi fac rău.

Jolene nu comenta. Când au ajuns cu tăvile la 3 el\-0 şi la prăjitura Wareză cu crema, Jolene 11 făcu semn din cap că nu.

— Tu ai mâncat mousse de ciocolata aseară, zis* Be\h.

— Aseară a fost o ocazie specială, răspuns Jolene. Azi e altceva.

Au mâncat de prânzla unsprezece treizeci plnt că Jolene avea curs la douăsprezece. Beth am ce curs avea. xoriui

„I – l XX-lea, raspui – „Europa de Ust în **seco**\u\ al

Jolene. **de Educaţie Fizic**

— Astainvăta-lavacuitatea

Sport? întrebă Beţii Urmez un master în şti politice. & la ea.

— *Honi soit qui mal y pensé*[22]*,* zise Jolene când se

22 *Ruşine celor ce pândesc Ht>*
Jartierei, cel mai înalt ordin i' ^^ ** ordinuJui uneori în mod ironic pentru a ^ resc britanic, utilizat existenţa unui plan

trezi a doua zi dimineaţă, pe g dureau şi spatele, şi gambele. Decise să nu se dua° sală. Dar, când deschise frigiderul să mănânce ce7 Ia micul dejun, găsi teancuri desemipreparateşigâncy Í zburâ brusc la cum arătau picioarele albe ale doamrr Wheatley când stătea cu ele întinse, cu şosetele tras* în jos, până *la gleznă.* Se scuturâ de repulsie şi începu să tragă de tăvile lipite una de cealaltă. I se fócuse greaţă doar gândindu-se la puiul prăjit, şi la roastbeef, şi la curcanul semipreparat; le aruncă pe toate într-o pungă de plastic. Apoi deschise dulapul să vadă ce cutii de mâncare la conservă mai avea; în faţa cutiilor erau trei sticle de Almadén Mountain Rhine. Ezită şi-nchise uşa. Nu voia să se gândească acum la asta. Îşi pregăti o cafea şi pâine prăjită pentru micul dejun. În drum spre sală, aruncă la gunoi sacoşa cu semipreparate.

La prânz, Jolene îi spuse că avizierul de la Sindicatul Studenţilor era plin de anunţuri cu studenţi care se ofereau să presteze munca necalificată pentru doi dolari ora. Jolene a luat-o cu ea în drum spre amfiteatrul unde se ţinea cursul, iar Beth şi-a notat două numere de telefon. La ora trei după-amiaza, un student din ultimul an al Facultăţii de Management îi bătea covoarele în curte şi altul, de la Istoria Artei, freca dulapurile din bucătărie şi frigiderul; Beth n-a stat să-i păzească. Îşi petrecu timpul lucrând la variantele Apărării Nimzo-Indian.

w – prea\t\ staresăfolosească

*¿zsszzssszie** – după

Miercuri, Jolene a adăugat cinci \a\ograme de greutăţi de fiecare parte pentru ea, iar lui Beth 11 **puse** una de trei pe piept în timp ce făcea abdomene. O săptămână mai târziu, am început să joace handbal. Beth juca împiedicat şi rămânea imediat fără suflu. Jolene a bătut-o într-un mod ruşinos. Beth continuă cu încăpăţânare, gâfâind, transpirând şi rănindu-şi palmele cu mica minge neagră, l-au trebuit zece zile şi câteva lovituri norocoase ca să câştige prima ei partidă.

Jolenem curând mă vei bate, spuse feraula centrul

ascuns (ₙ. tr)""⁹' *Pre exemplu,

terenului, transpirate amândouă. pierdi răspunse Beth exped\torri aceea° aştepta acasă o scrisoare de la un pe lateral UUTUE Cinciada Creştină. În partea de jos, relief, erau vreo douăzeci de nume şi o cruce în

Stimata domnişoară *Harmon,* **zicea scrisoarea, acest Ti? rarele nu *v-a™ găsit la* *telefon,* *apelăm* ia să se Pentru ca** *întreba* ***dacă sunteţi interesată tump! 6 mesajui Cruciadei Creştine la viitorul U.U.R.S.S. la care veţi participa.*** *CarP Creştină este o oryan-enonprofit*

CO» Vadă Creştina ***este o organizaţie nonprvg*** <re şi-a asumat menirea ***de*** a ***deschide Uşde închise, a mesajul Domnului nostru Jsus Hristos. Am tfat că*** «-aţi început ***cariera la o instituţie*** toatfi stima***: Methuen Home. Pentru*** impfirt-m aceleaşi ***idealuri*** şi ***aspiraţii creştine,*** am dori ***să vă s-tmt-ercareZ ce vă aşteaptă. Dacă*** sunteţi *interesată de sprijinul nostru, vă rugăm să ne contactaţi la birourile noastre din Houston.*

A Dus. soră întru Hristos, Crawford ***Walker*** *Director Divizie Externă, Cruciada Creştină*

Se pregătea să arunce scrisoarea când îşi aminti că Benny îi povestise cum turneul său din Rusia fusese plătit de o organizaţie creştină. Avea numărul lui Benny scris pe o foaie împachetată şi băgată în cutia ceasului de şah. O scoase şi sună. Benny răspunse La al treilea ţârâit.

— *Bună, spuse ea*. Beth la telefon.

Benny era un *pic distant, dar,* când îi spuse despre scrisoare, *îi zise imediat:*

— Acceptă. Sunt plini de bani.

— Îmi cumpără biletul de avion spre *Rusia?*

— Mult mai mult. Dacă *le ceri, mă vor* trimite cu tine. Camere separate, date *fiind* preceptele pe care le urmează.

- De ce ar cheltui *atâţia bani?*

— Vor să învingem comuniştii în *numele lui* Iisus. Tot ei au plătit o parte dintre *cheltuieli şi* când am fost eu, acum doi ani. *Făcu o pauză. Te întorci la New* York?

Vorbea pe un ton *înadins* neutru.

— Trebuie să mai stau în Kentucky o vreme. Fa**c la A**

& St nu «partic Pat *Codată* la un turneu

- **Desigur, zise Benny.** ftjj **se pare** normal.

Le-a răspuns celor de la Cruciada Creştină **chiar în** acea după-amiază, declarând că era extrem de interesată de oferta lor şi că ar dori să fie însoţită de Benjamin Watts drept secund. Folosise hârtia de **scrisori de culoare albastru-deschis, tăind numele** pentru a4

colţ, se decisei aI – ™ Spre °Utla tată din nouădepuio f, t4 Ca în °raş să * «npere lenjerie ţaţa de masă pentru bucătărie.

* * *

lamina iemv jneânchipuit; nu în San francisco era de Subimia într-un atât de frumos.

™ilor, iar aproape supranatural silueta

ppli urcase în vârful turnului de pe

2** «tf WeWlf TSE în tăiase respiraţia: Ptă, se vedel mate Pe strad* lungă, cu **panta** P-veliştea perfect, iar mai jos se întindei

™albastru. La colţ se afla **un** chioş Solf, văzua Unbbet de crăiţe. **Privind** în jo.

cururcând spre ea. Se vedea e Beth Uitl Safâifm C11 fi «t sptămăni\ ecise să facă plimbări lungi în timp Pe undeva rf are 0 avea de petrecut aici. Poate găs sală de gimnastică.

feh când urcă dealul spre locul undi

Str*Y, meu1 aerul era la fel de splendid şi culc aiucitoare, dar ea se simţea tensionată. Liftul notelul mare era aglomerat. Mulţi dintre oan prezenţi se uitau insistent la ea. Iritată, îşi mută de la ei. Bărbatul de la birou se opri din ce fac clipa în care ea se apropiase.

— Aici trebuie să mă înregistrez? întrebă ea.

— Nu este nevoie, domnişoară Harmon. intraţi.

— Ce masă?

Bărbatul *ridică din sprâncene.*

— Masa Unu.

Masa Unu se *afla* **într-o cameră separată. Fusese pusă pe un piedestal înalt de aproape un metru, iar**

în spatele ei se afla o tablă de afişaj mare cât un ecran de cinema. Pe fiecare parte a mesei era un scaun pivotant mare, din crom *şi* **piele** *maro.* **Mai erau cinci minute până la începerea partidei** *şi încăperea gemea* **de lume; fu nevoită să-şi facă loc prin mulţime spre spaţiul de joc. La apariţia ei, zgomotul din încăpere încetă. Toate privirile erau aţintite asupra** *ei. and* **urcă treptele piedestalului, izbucniră în aplauze-încercă să-şi ascundă emoţiile de pe chip, dar era înfricoşată. Ultima partidă de şah pe care o jucase fusese cu cinci luni înainte, iar ea o pierduse.**

Nu ştia nici măcar cine era adversarul ei; nu se gândise să întrebe. Rămase acolo un moment, năucă; apoi un tânăr cu *aspect* ***arogant*** *îşi făcu loc* **vioi prin mulţime şi urcă treptele. Avea** *părul* **lung şi negru şi o mustaţă lată, lungă şi ea.** *îl ştia de undeva.* **Când se prezentă şi-şi spuse numele, Andy Levitt, îşi aminti că citise despre el în** *Chess Review. Se aşează ţeapăn***. Un director de turneu veni la masă şi-i spuse pe un ton discret lui Levitt:**

— Îi poţi porni ceasul.

Levitt se întinse, cu un aer relaxat, şi apăsă **bu unul de pe ceasul lui Beth. Ţinându-se** tare, Beth **mută pionul reginei, cu ochii pe tablă.**

Când ajunseră va jocul de mijloc, mulţimea se îmbulzise până la uşă; cineva încerca să facă linişte qsi menţină ordinea. Nu mai văzuse niciodată atât iemvilţi spectatori la o partidă. Îşi readuse atenţia pe tabla şi mută cu atenţie un turn pe o coloană deschisă. Dacă nu o împiedica Levitt, putea încerca să-l atace peste trei mutări. Asta dacă înţelegea ea bine poziţia, începu să se mişte spre el cu prudenţă, făcând presiune pe pionii aflaţi la distanţă de regele protejat în rocadă. Apoi, trăgând aer în piept, mută un turn pe rândul şapte. Parcă auzea în minte vocea jucătorului aceluia care zisese cu ani în urmă, în Cincinanţi: „Turnul ajunge pe rândul şapte. O pacoste, tumul în poziţia aia. Ca un os în gât”.

Îl privi pe Levitt pe deasupra tablei. Chiar arăta de

parcă îi rămăsese un os în gât. Observându-l cum încerca să ascundă că era derutat, ceva se trezi în ea. Când mută regina lângă turn, care, în acea poziţie, pe rândul şapte, avea un aspect brutal, Levitt cedă imediat. Aplauzele puternice şi entuziaste umplură încăperea.

Beth. zâmbea când a coborât de pe piedestal. Oamenii ţineau în mână vechiul număr din ***Chess Review*** cu poza ei pe copertă şi-i cereau autograf. Alţii îi întindeau, pur şi simplu, programul turneului sau o foaie de hârtie.

— Com n» una dintre reviste, privi un

În timp ce ţinând în mână moment fotograna e „nu, Barnes şi alţi marele trofeu ce i faţa **¿bosită** şi ştearsă; îşi aminti **câţiva în fundai.** Ave revista rămăsese aruncată pe **deodată,** cu ruşine, icvreme de o lună, înainte ca Îburet în P «cineva nse o altă ea s-odesebrfâş **copie a revistei să i-o semneze, iar Beth se** scuturâ **H, amintirea aceea. Dădu autografe în drumul spiX* şi continuă să semneze altele pentru mulţimea aştepta la uşă, umplând scapul dintre Masa Unu şi sala mare de turneu, unde partidele încă se mai jucau. În timp ce Beth îşi croia drum printre oameni, doi directori încercau să răspândească mulţimea ca să nu-i deranjeze pe ceilalţi jucători. Unii dintre ei ridicaseră privirea de pe tablă şi o priviseră cu o încruntătură furioasă. Era incitant şi înfricoşător, toţi aceşti oameni care se apropiau şi o împingeau, din admiraţie. Una dintre femeile care primise un autografii spuse:**

— Habar nu am să joc şah, draga mea, dar sunt fericită pentru tine!

Un bărbat de vârstă mijlocie a insistat să-i strângă mâna, spunându-i:

— Eşti cea mai bună **de la Capablanca încoace.**

— Mulţumesc, îi spuse. Ce n-aş *fi* **dat să fie la fel de uşor şi pentru mine!**

Sau *poate e, se* **gândi. Totul părea în regulă cu creierul ei. Poate că, până** *la urmă***, nu şi-l distrusese.**

Porni spre hotel *pe jos***, cu pas încrezător, în**

lumina puternică a soarelui. *Peste şase* **luni pleca în Rusia. Cei de la Cruciada Creştină fuseseră de acord să cumpere bilete la Aeroflot pentru ea şi pentru Benny, iar o femeie de** *la Federaţia* **de Şah avea să achite cheltuielile de cazare. Organizatorii turneului ofereau mesele. Beth studiase şah şase ore pe zi şi putea continua astfel. Se opri să mai cumpere flori: garoafe de data aceasta. Femeia de la recepţie îi ceruse autograf seara trecută, când venise** *la cină; avea* **să-i mai dea bucuroasă încă o vază** înainte de a pleca spre California, Beth îşi făcuse abonamente la toate revistele pe care le cumpăra **Benny** şi le plătise cu cecuri. Avea să primească prin poştă Deutsche Schachzeitung, cea mai veche revistă de şah şi British *Chess Magazine*, iar din Rusia, *Shahmatnx v URSS.* Mai veneau şi Échecs Europe *Bulletin*. Îşi planificase să joace b «toate revistele şi cele pe care le 7>nase să le memoreze pe toate fiecare mutare caon importante şi să analizeze dezvolta o idee re putea urmări sau care putea începutul primăv nu era dcă a familiarizată. La participe la U S Sar putut cu ce la New York, **să benny. * Şi** să stea câteva săptămâni cu

Florile din lucitor, ei erau de un purpuriu un pic reci din Xea blugii şi puloverul de bumbac la capătul străzii – aerului din San Francisco. Jos, tul era posibil \Se intintiea oceanul ca un vis în care cum sufletul îi – roPrindu-se de Pacific, Beth simţea odată cu valurile.

acasă cu trofeul şi cu primul euantJv-eulde corespondenţă două plicuri de patrn de la Federaţie şi conţinea un cec

Puteau * – e de dolari şi nişte scuze scurte cum că nu C mai mult. Al doilea era de la Cruciada se u **°ntinea o scrisoare de trei pagini în care vorbea despre promovarea la nivel internaţional a inXelegerii preceptelor creştineşti cu scopul de a anihila comunismul prin avansarea acestora din urmă. Posesivul „al Lui", cu majusculă, o făcea pe**

Beth să se simtă nelalocul ei. Scrisoarea era semnată de patru persoane, „semeni întru Hristos", şi era însoţită

de un cec de patru mii de dolari, îndoit ca să intre în plic. Beth rămase îndelung cu cecul în mână Premiul ***în*** bani la turneul din San Francisco fusese de două mii, din care trebuia să scadă cheltuielile de călătorie. Contul ei în bancă sărăcise în ultimele şase luni. Sperase să câştige cel mult două mii de dolari de la oamenii din Texas. Indiferent cât de absurdă părea ideologia lor, banii erau un dar ceresc. Sună pe Benny să-i dea vestea bună.

Joi, la întoarcerea de la o partidă de squash, telefonul suna când intră în casă. Aruncă în grabă pe canapea haina de ploaie de pe ea şi răspunse. Era o voce de femeie.

— Elizabeth Harmon?

— Da.

— Helen **Deardorff** la ***telefon***, de la Methuen.

Beth era prea uimită să zică ceva.

— Elizabeth, trebuie să ***îţi*** spun ceva. Domnul Shaibel a murit aseară. Am considerat că vrei să ştii.

Îi veni brusc în minte imaginea bătrânului gras care spăla podelele aplecat deasupra setului său de şah la subsol, cu becul chior atârnându-i deasupra capului, şi cu ea lângă el, în picioare, privindu-l cum stătea acolo lângă cazanul de apă caldă, bizar ***şi singur*** că aşa voia să fie. * 8

— Azi-noapte? întrebă ea.

— A făcut infarct. Avea saiz-ni

Şaizeci şi ceva de ani.

Ce-a spus apoi Beth o luă prin surprindere. l-a >ieşit pe gură fără să se gândească prea mult: 1 – Aş vrea să particip la funeralii.

— Funeralii? spuse doamna Deardorff. Nu ştiu **sigur când...** Are o soră necăsătorită, Hilda Shaibel. O pea suna pe ea.

Când **familia Wheatley plecase cu ea spre Lexington, cu şase ani în urmă, o luaseră pe o şosea asfaltată îngustă care trecea prin mai multe localităţi.** La **semafor,** Beth **privise prin fereastră oameni îmbrăcaţi cu haine viu colorate traversând strada sau plimbându-se prin faţa magazinelor pe trotuarele aglomerate.** Acum, **întorcându-se împreună**

cu Jolene, mergeau pe **o şosea cu patru benzi, din beton. Oraşele nu se mai vedeau, erau doar nume pe nişte indicatoare de la marginea drumului.**

— Aţa ca un om ăl dracului, zise Jolene.

w eâa mai prietenos nici când jucam şah-Cred ca mueam de frica lui.

— Fcu mueam de frica tuturor, răspunse Jolene. Nenorociţii.

Beth rămase surprinsă. O crezuse întotdeauna neînfricată pe Jolene.

— Şi Fergussen?

— Îergussen era o oază în deşert. iar «mă el mi-a fost frică la început, când a vemt. îtoawâfU dovedit untip de Md4. Zlnfa. Hh.

Fergussen...

Beth ezită o clipă

--A fost vreodată ceva între voi doi?
Îşi amintise de pastilele verzi în plus.
Jolene râse.

— Aş fi vrut eu.

— Câţi ani aveai când ai venit?

— Şase.

— *Ştii* ceva despre părinţii tăi?

- Doar de bunica mea, dar a murit. Era undeva în apropiere de Louisville. Nu vreau să ştiu nimic despre ei. Nu-mi pasă dacă sunt copil din flori sau de ce au vrut să mă încredinţeze bunică-mii şi nici de ce ea m-a trimis la Methuen. E mai bine aşa. În august termin masteratul şi o să plec din statul ăsta pentru totdeauna.

- Eu încă îmi amintesc de mama. De tati, nu prea multe.

— Mai bine uită de ei, spuse Jolene. Dacă poţi.

Se băgă pe banda întâi depăşind un camion cu cărbune şi două rulote. În faţă, pe un indicator era scris câţi kilometri mai erau până la Mount Sterimg. Era primăvară, la aproape un an de la ultima călătorie cu maşina pe care Beth o făcuse cu Benny. Se gândi la denivelările de pe autostrada Pennsylvania. În schimb, aceasta era netedă ca-n palmă, albă, nouă-nouţă, cu câmpii ca în Kentucky, şi

garduri albe, şi ferme de o parte şi de cealaltă a drumului.

După un timp, Jolene aprinse o ţigară.

— Unde vrei să pleci după absolvire? o întrebă Beth.

Începuse să creadă că nu o **auzise,** când Jolene **răspunse.**

— Suiar. Au nevoie de o negresă de import, ca să fie în pas cu moda.

Beth se uită la ea.

— Dacă aş fi neagră nu cred că m-aş muta şi mai la sud.

— Norocul tău că nu eşti, zise Jolene. Cei din Atlanta mă vor plăti de două ori mai mult decât ce aş putea câştiga la New York. Mă voi ocupa de relaţii publice, ceea ce mi se potriveşte, şi voi începe într-un birou cu două ferestre şi cu o secretară albă care-mi va bate scrisorile la maşină.

— Dar tu n-ai făcut Dreptul. Jolene râse.

SlnnimbânuieSC că tocmai de-aia mă vor. În Fine, fpm-V1 nu şi-ar dori niciodată ca o

Culoare se ocupe de prejudicii. Ce vor ei boeat TSresă curtă, cu un cur frumos şi vocabular cum «interviu am presărat o mulţime de cuvinte **sau „dihotomie" şi au pus**

— Jolene, zise Beth, tu **eşti prea inteligentă** ca să taci aşa ceva. Ai putea preda la **Universitate.** Şi **eşti** o atletă bună…

— Ştiu ce fac, răspunse Jolene. Joc bine tenis şi golf şi sunt ambiţioasă. Trase adânc din ţigară, CReoca nici nu ai idee cât de ambiţioasă sunt. Am muncit din greu cu sportul şi am avut antrenori care mi-au promis că aş putea intra la profesionişti, dacă aş continua la fel.

— Nu sună rău.

Jolene dădu fumul afară încet.

- Beth, spuse ea, ce vreau este ceea ce ai obţinut *tu.* Nu vreau să muncesc pe rupte ca să devin o negresă din liga profesionistă. Tu ai fost dintotdeauna cea mai bună la

ce faci, habar nu ai cum e pentru noi, restul.

- Mi-ar plăcea să fiu măcar pe jumătate frumoasă cum eşti tu...

- încetează cu asta, zise Jolene. Nu-ţi poţi petrece viaţa în faţa oglinzii. Şi, oricum, nu mai eşti urâtă. Eu vorbesc de talentul tău. Ce n-aş da să joc tenis cum joci tu şah!

Beth era copleşită de convingerea cu care vorbea Jolene. Îi privi profilul, claia de păr creţ atingând plafonul maşinii, braţele cu pielea fină întinse spre volanul pe care-l ţinea în mâini şi văzu furia care-i înnora chipul. Rămase în tăcere.

— Se pare că am ajuns, zise Jolene, un minut mai târziu.

Cam la un kilometru **jumătate** în faţă, pe partea dreaptă a drumului, se aflau trei clădin din cărămidă de culoare închisă, cu **acoperişurile** negre şi obloane negre la ferestre. Casa Methuen pentru copii orfani.

La capătul unei alei de beton, o scară din lemn vopsită cu galben conducea spre clădire. Pe vremuri, scările acelea i se păruseră impozante, iar placa pătată de alamă – un avertisment. Acum părea doar o intrare neîngrijită într-o instituţie provincială. Vopseaua de pe trepte era decolorată. Tufele de pe cele două laturi erau cufunte acoperite de praf. Jolene merse la terenul de joaca să se uite la leagănele ruginite şi la toboganul vechi, pe care nu aveau voie să-l folosească decât dacă era Fergussen acolo, să-i supravegheze. Beth rămase pe alee la soare, studiind, uşile de lemn. Înăuntru se aflau biroul mare al doamnei Deardorff plus celelalte birouri şi, pe o aripă întreagă, biblioteca şi capela. În cealaltă aripă erau două săli de clasă, iar dincolo de ele, uşa de la capătul holului care ducea la subsol.

Ajunsese să considere că era dreptul ei să joace duminica dimineaţă. Până în ziua aceea. Încă ajL* U-nod gât când îşi amintea scena: vocea ÎS! 61 evdorff strigând „Elizabeth!”, şi cascada de

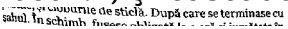

Canelă – viuii-iiui ia. O ura şi jumaune m şi să ia al

Ute pe doânnişoara Lonsdale cu scaunele scăunel l-Predicile-Apouimailuaoorăsă – aranleze doam-e ta să scrie rezumatul, cum îi ceruse flecar a ardorff Mta cuse * * *** de 1111 m şi e UTninica* doamna Deardorff îi trimitea înapoi ecare luni rezumatul corectat cu roşu şi o notă părea urla la ea: De *rescris. Textul este complet* dezorganizat. Când scrisese primul rezumat, fusese nevoită să se ducă la bibliotecă să caute ce înseamnă» comunism. Beth simţise undeva, înăuntrul ei, că în creştinism trebuia să fie vorba de mai mult decât i se spunea.

Jolene i se **alăturase,** mijind ochii în lumina soarelui.

— Aici ai învăţat să joci?

— La subsol.

— Ce rahat, spuse Jolene. Ar fi trebuit să te încurajeze Sa te trimită şi la alte concursuri, dup acela de la liceu. Doar le place publicitatea, ca tilturor

— Publicitate? Era uluită.

— Aduce bani.

Nu se gândise niciodată că cineva de aici ar fi trebuit să o încurajeze. Abia acum, stând în faţa clădirii, înţelesese că aşa era. Că ar fi putut juca la turnee la nouă sau la zece ani, ca Benny. Fusese extrem de inteligentă şi dornică să înveţe, iar mintea sa avea un apetit lacom pentru şah. Ar fi putut să joace cu Mari Maeştri, să înveţe lucruri pe care oameni ca Shaibel şi Ganz nu le ştiau. Girev plănuia să fie campion *mondial la treisprezece ani. Dacă* ar fi avut jumătate din *şansele lui*, ar fi fost la fel de bună la zece ani. Pentru o *clipă*, întreaga instituţie autocratică a şahului rusesc se contopi în mintea ei cu autocraţia locului în care se afla acum. Instituţii. Nimic din şah nu încălca preceptele creştinismului, aşa cum nu le încălca nici pe cele marxiste. Şahul nu urma ideologii. Prin urmare, doamna Deardorff nu numai că nu avusese motive să nu o lase să joace, ci ar fi trebuit să o *încurajeze* s-o facă. Ar fi fost motiv de laudă pentru Methuen. Parcă-i vedea faţa doamnei **Deardorff** – obrajii subţiaţi şi fardaţi cu ruj, zâmbetul mICA Sclipire sadică n ochi. Îi

Ste-Beth să joace

— Vrei să intri? oî

— Nu. Hai să găsim niotgj

* mică la doar câţiva paşi Motelul avea o piscina mica, cu

de drum, şi era conjurat demşteartq P

ara era destdecada pe înotătoare ramdă după cina. Jolene se vivjv… v Sraordmară, traversa piscina înainte şi înapoi fără şi facă aproape nicio încreţitură pe suprafaţa apei, în timpeebeth cocheta cu apa în apropierea trambulinei. Jolene ieşi la suprafaţă aproape de ea.

— Fricoasol zise. Ar fi trebuit să intrăm în clădirea administrativă. Ar fi trebuit să mergem la ea în birou.

Funeraliile aveau loc dimineaţa, la Biserica Luterană. Veniseră câteva persoane, iar sicriul era un sicriu de dimensiuni obişnuite; Beth se întrebă un moment cum de încăpuse în el un bărbat Mtpolent cum era domnul Zbaibel. Deşi biserica era ™mormântarea semăna cu cea a doamnei Wngton. După primele cinci minute, Zxşi neliniştită, iar Jolene moţ-™» at procesiunea mică în drum

— Doamna Deardorff n-a venit la biserică.

— Niciunul dintre ei nu a venit.

Slujba de la mormânt a fost şi Nu

Au coborât sicriul, iar P\jineni la coadă la a plâns nimeni. Arătau ca m-e pre Zente –, bancă. Beth şi cu ele. Au rumeni dintre **cei** preze – terminat, pe jos, pe o alee plecat imediat după ce s-a v

Îngustă din vechiul cimitir, trecând pe lângă pietre funerare tocite de vreme şi smocuri de păpădie. Beth nu simţea durere, nici tristeţe pentru omul care se dusese. Singurul lucru pe care îl simţea era vinovăţie: nu-i trimisese înapoi cei zece dolari. Ar fi trebuit să-i trimită un cec cu mult timp în urmă.

Pe drumul înapoi spre Lexington erau obligate să treacă prin faţa orfelinatului. Chiar înainte de a vira, Beth a spuse:

— Hai să mergem înăuntru. Vreau să văd ceva.

Jolenea întorssspre Methuen. Arămasânm-mă

Beth aMt şi a împins uşa ¡Ăżadministrativ, înăuntru faţa ei se afla o uşă pe care se™/JfJuigoi uşa

— SUPERINTENDENT. **O** porn **pe hol g**

din capăt. Când **o deschise, văzu ca r** era aprinsă. **Coborî încet treptele.**

«ti mai erau acolo, dar Tabla de şah Pele nuja

masa pe care jucau se aflatouang nevopsit, în aceeaşi poziţie, o masa Apoi se aprins. Rămase în Picloe P” lui shaibel, ridică aşează gânditoare în înainte.

privirea şi văzu ceva ce nu fusese în spatele locului unde juca ea despătade restul, se afla o placă făcută din scandun bătutesm cuie. De obicei, pe ea se afla un calendar cu scene din Bavaria, sub care erau scrise luna şi datele. Acum, însă, calendarul dispăruse, şi toată placa era acoperita cu fotografii şi decupaje din ziare şi coperţi ale revistei *Chess Review,* fiecare lipită cu grijă pe lemn, cu scotch, şi acoperită cu plastic transparent ca să nu se murdărească sau prăfuiască. Era singurul loc curat fid din Lexington, şi din Neu, York Times şi din nişte reviste din Germania. Chiar şi articolul din *Life* era acolo şi, lângă el, coperta revistei Chess *Review* care o înfăţişa pe Beth cu trofeul de Campioană a Statelor Unite în mână. Spaţiile mici fuseseră umplute cu poze din ziare, unele duplicate. Erau vreo douăzeci de fotografii.

— Ai găsit ce căutai? o întrebă Jolene când se **întoarse în maşină.**

— Mai mult, spuse Beth. marsăw1 S? l ceva> dar se opri. Jolene băgă în

& 5SSrel 6 Pf W de arcare întoară! Sprl

ducea la autostradă.

Internăă Cât ram Pa> făcându-şi loc pe **şoseaua** ştie S – aPăsă acceleraţia **Volkswagen**

Înanoăe Pe Wă ™ viteză Niciuna? u **pn**

bă °Prise plâns şi-şi ştergea fef °

cumva ai dat de ceva mai greu decât erai pregătită **să** duci? zise **Joiene.**

— Nu. Beth îşi suflă **nasul. Sunt** bine.

le-t-tspirituală. Avea pe ea un costum bej şi pantofi cu baretă şi zâmbea frumos, dar complet lipsit de expresie. O chema doamna Blocker. Cealaltă era durdulie şi uşor jenată; îmbrăcămintea ei era înfloratã, dar închisă la culoare, şi avea nişte pantofi fără niciun Dumnezeu. Ea era domnişoara Dodge. Plecaseră de la Houston la Cincinanţi şi trecuseră pe *la* ea să schimbe două vorbe. Stăteau una lângă cealaltă pe canapeaua lui Beth şi discutau despre spectacolele de balet din Houston, despre viaţa culturală care se dezvolta în oraş. În mod expres, voiau ca Beth să ştie că nu erau o organizaţie cu vederi înguste, fundamentalistă. Şi, la fel de evident, veniseră să o verifice. Îi scriseseră înainte.

Beth asculta politicos în timp ce ele vorbeau de Houston şi despre filiale înfiinţate în Cincinanţi, la care puseseră şi ele umărul, o filiala vea-pu de a proteja mediul creştin. Conversaţia se poticni pentru o clipă. Luă cuvântul domnişoara Dodge.

— Ce am dori, de fapt, Beth, ar fi ca tu să faci o declaraţie.

— O declaraţie?

Beth stătea în **fotoliul** doamnei Wheatley, cu faţa spre ele. Doamna **Blocker preluă** de-aici.

— Cruciada Creştină ar dori să-ţi faci publică poziţia. Într-o lume în care mulţi tac… Nu-şi termină propoziţia.

— Ce poziţie? întrebă Beth.

— După cum ştim, zise doamna Dodge, ateismului3 comunismului echivalează cu răspândirea

— Bănuiesc, spuse Beth.

Nueloc de bănuială aici, zise repede doamna. ockî t o s-o de fapt. Este marasm-lemmsm Sal Sfânt este anatema **Kremlinului** şi unul. Se scopurile majore ale Cruciadei Creştine este să conteste Kremlinul şi ateii care sunt la putere acolo.

— Nu am nicio problemă cu asta, zise Beth.

— Excelent. Ce dorim noi este o declaraţie.

Modul în care doamna Blocker vorbise reverberase în Beth, amintindu-i de ceva familiar cu ani în urmă, de ceva din vocea doamnei Deardorff. Era tonul persoanelor obişnuite să-i intimideze pe ceilalţi. Se simţea exact ca atunci când un jucător înainta cu regina împotriva ei prea devreme.

— Vreţi să fac o declaraţie de presă?

T? xacW doamna Blocker. În cazul în care vaopri, ridicând plicul galben ¡ti nea Poală, de parcă i-ar fi estimat greutatea. Am pregătit noi ceva.

Beth o privi, o ura. Rămase tăcută.

debă-mna Blocket deschise plicul scoţând: o foaie S de sus până jos de un text bătut la maşină. I-o întinse lui Beth.

Purta acelaşi antet ca prima scrisoare primită la ei, cu lista de nume cari se întindea otatorf. Beth aruncăoprivirepelistăşi văzu Secretar Executiv", deasupra mai multor mude bărbaţi precedate de abrevierea „Rev". textul. Unele fraze-erau eon unâsm-ş

privirea spre doamna Br-re-ătea-en-M lipiţi, privind în jurul camerei **e**

— Sunt jucătoare de şah, spuse Beth brusc.

— Bineînţeles că asta eşti, draga mea, replică doamna Blocker. Şi eşti creştină.

— Nu sunt sigură.

Doamna Blocker o privi lung.

— Uitaţi cum stă treaba: n-am nici cea mai mică intenţie să declar asemenea lucruri.

Doamna Blocker se aplecă şi luă declaraţia.

— Cruciada Creştină a investit deja bani buni… în ochii ei apăruse o sclipire pe care Beth o mai văzuse înainte.

Se ridică în picioare.

— Vi-i returnez.

Se duse la birou şi scoase f Pentru un moment se simţi o îngâmfata. Şi nebuna. Eraubanii pentru biletele de avionjpjigoeîşi tajr şi pentru femeia de la Federaţie care unsţea Pentru cazare şi cheltuieli neprevăzute. Dar» J «*™

ceculuí Drimit cu o lună înainte, acolo unde de obice se ceculuí primit cu o în „a indica sena chine sau Jactura elecin doamna B] ock scopul plaţii, cineva, Obil cu tinătă.

scrisese „pentru semen în spnji» f;

Beth scrise un cec de patru mii de de a „în Cruciadei Creştine, iar în spaţiul de *jos* specifica.

„Rambursare integrală”.

Vocea domnişoarei Dodge era surprinzător de blândă.

— Sper că ştii ce faci, scumpo. Părea cu adevărat îngrijorată.

— Şi eu sper, spuse Beth.

Avionul spre Moscova pleca peste cinci săptămâni.

* * *

Benny răspunse la telefon după primul apel. „Ţi-ai pierdut minţile! a exclamat el, dupăcei-a

** – E bun făcut, oricum, a spus Beth. N-am să dau înapoi

— Biletele sunt plătite?

— Nu, zise Beth. TSlu e plătit nimic.

— Trebuie să trimiţi banii la Intourist79 în avans, pentru hotel.

— Ştiu. Lui Beth nu-i plăcea tonul lui Benny. Am două mii în cont. Aş fi avut mai mult, dar a trebuit să am gri) a de casă. Mai e nevoie de trei mii ca să fie de-ajuns. Cel puţin.

— Bu nu am, spuse Benny.

— Cum adică? Ai bani.

— Nu am.

Urmă o tăcere îndelungata.

— Poţi să **suni**\aPederaţie. Saula **Departamentul** de Stat.

— Cei de la Federaţie nu prea mă au la suflet, zise Beth. Consideră că nu am făcut pentru şah tot ce aş fi putut face.

Principala agenţie de voiaj? i tour operator din U.R.S.S. (n.tr.)

— Ar fi trebuit să mergi *Donahue 8 l.*

— Dumnezeule, Benny!

la *Tonight60* şi ja Phii **zise Beth. Hai mai**

— Eşti nebună, spuse Benny. Ce te interesează pe tine ce cred lunaticii ăia? Ce vrei să demonstrezi?

— *Benny. Nu vreau* să plec singură în Rusia.

Brusc, Benny începu să urle.

— Eşti o *cretina! O* nebună şi o cretină!

— Benny…

— Mai întâi nu ai vrut să te întorci la New York şi acum faci tâmpenia asta. Să te duci dracului singură!

- Poate că nu trebuia să o fac. Începea să se simtă ca un copil muştruluit. Poate nu trebuia să le înapoiez cecul.

— „Poate" este vorba perdanţilor. Dintr-odată, vocea lui Benny deveni rece ca gheaţa.

- Benny, îmi pare rău.

- îţi închid telefonul, zise Benny. Ai fost un junghi în coaste când te-am cunoscut şi la *fel te* comporţi şi acum. Nu mai am ce discuta cu tine.

Beth auzi un clic în *receptor. îl puse* la loc în furcă. Stricase tot. îl pierduse pe *Benny*. Sună la Federaţie. Rămase douăzeci de minute în aşteptare, înainte ca directorul să răspundă. Îi vorbea educat şi

Dlin de Alegere. Îi ură succes **la** Moscova spunând S, din păcate, nu aveau bani de dat. ° – Tot ce avem provine din vânzarea revistei. Cei patru sute de dolari sunt tot ce vă putem oferi.

Cei din Washington i-au răspuns abia a doua i dimineaţă. Era un tip pe nume O'Malley, de la Ministerul Culturii. Când îi povesti cum stătea treaba, O'Malley începu să-i spună ce fericiţi erau cei de la Departamentul de Stat că Beth „avea să le dea o lecţie ruşilor tocmai pe terenul lor". O întrebă ce putea face pentru ea.

— Îmi trebuie trei mii de dolari imediat.

— Văd ce pot face, spuse O'Malley. Vă sun într-o oră.

Dar trecură patru. Beth se plimbase prin bucătărie şi prin grădină şi sunase la Anne Reardon, de la Cruciada Creştină, cea care ar fi trebuit să o însoţească. Anne Reardon avea un rating de 1900 sau cam aşa ceva la categoria femei; măcar ea ştia şah. Beth măturase cu ea pe

jos odată, la un turneu de prin Vest. Îi făcuse jocul praf.

Dar nu răspunse nimeni. Beth îşi făcu o cafea şi răsfoi câteva numere ale revistei *Deutsche Schachzeitung*, aşteptând apelul. I se făcea rău când se gândea cum pierduse banii de la organizaţie. Patru! mii de dolari pentru un simplu gest. Sună telefonul, în sfârşit.

I Era O'Malley. Nu se putea. Îi părea teribil de rău, dar nu-i puteau fi atribuite fonduri federale într-un

Împ atât de **scurt** şi fără aprobările de ngoare.

— Dar vom trimite pe cineva de la noi să vă însoţească.

— Dar nu aveţi bugete alocate sau ceva de genul ăsta? întrebă Beth. Nu vă cer bani să subminez guvernul de la Moscova, am nevoie doar să pot lua cu mine oameni care mă pot sprijini.

— Îmi pare rău, spuse O'Malley. Chiar îmi pare rău.

După ce închise, ieşi din nou în grădină. Mâine-dimineaţă va trimite cecul la filiala Intourist din Washington. Şi o să meargă singură sau cu persoana pe care cei de la Departamentul de Stat intenţionau s-o trimită cu ea. Studiase limba rusă, n-o să fie rătăcită chiar de tot. Şi oricum, jucătorii ruşi vorbeau engleza. Putea să se antreneze singură. Se antrena singură deja de luni bune. Luă ultima gură de cafea.

De fapt, se antrenase singură cam toată viaţa ei.

paisprezece

Au stat şapte ore într-o sală de aşteptare la aeroportul din Orly; când sosi momentul să se îmbarce la bordul avionului Aeroflot, o femeie tânără într-o uniformă de o culoare măsliniu-fad a ştampilat biletele tuturor pasagerilor, studiindu-le paşapoartele, făcându-i pe Beth şi pe domnul Booth, ultimii din coadă, să mai aştepte o oră. S-a înveselit un pic când, odată ajunsă în faţă, femeia exclamase „Campioana la şah!" zâmbindu-i larg. Spre surprinderea lui Beth, chipul femeii se luminase. Îi zâmbi la rândul ei şi doamna îi ură mult succes, de parcă vorbea serios. Femeia, era, bineînţeles, rusoaică. Niciun oficial din America nu ar fi recunoscut-o pe Beth după nume.

Avea locul **la** fereastră, spre coada avionului; scaunul era acoperit cu tapiţerie groasă din scai şi avea W pe fiecare mâner. Domnul Booth stătea lângă ea. Privi prin bublou la cerul cenuşiu al Parisului; pistele erau pline de apă şi avioanele străluceau umede în lumina înserării. Se simţea de parcă ar fi ajuns deja **la Moscova.** După câteva minute, un asistent de zbor începu să distribuie pahare cu apă. Domnul Booth bău cam jumătate din pahar, apoi scotoci în buzunarul bainei. Bâjbâi o vreme, apoi scoase la iveală **o** sticluţă din argint şi scoase dopul cu dinţii. Îşi umplu paharul cu whiskey, puse dopul la loc şi strecură sticla din nou în buzunar. Apoi întinse paharul spre Beth, mai mult din curtoazie, dar ea refuză cu un semn al capului. Nu-i era uşor. I-ar fi prins bine ceva de băut. Nu-i plăcea avionul acela cu aspect ciudat şi nici bărbatul de lângă ea.

Îi displăcuse din clipa în care se întâlniseră şi se prezentase, în aeroportul Kennedy. *Asistent al subsecretarului.* Ministerul Culturii. Beth era sigură că, odată ajunşi la Moscova, îi va limita libertatea de mişcare. Iar ea nu voia să-i limiteze nimeni nimic, cu atât mai puţin bărbatul acesta în costumul lui negru, cu vocea baritonală, sprâncenele arcuite şi râsul teatral şi inoportun. Când îi dezvălui, fără să fi fost întrebat, că jucase şi el şah prin anii ’40, când era la Yale, Beth nu-i răspunse; vorbise despre asta de parcă era cine ştie ce lucru denaturat. Oricum, ea voise să meargă la Moscova cu Benny. Nu reuşise să dea de el **cu** o seară înainte; sunase ocupat de ambele dăţi când formase numărul lui, iar apoi nu mai răspunsese. Primise o scrisoare **de** la **directorul Federaţiei** de Şah a Statelor Unite în care-i **ura** mult succes şi atâta tot.

Se lăsă pe speteaza scaunului şi închise ochii, încercând să se relaxeze ascultând vocile din jurul ei: ruşi, nemţi şi francezi. În buzunarul bagajului de mână avea un flacon de pastile verzi; nu mai luase de peste şase luni, dar, dacă trebuia, va lua una în timpul zborului. Era oricum mai bine decât să bea. Avea nevoie de odihnă. Aşteptarea lungă

de la aeroport îi zdruncinase nervii. Încercase să o sune de două ori pe Jolene, dar nu-i răspunsese.

** **oricum, n-avea nicio semnificaţie pentru ea.» avea? Nu înseamnă că fusese idioată pentru că acceptase să se lase intimidată, scoţând la lumină cacealmaua femeii aceleia.**

Dar avea nevoie de Benny. Pentru o clipă, se pagină călătorind cu D. L, Townes, cazaţi împreună la Moscova. Bar nu era bine aşa. Îi era dor de Benny, nu de Townes. Îi lipsea intelectul lui Benny, modul lui **rapid** şi limpede de a gândi, puterea sa de analiză şi tenacitatea sa, cunoştinţele sale despre şah şi **modul** în care o cunoştea pe ea. Ar fi putut fi în scaunul de lângă ea acum, şi ar fi vorbit despre şah, iar, odată ajunşi va Moscova, ar fi analizat partidele după ce **vor fi** fost jucate şi ar fi făcut planul pentru următorul **adversar.**

Ar fi mâncat împreună în botei, cum făcuse cu doamna **Wheatley. Ar fi vizitat Moscova şi ar fi făcut dragoste în camera lor de liotei oricând ar fi dorit.** Dar **Benny era la York, iar ea zbura cu un avion întuneco spre Europa de Est.**

Când au ieşit din nori, începând aterizarea, **privi prinbublou către priveliştea oferită de Ku i se părea cu nimic diferită de Kentucky, de ore aceea, l-uase trei pastile,** dormise **iepureşte şi se simţea ameţită, cu** ochii PXound. Îşi **atunci când călătorea** cu autobuzele **Mersese aminti că luase** oameni **pe culoar către toaleta prxmde plastic cu dormind,** a se apă x**ntr-o formă ciudată.**

wanei icvis

Domnul Booth s-a dovedit de ajutor la vamă **Vorbea ruseşte destul de bine şi o condusese la ghişeul corect pentru controlul bagajelor. Era** surprinzător **cu cată uşurinţă se desfăşurau lucrurile; un bărbat în vârstă, plăcut, i-a verificat relaxat bagajul, i-a deschis cele două genţi, pipăindu-le superficial şi apoi le-a închis la Joc. Atâta tot.**

Când au ieşit din aeroport, au găsit limuzina

ambasadei aşteptându-i. Treceau printre lanuri în care lucrau femei şi bărbaţi în lumina zorilor; la un moment dat a văzut, de-a lungul străzii, trei tractoare enorme, mult mai mari decât orice văzuse ea în America, mergând de-a lungul unui câmp care se întindea cât vedeai cu ochii. Pe stradă nu era trafic mai deloc. Maşina a început să se deplaseze printre rânduri de blocuri *de şase sau opt etaje*, **cu ferestre mici; şi, pentru că sub cerul gri dimineaţa de iunie era călduţă, oamenii stăteau afară, pe scări. Apoi strada a început să se lăţească; au trecut pe lângă un parc mic şi verde, apoi pe lângă** *unul mare şi pe lângă* **nişte clădiri noi, enorme, care arătau de parcă fuseseră construite să dureze pentru totdeauna. Traficul** *se* **înteţise, pe marginea drumului apăruseră oameni pe biciclete şi extrem de mulţi pietoni** *pe* **trotuare.**

Domnul Booth stătea lăsat pe spate, în costumul său şifonat, cu ochii pe jumătate închişi. Beth stătea cu spatele drept pe bancheta din spate şi privea pe fereastra de pe partea ei. Moscova nu arăta deloc ameninţător; putea fi orice alt mare oraş. Dar ea tot

2? SG, elaxeze Tm] începea a doua zi dimineaţă. Se simţea complet singură şi speriată.

Ut» W” t”.

zahăr pe care îl ţin între dinţi, **serviseră** ei în camera mare şi întunecată de audienţe **fusese** turnat în ceşti de porţelan fin cu motiv grecesc **aurit** pe margine. Beth stătea pe scaunul ei victorian **cu** spătar înalt, cu genunchii apropiaţi, ţinând în mână farfurioara pe care erau un biscuit tare **şi** ceaşca, încercând să-l asculte cu atenţie pe director.

aaresase câteva cuvinte mai întâi în limba engleză, apoi în franceză. Apoi din nou în Engleza:

partidllp171 bu? venito™peţilor în *Uniunea Sovietică; un arbi-ZTu-ZBC – efix înecare dimineaţă; consultat! atriouit fiecărei mese şi trebuie să fie nu* se mânând* *Vere9 ularităţi. Nu se fumează şi însoţiţi la t în*

timpul Partidelor. Jucătorii vor fi acest caz °afftă de un *asistent, dacă este nevoie. În* trebuie să ridicaţi *mâna dreaptă.*

se afla-aerau aşezate în cerc, iar directorul ei stat ar-apta lui Beth. De cealaltă parte, în faţa **Shaokin u** Luchenko, Viktor Laev şi Leonid albă şi 1ITbrăcaţi în costume bine croite, cu cămaşa bârW Cravata neagră. Domnul Booth spusese că cat-i poartă haine care par scoase dintr-un aiog Montgomery Ward din anii, 30, dar aceşti oarbaţi purtau costume sobre din gabardină gri şi lana pieptănată. Dacă îi socoteai numai pe cei trei – Uichenko, Laev şi Shapkin – aveai în faţă un mic panteon la care întreaga lume a şahului american s-ar fi înclinat umil. Iar la stânga ei stătea Vasily Borgov. Nu găsea puterea să-l privească, dar simţea parfumul apei de colonie pe care o purta, între el şi ceilalţi trei wauer levis ruşi era un alt panteon, un pic mai mic***: Jorge*** FIento din Brazilia, Berm Helktrom din Finlandacu Jean-Pau] Duhamel din Belgia, îmbrăcaţi, la rândul lor, cu costume sobre şi elegante.

Beth îşi sorbea ceaiul încercând să pară calmă. La ferestrele înalte erau draperii groase de culoare maro, iar fotoliile erau tapiţate cu catifea maro brodată cu fir de aur. Era ora nouă şi jumătate dimineaţa, afară era o zi splendidă de vară, dar draperiile erau trase complet. Covorul oriental de *pe jos părea* **venit dintr-un muzeu. Pe pereţi erau lambriuri din lemn de trandafir.**

Două femei o escortaseră de la *hotel***; ajunsă aici, dăduse mâna cu** ceilalţi **jucători şi stăteau pe scaune, aşa, de jumătate de oră. În camera ei de hotel, uriaşă şi extravagantă, picurase toată noaptea un robinet; nu dormise aproape deloc. De la şapte şi jumătate era în rochia ei scumpă, bleumarin, pe corp, şi simţea că transpiră; dresurile îi înveleau picioarele într-o strânsoare caldă. Mai nelalocul ei de-atât, nici că se putea simţi. De fiecare dată când arunca o privire bărbaţilor din jur, ei îi zâmbeau uşor. Se**

simţeacaun copil la o petrecere de adulţi. O durea capul. Va trebui să-i ceară o aspirină directorului.

Apoi, brusc, acesta îşi termină discursul. Bărbaţii se ridicară în picioare. Beth sări şi ea în *picioare*, făcând **ceaşca să zăngănească pe farfurioară.** Chelnerul care **servise ceaiul, îmbrăcat cu o bluză albă** de cazac, se **apropie repede să i-o** ia. **Borgov,** care o ignorase – cu **excepţia salutului de la începutul întâlnirii** o ignoră **chiar şi atunci când trecu prin faţa lui ca să iasă** pe uşa **pe care o deschisese directorul. Ceilalţi** se îndreptau **spre ieşire şi ei, Beth în spatele lui Shapkin şi** în faţa **lu', Hellstrom. În timp ce se adunau la uşa** care ducea spre un hol acoperit de o mochetă, Luchenko se opri uti moment şi se întoarse spre ea.

— Sunt extrem de încântat că aţi venit, spuse. Aştept cu nerăbdare să jucăm împreună. Avea părul lung şi alb ca cel al unui dirijor de orchestră şi purta o cravată argintie impecabilă, înnodată elegant sub Căldura de pe chipul său nu lăsa

— Mulţumesc, îi spuse Beth.

Chess Se île-Luchenko când era la gimnaziu; pe care Beth o Sese desPRE el cu aceeaşi veneraţie mondial, apoi ri-SIT! i-ea acum* Pe atunci era campion mai mulţi ani înrmf avoarea lui Borăov>cu ea directorui să° distan-a destul de mare înainte deschise Borţ? oprească în faţa altei uşi, pe care o

rău – intâă primul> ceila Hi îl urmară, la capătul ei anticameră, cu o uşă închisă înfundate ia mde-Partat-Beth auzea zgomote şi deschise 1 d rectorul se îndreptă într-acolo se vedea zgomotul se mai Puternic-Nu **culoare d cu exce Ptfa unei draperii închise la faţa y., ar> când intră, rămase înmărmurită. Avea m şi un auditoriu vast, plin de oameni. Era ca ca a S-ar aflat Pe scena K*6™ City Music HaU82 d se °cupau toate scaunele. Mulţimea se întindea Pe sute de metri, iar pe culoare fuseseră adăugate scaune pliabile. Grupuri mici de oameni stăteau de** vorbă. **Când jucătorii intrară pe**

scena acoperită cu covor, se lăsă o tăcere de moarte. Toate lumea se uita ll-i – Pripaleseaflaun **en**′*s*

¿uic ranauri şi:

chipuri.

Pe scenă se aflau patru mese mari, fiecare de *mărimea unui* **birou, noi-nouţe, dotate cu table mari de şah pe care piesele erau** *deja* **aşezate. În dreapta pieselor negre** *se afla un ceas de şah* **supradimensionat, cu carcasa din lemn, iar în dreapta pieselor albe, o** *carafă mare* **cu apă** *şi două* **pahare. Scaunele cu spătar înalt erau poziţionate astfel încât publicul** *să vadă jucătorii din* **profil. În** *spatele* **fiecărui scaun se afla un arbitru, îmbrăcat cu o cămaşă** *albă şi papion* **negru, iar în spatele fiecărui arbitru era o tablă de afişaj cu piesele în poziţia lor de deschidere. Lumina era puternică, dar indirectă – cădea de pe tavan deasupra zonei** *de joc.*

Directorul zâmbi către Beth, o *luă de mână şi* **o conduse în centrul scenei. Sala amuţise. Directorul vorbi la un microfon demodat, pe un piedestal din centru. Deşi vorbea ruseşte,** *Beth reuşi să* **înţeleagă cuvântul „şah” şi „Statele Unite”** *şi,* **în ce e din urmă, numele ei***: Elizabeth Harmon. Aplauzele* **izbucniră brusc, pline de** *căldură, zguduind scena; le simţea* **aproape fizic. Directorul o** *conduse apoi la* **scaunul de la capătul îndepărtat, şi-i** *indică să se aşeze în faţa* **pieselor negre. Rămase să-l privească însoţind la centrul scenei, unul câte unul,** *jucătorii* **străini, pentru o scurtă introducere şi o rundă de aplauze.** *Apoi ajunse* **la ruşi şi începu cu Laev. Aplauzele erau asurzitoare, iar când ajunse la ultimul dintre ei,** *Borgov, părea că* **nu se vor mai opri niciodată.**

un apecracoi **balcon larg, pe care fusese drapat un imens steag roşudeasupra acestuia vedeau alte rânduri şi rânduri de timn-nerăarul d prima Palidă era Laev. În timp ce Borgov era ovaţionat, el veni şi se aşeză îi** faţa ei; Beth îi aruncă o privire în vreme ce aplauzele continuau. Laev avea în jur de douăzeci de ani.

Pe chipul subţire şi tânăr apăruse un surâs tensionat; sprâncenele lăsau să se întrevadă o urmă de plictiseală şi bătea cu degetele subţiri în masă.

Când aplauzele încetară, directorul, roşu în obraji din cauza entuziasmului, se îndreptă spre masa juca cu al-ele şi apăsă cu aplomb pe f d-a oJa masări lui Beth ză™w PQ1 la următoarea... Ajuns la masa decisă bută Pr, °TnpOS la cei doi aPăsă cu 0 care lui Laev. pe partea lui Beth> pornind ceasul

Beth mutăânilet şi Tnuta Pion la e4 – Fără să ezite, în sfârşit, şah nebuirului de alb> uşurată că juca, evidenţă cu o **1** erau mari şi solide; ieşeau în dintre ele fii e\antate reconfortantă pe tablă, fiecare Perfect cont entrată în căsuţa proprie, fiecare fin. Tabla au modelată impecabil şi lustruită

Scaunul ne ** Un finisa3 mat> cu bordurile de alamă, se aşezâm Stătea era masiv şi stabil, dar moale; Pe Laev ei simţindu-se confortabil, **şi** îl privi prooriuA tocmai muta calul la **f3 – Beth ridică** heurii – de la b8> bucurându-se **de** greutatea Ş111 Poziţiona la c6. Laev jucă pion la d4, iar ea captură cu propriul pion, **aşezându-l în** afara tablei, ia dreapta ceasului. Arbitrul, cu spatele la ei, replica necare mutare pe tabla de **afişaj. Beth** încă mai simţea tensiune în umeri, dar începuse să se relaxeze. **Era** Rusia şi era ciudat, dar tot şah **era.**

Cunoştea stilul lui **Laev** din broşurile pe care le studiase şi ştia cu certitudine că, dacă muta pion la es la a şasea mişcare, el va continua cu varianta

Boleslavski, cu calul pe a treia căsuţă de pe coloana nebunului şi apoi va face rocada pe latura regelui. Făcuse asta atât împotriva lui Petrosian, cât şi a lui Tal, în 1965 Jucătorii urmau uneori linii noi neobişnuite, la turnee importante, linii care putea fi pregătite cu săptămâni înainte, dar Beth simţea că ruşii nu se deranjaseră în acest sens pentru ea. Din câte ştiau ei, nivelul ei era aproximativ ca al lui Benny Watts şi oamenii ca Laev nu şi-ar fi pierdut niciodată prea mult timp să îşi pregătească jocul

împotriva lui Benny. Conform standardelor ruseşti, Beth nu era un jucător important; singurul lucru neobşnmt a ea era sexul femeiesc, or nici asta nu era¡o noutate n Rusia. O avuseseră pe Nona Gaprindash. **ca-n ajunsese, însă, la nivelul a«mai cu siguranţă întâlneau a. Muş? ară. Mută Probabil că Laev se aştepta la o „¿cin calul şi făcu rocada exact şase luni face. Faptul că studiase** neîncetat., acesăte **o făcea să se simtă** optimistă**; era** dh **aştepţi. Beth execută rocada la ran**

Ritmul partidei inceltini <™ de trecură, fără greşeală, de l-ar ¡ură câte un cal mijloc echilibrat, în care amando. pl

5» câte un pion, dar având regi. bun; apajla nicio poziţie. Pe la a optspre-o, echilibrul de pe tablă devenise pencutos. Aastea nu erau atacurile care o făcuseră faimoasă BJJ în America; era şah precum muzica de cameră, subtil şi complicat.

Pentru că avea albele, Laev era încă în avantaj. **Făcuse mutări viclene, care ascundeau** ameninţări **înşelătoare, dar Beth le-a parat fără să-şi** piardă**ntmul sau poziţia. La a douăzeci şi patra** mutare găsi

3 & 4

¿m. Înri se uită la ea cu ochi nov, de parcă o vodca Uu prim dată. Bethsim\i un ftor de plăcere. Laev mai studie o dată tabla înainte de a-şv retrage nebunul. Bethavara A cu turnul. Obţinuse egalitatea.

fiupă alte cinci mutări găsise o cale de a-şi întări po» \ia. Puse pionul pe rândul al cincilea, oferindu-l drept sacrificiu. Cu această mutare, drăguţ şi aparent inocentă, ca toate mutările pe care le făcea ea de obicei, Uev intrase în defensivă. Nu luă pionul, dar era obligat să mute calul cu care o atacase înainte în fena reginei. Beth mută turn pe al treilea rând, ob\vbânţ} u\ să răspundă. Beth nu-l punea sub P” mne. Mai degrabă apăsa încetişor. Treptat, U>ev cedeze, încercând să nu se arate îngrijorat. i era it. Marii Maeştrii ruşi nu **trebu**.au ţeadă. vkttm5 unei a. n America. Beth coninu.8

Uiablă> „elndu-şi o situe favorabilă, care –, P «™» ** Ion Jeţa cincea căsuţă de

eoaoana reginei, de unde eţ nu i-l mai pumaP°î> două mutări mai târziu, pof™ Aoana calului, exact deasupra tabla multă vreme; ţiuitul ceasului păre? din «™ ce mai tare. Apoi făcu exact oMTfJSSN ardoare să facă. Îi atacă tumul cu de negru. Nu o privi când îi **apăsă** butonul ceasulu

Fără ezitare, Beth¥ rXctuacu el pionul, sacrificându. w şuteau tabla de «fitf. se au «pu4 ignora între ei. Laev prin pâr 4 începu să bată cu nebunul. Îşi trecu o mână prin p abs degetele de la cealaltă în masă. Beth se lăsă pe spate în scaun şi-şi întinse oasele. îl băgase la colţ.

Laev studie mutarea timp de douăzeci de minute înainte de a se ridica de la masă, întinzându-i mâna. Beth se ridica la rândul ei şi-i dădu mâna. În sală se făcuse linişte. Directorul de turneu se apropie şi-i dădu mâna şi el. Beth ieşi din scenă însoţită de el şi de ropotul de aplauze izbucnit.

Trebuia să meargă la prânz cu domnul Booth şi cu nişte persoane de la ambasadă, dar când intră în holul mare al hotelului, care avea aspectul unei săli de sport cu covoare şi fotolii în **stil victorian de-a lungul pereţilor, nu găsi pe nimeni.** Doamna **de la recepţie avea un mesaj pentru ea, scris pe o foaie de harhe: „Îmi pare nespus de rău, dar a apărut ceva d**ei **lucru aici şi nu vom putea scăpa. Te caut eu Biletul era bătut la maşină, inclusiv numele domnului Booth, în josul paginii.**

Beth găsi unul dintre restaurantele hotelului – altă sală de gimnastică cu mochetă – şi se descurcă să comande în rusă nişte *bunchiki83 şi ceai cu gem* **de mure. Chelnerul ei era un băiat de vreo paisprezece ani, cu faţa serioasă, care-i servi pe farfurie prăjiturile mici cu hrişcă şi-i întinse pe ele untul topit, caviarul şi smântână, cu o lingură mică de argint. Cu excepţia unui grup de bărbaţi mai în vârstă, în uniforme de ofiţeri, şi a doi bărbaţi cu**

aspect autoritar, îmbrăcaţi în costum din trei piese, nu mai era nimeni altcineva în restaurant. După niciun moment îşi făcu apariţia

83 Clătite ruseşti (n.tr.) în alt chelner tânăr, care-i aduse, pe o tavă din argint, o carafă cu ceva ce semăna a apă şi un păhărel mic, lângă. Îi zâmbi într-un mod plăcut.

— Votcă?

Beth refuză imediat, dând din cap.

de la Sf. Basil dar A – Bely Gorod la muzeul lipsea chefui. poatl şi. era o zi minunată de vară, îi şi avea nevoie de & me Sau Poimâine. Era obosită ei partidă împotlvun pui de somn. Câştigase prima conta **mai mult d «JL – l Mre Maestru rus, iar asta îei o° elâr şunme? 06 ar fi putut vizita dacă ieşea 25 2 lie-Avea s-eoanconjura. Avea de stat Xr-aza S Uziteze Moscova. Se făcuse Dui rf*, Să mearsă în tern» nase de mâncat. Voia să puldesomn. g & eră şi să încerce să tragă un Dar** în central mesef apă din carafa de cristal aflată tur prin Piaţa Svwlneră" M fi putut să facă un de la Sf. Basil dar7 Pe la fiely Gorod şi la muzeul lipsea chefui. poatl şi. era o zi minunată de vară, îi

S1 avva nevoie d „– – tidă împotmai mult r 3 telmoraş

Le somn Dar în6 era Prea entuziasmată că-l

Dat-numP WPepatuli-nsşi moale, cu ochii ¿y-Pe o oră, continuând să repete

alteori uneori slăbiciuni în jocul făcuse. Când a îmi cu Peere mutările pe care le

P10*ul, îi ven-l calamentul încapi sacrificase ***Era minunat a zică» H°> te-om prins!"*** *ori* ***Jac!***

ea vreuna U făcuse nicio greşeală. Ori nu găsise de a bate n Clun Punct slab. Laev avea modul acela dar, când cu deg «ele în masă, încruntându-se, cedase partida, arăta distant şi obosit.

ceva mai odihnită, luă pe ea blugii şi tricoul alb şi trase draperiile grele de la fereastră. Opt etaje mai jos se vedeau bulevarde convergând, câteva maşini care nu făceau decât să sublimeze lipsa de trafic, iar dincolo de bulevarde, un parc plin de copaci. Se decise să iasă la o

plimbare.

Pe când îşi punea în picioare şosetele şi pantofii, începu să se gândească la Duhamel, împotriva căruia avea să joace cu albele a doua zi. Ştia doar două dintre partidele jucate de el, şi erau vechi de câţiva ani. Avea unele mai recente în revistele pe care le luase cu ea; ar fi trebuit să le studieze acum. Apoi mai era partida lui

Luchenko, care nu se terminase când ea plecase. Va fi tipărită, laolaltă cu celelalte trei şi expuse d-ra, când jucătorii trebuiau să se întâlnească la o cm.

oficială. Mai bine făcea **câteva** flotan şi genuflexnm, acum şi lăsa plimbarea pe altă dată.

Cina se dovedi infinit de plictisitoare; mă, una se uuvcu aşezată la un mult de-atât, o înfiinase. Şf flent?? i capăt al mesei lungi împreună

Hellstrbm; jucătoniruşieraulace femeia-cucare **lor. Borgov stătea S**

Beth îl văzuse la **cantităţi** enorme

Ruşii râseră tot timpul mesei, Dd neveste] e loríi de ceai şi gesticulând larg, în nmp ş.

priveau într-o tăcerephnădeado V

care fusese atât de retras la turneul a

debordant. Cu toţii păreau deci să făţiş capătul mesei la care se aflab* el vorbea dat, încercase să converseze cu Hento, a engleza destul de prost şi avea un zâmbet paralizat, care o stânjenea. După câteva minute se concentra asupra farfuriei, încercând să prindă din conversare de la celălalt capăt al mesei.

După cină, directorul de turneu le înmână foi **tipărite cu partidele zilei. Se apucă să le** studieze

— Nea din lift începând cu Borgov. Celelalte două erau Şi aâr Borgov câştigase partida lu', în mod decisiv.

A doua zi, dimineaţă, şoferul o conduse la sala de turneu pe un drum diferit şi, de data aceasta, Bethvăzu marea de oameni care aşteptau în stradă ca să intre, unii ţinând în mână umbrele negre să se protejeze de ploaia măruntă. O conduse la intrarea laterală, aşa cum făcuse cu

o zi în urmă. Găsi vreo douăzeci de persoane şi acolo. Când coborî din maşină, făcându-şi drum printre ei în clădire, o aplaudară. Cineva striga: Hormon!", chiar înainte ca portarul să închidă uşa din spatele ei.

— U a un mutare, Duhamel făcu o eroare de judecata, Betty profită şi-şi **poziţionă** calul **în** faţa unu. obstrucţiona suficient cât Beth să-şi 51 nebun. Ştia, din **partidele** jucate de el şU*

fâe le studiase, că era puternic **în** apărare; decisese seara să aştepte până **la momentul oportun** Şiap°. S & – l copleşească. La **a paisprezecea** mutare, J nebuni ai lui Beth ameninţau regele lui DuhameU la a optsprezecea reuşise să **le** Sa de El se ascunse, **folosi**ndu-se într-un mod integ» cai pentru a o opri dar B» ce deveni prea mult **pentru** el. **Cea** se **a** mutare a Wi era o **încerre**

La mutarea **douăzeci şi doi,** ceda. Partida durase în **puţin** de o **oră.**

Jucaseră la capătul îndepărtat al scenei; Boreov care juca împotriva lui Flento, se afla *la ea A* apropiat. Când Beth trecu pe lângă el, în aplauzele discrete ale publicului, pentru că celelalte partidele erau încă în desfăşurare, Borgov o privi scurt. Era pentru prima dată, de la México City, când se uitase direct la ea. Privirea lui o sperie.

Dintr-un impuls, aşteptă puţin la marginea zonei de joc, apoi se apropie de cortină şi se uită pe scenă. Scaunul lui *Borgov* era gol. Era la celălalt capăt, în picioare, şi se uita la tabla de aiişaj cu partida pe care Beth tocmai o terminase. Îşi sprijinea obrazul într-o mână şi o ţinea pe cealaltă în buzunarul hainei. Era încruntat, studiind poziţia. Beth se răsuci rapid pe călcâie şi plecă.

După prânz traversă bulevardul şi o luă pe o stradă îngustă, spre parc. Bulevardul se dovedi a fi strada Sokolniki; traficul era intens când traversă în mijlocul unei mulţimi de pietoni. Urm oameni o priveau şi câţiva zâmbiră, dar nimeni nu-i vorbi. Ploaia încetase, era o zi plăcută, soarele era sus pe cer şi îndulcea aspectul de închisoare al clădirilor enorme care se aliniau pe stradă.

Parcul era parţial **împădurit** şi avea, de-a lungul

aleilor, o mulţime de bănci din fontă *pe* care stăteau oameni în vârstă. Trecu mai departe, ignorând cât se putea privirile, traversând câteva locuri umbrite de copaci şi se trezi brusc într-un zonă pătrată, mare, cu flori aşezate în straturi mici, ici-colo. În centru, sub un **fel de pavilion acoperit, nişte oameni stăteau** aşezaţi

Jucau Şah. Erau în curs vreo patruzeci de **înwhw „T-bătrânilucând în Central Parksi în Washington Square, la New York,** însă **puţini şân.**

Aici, însă, se afla o ditamai mulţimea; oamenii umpleau pavilionul de mărimea unui hambar şi ajungeau până

la treptele acestuia.

Ezită un moment în capătul scărilor uzate, din marmură, care duceau spre pavilion. Doi bătrâni jucau pe trepte, cu tabla aşezată pe o cârpă veche. Cel mai în vârstă, chel şi fără dinţi, juca Gambitul Regelui. Celălalt, folosea Contragambitul Palkbeer împotriva lui. Părea de modă veche pentru Beth, dar era în mod clar o partidă sofisticată. Cei doi n-o băgară în seamă. Beth urcă treptele către umbra creată de pavilion.

chiar şi cămăşile din humbac pe care le purtau, în ciuda vremii calde, erau gri; arătau cum sraiă orice bătrân, un fel de domnul Shaibel, reîncarnat într-o mulţime de persoane, jucând partide cărora nimeni nu avea să le acorde vreodată atenţie. Pe mai multe table erau aşezate numerele revistei *Shakmatni v URSS.*

lângă una dintre mese; poziţia părea Era Richter-Rauzer, din Apărarea

Se opri interesantă.

În pavilion erau patru rânduri de mese din beton, fiecare cu tabla de şah vopsită pe suprafaţă şi cu o pereche de jucători de şah, toţi bărbaţi, la fiecare asistau, aplecaţi deasupra tablelor. Nu vorbea aproape nimeni. Din spate se auzeau când şi când strigăte de copii care sunau în rusă ca în orice altă limbă. Se plimbă încet printre cele două rânduri de jucători, simţind în nas mirosul puternic de tutun provenit de la pipele lor. Unii îşi ridicau privirea când trecea pe lângă ei; pe feţele câtorva citi că o recunoşteau, dar nimeni nu vorbi cu ea. Erau toţi bătrâni, foarte bătrâni. Mulţi dintre ei prinseseră, probabil, revoluţia, când erau copii. În general, erau AmWarati în haine închise la culoare.

Siciliană. Scrisese un mic articol pe subiectul acesta pentru *Chess Review*, cu ani în urmă, pe când avea

şaisprezece ani. O jucau corect; negrul făcuse o mică variaţie cu un pion pe care Beth nu o mai văzuse niciodată şi care era, în mod clar, o mutare puternică. Era şah de calitate. Şah de primă clasă, jucat de doi bătrâni în haine ieftine de lucru. Bărbatul care avea albele mută nebunul de alb, ridică ochii la ea şi se încruntă. Pentru o clipă, se simţi foarte conştientă de sine printre toţi aceşti bătrâni, cu dresurile ei fine şi fusta **albastru**-deschis, şi puloverul gn de caşrnir, părul tuns după moda tinerelor americane, pantofii cu bretele, care, probabil, costau cât câştigau oamenii aceştia într-o lună.

Apoi chipul plin de riduri al unui bărbat care se jZ la ea explodă într-un zâmbet larg, ŞUrb „spuse:

— Harmon? Elizabeta Harmon?

— Da8,* **răspunse ea uimită.**

— Wă rpacţiona în vreun tel, îmbrăcaţi în haine gri care-i zâmbeau, dorn C. să **strângă mâna, câte opt-zece deodată, vorbind cu ea toţi în acelaşi timp, în rusă.**

* * *

Partidele cu Hellstrom şi cu Shapkin au fost **riguroase, crunte şi epuizante, dar Beth nu** se aflase niciodată în real pericol. Munca pe care o depusese în **ultimele** şase luni dădea mutărilor ei în deschidere o **greutate** pe care a reuşit o menţină şi în jocul de mijloc, **pană** când i-a forţat pe ambii să cedeze. Hellstrom a fost în mod clar afectat şi nu i-a vorbit după aceea, dar Shapkin s-a comportat foarte civilizat, foarte decent, a **cedat** cu graţie, chiar dacă victoria ei asupra lui fusese decisivă şi nemiloasă.

de nrET ™total în timpul discursului prowamn-îL1113 jucătorilor le fusese înmânat **tfas**

cu albele îmo t i Vera – în ultima avea să 3 oace lui Luchenko, cunegrelb°ră OV” V* topotriva fusese camnio° * * * °el mai în vârsta Jucător de acolo; când era doar u mondial înainte de a se naşte Beth; Aleldvinelaun ti Urcase învinsese pe marele pe Bronstein –!? eu> cedase cubotvinnikşiâl zdrobise cândva, dar T**v**âaâanamai era

tigrul care fusese i SC permit x ştia că era un jucător periculos, dacă de el car* S atace” Studiase zeci de **partide** jucate unele <W în ***Chess Informant,*** pe la New va fi în timpul lunii Petrecute cu Benny chi –, Când ataca> 0 011 0 for-a? ocantă f Pentru ea. **Era un jucător formidabil şi un om formidabil. Trebuia să fie extrem de atentă.**

Jucau la prima masă, cea la care jucase Borgoy cu o zi înainte. Luchenko se înclină scurt în faţa ei, rămânând în picioare lângă propriul scaun în timp ce ea se aşeza. Azi purta un costum gri, mătăsos; Beth îi observase pantofii când venise spre masă: negri, din lac, cu aspect comod, probabil importaţi din Italia.

Beth purta o rochie din bumbac verde-închis cu paspoal alb la gât şi la mâneci. Dormise bine cu o noapte înainte. Era pregătită să-l înfrunte.

Dar, la a douăsprezecea mutare, Luchenko începu să atace, mai întâi extrem de subtil, cu pionul pe a treia căsuţă a turnului de pe latura reginei. O jumătate de oră mai târziu, lansase o artilerie de pioni pe latura reginei, obligând-o să amâne ceea ce pregătise pentru a-i răspunde. Studie tabla îndelung înainte de a avansa cu calul în apărare. Nu-i plăcea mutarea, dar trebuia făcută. îl privi pe Luchenko pe deasupra tablei. El scutură uşor şi teatral din cap, micpebuze-Apoi se întinse **şi continuasamns**

pionul de pe coloana calului, la poziţia calului lui nu găsea o cale poziţia şi apoi, **şocata**. nţeleseua

descăpare, va fi nevoită să-i ptore-Pio cu calul şi, după alte patru mutan, mute nebunul, care acum arata a a de pe rândul din spate, acolo a”.

reginei, şi să-i captureze turnul cu ei. 9 f mai trebuiau, iar ea nu văzuse? n îşi puse coatele Pe. masj-g-şi!]! 1 pumnii încleştaţi. Trebuia ŞyO/ezoiv j, minte pe Luchenko, sala plină de spectator, ceasului şi tot restul, încercând cu combinaţii posibile. Dar nu găsi nimic. *101 y* face era să-i permită schimbul şi să-i captureze ia rândul ei pionul turnului, drept consolare. pl mai era şi atacul lui pe

latura reginei. Ura situaţia, dar n-avea încotro. Ar fi trebuit să se prindă la timp. Mută turnul reginei aşa cum trebuia să facă şi urmări restul mutărilor; piesele păreau a se mişca singure pe tablă. Şapte mutări mai târziu, Luchenko făcu schimbul turn

nebun**; lui Beth i se strânse stomacul când îl văzu cum ¡¡¡a piesa şi o pune pe marginea tablei. După alte două** „mân, **Beth îi captură pionul de pe linia turnului, ceea ce nu o ajuta în mod deosebit. Rămăsese în urmă** cu **jocul** Şi **1 se tensionase tot corpul.**

cupă **că trebuia şocheze atacul** ri-Su Spo. Se regi Crunt de Era se descurce cumvî? P1 e™1 pe care i-l capturase ca să turnurile de ne r r, când° el tocmai îşi dubla ameninţă regele re & elui. Nu voia să cedeze. Îi schimb de turnuri P\alOperire şi reuşi să facă bine să faci **se** W**k*** cel care-i mai rămăsese. Nu era f însemna decât – °înd erai în belele**>** Pentru «*

dar Beth era obli» e avantajul adversarului, e» nonşalanţa u° a să o facă. Luchenko renunţă şi ce pada în, ne Sa îmbată. Beth îi privi părul & ura’ că Ce el la rândul său, îi captura parul **acela** at **¿Ti** Iacus* asta. **îl** ura pentru că **avea** bimbului **t**Jteatra1 ci că o domina din Pasele lui **BetK** «f ar fi continuat **cu schimburile.**

O cale de a-l opri redus zero. Trebuia să găsească

Jocul r!

otvaţi ei* labirintic-Amândoi **erau alta> iar m-a care Piesă susţinută cel puţin de o evita alte. chiar se două. Beth luptă pentru a sa teech-fv mburi Pentru a găsi un spaţiu care încercăru şi-aţia, dar el îi contracara toate mân* o mutdu-şi piesele plin de siguranţă cu ei grijită. Intervalele de timp dintre mutări Vungi. Din când în când, identifica o licărire de speranţă, pe o coloană, la opt sau zece mutări distanţă, r nu reuşi să materializeze niciuna. Luchenko ajunsese cu turnul pe al treilea rând şi îl mută apoi deasupra regelui apărat în rocadă; acolo îi**

rămâneau trei mutări posibile. Ce n-ar fi dat să găsească un mod de a-l prinde în capcană acolo, înainte ca el să ia calul care-l bloca! Se concentră asupra piesei cu atâta putere încât, pentru o clipă, simţi cum intensitatea concentrării ei ar fi putut face turnul cenuşă, ca o rază laser. În minte, îl atacă cu pionii, cu caii, cu regina şi chiar cu regele. îl obligă să avanseze cu un pion astfel încât să blocheze calea celor două turnuri, dar tot nu reuşi să găsească nicio soluţie.

Ameţită de atâta efort, îşi trase coatele de pe masă şi, cu mâinile în poală, scutură din cap privindu-şi ceasul. Îi rămăseseră mai puţin de cincisprezece minute. Alarmată, se uită la fişa cu notaţii. Trebuia să mai facă trei mutări înainte ca timpul să-i expire sau ar fi fost nevoită să renunţe. Lui Luchenko u mai rămăseseră patruzeci de minute pe ceas. N-avea de ales, trebuia să mute. Se *gândise deja la cal în* căsuţa cinci de pe propria coloana şi ştia că era o mutare solidă, deşi nu o ajuta în mod **deosebit.** Muta. Replica lui se dovedi a fi ceea ce Beth se aşteptase: o **obliga** să-şi retragă calul pe căsuţa a patra de pe coloana regelui, unde ea planificase oricum să ajungă cu ei. **Mai avea** şapte minute. Studie tabla cu atenţie şi-şi **mută** nebunul pe diagonala pe care se *afla* turnul lui. **Luchenko mută** turnul, aşa cum Beth ştia că va face. Îi **făcu semn** directorului de turneu, îşi scrise următoarea **mutare pe fişa cu notaţii, adăpostind-o cu** mâna astfel **încât Luchenko să nu vadă,** apoi **o** împături pentru a o **da la sigilat. Când directorul se** apropie, Beth declară **„Amânare" şi aşteptă până când** acesta sigila **plicul.**

Irziaudă nimeni *

* * *

f. intriksa. işt sau de a utiliza vulnerabilitatea turnului pentru a ascunde un atac în altă parte. Două ore mai târziu, căldura din cameră devenise insuportabilă. Decise să coboare în holul hotelului şi apoi să facă o tură prin împrejurimi, dacă era legal şi sigur. Era ameţită: prea mult şah şi prea puţină mâncare. Ar fi picat bine un cheeseburger. Ceea ce era de ras. Şi Beth rase, dar de ne

un cheesebureer era ceva tipic american.

Că nu M niciodată la aşa ceva când ÎS*? We. Doamne, ce obosită era! Va face ce s-a? mbate * «e va întoarce în pat. Amanta **mai avea timp să** o **studieze.**

QUP a partida cu **FVento.**

cald» * se la capătul culoarului. Din t-Ptobabit parte dintr-o suită, Pf Stal

«W Salon mare, cu un candelabni de C a atârnaxvd de un tavacu stucatun „Äż„leipe

Şapele mari şi pufoase, picturi întune«1”.

donmtor. Trei bărbat cu tăe-emasă „Murul unei mese aflate între canaafla o carafe de cristal şitre. p-are în cea

stătea o tablă de şah; doi [illegible] piesele specialitiv cu vârfi

m timp ce erau Tigcan îetrosv şi Mikhăi S **Cel** care muta piesele era Vasily Borg

Erau trei dintre cei mai buni jucători din lume şi analizau ceea ce probabil era poziţia amânată a lui Borgov de la partida cu Duhamel.

Odată, când era mică, mergea pe holul din Clădirea Administrativă şi se oprise pentru o clipă lângă uşa biroului doamnei Deardorff, uşă care, în mod neobişnuit, era deschisă. Privind pe furiş înăuntru, o văzuse pe doamna Deardorff stând acolo, în biroul exterior, cu un bărbat mai în vârstă şi o femeie, implicaţi într-o conversaţie, cu capetele apropiate într-un mod intim la care nu s-ar fi aşteptat niciodată. Doamna Deardorff părea incapabilă de aşa ceva. Fusese un şoc pentru ea să tragă cu ochiul în lumea adulţilor. Doamna Deardorff îşi ţinea degetul arătător pe reverul bărbatului, bătând din el în timp ce îi vorbea, ochi în ochi. Beth nu a mai revăzut cuplul şi nu avea nici cea mai mică idee despre ce vorbiseră, dar nu uitase scena aceea niciodată.

Văzându-l Borgov în salonul suitei sale, plănuind următoarea mutare cu ajutorul lui Tal şi Petrosian, se simţi exact ca atunci. Neînsemnată, un copil care se uita pe furiş în lumea adulţilor. Cum îşi permitea? Avea nevoie de ajutor. Trecu repede de cameră şi fugi la lift, stânjenită şi teribil de singură.

* * *

să aclame *Harmon!* Harmonf] f mbnU **începură** mâna şi-i zâmbeau. **Câţiva** se înf Unisol?" Făceau cu în timp ce îşi făcea loc spre intxareT61 Să 0 atingă încercând să zâmbească, la rândul – mee Părtă iritată noaptea trecută, trezindu-se din când ormise prost incand pentru a

Gan. biU.1 IXin

I «chenvD sau pentru

Z cel de-al Boilea Răxbo-Mondiav. Trepeuse că era va iei de bună ca lor negr>

— «tristeţe că bărbaţii acera cu pa să şi jrei ştiau ceva ce ea nu ştia şi nu ¿e

Încercă să se gândească la cariera «>erica şi repede ajunsese cea mai bună jucătoare uternic & tiu numai, va cum devenise o jucătoare în ara sa decât Benny Watts, va cum îl bătuse pe „areta1 clipească, va cum descoperise o **eroare** în**) se0S** Şi Morphy, copilă fiind. Dar totul era «Pe „la banal, în comparare cu ce văzuse trăgiea în o Te mai-marii şabului din Rusia, încatneta» cu o bărbaţi vorbeau pe un ton scăzut, ştire" siguranţă care o depăşea complet ei ¿e

Singurul lucru bun era **că tă d tte** era, **cel mai slab jucător din două afara cursei, cu o partidă pierdu» puseră 9> Boar Beth, Borgov şi** Luchenk°» v **cedaseră nicio partidă. \l!**

au o ceaşcă de cearta «» «? îl putjn mai bine. Dar, lucrucu **alt? prea. íapt de a se** afla ta aceastí „isetoa-** **de ştergea senzaţia aceea care 0**

Borgov bea ceai ei; Viute, obicei, iar Bethâugno-Q

Upsită de expres «pe

Când directorul veni să-i escorteze pe scenă, Borgovo privi chiar înainte să iasă din cameră şi ridică uşor din sprâncene, ca şi cum ar fi vrut să zică J/ai ***că avem treabă şi*** *azir*. Beth se trezi că îi zâmbeşte timid. Puse jos ceaşca şi îi urmă.

Cunoştea foarte bine cariera dezordonată a lui Flento şi memorase o duzină de partide de-ale sale. Hotărâse, chiar dinainte de a pleca din Lexington, că, dacă ar juca ea

cu albele, ar trebui să folosească Deschiderea Engleză. O făcu, mutând pionul de la c2 la C4. Era ca Apărarea Siciliană, dar răsturnată. Se simţea confortabil s-o joace.

L-abătut, darpartida a durat patru oreşi jumătate şi a fost mult mai istovitoare decât se aşteptase. Flento a opus rezistenţă pe cele două diagonale principale şi a jucat o variaţie cu patru cai într-un mod atât de sofisticat, încât, pentru un timp, Beth se simţise depăşită. Dar, odată ajunşi la *jocul de* **mijloc, Beth a văzut o oportunitate de a-şi deschide poziţia printr-o serie de schimburi, şi a profitat de ea. A sfârşit prin a face ce făcea adesea: a jucat pentru a avansa cu un pion până la rândul şapte. L-a costat pe Flento singura piesă cu care l-ar mai fi putut înlătura. Astfel** *cedă* **partida. De data aceasta, aplauzele fuseseră mai puternice ca niciodată. Era două şi douăzeci. Nu mâncase** *nimic* **la micul dejun şi era epuizată. Avea nevoie de un prânz şi de un pui de somn. Trebuia să se odihnească înainte de amânarea de diseară.**

Mânca rapid la restaurant mete ***quiché»*** * cu ac şi un fel de pommes ***frites86*** în versiune slava, ¿¡r când ajunse în camera ei, la trei jumătate şi se băgă în pat, descoperi că nici nu se punea problema să doarmă. Îi bubuia capul de parcă ar fi dat vecinii cu bormaşina. Le auzea până şi paşii, iar din când în când mai auzea şi un zgomot ca de bilă de bowling trântita la pământ. Rămase în pat douăzeci de minute, dar degeaba.

După cină, când ajunse în sala de joc, se simţea mai obosită decât se simţise vreodată în viaţa ei. O durea capul şi avea spatele înţepenit de la atâta stat apircată peste tabla de joc. Îşi dorea din toată inima să îi băut câteva pahare care s-o turtească după-amiază, astfel încât să-l poată înfrunta pe Luchenko după câteva ore de somn bun şi fără vise. Îşi dorea să fi necat şi să fi luat nişte Librium. Mai bine cu mintea puţin înceţoşată, decât în starea în care se afla.

Când Luchenko intră în salonul unde urma să se

joace amânarea, părea calm şi odihnit Costumul său, închis la culoare de data aceasta, era impecabil călcat şi-i pica foarte frumos pe umeri. Beth se gândi ca probabil îşi cumpăra toate hainele din străinătate. Luchenko îi zâmbi politicos, dar rezervat; Beth reuşi să încline capul şi să-i dea *bună seara.*

Fuseseră pregătite două mese pentru jocurile amânate. Pe tabla care-i aştepta pe Borgov şi pe Duhamel se vedea o închidere clasică tum-pion. Pe cealaltă masă fusese pregătită poziţia ei contra lui Luchenko. În timp ce Beth se aşeza în spatele

¡că bucătăriei franci (t, tr.) propriilor piese, Borgov şi Duhamel intrară împreună şi se îndreptară în tăcere spre tabla aflată de cealaltă parte a camerei. Fiecărei partide îi fusese desemnat un arbitru, iar ceasurile erau deja pregătite. Beth avea cele nouăzeci de minute de prelungiri, iar Luchenko tot atât, plus cele treizeci şi cinci de minute rămase de ieri. Uitase că el mai avea şi acel timp în plus. Asta însemna că Luchenko avea trei avantaje împotriva ei: piesele albe, atacul încă în curs şi timp mai mult la dispoziţie.

Arbitrul lor aduse plicul, îl deschise, arătă fişa cu notaţii ambilor jucători şi execută chiar el mutarea lui Beth. Apăsă butonul pentru a porni ceasul lui Luchenko şi, fără să ezite, acesta avansă cu pionul cu care Beth se aştepta să o facă. Simţi o oarecare uşurare văzându-l făcând acea mutare. Fusese silită să ia în considerare alte câteva răspunsuri, dar acum mintea ei putea să se elibereze de diferitele versiuni, păstrând doar una. Din cealaltă parte a camerei îl auzi pe Borgov tuşind tare şi suflându-şi nasul. Încercă să şi-l scoată pe Borgov din minte. Cu el se va înfrunta abia mâine; acum trebuia să se concentreze la jocul ei şi să dea tot ce putea mai bun. Borgov sigur avea să-l bată pe Duhamel şi mâine ar începe neînvins. Dacă voia să câştige acest turneu, trebuia să salveze **jocul** din faţa ei. Luchenko era înaintea ei din cauza schimburilor şi asta era de rău. Dar avea turnul acela **într-o** poziţie **care** nu-i permitea să atace şi, după

câteva ore de studiu, găsise trei modalităţi de a-l folosi **împotriva** lui. **Dacă** îi **iese» de™ cu un nebun, egalând astfel sloZ * * ** SChimba**

Uită de oboseală şi se puse ne t **şi complicat.** Iar **Luchenko avea** «bă Era anevoios Decise să **urmeze planul pe care-l** m² suPlimentar

bocise în mijlocul

402 *Mî*

a Se pe uwa regiei.

...Tettase cM de l lâU a reuşi să

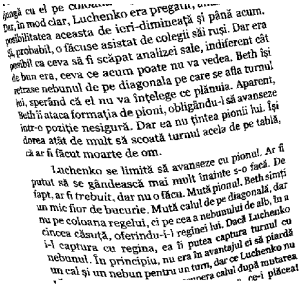

Imise era e & ea îşi putea r «vo”.

teana. Ce bine se simt* – q otă, \ai privi ezitant. O aproa? f 0 part se mai uitase expresia \u\ o surpase. * era ciu

a gu Wm i se iar chip

uiv-tiia de va degetul

¿e ora ana\vz. asv simţind că vrea să ţipe de bucurie când aceasta dispăru de pe tablă, iar el îi captură nebunul. Apoi Beth îi dădu şah, el interpuse, iar ea avansă cu pionul până la cal. îl privi din nou. Acum jucau la egalitate. Aspectul elegant al lui Luchenko dispăruse. Arăta ca un bătrân mototolit, îmbrăcat în haine scumpe, iar Beth realiză că nu era singura care resimţea oboseala ultimelor şase zile de turneu. Luchenko avea cincizeci şi şapte de ani. Ea avea nouăsprezece. În plus, se antrenase cu Jolene cinci luni, în Lexington.

Din acel moment, Luchenko cedă fizic. Nu exista niciun motiv clar, din punctul de vedere al poziţiei, să-l grăbească să cedeze după ce-i luase calul; erau la egalitate teoretică. Pionii lui de pe latura reginei erau încă fermi pe

poziţie. Dar acum Beth i-i toca mărunţel, creând ameninţări subtile şi atacându-i în acelaşi timp singurul nebun care-i mai rămăsese, obligându-l astfel să-şi protejeze pionul-cheie cu regina. Când Luchenko mută regina pentru a-şi susţine pionii, Beth ştiu că îl va învinge. Mintea ei se aplecă asupra regelui alb, concentrându-se în atac.

Pe ceasul ei mai rămăseseră douăzeci şi cinci de minute, iar Luchenko mai avea aproape o oră. Beth consumă douăzeci de minute pregătindu-şi atacul, ducându-şi pionul turnului de pe latura regelui, pe rândul al patrulea. Intenţiile ei erau de acum evidente. frâirâc H îndelung înainte de a face mutarea.

mutare posibilă a lultuch nää°Ută du Pă fiecare ar fi putut face şi, când el? a S1° soluţie la orice regina într-o poziţie comnWUta’ în sfâr? în W Pe oferi proteze. Beth ignol™, doar pentru a dintre pionii cu care o ataca a de captura unul ai mută pionul de **pe** linia turnului cu o căsuţă. Era o mutare splendidă, ea o ştia. Îi umplea inima. îl privi pe deasupra tablei.

Părea pierdut în gânduri, de parcă citea filosofie **şi** tocmai ce pusese cartea jos pentru a analiza o frază dificilă. Era cenuşiu la faţă. I se vedea reţeaua fină de riduri care-i acoperea chipul. Îşi ronţăi din nou degetul mare, iar Beth observă că manichiura impecabilă de zilele trecute fusese roasă cu furie. Luchenko îi aruncă o privire scurtă şi obosită, o privire în care se vedea întreaga sa experienţă şi cariera lungă în şah, apoi se mai uită o ultimă dată la pionul ei, care acum se afla pe rândul cinci de pe coloana turnului. Se ridică.

— Excelenţi spuse el, în limba engleză. Ai recuperat foarte frumoşi lui era atât de conciliante, încât o lăsară uimită. Nu prea ştia ce să răspundă.

— Excelent! spuse el, din nou.

Se întinse după regele său, îl ţinu gânditor între ob Xt° Vreme apoi n ează pe tablă culcat

— Cedez uşurat.

Naturaleţea şi lipsa de ranchiună de care

Luchenko dădea dovadă o făcură să se simtă brusc ruşinată. Beth îi întinse mâna, iar el i-o scutură cu căldură.

— Am jucat partidele dumneavoastră încă de când eram mica, spuse ea. V-am admirat dintotdeauna.

El o privi un moment în tăcere.

— Ai nouăsprezece ani?

— Da.

— Ţi-am analizat toate partidele de la acest turneu. Făcu o pauză. Eşti o minune, draga mea. Cred că tocmai am jucat cu cel mai bun jucător de şah pe care l-am întâlnit în viaţa mea.

Beth amuţise. îl privea necrezându-şi urechilor. El îi zâmbi.

— Te vei obişnui, îi spuse.

Partida dintre Borgov şi Duhamel se terminase ceva mai devreme şi plecaseră deja amândoi. După ce a plecat şi Luchenko, Beth s-a îndreptat spre cealaltă tablă să privească piesele care erau încă în poziţie. Piesele negre împresurau propriul rege într-o tentativă zadarnică de a-l apăra, în timp ce artileria albă ataca din toate direcţiile. Regele de negru zăcea abandonat pe o parte. Borgov jucase cu albele.

Când se întoarse în holul hotelului, un bărbat sări în picioare de pe unul dintre scaunele care se aflau de-a lungul peretelui şi veni zâmbind spre ea. Era domnul Booth.

— Felicitări! zise el.

— Unde ai dispărut? întrebă ea.

Dădu din cap în semn de scuze.

— Washington.

Beth dădu să zică ceva, dar renunţă. Era bucuroasă ca nu o deranjase.

şi, 1 ksâs în pătr

chirilice aldine din titluri, dar e* \nţ? lea-Să ferele în josul paginii o fotografie cu e 11 întoarse văzu Flento. Era un articol de trei coloan JUccând ce>ntra lui sub fotografie

şi reuşi să traducă-Studie scrisul de

erica-i arată muşchii... Drăguţ, nu? zise Booth.

Ai răbdare până mâine, răspunse ea.

Luchenko avea cincizeci şi şapte de ani, dar Borgov avea treizeci şi opt. Borgov mai era cunoscut şi ca jucător amator de fotbal şi se ştia că deţinuse un record la aruncare cu suliţa. Se spunea că în timpul unui turneu ridicase greutăţi într-o sală de gimnastică ţinută deschis până târziu de guvern, special pentru el. Nu fuma şi nu bea. Era maestru de şah de la vârsta de unsprezece ani. Lucrul cel mai alarmant pe care Beth des? re el din Chess *Informant* şi *Shakmatni v* era ca pierduse extrem de puţine partide.

Dar ea avea albele. Trebuia să ţină cu dinţii de iuca Gambitul **Damei. Benny** şi ea KÂZ? °ateva ore Pe tema aceasta, **cu câteva TLSTT Şi? n cele de** virmă **căzuseră** de acord că albele°alea de urmat dacă ea **avea** să **joace** cu Sicil\a-ţi°triva lui voia să utilizeze **Apărarea** p ™ Împotriva lui Borgov, indiferent cât de bine o cunoştea ea, iar Gambitul Damei era cel mai bun mod se **a** o evita. Îi putea face faţă d-a nu se jacrdea cu mea. Problema era că el nu făcea greşeli

Când **intră pe scenă, în faţa uniri public mai numeros decât crezuse posibil, observă** că **erau pline până şi culoarele, inclusiv spaţiul liber din spatele ultimului rând. Mulţimea enormă de oameni făcu linişte, iar când îl văzu pe Borgov deja aşezat la masă şi aşteptând-o, îşi dădu seama că nu va trebui să înfrunte doar talentul său nemilos. Bărbatul acela o îngrozea. O**

Îngrozise încă de prima dată când îl văzuse lângă cuşca gorilelor din México City. Tocmai se uita La piesele negre neatinse de pe tablă, dar lui Beth îi stătuse deja inima în loc şi nu mai putea să respire, doar pentru că îl văzuse. Figura lui nu demonstra niciun semn de slăbiciune; stătea nemişcat în faţa tablei, uitând de ea, de miile de persoane care probabil se uitau la el... Era ca o icoană ameninţătoare. Ziceai că fusese pictat pe peretele unei

peşteri. Beth se apropie încet şi se aşeza în spatele pieselor albe. Publicul aplaudă discret.

Arbitrul apăsă butonul şi Beth auzi ceasul ei cum începe să ticăie. Mută pion la d4, cu privirea aplecată spre piesă. Nu era pregătită să-l privească direct în faţă. Pe scenă începuseră şi celelalte trei partide. Auzea jucătorii mişcându-se în spatele ei, aranjându-se pentru tura de dimineaţă, şi zgomotul produs de apăsarea butoanelor de la ceasuri. Apoi se *lasă* liniştea.

Beth privea tabla; nu-i vedea decât dosul palmelor, degetele butucănoase acoperite de peri negri deasupra articulaţiilor, care tocmai mutau pion la de Ea mută la c4, oferind pionul de sacrificiu. Dar

Borgov refuză, mutând pion la es. Contragambitul

Albin. Se folosea de o mutare mai veche, dar Beth cunoştea Albinul. Captură pionul şi îi aruncă o privire scurtă lui Borgov. El mută pion la d4. Avea chipul impasibil şi nu chiar atât de fioros precum se temuse ea. Beth mută calul de pe latura regelui, iar el pe cel de pe **latura reginei**. Începuse dansul. Se simţea mică şi **uşoară. Se simţea ca o fetiţă. Dar avea** mintea limpede **şi cunoştea mutările.**

A şaptea mişcare a lui o sum

clar că era ceva premeditat, ca să „imediat Beth o studie douăzeci de mirim 13 Pe nePregătite.

— Te» ana Lizând-o cât **de bine putea ea, şi răspunse cu o deviaţie de la Contragambitul Albin. Era bucuroasă să se elibereze de el, să iasă în largul tablei. De aici înainte se vor înfrunta doar în baza propriei inteligenţe.**

Dar se demonstra că inteligenţa lui Borgov era fenomenală. La a paisprezecea mutare obţinuse egî ea şi P°sib” avantaj. Beth se concentră

C T™ Privească Jucă ce” ™ n ioărându-l! CaPaMă dezvoltându-şi piesele.

unei coloane deschise, a unei diagonale libere, pentru

dublarea pioniW legătură, un salt – Pentru 0 eventuală data aceasta r °n pentru un atac la două

Pieseanticipând imecv să vadă întreaga tablă în minte, Pe suprafaţa ei °rice schimbare de <Mibru de propria contra. care Parculă era neutralizată de să-şi detoneze Pfaitilulă da Inn ace Iaşi timp o deschizatur” * dacă» era permis, şi să creeze cu turnul ei Structură-Oacă-l lăsa să înainteze ajungă cu re Sfâşia jocul Dacă d „în™16* pericol reepiglâla Pe coloana nebunului, îşi punea în nebunul în nu trebuia, a se ** CU

de pe col putea Pepite să «vansea cu pionul nici măcar tu, mullli. P P

Mint. o° dată Pe rgov, publicul ori pe arbitru. J, 61Ş1 toată atenţia ei nu **vedeta decât posibilele** V ricoie: cal, nebun, turn, pion, **regele şi regina.**

Cel care pronunţase curantul**. amânare” fusese** Borgov. Vorbise **în engleză. Beth** îşi **privi ceasul fără** să priceapă, apoi **realiză că** nu **e & use încă niciun** steag şi că timpul rămas lui **Borgov** era mai **scurt decât** al **ei.** El mai avea şapte minute, **ea** cincisprezece. Se uită la fişa cu notaţii. **Ultima mutare avea** numărul patruzeci.

Borgov dorise să amâne jocul. Privi în spatele ei; restul scenei se golise, celelalte partide se încheiaseră.

Apoi îl privi pe Borgov. Nu-şi slăbise cravata, nu-şi scosese haina, nici nu-şi ciufulise părul. Nu arăta obosit. Îşi mută privirea. O îngrozea acel chip golit de expresie, ostil.

«—**

Booth era în hol. De data aceasta îl însoţea o jumătate de duzină de reporteri. Erau acolo bărbatul de la *The New York Times*, şi femeia de la *Daily Observer*. şi reprezentantul *Reuters*, şi cineva de la UPI8 – în timp ce se îndreptau cu toţii spre ea, Beth observă că printre ei se aflau două feţe noi.

— Sunt îngrozitor de obosită, îi spuse Lui Booth.

— Te cred şi eu, spuse el. Dar le-am promis acestor oameni…

I-i prezentă pe cei noi. Primul era de la revista *Paris-Match* şi al doilea de la *Time. Beth se* uită la ultimul şi spuse:

— Voi apărea pe copertă?

Iar el răspunse:

— Îl vei învinge?

Dar Beth nu ştia ce să-i răspundă. Era speriată. **În ciuda faptului că erau la egalitate** şi **că** ea avea puţin **mai mult timp decât el. Şi nu făcuse** nicio eroare. Dar **nici Borgov.**

Mai erau prezenţi şi doi fotografi Pozã nentrn rî **iar unul o întrebă dacă-i putea fart în f p™al ace° fotografie în** faţa

United Press International (n.tr.)

* l» **ea în cameră, unde piesele**

„Blei de sah-Au urcat b «tru partida a>

1 pe tablă erau ’nea po – 7 madă de timp de Lhenko. I se părea ca trecuse o v siintá

Inci. Se aşeză în faţa **y**oasă. **Fotografi ieanjató. Dmpotriva, crachtariwa»**

gumară o rolă întreaga om o cameră. Era ca o petrecere. În **timp ce** <todiau, setau camerele şi-şi schimbau obe, reporterii vi adresau întrebări. Era conştienta de lapw că ar fi trebuit să aranjeze tabla şi să studieze pan» * amânată, concentrându-se doar la asta pentru identifica o strategie pentru a doua zi, dar toată gaiag» din jurul ei era bine-venită.

Cel mat probabil, Borgov se afla acum<J. sa. cu Petroslan, cu Tal şi, cine ştie. poate d-na Uichenko, Laev şi cu restul grupului de Jj*” ruşi. Îşi dăduseră jos cu toţii, probabil.

la costumele scumpe, îşi suflecaseră manear „studiau poziţia, căutând slăbiciuni deja p ««e posibile după alte zece mutări, punând la n». poziţia pieselor albe, de parcă **ar** fi fost iine ar fi fost nişte chirurgi care o disecau., irnu.

avea ceva obscen. Vor continua Pnă foi cinând lângă tablă, pe masa în «4, DW

Borgov, pregătindu-l pentru a doua „Äż«sci ta ei îl plăcea ce făcea acum. Nu vota poziţie. Oricum ştia că problem» nu RTT după cioaanaliza toate posibilităţile ta ritmă. $

Problema era cum o fik* «Bor*° %wne făcea bine să uite

Reporterii i-PfriiwW» ca de obicei. Brth Bethsetru» «*011

— M-au împiedicat să joc. Drept pedeapsă.

Reporterul prinse mingea din zbor.

— Sună dickensian, zise. Ce motiv au avut să te pedepsească în felul acesta?

— Probabil din pură cruzime, spuse Beth. Cel puţin directoarea. Doamna Helen Deardorff. Veţi publica asta?

I se *adresa* reporterului de la *Time*. El ridică din umeri.

— De chestiunile astea se *ocupă* departamentul juridic. Dar dacă vei câştiga mâine, probabil că da.

— Nu erau toţi aşa, zise Beth. Fergussen, un supraveghetor, cred că el ţinea la noi.

Bărbatul de la UPI, care o intervievase în prima ei zi la Moscova, o întrebă:

— Cine te-a învăţat *să jocir dacă ei* nu te lăsau?

— Îl chema Shaibel, spuse ea amintindu-şi fotografiile de la subsol. William Shaibel. Era îngrijitor, se ocupa de curăţenie.

— Povesteşte-ne despre el, spuse femeia de la *Observer.*

— Jucam şah la subsol. El m-a învăţat.

Povestea îi cucerise. Bărbatul de la *Paris-Match* clătină din cap, zâmbind.

— Omul de la curăţenie **te-a învăţat** *să joci şah?!*

— Exact, spuse Beth, şi vocea îi tremură involuntar. Domnul William Shaibel. Era un jucător afurisit de bun. Îşi petrecea foarte mult timp jucând, era bun.

După ce au plecat, Beth şi-a făcut o baie caldă, întinzându-se în enorma cadă din fontă. Apoi se îmbrăcă în blugi şi se apucă să aranjeze piesele. Dar, în clipa în care apăru poziţia de joc şi începu să o examineze, tensiunea o cuprinse din nou. La Paris poziţia ei în acelaşi moment păruse mai puternică decât aceasta şi totuşi pierduse.

Plecă de la birou şi se duse la fereastră, deschise draperiile şi privi Moscova.

muU în ei” Ymcă sus Pe cer> iar oraşul de jos părea ni**™ J” xat mai vesel decât Moscova pe care se zia că ar fi trebur s-o vadă. Parcul îndepărtat, ei îi era frf xj10*11 era de un verde luminos>dar bată pe Va? l n. Se credea capabilă să continue şi să-l

Dacă ar fi a-l i °V Nu Voia sa se gândească, a Dacă ar fi a Revizor în cameră, i-ar fi dat drumul, băut-o. Pem 1 îndemână o sticlă de alcool, ar fi room-servic-o clipa’ Prin minte să sune la la tabla de Ti? Se opri la tim Poftă şi se întoarse pentru mzi \ebuia să studieze. Îi trebuia un plan uame-dimineaţă.

* * *

O vrem* înainte de răsăritul soarelui şi rămase şi în pat înainte de a se uita La ceas. Era patru

9 jumătate. Două ore şi jumătate. Dormise două ore? 3 Umatate. Închise ochii strâns şi încercă să se culce ia loc. Dar nu funcţiona. Poziţia partidei amânate îşi tăcea loc cu forţa în mintea ei. Vedea pionii şi vedea regina ei. Şi pe a lui Borgov. O vedea clar, nu reuşea să şi-o şteargă din minte, dar nu avea nicio logică. O fixase cu orele în seara precedentă, încercând să schiţeze un plan pentru restul partidei, mutând piesele de **colo**-colo, uneori pe tabla reală, alteori pe cea din mintea ei, dar degeaba. Ar fi putut să avanseze cu pionul nebunului de negru, sau să mute calul pe latura regelui, sau să mute regina pe coloana nebunului, în a doua căsuţă. Sau pe coloana regelui, în a doua căsuţă. Asta, dacă mutarea sigilată de Borgov era cal la nebun cinci. Dar dacă-şi mutase regina, răspunsurile erau altele. Dacă încerca să-i risipească întreaga analiză, ar fi putut muta nebunul de negru.

Cinci şi jumătate. Mai erau patru ore şi jumătate până la începutul partidei. Probabil că Borgov avea deja mutările pregătite şi un plan născut din consultările cu colegii săi; probabil dormea buştean. Beth auzi dintr-odată un zgomot dincolo de fereastră şi tresări. Era doar un exerciţiu de foc al ruşilor sau ceva similar, dar mâinile i-au

tremurat pentru o clipă.

Comandă kasha[23] şi ouă la micul dejun şi se aşează din nou în faţa tablei. Era 8 fără un sfert. În ciuda celor trei ceşti de ceai, tot nu reuşi să rezolve situaţia. Insistă cu încăpăţânare să-şi deschidă mintea, să-şi lase imaginaţia să lucreze pentru ea aşa cum lucrase de atâtea ori în faţa unei table de şah, dar nimic. Nu reuşea să vadă decât răspunsurile ei la viitoarele ameninţări ale lui Borgov. Era pasivă şi era conştientă de asta. O bătuse în México City şi o putea bate din nou. Se ridică să deschidă draperiile, dar când dădu să se întoarcă la tablă, sună telefonul.

Beth se holbă la el. De o săptămână de când se afla în această cameră, nu sunase nici măcar o dată. Nu o sunase nici măcar domnul Booth. Iar acum suna în rafale scurte, asurzitoare. Se îndreptă spre el şi ridică receptorul. O voce de femeie spuse ceva în rusă. Beth nu înţelese nicio vorbă.

— Beth Harmon la telefon, spuse ea. Vocea spuse din nou ceva, tot în rusă. Apoi se auzi un clic în receptor urmat de sunetul vocii unui bărbat, atât de clar încât părea că sună din camera alăturată.

— Dacă mută calul, atacă-l cu pionul turnului de pe latura regelui. Dacă alege nebunul de negru, fa acelaşi lucru. Apoi deschide-ţi coloana reginei. Vezi că apelul ăsta mă costă o avere.

— *Bennyl* exclamă ea. Benny! De unde ai…

— Ai apărut în *Times.* Este după-amiază aici, lucrăm la ea de trei ore. Levertov e cu mine, şi Wexler.

— Benny, zise ea, ce bine e să-ţi aud vocea.

— *Trebuie să deschizi coloana aia.* Ai patru moduri, în funcţie de ce face el. Ai tabla aproape?

Beth se uită spre birou.

— Da.

— Bine. Acum, el ar putea face trei lucruri. Nebun pe propria coloană, a patra căsuţă, ar fi una. Dacă o face, muţi imediat regina la e4 – El se va aştepta la asta, dar nu se poate aştepta la altceva: pion la d5.

— Nu înţeleg…

23 Terci de hrişcă (n. tr.)

— Uită
Beth
afla
și tura
erca să-i

I-te la tura lui de pe latura reginei, închise ochii şi văzu. Între nebui jecât un pion alei. Iar dacă el inc nu se

— Să începem cu cal negru pe a cincea căsuţă de pe coloana nebunului; în cazul ăsta, avansezi cu pionul turnului de pe latura regelui. Ai înţeles?

— Da.

blocheze pionul, îi făcea loc calului ei. Dar era imposibil ca Borgov şi ceilalţi să nu fi văzut asta.

— Îl ajută Tal şi Petrosian.

Benny fluieră.

— Bănuiam, zise. Dar priveşte în continuare. Dacă mută turnul înainte ca tu să muţi regina, unde o să-l pună?

— Pe coloana nebunului.

— Tu joci pion la C_5, şi vei avea coloana aproape deschisă.

Avea dreptate. Începea să pară posibil.

— Şi dacă el nu mută nebun pe căsuţa a patra?

— Ţi-ai dau pe Levertov la telefon.

Vocea lui Levertov se auzi prin receptor.

— Ar putea muta calul pe coloana nebunului, căsuţa cinci. Iar asta complică lucrurile. Am reuşit s-o rezolv până unde te-ai distanţa printr-un tempo.

Nu-i păsase de Levertov când îl cunoscuse, dar acum l-ar fi luat în braţe.

— Spune-mi mutările.

El a început să le enumere. Era complicat, dar Beth nu întâmpină nicio dificultate în a vedea cum funcţiona.

— Ce joc frumos! spuse ea.

— Ţi-l dau iar pe Benny, zise Levertov.

Continuară împreună, explorând posibilităţi, urmărind linie cu linie, timp de aproape o oră. Benny era uluitor. Rezolvase tot. Beth începu să vadă tot felul de moduri de a-l înghesui pe Borgov, de a-l duce de nas, a. i lega piesele, de a-l forţa să cadă la compromis *şi*

J se retragă.

Apoi se uită la ceas şi spuse: – Benny, e nouă jumătate aici.

— Bine, zise el. Du-te şi bate-l.

* * *

În faţa clădirii se aflau o mulţime de oameni.

O tablă de afişaj fusese montată deasupra intrării principale pentru cei care nu aveau loc în sală; Beth a recunoscut poziţia imediat, din maşină, în timp ce trecea prin faţa ei. Văzu *acolo,* în lumina dimineţii, pionul cu care va avansa, *coloana pe care o va deschide* cu forţa.

ori Mu-imea de la intrarea laterală era de două mai mare decât deunăzi. Au început să strige se ¿rm? n/ Hvrwon!” înainte ca portiera limuzinei să deschidă. Majoritatea erau oameni mai în vârstă; de 1 întindeau mâinile spre ea, zâmbind, cu getele răsfirate, dorind s-o atingă în timp ce Beth ece* grăbită pe lângă ei.

** centrul scenei nu se mai afla decât o masă.

rgov era deja la locul sau când Beth intră. Arbitrul° însoţi până la scaun şi deschise plicul, după ce ea se aşeză. Luă calul lui Borgov şi-l mută pe căsuţa a cincea Pe coloana nebunului. Era mutarea pe care Beth o dorise. Avansa cu pionul de pe coloana turnului cu o căsuţă.

Următoarele cinci mutări au urmat linia pe care ea şi Benny o discutaseră la telefon. Beth reuşi să deschidă coloana. Dar, la a şasea, Borgov mută turnul care-i mai rămăsese în centrul tablei, iar ea se uită la piesa care stătea la d4, într-o poziţie pe care analiza nu o prevăzuse; simţi o gaură în stomac realizând că apelul lui Benny nu rezolvase decât partea cu frica ei. Avusese noroc că reuşise să o îndrume cât să facă atât de multe mutări. Borgov deschisese o linie de joc pentru care ea nu mai era pregătită. Era din nou singură.

Cu un efort, îşi ridică ochii de pe tablă şi privi spectatorii. Juca aici deja de câteva zile bune şi, cu toate astea, dimensiunea mulţimii continua să o şocheze. Nesigură, îşi întoarse atenţia la tablă şi la turnul din centrul acesteia. Trebuia să facă ceva în legătură cu turnul acela. Închise ochii. Reuşi să vizualizeze jocul imediat cu ochii minţii, cu aceeaşi luciditate cu care reuşea când era mică, în patul ei de la orfelinat.

Ţinu ochii închişi şi **examină** cu atenţie poziţia. Era mai complicată decât orice partidă jucata de ea din cărţi şi nu exista nicio analiză tipărită care să-i arate care era următoarea mişcare sau cine **va** câştiga. Niciunul dintre jucători nu avea pioni rămaşi în spate, nici alte slăbiciuni, nicio linie clară de atac. Partida era echilibrată, dar turnul lui ar **fi** putut domina tabla ca un tanc în faţa unei armate pe cai. Era poziţionat pe o căsuţă neagră, iar ea pierduse nebunul de negru. Nu putea să-l atace cu pionii. Ar fi avut nevoie de trei mutări ca să se poată apropia cu un cal. Turnul ei era blocat pe căsuţa lui principală. Un singur lucru o putea ajuta: regina ei. Dar unde şi-ar fi putut muta regina în siguranţă?

Îşi sprijinise obrajii pe pumni, cu ochii încă închişi. Regina stătea, inofensivă, pe ultimul rând, pe căsuţa nebunului de negru, unde rămăsese de la a noua mutare. Nu o putea deplasa decât pe diagonală, şi avea doar trei căsuţe disponibile. Toate în poziţii slabe. Ignoră slăbiciunea şi examina căsuţele separat, terminând cu a cincea de pe linia calului, cel de pe latura regelui. Dacă muta acolo regina, Borgov şi-ar fi putut muta turnul, ocupând coloana cu un tempo. Ceea ce ar fi fost fatal, dacă ea nu ar fi avut pregătită o mişcare în contraatac la regina neagră. Dar nu era posi Dii să-i dea şah decât cu nebunul, or asta însemna nâr rW106” Regina lui 1 fi capturat imediat, sfatul TeaJ ba Putut aşa regina cu calul.

două căsuţe nei/i muta? Mu să-i pe calul întâi – g Ince Pu **să vadă ceva. Folosindu-şi rege-nvi C°nduce**

ea ar continui» S aleea’ el iar regina şi ei ar fi precătă a Un nebun mai * * * nebunul lui ™ pentru o altă furculiţă. Şi i-ar captura fost din nou la în nu era un saenficra. ***Astfel*** ar fi amenințând tu-ul 1 W 61 putea COD – ţinua adusebtumulă Hhi-Se °. chii cli Pi mută

nebunul îl edesubtul ei. Fără ezitare, ea îşi ridica regina să dea, a eptând *cz* Beth *y* ca Ptnreze. Borgov se uită, dar nu mută. ochii vî i res Piraţia. *Oare ratase* ***ceva?*** *închise* iar în… lzand Poziţia. Borgov putea muta regele, sacaptureze nebunul. Putea să interpună.

Brusc, Beth îi auzi vocea venind de pe partea cealaltă a tablei, spunând cel mai uimitor dintre cuvinte:

— Remiză.

Suna a afirmaţie, nu a întrebare. Îi oferea o **remiză.** Beth deschise ochii şi se uită la chipul lui. Se ştia că Borgov nu oferea niciodată remize, iar acum i-o oferea ei. Ar putea să accepte şi turneul s-ar fi încheiat. S-ar fi ridicat să se lase aplaudaţi, iar ea ar fi părăsit scena la egalitate cu campionul mondial. Ceva i se destinse în interior şi-şi auzi vocea lăuntrică spunând *Acceptă!*

Privi din nou tabla, tabla adevărată, cea care se afla între ei doi, şi văzu închiderea care stătea să se ivească, odată ce se linişteau apele. Borgov era mortal la închideri; era faimos pentru asta. Iar ea le urâse dintotdeauna, ura până şi cartea lui Reuben Fine despre închideri. Ar trebui să accepte remiza. Lumea ar fi considerat asta o realizare importantă.

Însă remiză nu însemna victorie. Iar dacă îi plăcea în viaţă ceva, lucrul acesta era să câştige. îl privi din nou pe Borgov şi văzu, aproape uimită, că era obosit. Dădu din cap că nu. *Nu.*

El ridică din umeri şi-i captură nebunul. Pentru o clipă, simţi că făcuse o nebunie, se scutură de senzaţia aceea şi-i atacă regina cu calul, lăsând-o pe a ei *en prise*[24]. El îşi mută regina unde trebuia, iar ea avansă cu calul, pregătind furculiţa. El mută regele, iar ea îi ridică regina grea de pe tablă. El i-o captură pe a ei. Ea îi atacă turnul, iar el se retrase cu o căsuţă. Ceea ce fusese scopul întregii secvenţe care începuse cu nebunul: să reducă forţa turnului obligându-l să ajungă pe un rând mai puţin ameninţător – iar acum se afla acolo şi ea nu mai ştia cum să continue. Trebuia să fie atentă. Se îndreptau spre o închidere turn-pion, nu era loc de inexactităţi. Pentru o clipă se simţi blocată, lipsită de imaginaţie sau scop şi i se făcu teamă că va gjeşi ceva. Închise ochii din nou. Pe

24 **Descoperită (n. tr.)**

ceasul ei mai era o **oră** şi jumătate; avea timp s-o facă. Şi s-o facă aşa cum **trebuie.**

Nu deschise ochii nici măcar pentru a verifica timpul rămas, nici să se uite la tablă, sau la Borgov, **sau** la mulţimea uriaşă de oameni care veniseră să o **vadă** jucând. Îşi eliberă mintea de toate, vizualizând numai tabla de şah şi acel impas atât de complex. Nu mai avea importanţă cine juca acum cu piesele negre, nici că tabla se afla, fizic, la Moscova, la New York sau în subsolul unui orfelinat; reflexia imaginară îi aparţinea doar ei.

Nici măcar nu mai auzea ticăitul ceasului. Îşi făcuse linişte în minte lăsând-o să lucreze pe tabla imaginară, combinând şi recombinând poziţia pieselor, astfel încât negrele să nu poată opri avansarea pionului ales de ea. Văzu că era vorba de pionul calului. pe latura regelui, de pe rândul patru. îl mută în pecal cincilea, studiind modul în care regele de negru ar fi putut să-l oprească. Regele de alb putea opri regele de negru, ameninţându-i un pion-cheie negruuaca PIQ nul alb avansa pe rândul al şaselea, mutarea trebuia pregătită. Dură mult să găsească un mod, dar insistă fără milă. Turnul ei era cheia, cu riscul unui salt, patru mutări în total, dar pionul ar fi putut avansa. Apoi trebuia să avanseze din nou. O putea face doar pas cu pas, nu era altă cale.

Pentru o clipă, mintea îi amorţi de oboseală şi tabla deveni neclară. Se auzi suspinând, obligând-o să se limpezească. În primul rând, pionul trebuia sprijinit de pionul turnului, însă a avansa cu pionul turnului însemna o diversiune care necesita sacrificarea unui pion de cealaltă parte a tablei. Ceea ce i-ar oferi regina în trei mutări jucătorului cu negrele şi l-ar costa pe jucătorul cu albele turnul, ca să elimine ameninţarea. *Apoi* pionul alb, în siguranţă pentru moment, se strecoară în faţa celui de-al şaptelea rând, iar când regele negru se apropie de el, pionul turnului alb avansează şi-l blochează. Şi acum, mutarea finală, cea care-l aducea pe rândul opt şi-l promova.

Ajunsese până aici – douăsprezece mutări pornind de

la poziţia de pe tabla din faţa lui Borgov – urmând indicaţii şi presupuneri pe care mintea ei le transformase în ceva concret. Nu era nicio îndoială că se putea face. Dar nu văzu nicio cale de a muta pionul în căsuţa finală, fără ca regele de negru să-l înhaţe exact înainte de a se transforma în regină, ca pe o floare care nu apucă să-nflorească. Pionul părea atât de greu şi imposibil de mutat! … Nu reuşi să descurce iţele. Ajunsese aşa de departe, iar acum nu mai putea continua. Nu era nicio speranţă. Făcuse cel mai intens efort mintal din viaţa ei, dar degeaba. Pionul nu putea fi promovat în regină.

Se lăsă obosită pe speteaza scaunului, cu ochii încă închişi, permiţând ecranului minţii să se întunece pentru o clipă. Dar îl aduse înapoi pentru o ultimă privire. Iar de data aceasta văzu soluţia, brusc. El îşi folosise nebunul pentru a-i captura turnul şi acum nu îi mai putea opri calul. *Calul putea apăra pionul, blocând mutarea regelui de negru*. Pionul alb promova în regină, urmat de mat în patru mişcări. Mat în nouăsprezece mutări.

Deschise ochii şi fu nevoită să-i mijească din cauza luminii de pe scenă. Apoi se uită la ceas. Mai avea douăsprezece minute. Ţinuse ochii închişi mai bine de o oră. Dacă făcuse o eroare, nu mai avea timp **pentru o nouă strategie. Se întinse şi mută pionul de pe coloana calului aflat pe latura regelui pe al cincilea rând. Simţi un junghi în umăr când făcu mişcarea; avea muşchii contractaţi.**

Borgov avansă cu regele pentru a-i bloca pionul. Ea mută calul, forţându-l să se protejeze. Mergea exact cum văzuse ea. Tensiunea din corp începea să dispară; în timpul următoarelor mutări simţi cum o cuprinde o senzaţie de calm. Muta piesele cu o iuţeală deliberată, apăsând decis ceasul după fiecare. Mutările lui Borgov începuseră să încetinească. Se oprea mai mult între mutări. Vedea cum mâna cu care ridica piesele devenea nesigură. Când saltul fu efectuat, Beth strecură pionul pe şaselea rând şi-i privi chipul. Expresia lui nu se schimbase, dar ridică

mâna şi îşi trecu degetele prin par, ciufulindu-l. Beth simţi un fior de bucurie.

Când avansă cu pionul până la al şaptelea rând, îl auzi mormăind încet, de parcă tocmai îi trăsese un pumn în stomac. I-a trebuit mult timp să-şi mute regele ca să-i blocheze pionul.

Beth aşteptă doar o clipă înainte de a întinde mâna peste tablă. Când a ridicat calul, o senzaţie delicioasă de putere i se răspândi în degete. Nu se uită la Borgov.

Când puse calul jos, sala amuţi. După un moment, auzi din partea opusă a tablei cum adversarul ei expira profund şi ridică privirea. Părul lui Borgov era dezordonat şi pe faţă i se vedea un zâmbet sumbru. I se adresă în engleză.

— Partida asta ea ta.

Waller Ţevi.

Îşi împinse scaunul înapoi, se ridică, apoi se întinse şi îşi ridică regele. În loc să-l pună culcat, i-l întinse ei peste masă. Beth se holbă la el.

— Ia-l, spuse.

Publicul începu să aplaude. Beth luă regele negru în mână şi se întoarse spre spectatori, lăsând puterea ovaţiilor să se scurgă asupra ei. Oamenii din public stăteau în picioare, aplaudând din ce în ce mai tare. Le primi aplauzele cu tot corpul, simţind cum obrajii i se îmbujorează, apoi i se înfierbântă şi i se umezesc, în timp ce bubuitul aplauzelor îi curăţa mintea de orice gând.

Şi, parcă de nicăieri, Vasily Borgov apăru lângă ea şi, spre uimirea ei deplină, deschise braţele şi o îmbrăţişa, strângând-o la piept cu căldură.

* * *

În timpul petrecerii de la ambasadă un chelner se apropie de ea cu o tavă pe care erau pahare de şampanie. Dădu din cap că nu. Toată lumea bea, toastând pentru victoria ei. În cele cinci minute în care ambasadorul fusese prezent, îi oferise o cupă de şampanie, dar ea luase o apă minerală. Mâncase nişte pâine neagră cu caviar şi

răspunsese la întrebări. Era prezenţi mai bine de o duzină de reporteri şi mai mulţi ruşi. Venise şi Luchenko. Arăta din nou minunat. Dar era dezamăgită că nu venise şi Borgov.

Era aproape amiază şi ea încă nu mâncase de prânz. Nu-şi mai simţea corpul, de parcă ar fi fost imaterială. Şi era obosită. Petrecerile nu fuseseră niciodată pe gustul ei şi. În ciuda faptului că aceasta «e ţinea pentru ea, tot se simţea nelalocul ei. Unii ¿între oamenii ambasadei o priveau de parcă ar fi fost o ciudăţenie. Îi tot repetau că nu erau suficient de deştepţi ca să joace şah sau că jucaseră şah şi ei, dar în copilărie. Beth n-avea chef să asculte nimic din toate astea. Voia să facă altceva. Nu era sigură ce, dar voia să plece de lângă oamenii aceştia.

Îşi făcu loc prin mulţime şi-i mulţumi doamnei din Texas, amfitrioana petrecerii. Apoi îi spuse domnului Booth că are nevoie să se întoarcă la hotel.

- îţi fac rost de maşină şi şofer, s*puse el.*

Înainte de a pleca, îl căută pe Luche/iko. Stătea cu ceilalţi ruşi, îmbrăcat impecabil. *Părea să se simtă* bine. Beth îi întinse mâna.

- A fost o onoare să joc cu dumneavoastră, spuse.

El îi luă mâna şi făcu o mică plecăciune. Pentru o clipă, Beth crezu că îi va săruta mâna, dar Luchenko n-o făcu. I-o cuprinse însă între ale sale.

— Toate astea, spuse el, n-au nicio legătură cu şahul.

Beth zâmbi.

— Nu, nu au.

*/Sk.

Dăduse interviurile de rigoare, acceptase felicitările. Acum se simţea la capătul puterilor, nesigură în legătură cu unde să meargă sau ce să facă. Ar putea să doarmă puţin, să ia cina liniştită, apoi să se culce devreme. Îi bătuse. Învinsese cei mai buni jucători din Rusia, îi învinsese pe Luchenko, pe Shapkin şi Laev şi-l obligase pe Borgov să cedeze. Peste doi ani s-ar putea lupta cu el pentru titlul de campion mondial. Mai întâi trebuia să se califice, câştigând partide împotriva candidaţilor, dar ştia

că-l putea câştiga. Ar fi ales un teritoriu neutru şi l-ar întâlni pe Borgov faţă în faţă, la o partidă de 24[25]. Ar avea douăzeci şi unu de ani. Dar nu voia să se gândească la asta acum. Închise ochii, aţipind pe scaunul din spate al limuzinei.

Când privi pe fereastră, somnoroasă, văzu că opriseră la un semafor. În faţă, pe dreapta, era parcul împădurit pe care-l vedea din camera ei. Se scuturã ca să se trezească şi se înclină în direcţia şoferului.

— Vreau să cobor lângă parc.

Ramurile copacilor filtrau lumina **care** cădea pe ea. Oamenii de pe bănci păreau să fie aceiaşi de dinainte. Nu conta dacă o recunoşteau sau nu. Trecu pe lângă ei, până la luminiş. Nu-i dădea nimeni atenţie. Ajunse la pavilion şi urcă scările.

Cam pe la jumătatea primului rând, un bărbat în vârstă stătea singur cu piesele aşezate în faţa lui. Avea în jur de şaizeci de ani, pe cap avea obişnuita şapcă gri şi purta o cămaşă gri cu mânecile suflecate. Când se **jja masa lui** o **privi iscoditor, fără să dea semn cun**fi recunoaşte-o. **Beth se aşează** în **spatele** So, **Jpe şi spune cu grijă, în rusă: P Selol**

„» Vreţi să jucăm şah?

SFÂRŞIT

CUPRINS

UNU…
DOI
TREI… PATRU CINCI.
şase *181*
şapte 197
OPT…
nouă zece unsprezece… doisprezece. treisprezece
*207***.237 261**
277.305
337 375

25 Joc de cărţi, bazat pe reguli aritmetice, care are ca scop găsirea unui mod de a juca numerele integre astfel încât suma să dea 24 (n. tr.)

paisprezece”.

4 încotro, prin roua nouă/ Pe când cerurile strălucesc la apus… (n.tr.)

5 Celui ce, din dragoste pentru natură, / Vorbeşte cu-ale sale forme vizibile/ Ea îi răspunde în felurite limbi… (n.tr.)

14 Serial western american difuzat între anii 1955 – 1975 (n.tr.)

16 Parfum al casei Bouijois, floral, lansat în 1928 (n. red.) Parfum al casei Coty, oriental, lansat în 1921 (n. red.)

29 Accesoriu apărut în anual 1956, creat de inventatoarea afro-americană Maty Beatrice Davidson Kenner; breteaua salutarii consta într-o centuri în jurul mijlocului de care era

…infima Mi intime cu scopul de a evita ca tampoanele sanitare să se mişte de va locul lor Cn.tr.)

32 Roman.

1883 (n. –)

40 Paul Charles Morphy, jucător de şah american, *considerat* cel mai mare maestru din perioada în care a trăit (n. trj

48 O bere Corona, vă rog (în orig. În lb. spaniolă) (n.tr.)

49 Mulţumesc frumos (în orig. ta lb. spaniolă) (n.tr.)

50 Eşarfe mari, tradiţionale, lucrate artizanal (n.tr.)

— Îmbracă-te în dormitof a se rPnnj.

68 Marcă de cafea (n.tr.)

72 Doar din două părţi (în orig. În *lb. franceză) (n.tr.)*

80 The Tonight Show (n.tr.)

— Emisiune de televiziune „tată de Phii Donahue

82 Sală de spectacole din **Rockefeller** Center, Manhattan, New Yorkin.tr.)

84 în original în lb. rusă (n.tr.)